עירובין

וו עירונין

The following book includes:

- Wikisource Talmud Bavli
- License: CC-BY
- Source: http://he.wikisource.org/wiki/%D7%AA%D7%9C%D7%9E%D7%95%D7%93_%D7%91%D7%91%

D\%6C%D\%68

It was retrieved from Sefaria on April 18, 2022 (2"DWN'77 10"). It was typeset and formatted by Ktavi, using ETEX.

	디고	ככ	•	•	•		•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	 •	•	•	•	•	•	•	•	•	 •	٠	•	 •	٠	•	•	 	•	•	•	•	•	12
	디코	⊂א	•	•	•			•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	 •	•	•		•	•	•	•		 •	•	•	 •	•	•	•	 , •	•	•	•	•	•	07
	니고	C		•					•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	 •	•	•		•			•		 •	٠	•	 •	٠		•	 	•	•		•	•	61
	니고	ر <u>۵</u>									•	•				•	•		•			•							 •	•	•		•		•	 		•		•	•	LT
	니고																																									91
Œ۲	<u> </u>	K	L.M.4	Į G	اءو	<u> </u>																																				91
	디모																																						•	•	•	91
	디	αī		•	•		•	•	٠	•	•	•	•	•	٠	•	•	•	•	 ٠	٠	•	•	•	•	•	٠	•	 •	٠	•	 •	٠	•	•	 •	٠	•	•	•	•	₽Ţ
	디	۵L		•	•		•	•	٠	•	٠	•	•	•	٠	٠	•	•	•	 •	٠	•	•	•	•	•	•	•	 •	٠	٠	 •	٠	•	•	 •	•	•	•	•	•	13
	디코	۲,		•	•		•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	 •	•	•	•	•	•	•	•	•	 •	•	•	 •	•	•	•	 •	•	•	•	•	•	11
	디코	ረሂ		•	•			•	•	•	•	•	•	•	•	٠	•	•	•	 •	٠	•	•	•	•	•	•	•	 •	٠	•	 •	٠		•	 	•	•	•	•	•	10
	니고	۲,							•		•	•		•	•	•	•	•	•	 •		•		•			•		 •	٠	•	 •	٠	•	•	 	•	•		•	•	6
	니고	۲۲									•					•	•	•	•	 •		•		•			•		 •	٠	•	 •	٠		•	 	•	•		•	•	8
	니고	4								•	•					•	•	•		 •	•	•		•					 •	٠	•	 •	٠		•	 	•	•			•	L
	니고	a									•					•		•												•	•		•		•	 					•	9
	니고	П																	•										 •	•	•		•		•	 				•	•	g
	니고	1																		 •																 					•	g
	니고															•														•			•		•	 , •					•	- ₽
	ᄓ																													•			•		•	 					•	3
	ᄓ																													•			•			 						3
	T r	-																																		 					•	ī
Œ٢	×	Q	5 14																																							Ţ
	니고	ζ									•					•		•	•			•				•			 •	•	•		•		•	 		•		•	•	Ţ
Œ۲	×	Q	5 44																																							Ţ

תוכן העניינים

L	ן נז	₹.	•		•	•	•	•	• •	٠	•	•		•	٠		•	•	•		•	•		٠	•		•	•		•	•	•	•			•	•		•	٠	•	L₽
L	Ŀτ	•	•		•	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	•		•		•	•			•	•			٠	•	9₺
L	ב מו	7	•		•	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	•		•	•	•	•			•	•			•	•	9₹
L	ן מו	ī	•		•	•	•	•		•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	٠		•		•	•			•	٠		, .	٠	•	₽₽
L	L α.	١.	•		٠	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	٠		•		•	•			•	•	•		٠	•	£‡
L	له ها	. •	•		٠	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	٠		•		•	•			•	•	•		٠	•	45
L	ل ها		•		•	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•			•		•	•		•		•	•				•	• (٠	•	ΙÞ
L	ל מו	<u>_</u>	•		•	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	•		•			•				•	• (٠		0₺
L	ל מו	٠.	•		•	•	•	•		•	•			•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	•		•			•				•	• •		٠	•	68
L	ל מו	=	•		•		•			•	•				•		•	•	•			•					•	•					•				•	• •		•		68
GL실 1	. (24 6	VT.	ا ۲۰	×۲۱	Ľί																																				68
T	ן מ	ĸ	•	• •	•	٠	•	• •	• •	•	•	•	• •	•	•	• •	•	•										•	• •	•	•	•	•	• •	• •	•	•	•	•	•	•	78
T	<u>ل</u>	•	•	• •	•	٠	•	• •	• •	•	•	•	• •	•	•	• •	•	٠	•	• •	•	•	• •	•	•	• •	•	٠	• •	•	•	•	•	• •		•	•	•	•	•	•	98
L	اء حر	2	•	• •	•	•	•	•	•	•	٠	•		•	•	• •	•							٠					• •	•	•	•	•	• •	• •	•	•	•	•	٠	•	98
L	اء کا	7	•		•	٠	•	•	• •	٠	•	•	• •	•	•	• •	•							•					• •	•	•	•	•		• •	•	•	•	•	٠	•	35
	اء کا		•		•	•	•	•																				•			•	•	•	• •		•	•	• •		•	•	₽ €
L	اء کا	. •	•		•	•	•	•		•	•	•		•	•		•	٠	•		•	•	• •	٠	•		•	•		•	•	•	•			•	•	•		•	•	88
L	اء کا	1	•		•	•	•	•		•	•	•		•	•		•	٠	•		•	•	• •	٠	•		•	•		•	•	•	•			•	•	•		•	•	32
L	اء جا	-	•		٠	•	•	•		٠	•	•		•	٠		•	•	•		•	•		٠	•		•	•		•		•	•			•	•	•	•	٠	•	32
	لء کړ																																									18
	لء کرتا																																									18
	اء ح																																									30
L	لع ح	•	•		•	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	•		•		•	•			•	•			٠	•	67
L	اء دا	1	•		•	•	•	•		•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	٠		•		•	•			•	٠		, .	٠	•	82
L	اء جا	1	•		•	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	•		•		•	•				•	• •		٠	•	72
L	اء حا	•	•		•	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	•		•			•			•	•	• (٠		97
		:54	CL!	(LZ	41																																					97
L	ף כו	•																																								55
	ף כו																																			•						₽7
L	ף כז	-	•	• •	•	•	•	•	•	•	٠	•		•	•	• •																				•				٠	•	23
L	ף כו	•	•		•	•	•	•		•	٠	•		•	•		•	•	•		•	•		•	•		•	٠		•	•	•	•			•	•	• •		٠	٠	22

ענ

	니	ŲП	•	•	٠	•	•	•	•	•	• •	• •	•	٠	٠	•	•	•	•	•	٠	٠	٠	•	•		•	•	٠	•		•	٠	•	• •	٠	•		•	•	•		• •	٠	•	TL
	니고	۲ī		•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•		•	•	•	•		•	٠	•		•	•		•	•	•			•	•	04
GL۷	1	ЦZ	ίΓŢ																																											04
	ᄓ	۲۲		•	٠	•	•	•	•	•	• •		•	٠	•	•	•	•	•	•	٠	٠	٠	•	•		•	•	•	•		•	٠	•	• •	•	٠	• •	•	•	•		• •	٠	•	69
	디모	۲ï	•	•	•	•	•	•	•	•			•	٠	•	•	•	•	•	•	٠	•	٠	•	•		•	•	•	•		•	٠	•		٠	•		•	•	•			•	•	89
	니	۲۲	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•			•	•	•		•	•		•	•	•	• (•	•	89
	ᄕ	۲۲			•		•	•	•	•			•	•	•	•	•	•	•		•	•	•		•			•	•			•	•	•		•	•		•	•	•	• •			•	L 9
	ᄓ	ベニ						•	•	•			•	•	•			•			•	•	•		•								•	•		•	•			•	•	• •			•	99
	니	۲×						•	•				•	•				•			•	•	•										•	•		٠	•			•	•	• •				99
	니고	K						•	•	•			•								•	•	•										•	•		•	•				•	• •				99
	니고	٥a							•	•											•	•											•				•									1 ⁄9
	تا٢	σп								•											•															•					•					89
		σī								•											•	•											•													79
	ᄓ									•								•			•															•										79
		σп																															•			•										19
	ᄕ																				•	•														•					•					09
	76																																													
																																														69
	, 7 3		•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	• •	•	•	•	•	•	•	•	83
GL۷	¦ L	T,T	L																																											89
	니고	פא							•	•											•	•														•	•				•					99
		Q																																												99
		ָר <u>מ</u>																																												99
		ĽП																																												7-7 17-9
		נז																																												23
		 נו																																												23
		נה																																												
		נד																																												22
		נג																																												20
								•		•	. •	. •	•	•	•	٠	•	•	•	•	•	•	•	•	•	. •	•	٠	•	٠	•	•	•	•	. •	•	•	•	•	•	•	•	•	٠	•	6₹
GLZ	. <u>L</u>	ς,	<u>z</u> r	CL I	Kζ	L 44	,																																							6₺
	تا۲	נכ							•	•								•			•	•												•		•				•						8₺

	디모	십ഥ	•	٠	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	٠	•	•	•			•	•	•	•	•		٠	•	•	 •	•	•	•			 •	•	٠	•	96
	니고	싵ㄴ	٠	•	•	•	٠	•	•	•		 •	٠	•	٠	•	•	•	•	•	٠	•			•	•	•	•	•		•	٠	•	 •	•	•	•	•		 •	•	•	•	 ₹6
	ᅜ	۷۲ ۰	•	•		•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•		•	•	•		•			•			•	•		•	•	•	 •	•		•	•		 •	•	•	٠	86
	니	ط٦	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	•	٠	76
	니	실정	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	•	٠	76
	니고	٠ اے	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		٠	•	•	•	• •		٠	٠	•	 •	•	•	•			 •	•	•	•	06
	니고	ฐด	٠	•	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		٠	•	•	•	• •		٠	٠	•	 •	•	•	•			 •	•	•	•	68
	니	žП	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	٠	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	•	•	68
	니	Σī.	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	٠	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	•	•	88
	니노	Σ ί	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	•	•	۲8
GLZ	۱,	にな	123	ą L	Œ	44	1																																					98
	디모	۲Ľ	•	٠	٠	•	•	•	•	•	•	 •	•	•	•	•	•	•	٠	•	•	•		• •	٠	•	•	•	•		٠	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	٠	•	98
	니고	Σ٢	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	٠	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	• •		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	•	•	₹ 8
	니	χι .	•	٠	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	٠	•	•	•	•		•	•	•	•	• •		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	٠	•	₹ 8
	니	Σ	•	٠	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	٠	•	•	•	•		•	•	•	•	• •		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	٠	•	83
	니	хx	٠	•	•	•	•	•	•	•		 •	٠	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•	• •	•	٠	•	 •	•	•	•	•		 •	٠	•	•	78
	니고	Σ.	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	٠	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•	•	•	٠	•	 •	•	•	•	•		 •	٠	•	•	78
GLZ	ď	54	, Y.Y	ĽĽ																																								18
	니	Gα	٠	•	•	•	•	•	•	•		 •	٠	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•	• •	•	٠	•	 •	•	•	•	•		 •	٠	•	•	18
	디모	ŒП	•	٠	•	•	•	•	•	•	•	 •	•	•	•	•	•	٠	٠	•	•	•	•	• •	٠	•	•	•	• •	• •	•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	٠	٠	08
	니	Œī.	•	٠	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	٠	•	•	•	•		•	•	•	•	• •		٠	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	٠	•	64
		Œ٢.																																										87
	디모	G디	•	٠	•	•	•	•	•	•	•	 ٠	•	•	•	•	•	٠	٠	•	•	•	• •	• •	٠	•	•	•	• •	• •	٠	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	٠	٠	LL
		ᅋᆫ		•	•																																	•						LL
	디모	et.	•	٠	•	•	•	•	•	•	•	 ٠	•	•	•	•	•	٠	٠	•	•	•	• •	• •	٠	•	•	•	• •	• •	٠	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	٠	٠	94
GLZ	п	C 4:	۲L	CL &	IJП	וענ	١,٢	•																																				92
	니	Œ٢	•	•	•	•	•	•	•	•		 •	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	•		•	•	•	 •	•	•	•	•		 •	•	•	•	92
		ŒΧ																																										₹L
	니	₲.	•	•	•	•	•	•	•	•		 ٠	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•		٠	•	•	•	•		٠	•		 •	•	•	•			 •	•	٠	٠	87
	니고	Ka	•	•	•	•	•		•	•		 •	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•			•		•	•			٠	٠	•	 •	•	•	•	•	• ‹	 •	•	•	•	7 L

<u>יע</u> עירובין

אלא מעתה

מעשר אמות אינו צריך למעט מידי הוא טעמא אלא לרב הא מתני ליה רב יהודה לחייא בר רב קמיה דרב אינו צריך למעט וא"ל אתנייה צריך למעט

דלתות היכל לצניעות בעלמא הוא דעבידן אלא מעתה לא תיהני ליה צורת הפתח דהא היכל צורת הפתח הויא לו אפילו הכי עשר אמות הוא דרויח אלמה תנן אם יש לו צורת הפתח אע"פ שרחב

מפתחו של אולם גמר ולא היא ר' יהודה מפתחא דמלכין גמר ורבנן אי מפתחו של היכל גמירי ליבעו דלתות כהיכל אלמה תנן הכשר מבוי ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים לחי או קורה

בשלמא לבר קפרא גוזמא אלא לרב יהודה מאי גוזמא בשלמא לרבי יהודה ארבעים גמר מפתחו של אולם אלא נ' מנא ליה א"ר חסרא הא מתניתא אטעיתי לרב יהודה מאי גוזמא בשלמא לרבי יהודה ארבעים גמר מפתחו של אולם אלא נ' מנא ליה

ואכתי ר' יהודה מפתחו של אולם גמר והתניא מבוי שהוא גבוה מכ' אמה ימעט ורבי יהודה מכשיר עד מ' ונ' אמה ותני בר קפרא עד מאה

אמר אביי פליג בברייתא דתניא והרחב מי' אמות ימעט ר' יהודה אומר אינו צריך למעט

ורבי יהודה מפתחו של אולם גמר והא תנן והרחב מעשר אמות ימעט ולא פליג ר' יהודה

גובהה והא כתיב וקומה חמש אמות ההוא משפת מזבח ולמעלה

ואיבעית אימא כי כתיב קלעים חמש עשרה אמה לכתף בגובהה הוא דכתיב

פתח שער החצר איקרי פתח סתמא לא איקרי

לשרים אף כאן חמש ברוחב עשרים

ההוא בארון כתיב אלא מהכא (שמות כה, ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם בין לרבנן ובין לרבי יהודה לילפו מפתח שער החצר דכתיב (שמות כז, יח) אורך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות וכתיב (שמות כז, יד) וחמש עשרה אמה קלעים לכתף וכתיב (שמות לה, טו) ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה מה להלן חמש ברוחב

פבל א מכני

(ונשאו) הקהתים נושאי המקדש והקימו את המשכן עד בואם

בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכחיב (ויקרא כו, ד) ונחחי (את) משכני בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מגלן אילימא מדכחיב (במדבר י, כא)

משכן ומשכן דאיקרי מקדש

והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל שלמים ששחטן קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר (ויקרא ג, ב) ושחטו פתח אהל מועד בזמן שפתוחין ולא בזמן שהן נעולים והא כי כתיב ההיא במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי

ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הבית הפתוח לאולם

ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית

ורבי יהודה סבר היכל ואולם קרושה אחת היא וכי כתיב פתח אהל מועד אתרוייהו הוא דכתיב

דתנן פתחו של היכל גבהו עשרים אמה ורחבו עשר אמות ושל אולם גבהו ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו (ויקרא ג, ב) ושחטו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד וכי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב

אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדוה אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדה אלא מפתחו של אולם

ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני הקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפישי מיליה תני הקנתא

סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא

והרחב מעשר אמות ימעט ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: גמ' תון התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא

מתני' *מבור* שהוא גבוה למעלה מעשרים אמה ימעט ר' יהודה אומר אינו צריך

14 =

פרק א מבוי

פרק א מבוי

שחים עשרה אמות איזו היא קרחת הכרם כרם שחרב אמצעיתו אין שם שש עשרה אמות לא יביא זרע לשם היו שם שש עשרה אמה נותן לו כדי עבודתו וזורע את המותר

אמת כלאים באמה בת ששה למאי הילכתא לקרחת הכרם ולמחול הכרם דתנן קרחת הכרם ב"ש אומרים עשרים וארבע אמות וב"ה אומרים שש עשרה אמות ומחול הכרם בית שמאי אומרים שש עשרה אמות ובית הלל אומרים

ואיבעית אימא לעולם רבי היא ורוב אמות קאמר

כרבנן דאמרי אפי' אינה מחזקת אלא ראשו ורובו ושולחנו

והא איכא משך סוכה בארבע אמות דלקולא דתניא רבי אומר אומר אני כל סוכה שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה

אמת סוכה באמה בת חמשה למאי הלכתא לגובהה ולדופן עקומה

ואיבעית אימא בארבע אמות ורוב אמות קאמר

כמאן דאמר בארבעה מפחים

והא איכא משך מבוי בארבע אמות דלקולא

אמת מבוי באמה בת חמשה למאי הלכתא לגובהו ולפירצת מבוי

אמר אביי משמיה דרב נחמן אמת סוכה ואמת מבוי באמה בת חמשה אמת כלאים באמה בת ששה

הא קמ"ל דלמטה כלמעלה מה למעלה חללה עשרים אף למטה חללה עשרה:

אימא ולמעלה והא למטה קתני

איתיביה רב שימי בר רב אשי לרב פפא כיצד היה עושה מניח קורה משפת עשרים ולמטה

א"ל רב פפא לרבא תניא דמסייע לך מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה יותר מפתחו של היכל ימעט והיכל גופו חללו עשרים

עלל סוכה תנן חלל מבוי תנן

מאי הוי עלה רבה בר רב עולא אמר זה וזה פסול רבא אמר זה וזה כשר

רבינא אמר סוכה דאורייתא לא בעי חיזוק מבוי דרבנן בעי חיזוק

<u>حال، ۲</u>۷

געשר רבא מפרוקיא סוכה דליחיד היא רמי אנפשיה ומדכר מבוי דלרבי' היא סמכי אהדדי ולא מדכרי דאמרי אינשי קדרא דבי שותפי לא חמימא ולא

מאי שנא סוכה דכשירה דאמרינן קלוש במבוי נמי לימא קלוש אי קלשת הוי לה קורה הניטלת ברוח הכא נמי אי קלשת הויא לה חמתה מרובה מצילתה אלא על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה הכא נמי ע"כ

רב אדא בר מתנה מתני להא שמעתא דרבה איפכא אמר רבה במבוי פסול בסוכה כשירה

רבינא אמר סוכה דאורייתא אחמירו בה רבנן מבוי דרבנן לא אחמירו ביה רבנן

אמר רבא מפרוקי' סוכה דליחיד היא לא מדכר מבוי דלרבים מדכרי אהדרי

הכא נמי אי קלשת הויא לה קורה הניטלת ברוח אלא על כרחך נעשו כשפודין של מתכת הכא נמי על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה

אי קלשת הויא לה חמתה מרובה מצילתה

מאי שנא במבוי דכשר דאמרי' קלוש סוכה נמי לימא קלוש

מקצת קורה בתוך עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים אמר רבה במבוי כשר בסוכה פסול

אלא כיון דקא חשיב אית ליה קלא:

ומ"ד פסקי דארוא מ"ט משום דנפיש משכיה והא סוכה דנפיש משכיה וקאמרי רבנן דלא

מאן דאמר פסקי דארוא כ"ש קיני מ"ד קיני אבל פסקי דארוא לא

מאי אמלתרא רב חמא בריה דרבה בר אבוה אמר קיני כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא פסקי דארוא

בהא בהא קאמרי רבנן אבל בהך אימא מודו ליה לר' יהודה צריכא

אלמא גבי סוכה נמי בהיכרא פליגי איפלוגי בתרתי למה לי צריכא דאי אשמעינן גבי סוכה בהא קאמר ר' יהודה כיון דלישיבה עבידא שלטא ביה עינא אבל מבוי דלהילוך עביד אימא מודה להו לרבנן ואי אשמעינן

הושבתי עד עשרים אמה אדם יודע שדר בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע משום דלא שלטא ביה עינא

רב נחמן בר יצחק אמר בלא רב מתנייתא אהדרי לא קשיין לרבנן קורה טעמא מאי משום היכרא והאי דקתני יתר מפתחו של היכל סימנא בעלמא ורב נחמן בר יצחק הניחא אי לא סבירא ליה הא דרבה אלא אי סבירא ליה הא דרבה דאמר רבה כתיב (ויקרא כג, מג) למען ידעו דורותיכם כי בסכות

אמר לך רב דל אנא מהכא מחנייתא מי לא קשיין אהדדי אלא מאי אית לך למימר חנאי היא לדידי נמי תנאי היא

אמר אביי והא חמא בריה דרבה בר אבוה קתני לה ותיהוי אמלתרא מתניתא ותיקשי לרב

אמר רב יוסף אמלתרא מתניתא היא מאן קתני לה

אלמה אמר רבי אילעא אמר רב רחבה ד' אע"פ שאינה בריאה ואם יש לה אמלתרא אפי' גבוהה יותר מעשרים אמה אינו צריך למעש

והאי מאי קושיא דילמא תבנית היכל כתבנית אולם

והאי מאי תיובתא דילמא כי תניא ההיא דאמלתראות באולם תניא

ווו למעלה מזו

לא תיהני ליה אמלתרא דהא היכל אמלתרא הויא ליה ואפי' הכי עשרים אמה הוא דגבוה דתנן חמש אמלתראות של מילה היו על גביו זו למעלה מזו

גירובין

ומ"ר ארבעה קסבר אסור להשתמש תחת הקורה ובהא קא מיפלגי מר סבר קורה משום היכר ומר סבר קורה משום מחיצה

112 11

לימא בהא קא מיפלגי דמאן דאמר טפח קסבר מותר להשתמש תחת הקורה

אלא רחבו בכמה רב יוסף אמר מפח אביי אמר ארבעה

היה גבוה מעשרים אמה ובא למעטו כמה ממעט כמה ממעט כמה דצריך ליה

בר, מאיר כי אתאי הילכתא לגוד וללבוד ולדופן עקומה:

ולר"מ דאמר כל האמות היו בבינונית מאי איכא למימר

לא צריכא לר' יהודה דאמר אמת בנין באמה בת ששה אמת כלים באמה בת חמשה

ראמר מר ארון תשעה וכפורת מפח הרי כאן עשרה

מחיצות דאורייתא נינהו

היא גופה גוירה ואנן ניקום וניגוור גוירה לגוירה

וליגוור נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד אי נמי משום רובו שאינו מקפיד

משום רובו המקפיד

דאמר ר' יצחק דבר תורה רובו ומקפיד עליו חוצץ ושאינו מקפיד עליו אינו חוצץ וגזרו על רובו שאינו מקפיד משום רובו המקפיד ועל מיעוטו המקפיד

כי אתאי הילכתא לרובו ולמיעוטו ולמקפיד ולשאין מקפיד וכדר' יצחק

שערו נמי דאורייתא הוא דתניא ורחץ את כל בשרו את הטפל לבשרו וזהו שער

כי איצטריך הילכתא לשערו וכדרבה בר רב הונא דאמר רבה בר רב הונא נימא אחת קשורה חוצצת שלש אינן חוצצות שתים איני יודע

אולה בהן וכמה הן אמה על אמה ברום ג' אמות ושיערו חכמים מי מקוה מ' סאה

ותיסברא שיעורין מיכתב כתיבי אלא הלכתא נינהו ואסמכינהו רבנן אקראי חציצין ראורייתא נינהו רכתיב (ויקרא טו, טו) ורחץ את כל בשרו (במים) שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים במים במי מקוה כל בשרו מים שכל גופו

דבש ככותבת הגסה ליום הכיפורים

(דברים ה, ה) ארץ זית שמן (ודבש) ארץ שכל שיעוריה כזיתים כל שיעוריה ס"ד והאיכא הני דאמרן אלא אימא ארץ שרוב שיעוריה כזיתים

במון כדתון כל כלי בעלי בתים שיעורן כרימונים

תאנה כגרוגרת להוצאת שבת

גפן כדי רביעית יין לנזיר

שעורה דתנן עצם כשעורה מטמא במגע ובמשא ואינו מטמא באהל

הוא טמא מיד והן טהורין עד שישהא בכדי אכילת פרס פת חיטין ולא פת שעורין מיסב ואוכל בליפתן

שיעורין דאורייתא הוא דכתיב (דברים ה, ה) ארץ חטה ושעורה וגו' ואמר רב הנן כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר חטה לכרתנן הנכנס לבית המנוגע וכליו על כתיפיו וסנדליו וטבעותיו בידיו הוא והם טמאין מיד היה לבוש כליו וסנדליו וטבעותיו באצבעותיו

אמר ר' חייא בר אשי אמר רב שיעורין חציצין ומחיצין הלכה למשה מסיני

זה יסוד ואמה רחב זה סובב וגבולה אל שפתה סביב אלו הקרנות וזה גב המזבח זה מזבח הזהב:

רכתיב (יחוקאל מג, יג) ואלה מדות המובח באמות אמה ומפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המובח חיק האמה רכתיב (יחוקאל מג, יג) ואלה מדות המובח באמות אמה ומפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המובח חיק האמה

ולימא אמת כלאים לא יצמצם באמה בת ששה למעוטי מאי לאו למעוטי אמת סוכה ואמת מבוי

אמר לך רבא רשב"ג הא אתא לאשמועינן אמת כלאים לא יצמצם

לאביי ודאי תנאי היא לרבא מי לימא תנאי היא

אמר לך אביי ולאו מי איכא רשב"ג דקאי כוותי אנא דאמרי כרשב"ג

והא מדקתני סיפא רשב"ג אומר כל אמות שאמרו חכמים בכלאים באמה בת ששה ובלבד שלא יהו מצומצמות מכלל דתנא קמא כל אמות קאמר

אמר לך אביי אימא אמת כלאים באמה בת ששה

שלא יהו מכוונות בשלמא לרבא כי היכי דליהויין הללו שוחקות והללו עצבות אלא לאביי קשיא

112 1

מיתיבי כל אמות שאמרו חכמים באמה בת ששה ובלבד

ורבא משמיה דר"ג אמר כל אמות באמה בת ששה אלא הללו שוחקות והללו עצבות

כרבנן דאמרי הוי כרם ואיבעי' אימא לעולם ר' שמעון ורוב אמות קאמר

כאילו אינם

ואיזהו מחול הכרם בין כרם לגדר אין שם שתים עשרה אמה לא יביא זרע לשם היו שם שתים עשרה אמה נותן לו כדי עבודתו וזורע את השאר והא איכא רצופים בארבע אמות דלקולא דתנן כרם הנטוע על פחות מארבע אמות רבי שמעון אומר אינו כרם וחכמים אומרים כרם ורואין את האמצעיים

פרק א מבוי 3

אינעיא להו לחנניה אליבא דבית הלל צריך לנעול או אין צריך לנעול ת"ש דאמר רב יהודה אמר שמואל אינו צריך לנעול וכן א"ר מתנה אמר שמואל אינו צריך לנעול וכן א"ר מתנה אמר שמואל

אמר רב יהודה הכי קאמר כיצד מערבין מבואות המפולשין לרשות הרבים עושה צורת הפתח מכאן ולחי וקורה מכאן

ואמר עולא הני אבולי דמחווא אילמלא דלתותיהן נגעלות חייבין עליהן משום רה"ר

משום רשות הרבים

וכי תימא בכך הוא דלא מיערבא הא בדלתות מיערבא והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ירושלים אילמלא דלתותיה ננעלות בלילה חייבין עליה

מר שהיו לו שני בתים משני צידי רה"ר עושה לחי מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן באמצע אמרו לו אין מערבין רשות הרבים

ב"ה אומרים עושה דלת מכאן ולחי וקורה מכאן

התם דאיכא גידודי הכא דליכא גידודי: ת"ר כיצד מערבין דרך רה"ר עושה צורת הפתח מכאן ולחי וקורה מכאן חנניה אומר ב"ש אומרים עושה דלת מכאן ודלת מכאן וכשהוא יוצא ונכנס נועל

מכלל דרב הונא סבר אע"ג דלא בקעי בה רבים מ"ש מדר' אמי ורב אסי

ורב חנן בר רבא שאני התם דקא בקעי בה רבים

אלא לאו בעשר וקאמר רב תורתו כמפולש אלמא פירצת מבוי מצידו בד'

במאי עסקינן אילימא ביותר מעשר בהא לימא שמואל תורתו כסתום

אמר רב נחמן בר יצחק כוותיה דרב הונא מסתברא דאיתמר מבוי עקום רב אמר תורתו כמפולש ושמואל אמר תורתו כסתום

וגדר בה גדר

א"ר הוגא בריה דרב יהושע כגון שנפרץ בקרן זוית דפתחא בקרן זוית לא עברי אינשי ורב הוגא אמר אחד זה וא' זה בארבעה וכן א"ל רב הוגא לרב חנן בר רבא לא תפלוג עלאי דרב איקלע לדמחריא ועבד עובדא כוותי א"ל רב בקעה מצא

מאי שנא מצירו בעשר דאמר פתחא הוא מראשו נמי נימא פתחא הוא

מצידו בעשר מראשו בד'

١ ١ ١

אמר רב הנין בר רבא אמר רב מבוי שנפרץ

מאי אמרת דשוו תרוייהו כי הדדי הוה ליה ספק דבריהן וספק דבריהן להקל:

רב הונא בריה דרב יהושע טעמא דנפשיה קאמר רב אשי אמר אפילו תימא במבוי שמונה נמי לא צריך לחי מה נפשך אי עומד נפיש ניתר בעומד מרובה על הפרוץ ואי פרוץ נפיש נידון משום לחי

קסבר רב הוגא בריה דרב יהושע מבוי נמי פרצתו בעשר למאן קאמרינן לרב הוגא והא רב הוגא פרצתו בד' סבירא לי'

מני לחצר שכן פרצתה בעשר תאמר במבוי שפרצתו בארבע

וקל וחומר מחצר ומה חצר שאינה ניתרת בלחי וקורה ניתרת בעומר מרובה על הפרוץ מבוי שניתר בלחי וקורה אינו דין שניתר בעומד מרובה על הפרוץ

אמר רב פפא דמוקי ליה לאידך גיסא רב הונא בריה דרב יהושע אמר אפילו תימא דמוקי לה בהדי' דמטפי ביה או דמבצר ביה

אותו לחי היכן מעמידו אי דמוקי ליה בהדי' אוספי הוא דקא מוסיף עליה

פטות מארבע אמות גידון משום לחי ואין צריך לחי אחר להתירו ד' אמות גידון משום מבוי וצריך לחי אחר להתירו

ינופא אמר רמי בר חמא אמר רב הונא לחי הבולט מדפנו של מבוי

ווב יוסף לאפוקי מתורת לחי עד דאיכא ארבע אמות למיהוי מבוי אפי' בארבעה טפחים נמי הוי מבוי:

להתירו ד' אמות נידון משום מבוי וצריך לחי אחר להתירו

אמר אביי מנא אמינא לה דאמר רמי בר חמא אמר רב הונא לחי הבולט מרופנו של מבוי פחות מארבע אמות נידון משום לחי ואינו צריך לחי אחר

וכי תימא דפתח לה בדופן האמצעי והאמר רב נחמן נקיטינן איזהו מבוי שניתר בלחי וקורה כל שארכו יתר על רחבו ובתים וחצרות פתוחין לתוכו

אמר אביי מנא אמינא לה דתניא אין מבוי ניתר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצרות פתוחין לתוכו

אמר לך אביי התם סוף מבוי הכא תחלת מבוי אי איכא ארבע אמות אין אי לא לא

נאם לאו פחות משלשה מתיר שלשה אינו מתיר לרב יוסף אית ליה דרבי אמי לאביי לית ליה דר' אמי

ואיבעית אימא דכולי עלמא אמרינן היכר של מטה כהיכר של מעלה והכא בגזירה שמא יפחות מעשרה טפחים וחקק בו להשלימו לעשרה כמה חוקק כמה חוקק כמה דצריך ליה אלא משכו בכמה רב יוסף אמר בד' אביי אמר בארבע אמות לימא בדרבי אמי ורבי אסי קמיפלגי דאיתמר מבוי שנפרץ מצידו כלפי ראשו איתמר משמיה דר' אמי ור' אסי אם יש שם פס ד' מתיר במרצה עד עשר לימא בדרבי אמי ורבי אסי קמיפלגי דאיתמר מבוי שנפרץ מצידו כלפי ראשו איתמר משמיה דר' אמי ור' אסי אם יש שם פס ד' מתיר בארבע אמות

סבר לא אמרינן היכר של מטה כהיכר של מעלה

ואיבעית אימא דכולי עלמא קורה משום היכר והכא בהיכר של מטה ובהיכר של מעלה קא מיפלגי דמר סבר אמרינן היכר של מטה כהיכר של מעלה ומר

לירובין

לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בה לא היתר ולא איסור

לה לצידי רחבה ואסור ומנא תימרא דשני לן בין רחבה דרבים לרחבה דיחיד דאמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה

אמר רבה הא דאמרת לאמצע רחבה מותר לא אמרן אלא זה שלא כנגר זה אבל זה כנגר זה אסור אמר רב משרשיא הא דאמרת זה שלא כנגר זה מותר לא אמרן אלא רחבה דרבים אבל רחבה דיחיד זימנין דמימלך עלה ובני לה בתים וה"ל כמבוי שכלה

בעירבו קמיפלגי בדרב יוסף דאמר רב יוסף לא שנו אלא שכלה לאמצע רחבה אבל כלה לצידי רחבה אסור

בשלא עירבו פליגי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים

ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא בין שעירבו ובין שלא עירבו פליגי בעירבו במאי פליגי בשלא עירבו במאי פליגי

1 4 1

דרב אדרב נמי לא קשיא כאן שעירבו בני חצר עם בני מבוי כאן שלא עירבו

השתא דאמר ליה רב ששת לרב שמואל בר אבא ואמרי ליה לרב יוסף בר אבא אסברא לך כאן שעירבו כאן שלא עירבו

תיהוי משמיה דשמואל ולא קשיא מידי

במברי שכלה לרחבה אמר ליה אנא לא ידענא עוברא הוה בדורא דרעותא מבוי שכלה לרחבה הוה ואתא לקמיה דרב יהודה ולא אצרכיה ולא מידי ואי קשיא משמיה דרב

אמר ליה אביי לרב יוסף הא דרב יהודה דשמואל היא דאי דרב קשיא דרב אדרב בתרתי דאמר רב ירמיה בר אבא אמר רב מבוי שנפרץ במלואו לחצר ונפרצה חצר כנגדו חצר מותרת ומבוי אסור ואמאי ליהוי

ומסיים בה משמיה דרב יהודה אם היה מבוי כלה לרחבה א"צ כלום

הכי קאמר סרטיא מכאן ובקעה מכאן נעשה כבקעה מכאן ובקעה מכאן

השתא סרטיא מכאן ובקעה מכאן עושה לו צורת הפתח מכאן ולחי וקורה מכאן בקעה מכאן ובקעה מכאן מיבעיא

אבל סרטיא מכאן ובקעה מכאן או בקעה מכאן ובקעה מכאן ערשה צורת הפתח מכאן ולחי וקורה מכאן

יתיב רב יוסף קמיה דרב הונא ויתיב וקאמר אמר רב יהודה אמר רב מחלוקת בסרטיא מכאן וסרטיא מכאן ופלטיא מכאן ופלטיא מכאן

ר' עקיבא גמריה איסתפיק ליה ולא ידע אי בית הלל בחד בשבט אמור אי בחמיסר בשבט אמור ועבד הכא לחומרא והכא לחומרא:

אבל היכא דלא סתרי אהדרי עברינן והיכא דסתרי אהדרי לא עברינן מתיב רב משרשיא מעשה ברבי עקיבא שליקט אתרוג באחד בשבט ונהג בו ב' עישורין אחד כדברי ב"ש ואחד כדברי ב"ה

ואמר רב יהודה אמר שמואל וכן לענין טריפה

וב"ה אומרים כדי שינטל מן החי וימות

אמר רב שיזבי כי לא עַברינן כחומרי דבי תרי היכא דסתרי אהדרי כגון שדרה וגולגולת דתנן השדרה והגולגולת שחסרו וכמה חסרון בשדרה בש"א שתי חוליות וב"ה אומרים חוליא אחת ובגולגולת בש"א כמלא מקדח

ולרב אדא בר אהבה אמר רב דאמר הלכה ומורין כן מאי איכא למימר

אמר ר"ג בר יצחק כוליה כרב עבדוה דאמר רב הונא אמר רב הלכה ואין מורין כן

מ"מ קשיא

ולא כחומריה דמר וכי חומריה דמר אלא או כי קוליה דמר וכחומריה עביד או כקוליה דמר וכחומריה עביד

ורבי יהושע היא דלא משגח בבת קול ואיבעית אימא הכי קאמר כל היכא דמשכחת תרי תנאי ותרי אמוראי דפליגי אהדדי כעין מחלוקת ב"ש וב"ה לא ליעבד כי קוליה דמר וכי קוליה דמר

1 4 1

ואיבעית אימא הא והא לאחר בת קול

ל"ק כאן קודם בת קול כאן לאחר ב"ק

הא גופא קשיא אמרת לעולם הלכה כב"ה והדר אמרת הרוצה לעשות כדברי ב"ש עושה

כשמואל דאמר הלכה כחנניה והאמר שמואל תורתו כסתום כרב דאמר תורתו כמפולש ומי עבדינן כתרי חומרי והא תניא לעולם הלכה כבית הלל והרוצה לעשות כדברי בית שמאי עושה כדברי בית הלל עושה מקולי ב"ש ומקולי ב"ה רשע מחומרי ב"ש ומחומרי ב"ה עליו הכתוב אומר (קהלת ב, יד) הכסיל בחשך הולך אלא אי כב"ש כקוליהון וכחומריהון אי כב"ה כקוליהון וכחומריהון

כי אתא רב נחמן אמר פניוה לעפרייהו לימא קסבר רב נחמן צריך לנעול לא כיון דראויות לנעול אע"פ שאין ננעלות ההוא מבוי עקום דהוה בנהרדעא רמי עליה חומריה דרב וחומריה דשמואל ואצרכוהו דלתות חומריה דרב דאמר תורתו כמפולש והאמר רב הלכה כת"ק

אמר רב כהנא הנך מגופות הואי

להר ולא מידי

אינו צריך לנעול איכא דאמרי אמר רב מתנה ברידי הוה עוברא ואמר לי שמואל אין צריך לנעול איכא דעמרי אמר רב מתנה ברידי הוה עוברא ואמר לי שמואל אין צריך לנעול איר בעפרא ועייל ונפיק מר שמואל ולא אמר בעו מיניה מרב ענן צריך לנעול או אין צריך לנעול אמר להו תא חזי הני אבולי דנהרדעא דטימן עד פלגייהו בעפרא ועייל ונפיק מר שמואל ולא אמר

פוק א מבוי

אמר אביי מסחברא מילחיה דר' יוחנן תחת הקורה אבל בין לחיין אסור ורבא אמר בין לחיים נמי מותר

עני ר' זכאי קמיה דר' יוחנן בין לחיים ותחת הקורה גידון ככרמלית אמר ליה פוק תני לברא

אמרינן או חבוט אמרינן לבוד וחבוט לא אמרינן קמ"ל

רב אשי אמר משוכה והיא תלויה והיכי דמי כגון שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי שאין בגובהן ג' ואין בעקמומיתן ג' מהו דתימא או לבוד הב אשי אמר משוכה והיא תלויה והיכי דמי כגון שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי שאין בגובהן ג' ואין בעקמומיתן ג' מהו דתימא או לבוד

לא אידי ואידי מבפנים משוכה מרוח אחת ותלויה משתי רוחות

מאי לאו משוכה מבחוץ ותלויה מבפנים

להביא קורה אחרת

משוכה או תלויה פחות מג' אין צריך להביא קורה אחרת ג' צריך להביא קורה אחרת רשב"ג אומר פחות מד' אין צריך להביא קורה אחרת ד' צריך

דף ט

איתיביה רב אדא בר מתנה לרבא היתה קורתו

רבא אמר לדברי האוסר נמי אסור בעינן קורה ע"ג מבוי וליכא

א"ל לדברי המתיר אסור לדברי האוסר מותר

בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא נעץ שתי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן מהו

אמר רב חסדא הכל מודים בבין לחיים שאסור

ואיבעית אימא דכולי עלמא משום מחיצה והכא בהא קמיפלגי דמר סבר חודו הפנימי יורד וסותם ומר סבר חודו החיצון יורד וסותם

לא דכולי עלמא קורה משום היכר והכא בהא קמיפלגי דמר סבר היכירא מלגיו ומר סבר היכירא מלבר

לימא בהא קמיפלגי דמר סבר קורה משום היכר ומר סבר קורה משום מחיצה

להשתמש תחת הקורה

באלכסונו יותר מעשר דברי הכל אינו מניח אלא כנגד הקצר איבעיא להו מהו להשתמש תחת הקורה רב ורבי חייא ור' יוחנן אמרו מותר להשתמש תחת הקורה שמואל ורבי שמעון בר רבי ור"ש בן לקיש אמרו אסור

ואימא טעמא דידהו קורה משום מאי משום מחיצה ובאלכסון נמי הוי מחיצה אמר רב כהנא הואיל ושמעתתא דכהני היא אימא בה מילתא הא דאמרת מניח הקורה באלכסון לא אמרן אלא שאין באלכסונו יותר מעשר אבל יש

ואימא טעמא דידי ואימא טעמא דידהו אימא טעמא דידי קורה טעמא מאי משום היכר ובאלכסון לא הוי היכר

הקצר רבא אמר אחד זה ואחד זה אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר

אמר רב כהנא בר תחליפא משמיה דרב כהנא בר מניומי משמיה דרב כהנא בר מלכיו משמיה דרב כהנא רביה דרב ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו היינו רב כהנא רביה דרב מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד קצר פחות מארבע אמות מניח את הקורה באלכסון ארבע אמות אינו מניח את הקורה אלא כנגד

אלא אמר רבא עושה צורת הפתח לכולהו להאי גיסא ואידך גיסא מישתרו בלחי וקורה

א"ל רבא כמאן כשמואל דאמר תורתו כסתום למה ליה צורת הפתח ועוד הא ההוא מבוי עקום דהוה בנהרדעא וחשו לה לדרב

איתמר מבוי העשוי כנדל אמר אביי עושה צורת הפתח לגדול והנך כולהו מישתרו בלחי וקורה

אי מהתם הוה אמינא הני מילי לזרוק אבל לטלטל אימא לא קמ"ל

ולרבה דאמר זה כנגד זה אסור הא דרב במאי מוקי לה בזה שלא כנגד זה תרתי למה לי

אבל זה כנגד זה אימא לא

אי מהתם הוה אמינא הני מילי זה שלא כנגד זה

והא נמי תנינא חצר שהרבים נכנסין לה בזו ויוצאין לה בזו רה"ר לטומאה ורה"י לשבת

אמר ליה אי מהתם הוה אמינא הני מילי היכא דלא קא דרסי בה רבים אבל היכא דקא דרסי בה רבים אימא אפילו חצר נמי

גופא אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב מבוי שנפרץ במלואו לחצר ונפרצה חצר כנגדו חצר מותרת ומבוי אסור מפני שהיא כפתחה של גדולה אמר ליה רבה בר עולא לרב ביבי בר אביי רבי לא משנתנו היא זו חצר קטנה שנפרצה לגדולה גדולה מותרת וקטנה אסורה מפני שהיא כפתחה של גדולה

ואי נעיץ ביה סיכתא וחבריה חבריה:

בעי לשמואל דאמר תורתו כסתום הני מילי לחי מעליא אבל האי כיון דנשיב ביה זיקא ושדי ליה לא כלום הוא

מרימר פסיק לה לסורא באוזלי אמר חיישינן שמא יעלה הים שרטון ההוא מבוי עקום דהוה בסורא כרוך בודיא אותיבו ביה בעקמומיתיה אמר רב חסדא הא לא כרב ולא כשמואל לרב דאמר תורתו כמפולש צורת הפתח

נחמן אין הלכה כדברי חכמים

אמר רב יוסף בר אבדימי תגא וחכמים אוסרין אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים איכא דאמרי אמר רב יוסף בר אבדימי תגא וחכמים מתירין אמר רב

הכא נמי שני בין רחבה דרבים לרחבה דיחיד

אלמא שני בין אשפה דרבים לאשפה דיחיד

איסור לא אמר בה דהא קיימי מחיצות היתר לא אמר בה חיישינן שמא תינטל אשפה ויעלה הים שרטון ומי חיישינן שמא תינטל אשפה והתנן אשפה ברשות הרבים גבוה י' טפחים חלון שעל גבה זורקין לה בשבת

9 גירונין

העומד תתיר בו יותר מי"ג אמות ושליש

אינו דין שלא תתיר בו יותר משלש עשרה אמה ושליש והיא הנותנת פסי ביראות שהתרתה בהן פרוץ מרובה על העומד לא תתיר בהן יותר משלש עשרה אמה ושליש מבוי שלא התרתה בו פרוץ מרובה על

סבר רב אחי קמיה דרב יוסף למימר עד שלש עשרה אמה ושליש וקל וחומר מפסי ביראות ומה פסי ביראות שהתרתה בהן פרוץ מרובה על העומד לא התרתה בהן יותר משלש עשרה אמה ושליש מבוי שלא התרתה בו פרוץ מרובה על העומד

והרחב מעשר ימעם: אמר אביי תנא והרחב מעשר ימעט ר' יהודה אומר אינו צריך למעט ועד כמה

אין משום דתני רבי חייא כוותיה:

והלכתא נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי תיובתא והלכתא

עם חודר הפנימי ד' אמות נידון משום מבוי ואסור להשתמש בכולו ואת אמרת לן עלה שמע מינה תלת שמע מינה בין לחיין אסור ושמע מינה משך מבוי בארבע ושמע מינה נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי

א"ר יוסף לא שמיע לי הא שמעתתא א"ל אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת ניהלן דאמר רמי בר אבא אמר רב הונא לחי המושך עם דפנו של מבוי פחות מד' אמות נידון משום לחי ומשתמש

אלא לאו ש"מ נראה מבחוץ ושוה מבפנים אינו נידון משום לחי ש"מ

ממה נפשך אי למשרייה לגדולה קאתי בעשר ושני מפחים סגיא ואי למיסרה לקטנה קאתי לאשמועינן דמפלגי טובא

אלא אי אמרת נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי ודרבי זירא ודרבינא איתא ור' לא סבר לה כר' יוסי גדולה באחת עשרה למה לי

רכי היא ראמר בעינן שני פסין דתניא חצר ניתרת בפס אחד רבי אומר בשני פסין הרבי זירא ודרבינא ליתא משום הכי קטנה בעשר האי מאי אי אמרת בשלמא נראה מבחוץ ושוה מבפנים אינו נידון משום לחי ורבי סבר לה כר' יוסי ודרבי זירא ודרבינא ליתא משום הכי קטנה בעשר

1 2 2

ולימא לבוד מרוח אחת ותשתרי

אמר רבינא במופלגין מכוחל זה בשנים ומכוחל זה בד'

וכי תימא דמפלגי טובא והא תני רב אדא בר אבימי קמיה דר' חנינא קטנה בעשר גדולה באחת עשרה

ולימא לבוד ותשתרי

אמר ר' זירא בנכנסין כותלי קטנה לגדולה

מפני שהיא כפתחה של גדולה ואם איתא קטנה נמי תשתרי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים

האי מאי בשלמא ר' יוחנן לא סבר לה משום הכי לא תני לה אלא ר' חייא אי איתא דלא סבר לה למה ליה למיתנא אמר רבה בר רב הונא נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי אמר רבה ומותבינן אשמעתין חצר קטנה שנפרצה לגדולה גדולה מותרת וקטנה אסורה

ורבי יוחנן מי לא שמיע ליה הא אלא שמיע ליה ולא סבר לה רבי חייא נמי לא סבר לה

מבחוץ נידון משום לחי תסתיים

משום לחי הסתיים דר' חייא הוא דאמר נידון משום לחי דתני רבי חייא כותל שצידו אחד כנוס מחבירו בין שנראה מבחוץ ושוה מבפנים ובין שנראה מבפנים ושוה

מידי הוא טעמא אלא לר' יוחנן הא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן נראה מבחוץ ושוה מבפנים אינו נידון משום לחי וחד אמר אינו נידון מאום לחי האה מבחוץ ושוה מבפנים רבי חייא ורבי שמעון ב"ר חד אמר נידון משום לחי וחד אמר אינו נידון

ולרבן שמעון בן גמליאל להוי כנראה מבחוץ ושוה מבפנים

לרבן שמעון בן גמליאל דאמר אמריגן לבוד הוה ליה מבוי וצריך לחי אחר להתירו ולרבגן דאמרי לא אמריגן לבוד לא צריך לחי אחר להתירו

אבל לרה"ר מאי שרי יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא אין מצא מין את מינו וניעור

ורבא התם נמי דפתוח לכרמלית

דכולי עלמא אסור

למחליקת רשב"ג ורבנן לרשב"ג ראמר אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של לחי הפנימי לרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של חיצון אבל בין לחיין

א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרבא ואת לא תסברא דבין לחיין אסור והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מבוי שרצפו בלחיין פחות מד' באנו א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרבא ואת לא תסברא דבין לחיין אסור והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מבוי שרצפו בלחיין

אבל לרה"ר מאי שרי יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא

ורבא התם דפתוח לכרמלית

וכי תימא דאית ביה ד' על ד' והאמר רב חנין בר רבא אמר רב תוך הפתח אע"פ שאין בו ד' על ד' צריך לחי אחר להתירו

אמר אביי מנא אמינא לה דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו

ואביי התם בגבוה ג'

אמר רבא מנא אמינא לה דכי אתא רב דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ד' על ד' מותר לבני רה"ר ולבני רה"י לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו

פול א מנוי

ורמי דר' יוחנן אדר' יוחנן ורמי דריש לקיש אדריש לקיש דאמר ריש לקיש משום ר' יהודה בר' חנינא

לא לעולם בעשר ומן הצד ובדרב חסדא קא מיפלגי

אלא לאו ביתר מעשר

אלא על גבן ובמאי אילימא בעשר בהא לימא ר' יוחנן בשבת לא

במאי עסקינן אילימא מן הצד והאמר רב חסדא צורת הפתח שעשאה מן הצד לא עשה ולא כלום

ואמר ר"ל כדרך שהתירו לו לענין כלאים כך התירו לו לענין שבת ר' יוחנן אמר לכלאים התירו לו לענין שבת לא התירו לו

זמורה עליהם ובא מעשה לפני חכמים והתירו לו לענין כלאים

ואף ר' יוחנן סבר לה להא דרב דאמר רבין בר רב אדא א"ר יצחק מעשה באדם אחד מבקעת בית חורתן שנעץ ד' קונדיסין בארבע פינות השדה ומתח

מאי פיתחי שימאי פליגי בה רב רחומי ורב יוסף חד אמר דלית להו שקפי וחד אמר דלית להו תיקרה

אמר רב כהנא כי תניא ההיא בפיתחי שימאי

שרובן ס"ד אלא אימא שריבה בהן פתחים וחלונות ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ

לימא מסייע ליה דפנות הללו שרובן פתחים וחלונות מותר ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ

לדברי הכל

מה ליותר מעשר האוסר במבוי שכן לא התרת בו אצל פסי ביראות לר"מ תאמר בפרוץ מרובה על העומד האוסר בחצר שכן התרת אצל פסי ביראות

העומד האוסר בחצר אינו ניתר בצורת הפתח

מ"ט הואיל ויותר מעשר אוסר במבוי ופרוץ מרובה על העומד אוסר בחצר מה יותר מעשר האוסר במבוי אינו ניתר בצורת הפתח אף פרוץ מרובה על

אמר רב יוסף מדברי רבינו נלמד חצר שרובה פתחים וחלונות אינה ניתרת בצורת הפתח

מחני ליה רב יהודה לחייא בר רב קמיה דרב אינו צריך למעט א"ל אחנייה צריך למעט

מאי לאו אסיפא לא ארישא

אמלתרא אינו צריך למעט

אמלתרא ברחבו מאי תא שמע דתניא מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט והרחב מעשר ימעט ואם יש לו צורת הפתח אינו צריך למעט ואם יש לו

ת"ש דתניא מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט ואם יש לו צורת הפתח אינו צריך למעט

איפכא מאי

7 7 7 8

אם יש לו צורת הפתח אף על פי שרחב מעשר אינו צריך למעט: אשכחן צורת הפתח דמהניא ברחבו ואמלתרא דמהניא בגבהו

אלא אי איכא למימר דפלגינן בפרוץ כעומד פלגינן:

נאלא מאי פליגינן לדידי הכי איבעי לי למימר אצבע ושני שלישים מכאן ואצבע ושני שלישים מכאן ואצבעיים ושני שלישים ריוח באמצע

דאי סלקא דעתך לא פליגיתו לרבין הכי איבעי ליה למימר אצבע ושליש מכאן ואצבע ושליש מכאן ואצבע ושליש ריוח באמצע

א"ל לאיי פליגיתו ובעומד מרובה על הפרוץ משתי רוחות פליגיתו לדידך הוי עומד משתי רוחות לרבין מרוח אחת הוי עומד משתי רוחות לא הוי עומד

א"ל אביי לרב דימי מי פליגיתו א"ל לא הא ברברבתא הא בווטרתא ולא פליגין

ריוח באמצע

וכמה כי אתא רב דימי אמר אצבעיים מכאן ואצבעיים מכאן ואצבעיים ריוח באמצע כי אתא רבין אמר אצבע ומחצה מכאן ואצבע ומחצה מכאן ואצבע

מאי עור העסלא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן עור כיסוי של בית הכסא

תנן התם עור העסלא וחלל שלו מצטרפין בטפח

התם קא ממעט בהילוכא הכא לא קא ממעט בהילוכא

ומאי שנא מדרבי אמי ודרבי אסי

וליחוש דלמא שביק פיתחא רבה ועייל בפיתחא וומא אמר רב אדא בר מתנה חוקה אין אדם מניח פתח גדול ונכנס בפתח קטן

אין הכי נמי וכולי האי לא אטרחוה רבנן

וירחיק אמה ויעשה פס אמה ומחצה וירחיק אמה ויעשה פס אמה ומחצה

לעולם אימא לך מותר ושאני הכא דאתא אוירא דהאי גיסא ודהאי גיסא ומבטל ליה

ויעשה פס אמה וירחיק אמה ויעשה פס אמה וירחיק אמה ויעשה פס אמה ש"מ עומד כפרוץ אסור

לעולם אימא לך הוי עומד ושאני הכא דאתי אוירא דהאי גיסא ואוירא דהאי גיסא ומבטל ליה

ואמאי יעשה פס אמה ומחצה וירחיק שתי אמות ויעשה פס אמה ומחצה שמע מינה עומר מרובה על הפרוץ משתי רוחות לא הוי עומר

אי נמי כדרב יהודה דאמר רב יהודה מבוי שהוא רחב חמש עשרה אמה מרחיק שתי אמות ועושה פס שלש אמות

עושה פס גבוה עשרה במשך ארבע אמות ומעמידו לארכו של מבוי

אלא היכי עביד אמר שמואל משמיה דלוי

דלוי אין הלכה כאותה משנה

תני לוי מבוי שהוא רחב עשרים אמה נועץ קנה באמצעיתו ודיו הוא תני לה והוא אמר לה ראין הלכה כאותה משנה איכא ראמרי אמר שמואל משמיה

אי נמי לאידך גיסא פסי ביראות דאקילת בהו חד קולא אקיל בהו קולא אחרינא מבוי כלל כלל לא

גירובין

והתני רב אדא בר אבימי קמיה דרבי חנינא ואמרי לה קמיה דר' חנינא בר פפי קטנה בעשר וגדולה באחת עשרה

צריכין שיהא בהן ד' וכי תימא ארבעה מכאן וארבעה מכאן

אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן חצר צריכה שני פסין אמר ליה רבי וירא לרבי אסי מי אמר רבי יוחנן הכי והא את הוא דאמרת משמיה דר' יוחנן פסי חצר

אמר רב נחמן בר יצחק מאן מודים ר' הלכה מכלל דפליגי [מאן פליג עליה] רבנן דתניא חצר ניתרת בפס אחד רבי אומר בשני פסין

אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב מודים חכמים לרבי אליעור בפסי חצר ורב נחמן אמר הלכה כר' אליעור בפסי חצר

וכמה אמר רב אחלי ואיתימא רב יחיאל עד ארבעה

אמר רב אשי הכי קאמר אינו צריך לחי וקורה כב"ש ולא לחיין כר' אליעור אלא או לחי או קורה כבית הלל

אחד לפני ר"ע לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שהוא ניתר או בלחי או בקורה

הכי קאמר וכי לסותמו בלחיין אני צריך אמר מר אמר רבן שמעון בן גמליאל לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שפחות מארבע אמות שאינו צריך כלום והא אנן תנן משום רבי ישמעאל אמר תלמיד

קתני מיהת וכי לסותמו אני צריך אי אמרת בשלמא לחיין וקורה משום הכי אמר וכי לסותמו אני צריך אלא אי אמרת לחיין בלא קורה מאי לסותמו

לאובלין ומצאו שיושב במבוי שאין לו אלא לחי אחד אמר לו בני עשה לחי אחד אמר לו וכי לסותמו אני צריך א"ל יסתם ומה בכך אמר רשב"ג לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שאינו צריך כלום על מה נחלקו על רחב מארבע אמות ועד עשר שב"ש אומרים

ے، باہ

ת"ש מעשה ברבי אליעור שהלך אצל רבי יוסי בן פרידא תלמידו

ר' אליעור אומר לחיין: איבעיא להו ר' אליעור לחיין וקורה קאמר או דילמא לחיין בלא קורה קאמר

לא לזרוק משתים הוא דמיחייב לטלטל עד דאיכא שלש:

ב"ה אומרים או לחי או קורה לימא קא סברי ב"ה שלש מחיצות דאורייתא

לא לזרוק משלש הוא דמיחייב לטלטל עד דאיכא ארבע

ב"ש אומרים לחי וקורה למימרא דקא סברי ב"ש ארבע מחיצות דאורייתא

אמר רב יהודה הכי קאמר הכשר מבוי סתום כיצד ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה

גמ׳ כמאן דלא כחנניה ולא כתנא קמא

רחב מארבע אמות ועד עשר שב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה א"ר עקיבא על זה ועל זה נחלקו:

משום ר' ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני ר"ע לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שהוא ניתר או בלחי או בקורה על מה נחלקו על

א"ל אי משכחת להו לא תימא להו לבי ריש גלותא ולא מידי מהא מתניתא דכיפה:

ב, מאגב סבר טוללגל להשלים ורבנן סברי אין חוקקין להשלים

כי פליגי ביש ברגליה ג' וגבוהה עשרה ואין רחבה ארבעה ויש בה לחוק להשלימה לארבעה

אמר אביי הכל מודים אם גבוהה עשרה ואין ברגליה שלשה אי נמי יש ברגליה שלשה ואין גבוהה עשרה ולא כלום

עשרה שהיא חייבת

אול רב ששת קם אבבא א"ל גדא פוק תא נפק ואתא אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל אמר ליה תני מר מידי בצורת הפתח א"ל אין תנינא כיפה ר"מ מחייב במזוזה וחכמים פוטרין ושוין שאם יש ברגליה

אול רב נחמן ועבר עוברא בי ריש גלותא כשמעתיה א"ל רב ששת לשמעיה רב גדא ויל שלוף שדינהו אול שלף שדינהו אשכחוהו דבי ריש גלותא חבשוהו

אשכחינהו רב אחא בריה דרב אויא לתלמידי דרב אשי אמר להו אמר מר מידי בצורת הפתח אמרו ליה לא אמר ולא כלום תנא צורת הפתח שאמרו קנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהן צריכין ליגע או אין צריכין ליגע רב נחמן אמר אין צריכין ליגע ורב ששת אמר צריכין

אמר ריש לקיש משום ר' ינאי צורת הפתח צריכה היכר ציר מאי היכר ציר אמר רב אויא אבקתא

ואמר רב חסדא צורת הפתח שאמרו צריכה שתהא בריאה כדי להעמיד בה דלת ואפילו דלת של קשין

גופא אמר רב חסרא צורת הפתח שעשאה מן הצד לא עשה ולא כלום

אלא לאו מן הצד וקאמר ליה בעשר מותר יותר מעשר אסור שמע מינה:

במאג אסלינן אילימא על גבן יותר מעשר אסור והתניא היו שם קנין הדוקרנין ועשה להן פיאה מלמעלה אפי' ביותר מעשר מותר

ביותר מעשר אסור

אל גל פי שבקי בהלכות כלאים ומצאו שיושב בין האילנות ומתח ומורה מאילן לאילן ואמר לו רבי אי גפנים כאן מהו לורוע כאן אמר לי בעשר מותר אף על פי שבקי בהני לן בין עשר ליותר מעשר דאמר ליה רבי יוחנן לריש לקיש לא כך היה המעשה שהלך רבי יהושע אצל ר' יוחנן בן גורי ללמוד תורה אף על פי שבקי בהני גל בין עשר ליותר מעשר ביה ביותר מעשר

אי אמרת בשלמא התם על גבן הכא מן הצד שפיר אלא אי אמרת אידי ואידי מן הצד מאי איכא למימר

בשלמא דריש לקיש אדר"ל לא קשיא הא דידיה הא דרביה אלא דרבי יוחנן אדר' יוחנן קשיא

פיאה מותרת לענין כלאים אבל לא לשבת ור' יוחנן אמר כמחיצות לשבת דלא כך מחיצות לכלאים דלא

פרק א מבוי פ

מייתר אות אחת נמצאת מחריב את כל העולם כולו

את איני והאמר רב יהודה אמר שמואל משום ר' מאיר כשהייתי לומד אצל ר' עקיבא הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר לי דבר וכשבאתי אצל ר'

דתניא אמר ר"מ כשהייתי אצל ר' ישמעאל הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר לי דבר כשבאתי אצל רבי עקיבא אסרה עלי

א"ר יהושע בן לוי כל מקום שאתה מוצא משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני ר"ע אינו אלא ר"מ ששימש את ר' ישמעאל ואת ר"ע

אמר רב יהודה אמר שמואל לא אמרה ר' עקיבא אלא לחדר בה התלמידים

הא גופה קשיא אמרת לא א"ר ישמעאל דבר זה אלמא לית הלכתא כוותיה והדר אמרת הלכה כאותו תלמיד

חניא אמר ר"ע לא אמר ר' ישמעאל דבר זה אלא אותו תלמיד אמר דבר זה והלכה כאותו תלמיד

ר"ע היינו תנא קמא איכא בינייהו דרב אחלי ואיתימא רב יחיאל ולא מסיימי

ר"ע אומר על זה ועל זה נחלקו כו":

۲2 با ۲

משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד כו':

וכמה סבר שמואל למימר עד דאיכא פי שנים ברחבה אמר ליה רב הכי אמר חביבי אפילו משהו:

מרובעת אין ענולה לא הכי קאמר אי ארכה יתר על רחבה הוה ליה מבוי ומבוי בלחי וקורה סגיא ואי לא הוה לה חצר

אלא בפס ארבעה כל שמרובעת

אישתמיטתיה הא דאמר ר' אסי אמר ר' יוחנן פסי חצר צריכין שיהא בהן ארבעה אמר רב נחמן נקטינן איזהר מבוי שניתר בלחי וקורה כל שארכו יתר על רחבו ובתים וחצרות פתוחים לתוכו ואיזו היא חצר שאינה ניתרת בלחי וקורה

אמר רבי זירא אי קשיא לי הא קשיא לי ליהוי האי לחי כפס משהו ונשתרי

אמר רבי זירא כמה מכוונן שמעתא דסבי כיון דארכו כרחבו הוה ליה חצר וחצר אינה ניתרת בלחי וקורה אלא בפס ארבעה

אמר רב יהודה אמר רב מבוי שארכו כרחבו אינו ניתר בלחי משהו אמר רב חייא בר אשי אמר רב מבוי שארכו כרחבו אינו ניתר בקורה טפח

התם קסבר רבי יהודה שתי מחיצות דאורייתא

אמרו לו אין מערבין רשות הרבים בכך

ことにどべ

הכי קאמר אינו צריך אלא לחי הזורק לתוכו חייב לחי ודבר אחר הזורק לתוכו פטור איתיביה יתר על כן אמר רבי יהודה מי שיש לו שני בתים בשני צידי רשות הרבים עושה לחי מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן ונושא ונותן

איתיביה רבי יעקב בר אבא לרבא הזורק למבוי יש לו לחי חייב אין לו לחי פטור

אלמא קסבר לחי משום מחיצה וקורה משום היכר וכן אמר רבה לחי משום מחיצה וקורה משום היכר ורבא אמר אחד זה ואחד זה משום היכר

אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב יהודה מבוי שאינו ראוי לשיתוף הכשירו בלחי הזורק לתוכו חייב הכשירו בקורה הזורק לתוכו פטור

והתניא חצירות של רבים ומבואות שאינן מפולשין בין עירבו ובין לא עירבו הזורק לתוכן חייב

מתקיף לה רב ששת טעמא דלא נשתתפו בו הא נשתתפו בו אפילו הכשירו בקורה נמי חייב וכי ככר זו עשה אותו רשות היחיד או רשות הרבים

אמר רב יהודה מבוי שלא נשתתפו בו הכשירו בלחי הזורק לתוכו חייב הכשירו בקורה הזורק לתוכו פטור

הכא במאי עסקינן ראית ליה גידורי:

ממלא הוא דלא ממלאינן הא טלטולי מטלטלינן והא נפרצה חצר במלואה למקום האסור לה

איבעית אימא כאן בחצר כאן במברי ואיבעית אימא דרב אחלי גופיה תנאי היא תנו רבנן לשון ים הנכנס לחצר אין ממלאין הימנו בשבת אלא אם כן יש לו מחיצה גבוה י' טפחים בר"א שפירצתו ביותר מעשרה אבל עשרה אין צריך

אחלי ואיתימא רב יחיאל עד ארבעה

אמר רב פפא אי קשיא לי הא קשיא לי דאמר ליה שמואל לרב חנניה בר שילא את לא תעביד עובדא אלא או ברוב דופן או בשני פסין למה לי רוב דופן בפס ארבעה סגי וכי תימא מאי ברוב דופן בדופן שבעה דבארבעה הוה ליה רוב דופן למה לי ארבעה בשלשה ומשהו סגי דהא אמר רב

כי אתו רב פפא ורב הווא בריה דרב יהושע מבי רב פירשוה מרוח אחת בארבעה משתי רוחות משהו לכאן ומשהו לכאן

מכץ מקום קשיא

אמר ליה לשון ים קאמרת קל הוא שהקלו חכמים במים כדבעא מיניה רבי טבלא מרב מחיצה תלויה מהו שתתיר בחורבה אמר ליה אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים קל הוא שהקלו חכמים במים

אמר ליה ואנא לא ידענא דעוברא הוה בדורה דרעותא לשון ים הנכנס לחצר הוה ואתא לקמיה דרב יהודה ולא אצרכיה אלא פס אחד

את לא תעביד עובדא אלא או ברוב דופן או בשני פסין

והדתני אדא בר אבימי רבי היא וסבר לה כרבי יוסי אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל חצר ניתרת בפס אחד אמר ליה אביי לרב יוסף מי אמר שמואל הכי והא אמר ליה שמואל לרב חנניה בר שילא

כי סליק רבי זירא מימי פרשה ברוח אחת בארבעה משתי רוחות משהו לכאן ומשהו לכאן

סו מירובין

אמר אחד זה ואחד זה צריכין שיהיו בריאין כדי לקבל קורה ואריח אמר רב ששת הניח קורה על גבי מבוי ופרס עליה מחצלת והגביה מן הקרקע שלשה קורה אין כאן מחיצה אין כאן קורה אין כאן

כיון דרחב לקבל טפח אידך חצי טפח מלבין ליה בטינא משהו מהאי גיסא ומשהו מהאי גיסא וקיימא אמר רבה בר רב הונא קורה שאמרו צריכה שתהא בריאה כדי לקבל אריח ומעמידי קורה אינן צריכין שיהיו בריאין כדי לקבל קורה ואריח ורב חסדא

גמ' טפח טפח ומחצה בעי

٦، ١٠

עקומה רואין אותה כאילו היא פשוטה עגולה רואין אותה כאילו היא מרובעת כל שיש בהיקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפח:

מהתנ" הקורה שאמרו רחבה כדי לקבל אריח רבי יהודה אומר רחבה אף על פי שאין בריאה היתה של קש ושל קנים רואין אותה כאילו היא של מתכת רחבה כדי לקבל אריח רבי יהודה אומר רחבה אף על פי שאין בריאה היתה של קש ושל קנים רואין אותה כאילו היא של מתכת

נמנו וזמרו נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא עכשיו שנברא יפשפש במעשיו ואמרי לה ימשמש במעשיו

מחזרת אחריו וכל הדוחק את השעה שעה דוחקתו וכל הנדחה מפני שעה עומדת לו ת"ר שתי שנים ומחצה נחלקו ב"ש וב"ה הללו אומרים נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא והללו אומרים נוח לו לאדם שנברא יותר משלא נברא

אם כך היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימיך ללמדך שכל המשפיל עצמו הקב"ה מגביהו וכל המגביה עצמו הקב"ה משפילו כל המחזר על הגדולה גדולה בורחת ממנו וכל הבורח מן הגדולה גדולה

רברי ב"ש לדבריהן נוקני ב"ה לבקר את ר' יוחנן בן החורנית ומצאוהו יושב ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית אמרו ב"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו וקני ב"ש היקני ב"ה לבקר את ר' יוחנן בן החורנית ומצאוהו יושב ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית אמרו להן בית שמאי (אי) משם ראיה אף הן אמרו לו

וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלהים חיים מפני מה זכו ב"ה לקבוע הלכה כמותן מפני שנוחין ועלובין היו ושונין דבריהן ודברי ב"ש ולא עוד אלא שמקרימין

א"ר אבא אמר שמואל שלש שנים נחלקו ב"ש וב"ה הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו יצאה בת קול ואמרה אלו ואלו דברי

אמר רבינא אני אדון ואטהרנו ומה נחש שממית ומרבה טומאה טהור שרץ שאין ממית ומרבה טומאה לא כ"ש

תנא תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים מעמים

טהרה ארבעים ושמונה טעמי טהרה

אלעור בן ערך שמו ולמה נקרא שמו נהוראי שמנהיר עיני הכמים בהלכה אמר רבי האי דמחדדנא מחבראי דחזיתיה לר' מאיר מאחוריה ואילו חזיתיה מקמיה הוה מחדדנא מפי דכתיב (ישעיהו ל, כ) והיו עיניך רואות את מוריך א"ר אבהו א"ר יוחנן תלמיד היה לו לר"מ וסומכוס שמו שהיה אומר על כל דבר ודבר של מומאה ארבעים ושמנה טעמי טומאה ועל כל דבר ודבר של

על סוף דעתו שהוא אומר על ממא טהור ומראה לו פנים על טהור ממא ומראה לו פנים תוא לא ר"מ שמו אלא רבי נהוראי שמו ולמה נקרא שמו ר"מ שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה ולא נהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו ואמרי לה רבי

הכי השתא התם (דברים כד, א) וכתב לה כתיב בעינן כתיבה לשמה הכא ועשה לה כתיב בעינן עשייה לשמה עשייה דידה מחיקה היא א"ר אחא בר חנינא גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמותו ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו שלא יכלו חביריו לעמוד

ונמלך ומצאו בן עירו ואמר שמך כשמי ושם אשתך כשם אשתי פסול לגרש בו

ולית ליה לרבי אחי בר יאשיה הא דתנן כתב [גט] לגרש את אשתו

כתיבא הכי נמי דלא מחקינן

אמר רב נחמן בר יצחק דילמא לא היא עד כאן לא קאמר רבי אחי בר יאשיה התם אלא דאיכתיב מיהת לשום סוטה בעולם אבל גבי תורה דלהתלמד

מאי בינייהו אמר רב ירמיה למחוק לה מן התורה איכא בינייהו אמר רב פפא דילמא לא היא עד כאן לא קאמר ת"ק התם אלא כיון דאינתיק לשום רחל תו לא הדרא מינתקא לשום לאה אבל גבי תורה דסתמא מיכתבא

אלא אסרה אאסרה קשיא קשיא תניא רבי יהודה אומר ר"מ היה אומר לכל מטילין קנקנתום לתוך הדיו חוץ מפרשת סוטה ורבי יעקב אומר משמו חוץ מפרשת סוטה שבמקרש

דר"ע וסבר סברא

בשלמא שימוש אשימוש לא קשיא מעיקרא אתא לקמיה דר"ע ומדלא מצי למיקם אליביה אתא לקמיה דרבי ישמעאל וגמר גמרא והדר אתא לקמיה בשלמא שימוש אשימוש לא קשיא מעיקרא אתא לקמיה דר"ע ומדלא מצי למיקם אליביה אתא לקמיה דרבי ישמעאל וגמר גמרא והדר אתא לקמיה

רי"ש דבר אחד יש לי וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך הדיו

הכי קא"ל לא מיבעיא בחסירות וביתירות [דלא מעינא] דבקי אנא אלא אפילו מיחש לזבוב נמי דילמא אתי ויתיב אתגיה דדל"ת ומחיק ליה ומשוי ליה

ה, כג) ומחה כתב שיכול למחות

אמרתי לו דבר אחד יש לי וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך הדיו אמר לי וכי מטילין קנקנתום לתוך הדיו והלא אמרה תורה (במדבר ה, כג) וכתב (במדבר

פול א מנוי 11

רבא האלהים אמרה וגמירנא לה מיניה ומאי טעמא קא הדר ביה משום דר' יוסי נימוקו עמו

רב רחומי מתני הכי אמר רב יהודה בריה דרב שמואל [בר שילת] משמיה דרב אין הלכה כרבי יוסי לא בהילמי ולא בלחיין א"ל אמרת אמר להו לא אמר ב רחומי מתני הכי אמר רב יהודה בריה דרב שמואל [בר שילת] משמיה דרב אין הלכה כרבי יוסי לא בהילמי ולא בלחיין א"ל אמרת אמר להו לא אמר

אמר ליה רב הונא בר חיננא בהילמי אמרת לן בלחיין לא אמרת לן מאי שנא בהילמי דפליגי רבנן עליה לחיין נמי פליגי רבנן עליה א"ל שאני לחיין אמר ליה רב הונא בר חיננא בהילמי אמר רב יהודה אמר שמראל אין הלכה כר' יוסי לא בהילמי ולא בלחיין

למעלה אבל למטה כיון דהויא מחיצה שהגדיין בוקעין בה לא קאמר:

אמר רבא עשה לחי למבוי והגביהו מן הקרקע שלשה או שהפליגו מן הכותל שלשה לא עשה ולא כלום אפילו לרשב"ג ראמר אמרינן לבוד הני מילי

לא מאי לחיין לחיין דעלמא אי הכי קורה נמי ניתני קורות ומאי קורות קורות דעלמא הבי קאמר אותן לחיין שנחלקו בהן ר' אליעור וחכמים גובהן עשרה מפחים ורוחבן ועוביין כל שהוא וכמה כל שהוא תני רבי חייא אפילו כחום הסרבל תנא עשה לחי לחצי מבוי אין לו אלא חצי מבוי פשיטא אלא אימא יש לו חצי מבוי הא נמי פשיטא מהו דתימא ליחוש דילמא אתי לאישתמושי בכוליה

צמ, לחיין שאמרו כו' לימא תנן סתמא כר"א דאמר לחיין בעינן

מורר, בעיין שאמרו גובהן עשרה מפחים ורחבן ועוביין כל שהוא ר' יוסי אומר רחבן ג' מפחים:

מחזיקות ארבעים סאה בלח שהן כוריים ביבש מהורין:

והא כתיב (דברי הימים ב ד, ה) מחזיק בתים שלשת אלפים ההוא לגודשא אמר אביי שמע מינה האי גודשה תלתא הוי ותנן נמי שידה תיבה ומגדל כוורת הקש וכוורת הקנים ובור ספינה אלכסנדרית אע"פ שיש להן שולים והן

۲۱،۱۲

נהי דאיפכא לא מצית אמרת דשפתו עגול כתיב אלא אימא חדא לא סלקא דעתך דכתיב (מלכים א ז, כו) אלפים בת יכיל בת כמה הויא שלש סאין דכתיב (יחוקאל מה, יד) מעשר הבת מן הכור דהוה להו שיתא אלפי

תני רמי בר יחוקאל ים שעשה שלמה שלש אמות תחתונות מרובעות ושתים עליונות עגולות

מכדי כמה מרובע יתר על העגול רביע לארבע מאה מאה למאה עשרים וחמשה הני מאה ועשרים וחמשה הוי להו

הני מילי בריבועא ים שעשה שלמה עגול היה

כמה הוו להו חמש מאה גרמידי לתלת מאה מאה למאה וחמשין חמשין בארבע מאה וחמשין סגיא

במים במי מקוה כל בשרו מים שכל גופו עולה בהן וכמה הן אמה על אמה ברום שלש אמות ושיערו הכמים מי מקוה ארבעים סאה

והאיכא משהו כי קא חשיב מגואי קא חשיב תניא רבי חייא ים שעשה שלמה היה מחזיק מאה וחמשים מקוה מהרה מכדי מקוה כמה הוי ארבעים סאה כדתניא (ויקרא טו, טו) ורחץ (את בשרו)

אמר רב פפא שפתו שפת פרח שושן כתיב ביה דכתיב (מלכים א ז, כו) ועביו מפח ושפתו כמעשה כוס פרח שושן אלפים בת יכיל

והא איכא שפתו

יסוב אותו סביב

עגולה רואין אותה כאילו היא מרובעת: הא תו למה לי סיפא איצטריכא ליה כל שיש בהיקיפו ג' טפחים יש בו רחב טפח מנא הני מילי א"ר יוחנן אמר קרא (מלכים א ז, כג) ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה

הא גמי פשיטא היא בתוך מבוי ועקמומיתה חוץ למבוי איצטריכא ליה מהו דתימא ליחוש דילמא אתי לאמשוכי בתרה קמ"ל:

ואם לאו צריך להביא קורה אחרת

מהר דתימא במינה אמרינן שלא במינה לא אמרינן קמ"ל: עקומה רואין אותה כאילו היא פשוטה: פשיטא קמ"ל כדרבי זירא דאמר ר' זירא היא בתוך המבוי ועקמומיתה חוץ למבוי היא בתוך עשרים ועקמומיתה למעלה מעשרים היא למעלה מעשרה ועקמומיתה למטה מעשרה רואין כל שאילו ינטל עקמומיתה ואין בין זה לזה שלשה אין צריך להביא קורה אחרת

היתה של קש כו": מאי קמ"ל דאמרינן רואין היינו הך

והאמר ר' אילעאי אמר רב רחבה ארבעה אע"פ שאינה בריאה רחבה ארבעה שאני:

ר' יהודה אומר רחבה אע"פ שאינה בריאה: מתני ליה רב יהודה לחייא בר רב קמיה דרב רחבה אע"פ שאינה בריאה א"ל אתנייה רחבה ובריאה

ופליג עליה בחדא דאילו ר' יהודה סבר למעלה מעשרים ור' יוסי ברבי יהודה סבר בתוך כ' אין למעלה מכ' לא:

אמר אביי ר' יוסי בר' יהודה סבר לה כאבוה בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כאבוה בחדא דאית ליה רואין

למעלה מכ' אמה ותחתונה למטה מעשרה

היר אחת למעלה ואחת למטה ר' יוסי בר' יהודה אומר רואין את העליונה כאילו היא למטה ואת התחתונה כאילו היא למעלה ובלבד שלא תהא עליונה היר אחת למעלה ואחת למטה ר' יוסי בר' יהודה אומר רואין את העליונה כאילו היא למטה ואת התחתונה כאילו היא למעלה ובלבד שלא תהא עליונה

להביא קורה אחרת

יכן ב' קורות המתאימות לא בוו כדי לקבל אריח ולא בוו כדי לקבל אריח אם מקבלות אריח לרחבו מפח אין צריך להביא קורה אחרת ואם לאו צריך רבן שמעון בן גמליאל אומר פחות מד' אין צריך להביא קורה אחרת ארבע צריך להביא קורה אחרת

צריך להביא קורה אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת

אין כאן דהויא לה מחיצה שהגדיים בוקעין בה ת"ר קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אין

מנדונין צירונין

אבל כבנין מאי אסור אי הכי ליתני לא יהו פירצות כבנין קשיא

לא תימא הא כבנין מותר אלא אימא אם בנין יתר על הפירצה מותר

תנן ולא יהו פירצות יתרות על הבנין הא כבנין מותר

רב פפא אמר מותר הכי אגמריה רחמנא למשה לא תפרוץ רובה רב הונא בריה דרב יהושע אמר אטור הכי אגמריה רחמנא למשה גדור רובה

גמ' איתמר פרוץ כעומד רב פפא אמר מותר רב הונא בריה דרב יהושע אמר אסור

כל פירצה שהיא כעשר אמות מותרת מפני שהיא כפתח יתר מכאן אסור:

ורבנן כרת כריתות לא דרשי: בהמה מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא גדר גבוה עשרה טפחים ולא יהו פירצות יתרות על הבנין

ורבי יוסי הגלילי נפקא ליה מכרת כריתות

כריתות כל שלשים יום הרי זה כריתות

ורבון האי ספר כריתות מיבעי ליה לדבר הכורת בינו לבינה לכרתניא הרי זה גיטך על מנת שלא תשתי יין על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם אין זה הרבון האי ספר כריתות מיבעי ליה נפקא ליה מספר כריתות ספר כורתה ואין דבר אחר כורתה

בכסף אף יציאה בכסף קמ"ל

ורבגן מי כתיב בספר ספר כתיב לספירות דברים בעלמא הוא דאתא ורבגן האי וכתב לה מאי דרשי ביה ההוא מבעי ליה בכתיבה מתגרשת ואינה מתגרשת בכסף סלקא דעתך אמינא הואיל ואיתקש יציאה להויה מה הויה

ספר לומר לך מה ספר דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל אף כל דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל

הגלילי אמרו אף אין כותבין עליו גיטי נשים מאי טעמא דרבי יוסי הגלילי דתניא (דברים כד, א) ספר אין לי אלא ספר מניין לרבות כל דבר ת"ל (דברים כד, א) וכתב לה מכל מקום אם כן מה ת"ל

נג, עזגא ב, מאגב אומב כל דבר שיש בו רוח חיים אין עושין לא דופן לסוכה ולא לחי למבוי לא פסין לביראות ולא גולל לקבר משום רבי יוסי הגלילי פוסל:

כנודבי, בכל עושין לחיין אפילו בדבר שיש בו רוח חיים ורבי מאיר אוסר ומטמא משום גולל

מעמא דלא סמכינן הא סמכינן עליה פליגי הא סמכינן עליה הוה לחי לא ס"ד דההוא ברקא דהוה בי בר חבו דהוו פליגי בה אביי ורבא כולי שנייהו:

אבוכעיה אמר ליה רב הוגא לא סבר לה מר לסמוך אדיקלא אמר דמי האי מרבון כמאן דלא פרשי אינשי שמעתא מי סמכינן עליה מאתמול

הכא נמי שעשאו מתחילה לכך אי הכי מאי קמ"ל הא קמ"ל נראה מבחוץ ושוה מבפנים נרון משום לחי תא שמע דרב הוה יחיב בההוא מבואה הוה יחיב רב הונא קמיה אמר ליה לשמעיה זיל אייתי לי כוזא דמיא עד דאתא נפל לחיא אחוי ליה בידיה קם

ת"ש דתני ר' חייא כותל שצידו אחד כנוס מחברו בין שנראה מבחוץ ושוה מבפנים ובין שנראה מבפנים ושוה מבחוץ נדון משום לחי

הכא נמי שבנאן מתחילה לכך אי הכי פשימא מהו דתימא למיסר בניינא הוא דעבידא קמ"ל

ת"ש אבני גדר היוצאות מן הגדר מובדלות זו מזו פחות משלשה אין צריך לחי אחר שלשה צריך לחי אחר

לטעמיה דאמר לחי משום היכר אי עבידא בידים הויא היכר ואי לא לא הוי היכר

וכי תימא הכא נמי שעשה מתחילה לכך בשלמא קמה לחיי אלא תל ונקע מאי איכא למימר אלא במחיצות כולי עלמא לא פליגי דהויא מחיצה כי פליגי בלחי אביי לטעמיה דאמר לחי משום מחיצה ומחיצה העשויה מאליה הויא מחיצה ורבא

ושיבולות מקיפות אותה מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה

משום דהוי דירה שתשמישה לאויר וכל דירה שתשמישה לאויר אין מטלטלין בה אלא בית סאתים ת"ש שבת בתל שהוא גבוה עשרה והוא מארבע אמות ועד בית סאתים וכן בנקע שהוא עמוק עשרה והוא מארבע אמות ועד בית סאתים וקמה קצורה

אי הכי ליטלטל בכולו אלמה אמר רב הונא בריה דרב יהושע אין מטלטלין בו אלא בית סאתים

ת"ש אילן המסיך על הארץ אם אין נופו גבוה מן הארץ ג' טפחים מטלטלין תחתיו הכא נמי במאי עסקינן שנטעו מתחילה לכך

ה"ש היה שם אילן או גדר או חיצת הקנים נידון משום דיומר הכא נמי במאי עסקינן שעשאן מתחילה לכך אי הכי מאי קמ"ל [קמ"ל] חיצת הקנים קנה קנה פחות משלשה טפחים כדבעא מיניה אביי מרבה

באישתמושי באילן קמ"ל

קא סלקא דעתך כי היכי דפליגי בלחי פליגי נמי במחיצה ת"ש העושה סוכתו בין האילנות ואילנות דפנות לה כשירה הכא במאי עסקינן שנטען מתחילה לכך אי הכי פשיטא מהו דתימא ליגוור דילמא אתי

רבא אמר לא הוי לחי כיון דמעיקרא לאו אדעתיה דהכי עבידי לא הוי לחי

איתמר לחי העומד מאליו אביי אמר הוי לחי רבא אמר לא הוי לחי כי פליגי היכא דסמכינן עליה מאתמול אביי אמר הוי לחי דהא סמכינן עליה מאתמרל היכא דלא סמכינן עליה מאתמרל אביי אמר הוי לחי דהא סמכינן עליה מאתמרל אביי אמר הוי לחי דהא סמכינן עליה מאתמרל

דף מו

הלכתא מאי א"ל פוק חזי מאי עמא דבר

איכא דמתני לה אהא השותה מים לצמאו אומר שהכל נהיה בדברו ר' טרפון אומר בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת א"ל רב חנן לאביי

פרק א מבוי 13

מקיפין בקנים וכו': בשירא אין ביחיד לא והתניא ר' יהודה אומר כל מחיצות שבת לא התירו ליחיד יותר מבית סאתים

הוא שהקלו חכמים במים:

רב אשי אמר מחיצה תלויה איבעיא ליה כגרן דאייתי מחצלת דהוי ז' ומשהו וחקק בה ג' ושבק בה ד' ומשהו ואוקמיה בפחות מג'

אי מוקים ליה במיצעי הוה ליה עומד מרובה על הפרוץ משתי רוחות שמעת מינה עומד מרובה על הפרוץ משתי רוחות הוי עומד

אי מוקים ליה עילאי אתי אוירא דהאי גיסא ודהאי גיסא ומבטל ליה

ותיסברא האי פחות מארבעה היכא מוקים ליה אי מוקים ליה תתאי הוה ליה כמחיצה שהגדיים בוקעין בה

ליעביר פחות משלשה וחבל משהו פחות משלשה וחבל משהו פחות מארבעה וחבל משהו

אמר אביי תא שמע שיעור חבלים ועוביין יתר על מפח שיהו הכל עשרה מפחים ואי איתא למה לי יתר על מפח

צע, אמר רב המנוגא אמר רב הרי אמרו עומד מרובה על הפרוץ בשתי הוי עומד בעי רב המנוגא בערב מאי

כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה דברי רבי יוסי בר' יהודה וחכמים אומרים אחד משני דברים:

בשיירא דברו דברי ר' יהודה וחכמים אומרים לא דברו בשיירא אלא בהווה

מקיפין בקנים ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו שלשה מפחים

שיעור חבלים ועוביין יתר על מפח כדי שיהא הכל עשרה מפחים

מתני מקיפין שלשה חבלים זה למעלה מזה וזה למעלה מזה ובלבד שלא יהו בין חבל לחבירו שלשה טפחים

עיובתא והילכתא אין משום דדייקא מתני' כוותיה דתון לא יהיו פרצות יתירות על הבנין הא כבנין מותר:

הא כפרוץ אטור תיובתא דרב פפא תיובתא והילכתא כוותיה דרב פפא

שרוכן סלקא דעתך אלא שריבה בהן פתחים וחלונות מותר ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ

תא שמע דפנות הללו שרובן פתחים וחלונות מותר ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ

ליה כמחיצה שהגדיים בוקעין בה לא אמרי' לבוד

רבא אמר מדסיפא רבן שמעון בן גמליאל רישא נמי רבן שמעון בן גמליאל וכי אמר רבן שמעון בן גמליאל אמרי' לבוד הנ"מ למעלה אבל למטה הוה

אמר אביי מדרישא רבנן סיפא נמי רבנן ומודו רבנן דכל למישרא כנגדו אי איכא מקום ארבעה חשיב ואי לא לא חשיב

אתאן לרבן שמעון בן גמליאל דאמר פחות מארבעה לבוד דאי רבון משלשה ועד ארבעה שלשה וארבעה חד הוא

אימא סיפא כל שהוא שלשה ומשלשה ועד ארבעה

פחות משלשה מני רבנן היא דאמרי פחות משלשה אמרינן לבוד שלשה לא אמרינן לבוד

משום דלא דמי פסולא דרישא לפסולא דסיפא פסולא דרישא כדי שלא יודקר הגדי בבת אחת פסולא דסיפא שלא יהא פרוץ כעומד

אלא לרב הווא בריה דרב יהושע ליערבינהו וליתונהו כל שהוא פחות משלשה ושלשה צריך שלא יהא בין זה לזה שלשה

בשלמא לרב פפא משום הכי לא עריב להו ותני להו

רישא לרב הווא בריה דרב יהושע לא קשיא איידי דבעי למיתני סיפא עומד מרובה על הפרוץ תוא רישא פרוץ מרובה על העומד

סיפא לרב פפא לא קשיא איידי דתנא רישא פרוץ מרובה על העומד תנא סיפא עומד מרובה על הפרוץ

סיפא קשיא לרב פפא רישא קשיא לר"ה בריה דרב יהושע

לימא תיהוי תיובתיה דר"ה בריה דרב יהושע אמר לך וליטעמיך אימא סיפא אם היה עומד מרובה על הפרוץ אף כנגד הפרוץ מותר הא כפרוץ אסור

הכי נמי מסתברא מדקתני אם היה פרוץ מרובה על העומד אף כנגד העומד אסוד הא כעומד מותר שמע מינה

אמר לך רב פפא מאי מלואו נכנס ויוצא

לעני מיהת רישא מג' ועד ד' ובלבד שלא יהא בין זה לזה כמלואו תיובתא דרב פפא

נפרצה ביותר מעשר אסור היו שם קנים הדוקרנים ועושה להן פיאה מלמעלה אפילו ביותר מעשר מותר

אסור ואם היה עומד מרובה על הפרוץ אף כנגד הפרוץ מותר

כל שהוא ד' ומארבעה עד עשר אמות צריך שלא יהא בין זה לזה כמלואו שלא יהא פרוץ כעומד ואם היה פרוץ כעומד כנגד העומד מותר כנגד הפרוץ

כל שהוא ג' ומג' עד ד' צריך שלא יהא בין זה לזה כמלואו כדי שלא יהא פרוץ כעומד ואם היה פרוץ מרובה על העומד אף כנגד העומד אסוד

תא שמע נמצאת אתה אומר שלש מדות במחיצות: כל שהוא פחות משלשה צריך שלא יהא בין זה לזה שלשה כדי שלא יזדקר הגדי בבת ראש

הכא נמי כשנכנס ויוצא

בעביטין בשליפין בקנים בקולחות מטלטלין בתוכה ובלבד שלא יהא בין גמל לגמל כמלא גמל ובין אוכף לאוכף כמלא אוכף ובין עביט לעביט כמלא עביט

דף מז

ת"ש שיירא שחנתה בבקעה והקיפוה בגמלין באוכפות

רבא אמר אם היו נתונין ערב נותנו שתי שתי נותנו ערב

אמר רבי אמי במעדיף

ווא אפתר לצמצם

הכא במאי עסקינן כשנכנס ויוצא

ת"ש המקרה סוכתו בשפודין או בארוכות המטה אם יש ריוח ביניהן כמותן כשירה

₹ו גירובין

ומת מצוה קנה מקומו והתניא המוציא מת מוטל בסרטיא מפניהו לימין אסרטיא או לשמאל אסרטיא

ראית ליה קוברין דתניא איזהו מת מצוה כל שאין לו קוברין קורא ואחרים עונין אותו אין זה מת מצוה

לא צריכא אף על גב

ר' יהודה בן תימא אומר אף חונין בכל מקום ובמקום שנהרגים שם נקברים: פשיטא מת מצוה הוא ומת מצוה קונה מקומו

אי נמי התם בלחין הכא ביבשים:

אי נמי התם במחוברין הכא בתלושין

התם בהיומי והיגי הכא בשאר עצים

מותרין בגול עצים יבשים: האי תקנתא דיהושע הוה דאמר מר עשרה תנאים התנה יהושע שיהו מרעין בחורשין ומלקטין עצים משדותיהן

צמ, ע"ר מחנה היוצאת למלחמת הרשות מותרין בגול עצים יבשים ר' יהודה בן תימא אומר אף חונין בכל מקום ובמקום שנהרגו שם נקברין:

מחני' ארבעה דברים פטרו במחנה מביאין עצים מ"מ ופטורין מרחיצת ידים ומדמאי ומלערב:

איכא בינייהו יחיד ביישוב:

וחכמים אומרים אחד משני דברים: היינו ת"ק

ור' יצחק אמר אנא דאמרי אפי' לר' יהודה עד כאן לא קאמר ר' יהודה התם אלא דאיתנהו לדיורין הכא ליתנהו לדיורין:

אמר לך רב הוגא אנא דאמרי אפי' לר' יוסי עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם אלא דליתנהו למחיצות הכא איתנהו למחיצות

לימא רב הונא דאמר כר' יהודה ורבי יצחק דאמר כר' יוסי

ר' יוסי אומר אם מותרין לאותה שבת מותרין לעתיד לבא ואם אסורין לעתיד לבא אסורין לאותה שבת

קורותיו או לחייו מותרין לאותה שבת ואסורין לעתיד לבא דברי רבי יהודה

לימא רב הוגא ורבי יצחק בפלוגתא דרבי יוסי ורבי יהודה קמיפלגי דתון חצר שנפרצה משתי רוחותיה וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו וכן מבוי שניטלו

ואמר לי שבת הואיל והותרה הותרה תסתיים

תסתיים דרב הונא הוא דאמר שבת גורמת דאמר רבה בעאי מרב הונא ובעאי מרב יהודה עירב דרך הפתח ונסתם הפתח דרך החלון ונסתם החלון מהו

איתמר שלשה ומת אחד מהן שנים ונתוספו עליהן רב הונא ורבי יצחק חד אמר שבת גורמת וחד אמר דיורין גורמין

ואלא הא דקתני ובלבד שלא יהא בית סאתים פנוי מאי לאו פנוי מאדם לא פנוי מכלים

אמר רב אשי מאי קשיא דילמא הכי קאמר הוצרכו לשש והקפו בשבע אפי' בשבע מותרין לא הוצרכו אלא לחמש והקיפו בשבע אפי' בחמש אסורין

אמר רב גידל אמר רב שלשה בחמש אסורין בשבע מותרין אמרו ליה אמר רב הכי אמר להו אורייתא נביאי וכתיבי דאמר רב הכי

אין משום דקאי אבוה בשיטתיה

רישא רבי יוסי ברבי יהודה וסיפא רבנן

112 (1

שלשה נעשו שיירא ונותנין להן כל צרכן

שבקת רבנן ועברת כר' יוסי ברבי יהודה הדר אוקים רב נחמן אמורא עליה ודרש דברים שאמרתי לפניכם טעות הן בידי ברם כך אמרו יחיד נותנין לו בית סאתים שנים נותנין להן בית סאתים

ברש רב נחמן משום רבינו שמואל יחיד נותנין לו בית סאתים ב' נותנין להן בית סאתים ג' נעשר שיירא ונותנין להן בית שש

אמר רב נחמן ואיתימא רב ביבי בר אביי לא נצרכא אלא ליתן להן כל צרכן:

וחכמים אומרים אחד יחיד ואחד שיירא נותנין להן כל צרכן ובלבד שלא יהא בית סאתים פנוי

נעשו שיירא ונותנין להן בית שש דברי ר' יוסי ברבי יהודה

נמי א"ר יוסי בר' יהודה הכי והתניא אחד יחיד ואחד שיירא לחבלים ומה בין יחיד לשיירא יחיד נותנין לו בית סאתים שנים נותנין להם בית סאתים ג' בראמר רב נחמן ואיתימא רב ביבי בר אביי אהא דתנן כל מחיצה שאינה של שתי וערב אינה מחיצה דברי ר' יוסי בר' יהודה בראמר רב נחמן ואיתימא רב ביבי בר אביי לא נצרכא אלא ליתן להן כל צרכן ה"נ ליתן להן כל צרכן

פרק א מבוי 31

מאי דיומדין א"ר ירמיה בן אלעור דיו עמודין:

אפי' תימא ר' יהודה בן בבא מאי ביראות ביראות דעלמא

 $L_{\xi}L_{\xi}L_{\xi}$

אפי' תימא ר"ע באר מים חיים דפסיקא ליה לא שנא דרבים ול"ש דיחיד קחני בור מכונסין דלא פסיקא ליה לא קחני לביראות ל"ש דרבים ול"ש

ואילו הכא קתני לביראות לביראות אין לבורות לא

אפילו תימא חנויא למאי דקאמר ת"ק קא מהדר ליה לימא מתני' דלא כר"ע דתנן אחד באר הרבים ובור הרבים ובאר היחיד עושין להן פסין אבל בור היחיד עושין לו מחיצה גבוה עשרה מפחים דברי ר"ע

כחנניא

איכא דאמרי מדלא קתני חנניא אומר עישין חבלין לבור ופסין לבאר מכלל דלחנניא לא שנא בור ולא שנא באר חבלין אין פסין לא לימא מתני' דלא

צכן, קימא מחני, דלא כחנניא דתניא עושין פסין לבור וחבלין לשיירא וחנניא אומר חבלין לבור אבל לא פסין

ומוער להרחיק כל שהוא ובלבד שירבה בפסין:

אמרו לו לא אמרו בית סאתים אלא לגנה ולקרפף אבל אם היה דיר או סהר או מוקצה או חצר אפילו בית חמשת כורין אפילו בית עשרה כורין מותר אמרו לו לא אמרו בית סאתים אלא לגנה ולקרפף אבל אם היה דיר או סהר או מוקצה או חצר אפילו בית חמשת כורין אפילו בית עשרה כורין מותר

ں، بار

פרק ב עושין פסין

מנענ

מחני ערשין פסין לביראות ארבעה דיומדין נראין כשמונה דברי ר' יהודה ר"מ אומר שמונה נראין כשנים עשר ארבעה דיומדים וארבעה פשוטין ר' יהודה אומר של ארבע קשורות ולא מותרות אחת וכנסת ואחת יוצאת מותר להקריב לבאר ובלבר שתהא פרה ראשה ורובה בפנים ושותה

עבון עלן מבוי

אמר רב אשי מי כתיב אל יוציא (שמות מז, כט) אל יצא כתיב:

רבי יונתן הכי קשיא ליה לאו שניתן לאוהרת מיתת ב"ד וכל לאו שניתן לאוהרת מיתת בית דין אין לוקין עליו

44,

דתני רבי חייא לוקין על עירובי תחומין דבר תורה מתקיף לה רבי יונתן וכי לוקין על לאו שבאל מתקיף רב אחא בר יעקב אלא מעתה דכתיב (ויקרא יט, לא) אל תפנו אל האובות ואל הידעונים ה"נ דלא

ומלערב: אמרי דבי רבי ינאי לא שנו אלא עירובי חצירות אבל עירובי תחומין חייבין

ובית הלל אומרים מאכילין את העניים דמאי ואת אכסניא דמאי:

ומדמאי: דתון מאכילין את העניים דמאי ואת אכסניא דמאי אמר רב הווא חוא בית שמאי אומרים אין מאכילן את העניים דמאי ואת אכסניא דמאי

אמר אביי ומשתכחא כקורמא בכורא א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי כייל מילחא מאי א"ל [הא] לא מיבעיא:

אמר רב חייא בר אשי מפני מה אמרו מים אחרונים חובה מפני שמלח סרומית יש שמסמא את העינים

ופטורין מרחיצת ידים: אמר אביי לא שנו אלא מים ראשונים אבל מים אחרונים חובה

אמר רב ביבי הכא במת מוטל על המיצר עסקינן מתוך שניתנה רשות לפנותו מן המיצר מפניהו לכל רוח שירצה:

שדה בור ושדה ניר מפניהו לשדה בור שדה ניר ושדה זרע מפניהו לשדה ניר היו שתיהן נירות שתיהן זרועות שתיהן בורות מפניהו לכל רוח שירצה

91 גירובין

7 2 2 2

למורש קיפוד ואגמי מים נתקללה שומרון נתברכו שכיניה דכתיב (מיכה א, ו) ושמתי שומרון לעי השדה

ואמר רבי ירמיה בן אלעזר מיום שחרב בית המקדש דיו לעולם שישתמש בשתי אותיות שנאמר (תהלים קנ, ו) כל הנשמה תהלל יה הללויה ואמר רבי ירמיה בן אלעזר נתקללה בבל נתקללו שכיניה נתקללה שומרון נתברכו שכיניה נתקללה בבל נתקללו שכיניה דכתיב (ישעיהו יד, כג) ושמתיה

ואל יהיו מתוקין כדבש ותלוין ביד בשר ודם כתיב הכא טרף וכתיב התם (משלי ל, ח) הטריפני לחם חוקי וא"ר ירמיה בן אלעזר כל בית שנשמעין בו דברי תורה בלילה שוב אינו נחרב שנאמר (איוב לה, י) ולא אמר איה אלוה עושי נתן זמירות בלילה

כולו שלא בפניו דכתיב (בראשית ו, ט) נה איש צדיק תמים היה בדורותיו וא"ר ירמיה בן אלעזר מאי דכתיב (בראשית ה, יא) והנה עלה זית טרף בפיה אמרה יונה לפני הקב"ה רבש"ע יהיו מזונותי מרורין כזית ומסורין בידך

בדור הזה

כי קאמרינן ההוא בשכבת זרע דחוא לאונסיה ואמר רבי ירמיה בן אלעזר מקצת שבחו של אדם אומרים בפניו וכולו שלא בפניו מקצת שבחו בפניו דכתיב (בראשית ז, א) כי אותך ראיתי צדיק לפני

שנה והעלה זרזי תאנים על בשרו מאה ושלשים שנה

ריולד בדמותו כצלמו מכלל דעד האידנא לאו כצלמו אוליד מיתיבי היה ר' מאיר אומר אדם הראשון חסיד גדול היה כיון שראה שנקנסה מיתה על ידו ישב בתענית מאה ושלשים שנה ופירש מן האשה מאה ושלשים

ותלכנה אחרי האיש ולא לפני האיש אמר רבי יוחנן אחרי ארי ולא אחרי אשה אחרי אשה ולא אחרי עבודת כוכבים אחורי עבודת כוכבים ולא אחורי בית הכנסת בשעה שמתפללין ואמר ר' ירמיה בן אלעזר כל אותן השנים שהיה אדם הראשון בנידוי הוליד רוחין ושידין ולילין שנאמר (בראשית ה, ג) ויחי אדם שלשים ומאת שנה

אלא אחרי דבריה ועצתה הכא נמי אחרי דבריה ועצתה אמר רב אשי ולמאי דאמר רב נחמן מנוח עם הארץ היה אפילו בי רב נמי לא קרא דכתיב (בראשית כד, סא) ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים

۲Q۷

אמר רב נחמן מנוח עם הארץ היה שנאמר (שופטים יג, יא) ויקם וילך מנוח אחרי אשתו מתקיף לה רב נחמן בר יצחק אלא מעתה גבי אלקנה דכתיב וילך אלקנה אחרי אשתו הכי נמי וגבי אלישע דכתיב (מלכים ב ד, ל) ויקם וילך אחריה הכי

ועליו הכתוב אומר (משלי יא, כא) יד ליד לא ינקה רע לא ינקה מדינה של גיהנם

נודמנה על הגשר יסלקנה לצדרין וכל העובר אחורי אשה בנהר אין לו חלק לעולם הבא: תנו רבנן המרצה מעות לאשה מידו לידה או מידה לידו בשביל שיסתכל בה אפילו דומה למשה רבינו שקיבל תורה מהר סיני לא ינקה מדינה של גיהנם

ויביאה אל האדם מלמד שעשה הקב"ה שושבינות לאדם הראשון מכאן לגדול שיעשה שושבינות לקטן ואל ירע לו ולמאן דאמר פרצוף הי מינייהו סגי ברישא אמר רב נחמן בר יצחק מסתברא דוכר סגי ברישא דתניא לא יהלך אדם אחורי אשה בדרך ואפי' היא אשתו

אוצר מה אוצר זה רחב מלמטה וקצר מלמעלה כדי לקבל את הפירות אף האשה רחבה מלמטה וקצרה מלמעלה כדי לקבל את הולד

דבר אחר ויבן ה' אלהים אמר רב חסדא ואמרי לה במתניתא תנא מלמד שבנאה הקב"ה לחוה כבניין

לקלעיתא בנייתא

בשלמא למ"ד זוב היינו דכתיב ויבן אלא למ"ד פרצוף מאי ויבן לכדר' שמעון בן מנסיא דדריש ר"ש בן מנסיא ויבן ה' אלהים את הצלע מלמד שקילעה הקב"ה לחוה והביאה לאדם הראשון שכן בכרכי הים קורין

אמר רב זביד ואיתימא ר' ירמיה ואיתימא רב נחמן בר יצחק לא נצרכה אלא למקום חתך

בשלמא למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב (בראשית ב, כא) ויסגור בשר תחתנה אלא למאן דאמר זוב מאי ויסגור בשר תחתנה

אן נכרא אלא אחד

בשלמא למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב (בראשית ה, ב) זכר ונקבה בראם אלא למאן דאמר זנב מאי זכר ונקבה בראם לכדר' אבהו דר' אבהו רמי כתיב זכר ונקבה בראם וכתיב (בראשית א, כז) (כי) בצלם אלהים ברא אותו בתחלה עלתה במחשבה לבראות שנים ולבסוף

כבר"ש בן פוי דא"ר שמעון בן פוי אוי לי מיצרי אוי לי מיוצרי

בשלמא למ"ד פרצוף היינו דכתיב (בראשית ב, ז) וייצר תרין יודין אלא למ"ד זנב מאי וייצר

אלא למבול דכתיב (בראשית ז, כג) וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם ועד בהמה וגו'

חוה ולבסוף נתקלל אדם

בשלמא אחור למעשה בראשית דלא איברי עד מעלי שבתא אלא וקדם לפורענות מאי היא אילימא משום קללה הא בתחילה נתקלל נחש ולבסוף נתקללה

בשלמא למ"ד פרצוף היינו דכתיב אחור וקדם צרתני אלא למ"ד זנב מאי אחור וקדם צרתני

וגו' רב ושמואל חד אמר פרצוף וחד אמר זנב

תנן התם ר' יהודה אומר כל השיתין פטורין חוץ מן הדיופרא מאי דיופרא אמר עולא אילן העושה דיו פירות בשנה א"ר ירמיה בן אלעזר דיו פרצוף פנים היה לו לאדם הראשון שנאמר (תהלים קלט, ה) אחור וקדם צרתני כתיב (בראשית ב, כב) ויבן ה' אלהים את הצלע

ד"יר למ"נודה שב"ח וונ"ית נתק"לקל במי"דה שלש"ה סימן:

א"ל תניתוה כמה הן מקורבין כדי ראשה ורובה של פרה וכמה מרוחקין אפי' כור ואפי' כוריים

בלא מיניה אביי מרבה יותר משלש עשרה אמה ושליש לר' יהודה מהו פשוטין עביד או בדיומדין מאריך

הכי נמי מסתברא מדקתני ובקבד שירבה בפסין ש"מ

א"ד א"ל תניתוה ובלבד שירבה בפסין מאי לאו דמפיש ועביד פשוטין לא דמאריך בדיומדין

א"ה האי ובלבד שירבה בפסין עד שירבה פסין מיבעי ליה תני עד שירבה פסין

א"ל תניתוה ובלבד שירבה בפסין מאי לאו דמאריך בדיומדין לא דמפיש ועביד פשוטין

ארי"ך יות"ר בת"ל חיצ"ת חצ"ר שיבש"ה סימן: בעא מיניה אביי מרבה האריך בדיומדין כשיעור פשוטין לר"מ מהו

רב פפא ברייתא לא שמיע ליה וקמ"ל כברייתא:

ורב פפא מאי קמ"ל תנינא

כי פליגי משמונה עד שתים עשרה לד' מאיד בעינן פשוטין לד' יהודה לא בעינן פשוטין

בבור שתים עשרה דכ"ע לא פליגי דבעינן פשומין

א"ר פפא בבור שמונה דכ"ע לא פליגי דלא בעינן פשוטין

כעשר הא עשר הויין משום דבעי למתני כארבע עשרה וכארבע עשרה הא לא הויא אמר רב פפא יתירות על שלש עשרה ואינן מגיעות לארבע עשרה בא לא הויא אמר רב פפא יתירות על שלש עשרה ואינן מגיעות לארבע עשרה

שהן כעשר דברי ר"מ ר' יהודה אומר כשלש עשרה אמה וכארבע עשרה אמה

אחת נכנסת ואחת יוצאת: תנא רבקה נכנסת ורבקה יוצאת ת"ר כמה ראשה ורובה של פרה שתי אמות וכמה עוביה של פרה אמה ושני שלישי אמה

מהו דתימא קשורות כעין קשורות אבל ממש לא קמ"ל ולא מותרות:

וביניהן כמלוא שתי וכוי: פשיטא כיון דתנא ליה דקשורות הוו אנן ידעינן דלא הוו מותרות

דמעבר ימינא רבא משתבח בפירי דהרפניא:

והאיכא תפתה דכתיב (ישעיהו ל, לג) כי ערוך מאתמול תפתה ההוא שכל המתפתה ביצרו יפול שם גן עדן אמר ריש לקיש אם בארץ ישראל הוא בית שאן פתחו ואם בערביא בית גרם פתחו ואם בין הנהרות הוא דומסקנין פתחו בבבל אביי משתבח בפירי

ותו ליכא והאיכא גיהנם גיא שעמוקה (בגיהנם) שהכל יורד לה על עסקי (הנם)

(תהלים קו, י) יושבי חשך וצלמות וארץ התחתית גמרא הוא

א"ר יהושע בן לוי ז' שמות יש לגיהנם ואלו הן שאול ואבדון ובאר שחת ובור שאון ומיט היון וצלמות וארץ התחתית שאול דכתיב (יונה ב, ג) מבטן שאול שועתי שמעת קולי אבדון דכתיב (תהלים פח, יב) היסופר בקבר חסדך אמונתך באבדון באר שחת דכתיב (תהלים טז, י) כי לא תעווב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת ובור שאון וטיט היון דכתיב (תהלים מ, ג) ויעלני מבור שאון מטיט היון וצלמות דכתיב

ווו היא ששנינו ציני הר הברול כשירות ווו היא פתחה של גיהנם דילמא היינו דירושלים

נונו ביבי רבי יוחנן בן זכאי שתי תמרות יש בגי בן הנום ועולה עשן מביניהן בדבי רבי יוחנן בן זכאי שתי תמרות יש בגי בן הנום ועולה עשן מביניהן

בים דכתיב (יונה ב, ג) מבטן שארל שרעתי שמעת קולי בירושלים דכתיב (ישעיהו לא, ט) נאם ה' אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים ותנא דבי רבי ישמעאל אשר אור לו בציון זו גיהנם ותנור לו בירושלים

חיים שאולה

הוא רבי ירמיה (בר) אלעור שלשה פתחים יש לגיהנם אחד במדבר ואחד בים ואחד בירושלים במדבר דכתיב (במדבר טו, לג) וירדו הם וכל אשר להם

דמשכה ערלתו ולא מבשקר ליה מתקיף לה רב כהנא השתא דאמרת הפושעים דפשעי ואזלי אלא מעתה דכתיב המוציא והמעלה דמסיק ודמפיק הוא אלא דאסיק ואפיק הכי נמי דפשעי

כפלח הרמון רקתך ואמר ר"ש בן לקיש אל תיקרי רקתך אלא ריקתיך שאפי' ריקנין שבך מליאין מצות כרמון עאכ"ו אלא הא דכתיב עוברי בעמק הבכא ההוא דמחייבי ההיא שעתא בגיהנם ואתי אברהם אבינו ומסיק להו ומקבל להו בר מישראל שבא על בת עובד כוכבים

הכי נמי מסתברא דא"כ קשיא דר"ל אדריש לקיש דאמר ריש לקיש פישעי ישראל אין אור גיהנם שולטת בהן ק"ו ממזבח הזהב מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב עמד כמה שנים ולא שלטה בו האור פושעי ישראל שמליאין מצות כרמון שנאמר (שיר השירים ו, ז)

ל"ק הא בפושעי ישראל הא בפושעי עובדי כוכבים

בי וגו, שפשעו לא נאמר אלא הפושעים שפושעים והולכין לעולם

שמצדיקין עליהם את הדין ואומרים לפניו רבונו של עולם יפה דנת יפה זכית יפה חייבת ויפה תקנת גיהנם לרשעים גן עדן לצדיקים איני והאמר רבי שמעון בן לקיש רשעים אפילו על פתחו של גיהנם אינם חוזרין בתשובה שנאמר (ישעיהו סו, כד) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים

היינו דא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב (תהלים פה, ז) עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה עוברי אלו בני אדם שעוברין על רצונו של הקב"ה עמק שמעמיקין להם גיהנם הבכא שבוכין ומורידין דמעות כמעיין של שיתין גם ברכות יעטה מורה

כאילו מקריב קרבן שנאמר (תהלים סה, ב) ולך ישולם נדר

את המקר מרת הקב"ה אדם מתחייב הריגה למקום שותק שנאמר (תהלים סה, ב) לך דומיה תהלה ולא עוד אלא שמשבח שנאמר תהלה ולא עוד אלא שדומה לו

וא"ר ירמיה בן אלעזר בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם מתחייב אדם הריגה למלכות מטילין לו חכה לתוך פיו כדי שלא יקלל

81

וכי האי גווגא מי מיחייב והאמר רב ספרא אמר ר' אמי אמר ר' יוחנן המפנה הפציו מווית לווית ונמלך עליהן והוציאן פטור שלא היתה עקידה משעה

גורה דילמא חזי ליה לאבוס דמקלקל ואתי לתקוניה ודרא ליה לדוולא בהדיה וקא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים

הא אתמר עלה אמר אביי הכא באבוס העומד ברשות הרבים גבוה י' מפחים ורוחב ד' וראשו אחד נכנס לבין הפסין

וכי נקיט מנא ולא נקיט לה מי שרי והתניא לא ימלא אדם מים ויתן בשבת לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושופך והיא שותה מאיליה

א"ל הניתוה ובלבד שתהא הפרה ראשה ורובה מבפנים ושותה מאי לאו דנקיט לה ונקיט מנא לא דנקיט מנא ולא נקיט לה

כל היכא דקא נקיט מנא ולא נקיט לה לא תיבעי לך דבעי ראשה ורובה מלגיו כי תבעי לך היכא דנקיט מנא ונקיט לה מאי

גבי אדם הא אמר דבעי ראשו ורובו גבי פרה מי בעינן לה ראשה ורובה או לא

וכן בגת

ונוכו למקום שהוא שותה

ולימא הא ולא בעי הך חדא מכלל חבירתה איתמר: מותר להקריב לבאר וכו': תגן התם לא יעמוד אדם ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד ברשות היחיד וישתה ברשות הרבים אלא אם כן מכניס ראשו

אי מהתם הוה אמינא כאן ולא סבירא ליה קא משמע לן כאן וסבירא ליה

ומאי קמ"ל דלא אתו רבים ומבטלי מחיצתא הא א"ר אלעור חדא וימנא דתנן רבי יהודה אומר אם היתה דרך רה"ר מפסקתן יסלקנה לצדדין וחכ"א אינו צריך רבי יוחנן ור"א דאמרי תרווייהו כאן הודיעך כחן של מחיצות

הא נמי פשיטא אי לאר דבעלמא מחיצה היא גבי בור היכי משתרי ליה לטלטלי לא צריכא אע"ג דקא בקעי בה רבים

לא צריכא דעבד כעין פסי ביראות ברה"ר וזרק לתוכה חייב

אמר ר"א הזורק לבין פסי הביראות חייב (א"ל) פשיטא אי לאו מחיצה היא היכי משתרי ליה למלאות

כי איתמר דר"נ אמזיד איתמר

ולאו אתמר עלה אמר ר"נ לא שנו אלא לזרוק אבל לטלטל לא

באו נמי לא תיבעי לך דהוה ליה מחיצה העשויה בשבת ותניא כל מחיצה העשויה בשבת בין בשנג בין במזיד בין באונס בין ברצון שמה מחיצה

בעי רבין יבשו מים בשבת ובאו בשבת מהו א"ל אביי יבשו בשבת לא תיבעי לך דבעי מיניה דמר ופשיט לי דאסיר

בעא מיניה אביי מרבה יבשר מים בשבת מהו א"ל כלום נעשית מחיצה אלא בשביל מים מים אין כאן מחיצה אין כאן

לימא תיהוי תיובתא דרב הונא אמר לך רב הונא התם דהדרן וערבן

אנובו אבל עירבו מותרין

אמר רב הוגא שתים אסורין ואפילו עירבו גזירה שמא יאמרו עירוב מועיל לבין הפסין רבא אמר עירבו מותר א"ל אביי לרבא תניא דמסייע לך חצר שראשה אחד נכנס לבין הפסין מותר לטלטל מתוכה לבין הפסין ומבין הפסין לתוכה אבל שתים אסור בד"א שלא

שתים מאי אמר ליה אסור

בעא מיניה אביי מרבה חצר שראשה נכנס לבין הפסין מהו לטלטל מתוכה לבין הפסין ומבין הפסין לתוכה א"ל מותר

ערי גווני אילן הכא נמי תרי גווני גדר

ے بات

נאבא מאי גודריתא דקני היינו אילן אלא מאי אית לך למימר

לא קנה קנה פחות משלשה אי הכי היינו גדר

۲۹۲۰

ואלא מאי קנה פחות משלשה היינו גדר אלא מאי אית לך למימר תרי גווני גדר הכא נמי תרי גווני אילן או חיצת הקנים נידון משום דיומד מאי לאו גודריתא איכא דאמרי גודריתא דקני קא מיבעיא ליה גודריתא דקני מאי א"ל תניתוה היה שם גדר או אילן או חיצת הקנים נידון משום דיומד מאי לאו גודריתא

לא גודריתא דקני אי הכי היינו אילן

אמר ליה תניתוה היה שם אילן או גדר או חיצת הקנים נידון משום דיומד מאי לאו קנה קנה פחות משלשה

בעא מיניה אביי מרבה היצת הקנים קנה קנה פחות משלשה נידון משום דיומד או לאו

במאי קא מיפלגי מר סבר חד רואין אמרינן תרי רואין לא אמרינן ומר סבר אפי' תרי רואין נמי אמרינן

ואם לאו אינו נידון משום דיומד

נידרן משום דיומד רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר היתה שם אבן עגולה רואין כל שאילו תחקק ותחלק ויש בה אמה לכאן נאמה לכאן נידון משום דיומד

בעא מיניה אביי מרבה תל המתלקט עשרה מתוך ארבע נידון משום דיומד או אינו נידון משום דיומר ארמת לכאן נידון משום דיומר ואם לאו אינו א"ל תניתוה ר' שמעון בן אלעזר אומר היתה שם אבן מרובעת רואין כל שאילו תחלק ויש בה אמה לכאן ואמה לכאן נידון משום דיומר ואם לאו אינו

הכי קאמר זו תורת מחיצה עליה ופרצותיה בעשר ואלו תורת פסין עליהן ופרצותיהן בשלש עשרה אמה ושליש

ואם איתא זו מהיצה וזו (היא) מהיצה מיבעי ליה

אמר להן זו מחיצה ואלו פסין

עשרה כורים שמותר

ב, יהודה אומר בית סאתים מותר יותר מבית סאתים אסור אמרו לו לר' יהודה אי אתה מודה בדיר וסהר ומוקצה וחצר אפילו בת המשת כורים ואפי' בת

ועל פתחינו כל מגדים אלו בנות ישראל שמגידות פתחיהן לבעליהן ל"א שאוגדות פתחיהן לבעליהן

דרש רבא מאי דכתיב (שיר השירים ז, יד) הדודאים נתנו ריח אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא

שיתנו ריח

הבכורות והדוד (ה) אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרוע תאנים הטובות אלו צדיקים גמורים תאנים הרעות אלו רשעים גמורים ושמא תאמר אבד סברם ובטל סיכוים ת"ל הדודאים נתנו ריח אלו ואלו עתידין

ואמר רב חסדא דריש מרי בר מר מאי דכתיב (ירמיהו כד, א) והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני

וכחיב (ישעיהו מ, יב) מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וגו' נמצא כל העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים בתורה

פשטת לה הויא לה עשרין בעשרין וכתיב היא כתובה פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה ארבעין בעשרין

עד שבא זכריה בן עדו ופירשו דכתיב (זכריה ה, ב) ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר אני רואה מגילה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה וכי

צב, ד) עלי הגיון בכנור והי זו היא פורענותן של רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר (יהוקאל ז, כו) הוה על הוה תבא

אמרו יחוקאל ולא פירשו דכתיב (יחוקאל ב, י) ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי קינים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה וכן הוא אומר (יחוקאל לב, טו) קינה היא וקוננוה והגה זו מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכה"א (תהלים

פירשו אמרו יחזקאל ולא פירשו עד שבא זכריה בן עדו ופירשו אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד אמרו איוב ולא פירשו דכתיב (איוב יא, ט) ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים

נפק ואחוי ליה הנהו מתוותא דמבלען בשבעים אמה ושיריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר מאי דכתיב (תהלים קיט, צו) לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו אמרו איוב ולא

הא אמר אבוה דאבוה משמיה דרב אין בורגנין בבבל

פסי ביראות בבבל לא דשכיחי מיא בחוץ לארץ נמי לא דלא שכיחי מתיבתא א"ל רב חסדא למרי בריה דרב הונא בריה דרב ירמיה בר אבא אמרי אתיתו מברנש לבי כנישתא דדניאל דהוה תלתא פרסי בשבתא אמאי סמכיתו אבורגנין

א"ד אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין ופסי ביראות לא בבבל ולא בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי בחו"ל נמי לא דשכיחי גובי

אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין בבבל ולא פסי ביראות בחו"ל

אמר אביי הכא במאי עסקינן באיבוס העומד ברה"ר גבוה עשרה ורוחב ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין וכו'

אלא מה הועיל ראשה ורובה של פרה

מתקיף לה רב ענן אם כן מה הועילו פסי ביראות מה הועילו למלאות מהן

בהמתו אבל ממלא הוא ושופך לפני בהמה ושותה מאיליה

רחזי לארם גופא לא הותרו פסי ביראות אלא לבהמה בלבד אבל אדם מטפס ועולה מטפס ויורד ואם היו רחבין אפילו לאדם נמי ולא ימלא אדם מים ויתן לפני

איני והאמר רב יצחק אמר רב יהודה אמר שמואל לא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד ואי לבהמה מה לי חיים מה לי מכונסין בעינן מידי

דף כא

אבל אדם

א"ר יצחק בר אדא לא הותרו פסי ביראות אלא לעולי רגלים בלבד והתניא לא הותרו פסי ביראות אלא לגבי בהמה בלבד מאי בהמה עולי רגלים

והתניא בהמה והתניא גמל

ת"ש בהמה שראשה ורובה בפנים אובסין אותה מבפנים והא אבוס כמאן דנקים מנא ונקים לה וקא בעינן ראשו ורובו מאי בהמה נמי דקתני גמל

תא שמע גמל שראשו ורובו מבפנים אובסין אותו מבפנים והא איבוס כמאן דנקיט מנא ונקיט לה דמיא וקא בעיגן ראשה ורובה

אלא ומנין דמתקן ליה והדר מעייל ליה וקא מעייל ליה מרה"ר לרשות היחיד

ראשונה לכך

ואתי לתקוניה ודרי ליה לדוולא בהדיה וקא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים וכי האי גוונא מי מיחייב והאמר רב ספרא אמר ר' אמי אמר ר' יוחנן המפנה חפציו מזוית לזוית ונמלך עליהן והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה

והכי נמי מסתברא דאי נקיט מנא ולא נקיט לה מי שרי והתניא לא ימלא אדם מים ויתן לפני בהמתו אבל ממלא ושופך והיא שותה מאיליה הא איתמר עלה אמר אביי הכא באבוס העומד ברשות הרבים גבוה עשרה מפחים ורוחב ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין דומנין דחזי ליה לאבוס דמקלקל

אמר ליה חניתוה ובלבד שתהא פרה ראשה ורובה מבפנים ושותה מאי לאו דנקיט מנא ולא נקיט לה לא דנקיט מנא ונקיט לה

היכא דנקיט מנא ונקיט לה לא תיבעי לך דסגי לה בראשה ורובה אלא כי תיבעי לך דנקיט מנא ולא נקיט לה מאי

איכא דאמרי גבי אדם הא קאמרינן דסגי ליה בראשו ורובו גבי פרה מי סגי לה בראשה ורובה או לא

אלא ומנין דמתקן ליה והדר מעייל ליה וקא מעייל מרשות הרבים לרשות היחיד

ראשונה לכך

20 עירובין

ר"ש בן אלעזר אומר בור בית סאתים אבית סאתים מותר ולא אמרו להרחיק אלא כדי ראשה ורובה של פרה

אמר להם זו מחיצה ואלו פסין

אמרו לרבי יהודה אי אתה מודה בדיר וסהר מוקצה וחצר אפילו בית חמשת כורים ובית עשרת כורים שמותר

ת"ש כמה הן מקורבין כדי ראשה ורובה של פרה וכמה הן מרוחקין אפי' כור אפי' כוריים ר' יהודה אומר בית סאתים מותר יתר מבית סאתים אסור

או דילמא אדם נותן עיניו במחיצתו וגורינן דילמא אתי לאיחלופי יותר מבית סאתים בקרפף

אדם נותן עיניו בבודו ולא גזרינן דילמא אתי לטלטולי יותר מבית סאתים בקרפף

ר' יהודה אומר עד בית סאתים וכו': איבעיא להו בור ופסין קאמר או דילמא בור ולא פסין קאמר

אלא ארך אפים לצדיקים ארך אפים לרשעים:

א"ר הגי ואיתימא ר' שמואל בר נחמני מאי דכתיב (שמות לד, ו) ארך אפים ארך אף מבעי ליה

לא יאחר לשונאו א"ר אילא לשונאיו הוא דלא יאחר אבל יאחר לצדיקים גמורים והיינו דא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב (דברים ז, יא) אשר אנכי מצוך היום לעשותם היום לעשותם ולא למחר לעשותם היום לעשותם למחר לקבל שכרם

בעמביכו ממנו

להו אמר לה מי שלימו קורמי באגמא (דברים ז, י) ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו א"ר יהושע בן לוי אילמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו כביכול כאדם שנושא משוי על פניו ומבקש

שמשכים ומעריב עליהן לבית המדרש רבה אמר במי שמשחיר פניו עליהן כעורב רבא אמר במי שמשים עצמו אכזרי על בניו ועל בני ביתו כעורב כי הא דרב אדא בר מתנא הוה קאזיל לבי רב אמרה ליה דביתהו ינוקי דידך מאי אעביד

74 65

שחורות כעורב במי אתה מוצאן במי

קווצותיו תלתלים אמר רב חסדא אמר מר עוקבא מלמד שיש לדרוש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות

בסימני מעמים ואסברה במאי דרמי ליה [ר] איון וחקר תיקן משלים הרבה אמר עולא אמר רבי אליעור בתחילה היתה תורה דומה לכפיפה שאין לה אונים עד שבא שלמה ועשה לה אונים

אלפים משל על כל דבר ודבר של סופרים חמשה ואלף טעמים דרש רבא מאי דכתיב (קהלת יב, ט) ויותר שהיה קהלת חכם עוד לימד דעת את העם [ו] איזן וחקר תיקן משלים הרבה לימד דעת את העם ראגמריה

אתן את דודי לך אראך כבודי וגודלי שבח בני ובנותי אמר רב המנונא מאי דכתיב (מלכים א ה, יב) וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף מלמד שאמר שלמה על כל דבר ודבר של תורה שלשת

נלינה בכפרים אל תקרי בכפרים אלא בכופרים בא ואראך אותם שהשפעת להן טובה והן כפרו בך נשכימה לכרמים אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות נראה אם פרחה הגפן אלו בעלי מקרא פתח הסמדר אלו בעלי משנה הנצו הרמונים אלו בעלי גמרא שם

ואראך תלמידי חכמים שעוסקין בתורה מתוך הדחק

אתן את דודי לך לכה דודי נצא השדה אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אל תדינני כיושבי כרכים שיש בהן גול ועריות ושבועת שוא ושבועת שקר נצא השדה בא

(משלי כז, יא) חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר דרש רבא מאי דכתיב (שיר השירים ז, יב) לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם

אמר רב יהודה אמר שמואל בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידים יצתה בת קול ואמרה (משלי כג, מו) בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני ואומר

אמרו לא טעם כלום עד שהביא לו מים ונטל ידיו כששמעו חכמים בדבר אמרו מה בזקנותו כך בילדותו על אחת כמה וכמה ומה בבית האסורין כך שלא

כשבא אצל ר"ע אמר לו יהושע אין אתה יודע שזקן אני וחיי תלויין בחייך סח לו כל אותו המאורע אמר לו תן לי מים שאטול ידי אמר לו לשתות אין מגיעין ליטול ידיך מגיעין אמר לו מה אעשה שחייבים עליהן מיתה מוטב

האסורין אמר לו היום מימך מרובין שמא לחתור בית האסורין אתה צריך שפך חציין ונתן לו חציין

תנו רבנן מעשה בר"ע שהיה חבוש בבית האסורין והיה בהן טועם מעם בשר הנו רבנן מעשה בר"ע שהיה חבוש בבית האסורין והיה בהן טועם מעם בשר

רותחת

שמא תאמר אם יש בהן ממש מפני מה לא נכתבו אמר קרא עשות ספרים הרבה אין קץ (קהלת יב, יב) ולהג הרבה יגיעת בשר א"ר פפא בריה דרב אחא בר אדא משמיה דרב אחא בר עולא מלמד שכל המלעיג על דברי הכמים נידון בצואה

עשה ולא תעשה ודברי סופרים כל העובר על דברי סופרים חייב מיתה

א"ל וכי תורה פעמים פעמים ניתנה אלא הללו מדברי תורה והללו מדברי סופרים דרש רבא מאי דכתיב (קהלת יב, יב) ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה וגו' בני הזהר בדברי סופרים יותר מדברי תורה יש בהן

א"ל רב חסדא לההוא מדרבנן דהוה קא מסדר אגדתא קמיה מי שמיע לך חדשים גם ישנים מהו אמר ליה אלו מצות קלות ואלו מצות המורות

ובלבד שיהא בה שומירה או בית דירה או שתהא סמוכה לעיר

ואי אשמעינן באר מים חיים הוה אמינא לא שנא דרבים ולא שנא ריחיר קא משמע לן הלכה כרבי יהודה בן בבא הגינה והקרפף שהן שבעים אמה ושיריים על ע' אמה ושיריים המוקפות גדר גבוה עשרה מפחים מטלטלין בתוכה מתני" ועוד אמר ר' יהודה בן בבא הגינה והקרפף שהן שבעים אמה ושיריים על ע' אמה ושיריים המוקפות גדר גבוה עשרה מפחים

והאי דקתני באר הרבים לאפוקי מדר' עקיבא קא משמע לן דלא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים

וצריכא דאי אשמעינן הלכה כר' יהודה בן בבא הוה אמינא דרבים ואפילו מכונסין

מים חיים בלבד

גמ' אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בבא ואמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל לא הותרו פסי ביראות אלא לבאר

דף כג

ר' יהודה בן בבא אומר אין עושין פסין אלא לבאר הרבים בלבד ולשאר עושין הגורה גבוה עשרה טפחים:

לבור היחיד עושין לו מחיצה גבוה י' טפחים דברי ר' עקיבא

מהבל אחד בור הרבים ובאר הרבים ובאר היחיד עושין להן פסין אבל

תשמישתא מסרה ליחיד:

יהודה היא א"ל שבילי בית גילגול קאמרת יהושע אוהב ישראל היה עמד ותיקן להם דרכים וסרטיא כל היכא דניחא תשמישתא מסרה לרבים כל היכא דלא ניחא

מני אילימא רבנן השתא ומה התם דניחא תשמישתא אמרי רבנן לא אתו רבים ומבטלי לה מחיצתא הכא דלא ניחא תשמישתא לא כל שכן אלא לאו רבי מני אילימא רבנן השתא ומה התם דניחא תשמישתא אמרי רבנן לא אתו רבים ומבטלי לה מחיצתא הכא דלא ניחא תשמישתא לא כל שכן אלא לאו רבי

ת"ש שבילי בית גילגול וכיוצא בהן רשות היחיד לשבת ורה"ר לטומאה

לא לעולם רבנן ורה"ר לטומאה איצטריכא ליה

בבורות סלקא דעתך אלא לבורות רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה מני אילימא רבנן השתא ומה התם דניחא תשמישתיה אמרי לא אתו רבים ומבטלי לה הכא דלא ניחא תשמישתיה לא כ"ש אלא לאו ר' יהודה היא

ת"ש מבואות המפולשות בבורות בשיחין ובמערות רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה

לא לעולם רבנן ורה"ר לטומאה איצטריכא ליה

אלא לאו ר' יהודה היא

מני אילימא רבנן השתא ומה התם דניחא תשמישתיה אמרי רבנן לא אתו רבים ומבטלי מחיצתא הכא דלא ניחא תשמישתיה לא כ"ש

איתיביה חצר שהרבים נכנסין לה בזו ויוצאין בזו רה"ר לטומאה ורשות היחיד לשבת

ואפי, עולין לו בחבל א"ל אין ואפילו במעלות בית מרון א"ל אין

⊔دد⊏دا

בעא מיניה רחבה מרבא הל המתלקט עשרה מתוך ארבע ורבים בוקעין בו חייבין עליו משויצתא הכא דלא ניחא תשמישתיה לא כל שכן כי תיבעי לך אליבא דר' יהודה מאי התם הוא דניחא תשמישתיה אמרי רבנן לא אתו רבים ומבטלי לה מחיצתא הכא דלא גי הילמא לא שנא א"ל

א"ל קרקפנא חזיתיה לרישך בי עמודי כי א"ר יוחנן להא שמעתא איתמר נמי כי אתא רבין א"ר יוחנן ואמרי לה א"ר אבהו א"ר יוחנן מעלות ומורדות שבארץ ישראל אין חייבין עליהן משום רה"ר לפי שאינן כדגלי מדבר

אוליינוס דילמא מעלות ומורדות קאמרת

א"ר יצחק בר יוסף א"ר ירחנן ארץ ישראל אין חייבין עליה משום רה"ר יתיב רב דימי וקאמר ליה להא שמעתא א"ל אביי לרב דימי מ"ט אילימא משום דמקיף לה סולמא דצור מהך גיסא ומחתנא דגדר מהך גיסא בבל נמי מקיף לה פרת מהך גיסא ודיגלת מהאי גיסא דכולא עלמא נמי מקיף

דרבנן אדרבנן [נמי] לא קשיא הכא איכא שם ארבע מחיצות התם ליכא שם ד' מחיצות

דר' יהודה אדרבי יהודה לא קשיא התם דאיכא שתי מחיצות מעלייתא הכא ליכא שתי מחיצות מעלייתא

קשיא דר' יהודה אדרבי יהודה קשיא דרבנן אדרבנן

באמצע אמרו לו אין מערבין רשות הרבים בכך

רתניא יתר על כן א"ר יהודה מי שהיו לו שני בתים משני צידי רשות הרבים עושה לו לחי מכאן ולחי מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן הרמי דר יהודה אדר 'ההודה מי שהיו לו שני בתים משני צידי רשות הרבים עושה לו לחי מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן ונושא

אגא כאן ולא ס"ל

כאן וסבירא ליה והאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ירושלים אילמלא דלתותיה ננעלות בלילה חייבין עליה משום רשות הרבים

גמ' רבי יוחנן ור' אלעור דאמרי תרווייהו כאן הודיעך כוחן של מחיצות

מתני ד' יהודה אומר אם היה דרך רשות הרבים מפסקתן יסלקנה לצדרין וחכמים אומרים אינו צריך:

וכל דירה שתשמישה לאויד כגון בורגנין שבשדות בית סאתים מותר יתר מבית סאתים אסור:

כלל אמר רבי שמעון בן אלעור כל אויר שתשמישו לדירה כגון דיר וסהר מוקצה וחצר אפילו בית חמשת כורים ובית עשרת כורים מותר

אי הכי היינו דר' שמעון בן אלעור איכא בינייהו אריך וקטין

הא מדקאמר ר"ש בן אלעור בור ולא פסין מכלל דרבי יהודה בור ופסין קאמר ולא היא ר' יהודה בור בלא פסין קאמר

עירונין צירונין

פתח ולבסוף הוקף פשיטא לא צריכא דאית ביה בי דרי מהו דתימא אדעתא דבי דרי עבדיה קמ"ל

ואמר רב נחמן אם פתח לו פתח מותר לטלטל בכולו פתח מתירו ולא אמרן אלא שפתח ולבסוף הוקף אבל הוקף ולבסוף פתח לא

אמר רב כהנא רחבה שאחורי הבתים אין מטלטלין בו אלא בד' אמות

קרי עליה לית דין בר אינש איכא דאמרי כגון דין בר נש

ואמרת לן עלה פנים חדשות באו לכאן הכא נמי פנים חדשות באו לכאן

ואמרת עלה מאי שנא ראשונה דהא קיימא שניה שניה נמי הא קיימא ראשונה

נפסקה שניה ותיקנה מהור (בה) מן המדרס אבל ממא מגע מדרס

וא"ל רבי יוחנן רבי שניתה לנו סנדל שנפסקה אחת מאזניו ותיקנה ממא מדרס

ובעי חוקיה ניקב כמוציא זית וסתמו וחור וניקב כמוציא זית וסתמו עד שהשלימו למוציא רמון מהו

א"ל לאו היינו דתנן כל כלי בעלי בתים שיעורן כרמונים

איבעיא להו פרץ אמה וגדר אמה [ופרץ אמה וגדרה] עד שהשלימו ליותר מעשר מהו

ברב נחמן סבירא לי אמר רב נחמן אמר שמואל קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה כיצד הוא עושה פורץ בו פירצה יותר מעשר וגודרו ומעמידו על עשר ומותר

נטע רובו הרי הוא כחצר ומותר: אמר רב יהודה אמר אבימי והוא שעשויין אצטבלאות ורב נחמן אמר אע"פ שאין עשויין אצטבלאות מר יהודה אקלע לבי רב הונא בר יהודה חזנהו להנהו דלא עבידי אצטבלאות וקא מטלטלי בגוייהו אמר ליה לא סבר לה מר להא דאבימי אמר ליה אנא

רכמאן ברבנן במאן ברבנן אלא בית סאתים אבל יותר מבית סאתים אסור כמאן בר"ש:

בטיל ליה לגבי רובה והוה ליה קרפף יותר מבית סאתים ואסור אלא אי איתמר הכי איתמר הא מיעוטא שרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא אמרן אלא דלא הוי בית סאתים אבל בית סאתים אסור

דף כד

לר"ש נמי כיון דנורע רובו הוי ההוא מעומא

כמאל כרבי שמעין דתנן ר' שמעין אומר אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיפות רשות אחת הן לכלים ששבתו בתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית נורע רובו אמר רב הוגא בריה דרב יהושע לא אמרן אלא יותר מבית סאתים אבל בית סאתים מותר

נמע רובו הרי הוא כחצר ומותר

קרפף שהוא יותר מבית סאתים שהוקף לדירה נזרע רובו הרי הוא כגינה ואסור

ואי אשמעינן הלכה כר"ע הוה אמינא דאריך וקטין לא קמ"ל הלכה כר' יוסי

ותרוייהו לקולא וצריכא דאי אשמעינן הלכה כרבי יוסי הוה אמינא עד דאיכא שומירה או בית דירה קמ"ל הלכה כר' עקיבא

ר' יוסי אומר כו': איתמר אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל הלבה כר' יוסי ורב ביבי אמר רב יהודה אמר שמואל הלבה כר' עקיבא

איכא בינייהו ריבועא דריבעוה רבנן:

אמר רב ביבי בר אביי כי תנן נמי מתני' (יתר על) פי שנים ברחבה תנן אי הכי היינו ר' יוסי

ר"א אומר אם היתה ארכה כו": והתניא ר"א אומר אם היתה ארכה יתר על פי שנים ברחבה אפי' אמה אחת אין מטלטלין בתוכה

פשטיה דקרא במאי כתיב אמר אביי העמד משכן על שפת חמשים כדי שיהא חמשים אמה לפניו ועשרים אמה לכל רוח ורוח:

אמר רב יהודה דאמר קרא (שמות כז, יח) ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים אמרה תורה טול חמשים וסבב חמשים

וכמה שיעור סאתים כחצר המשכן

איכא בינייהו דבר מועט דתניא ר' יהודה אומר דבר מועט יש על שבעים אמה ושירים ולא נתנו חכמים בו שיעור

רבי עקיבא היינו תנא קמא

רבי עקיבא אומר אפילו אין בה אחד מכל אלו מטלטלין בתוכה:

התם במילתיה הוא דאפסקוה הכא במילתא אחריתי אפסקוה:

וכל היכא ראפסקוה רבגן לא קתני ועוד והא רבי אליעור דסוכה דאפסקוה רבגן וקתני ועוד

התם אפסקוה רבנן הכא לא אפסקוה רבנן

גלל' מאי תנא דקתני ועוד אילימא משום דתנא ליה חדא לחומרא וקתני אחריתי משום הכי קתני ועוד והא רבי יהודה דתנא ליה חדא לחומרא וקתני אחריתי ולא קתני ועוד

וכן שמעתי ממנו שיוצאין בערקבלין בפסח וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי:

וכן שמעתי ממנו אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב ביתו אסור מלהכניס ולהוציא לו אבל להם מותר

אמר רבי אלעאי שמעתי מרבי אלעזר ואפילו היא כבית כור

שבעים אמה ושיריים על שבעים אמה ושיריים רבי אליעור אומר אם היתה ארכה יתר על רחבה אפי' אמה אחת אין מטלטלין בתוכה רבי יוסי אומר אפילו ארכה פי שנים ברחבה מטלטלין בתוכה

ר' יהודה אומר אפילו אין בה אלא בור ושיח ומערה מטלטלין בתוכה רבי עקיבא אומר אפילו אין בה אחת מכל אלו מטלטלין בתוכה ובעבד שיהא בה

אלא משום דאמרינן זה אויר מחיצות מייתרו וזה אין אויר מחיצות מייתרו

חצר מאי טעמא דאית ליה גיפופי והא זמנין דמשכחת לה איפכא

דאמר רב חסדא קרפף שנפרץ במלואו לחצר חצר מותרת וקרפף אסור

א"ל אביי כמאן כרבי שמעון לרבי שמעון נמי הא איכא אויר מקום מחיצות

מתקיף לה רב יוסף וכי אויר המותר לו אוסרו

אמר רבי זירא ומודינא בקרפף שנפרץ במלואו לחצר שאסור מ"ם הואיל ואויר חצר מייתרו

אי דעבידא כי אכסדרה הכי נמי הב"ע דעבדה כי אורזילא

רב אמר מותר לטלטל בכולה אמרינן פי תקרה יורד וסותם ושמואל אמר אין מטלטלין אלא בארבע אמות לא אמרי' פי תקרה יורד וסותם אמות

לימא רבא ורבי זירא בפלוגתא דרב ושמואל קא מיפלגי דאיתמר אכסדרה בבקעה רב אמר מותר לטלטל בכולה ושמואל אמר אין מטלטלין אלא בד'

למיה אמר לה מאי איעביד לך דלא מחוקת כדמחוקי אינשי

כי איתמר דרב נחמן אמזיר איתמר ההיא איתתא דעבדה מחיצה על גבי מחיצה בנכסי הגר אתא ההוא גברא רפק בה פורתא אתא לקמיה דרב נחמן אוקמה בידיה אתת איהי וקא צווחא

לאו איתמר עלה אמר רב נחמן לא שנו אלא לזרוק אבל למלטל אסור

ותניא כל מחיצה הנעשה בשבת בין בשוגג בין במזיד שמה מחיצה

ואלא לענין שבת הוי מחיצה הנעשה בשבת

מ"ט בעידנא רשדא לא קא שבח כי קא שבחא ממילא קא משבחא

פורתא בתרא קני קמא לא קני

בעי רבה בר בר חנה נבלעו מחיצות התחתונות והעליונות קיימות מהו למאי אי לנכסי הגר היינו דירמיה ביראה דאמר ירמיה ביראה אמר רב יהודה האי מאן דשדא ליפתא אפילא דארעא דגר ואתא ישראל אחרינא רפק בה

מאי טעמא הואיל ובאויר מחיצות העליונות הוא דר

אמר רב חסרא ומודה לי רב ששת שאם עשה מחיצה על התל שהועיל

ורב ששת אמר אף בשבת נמי לא הועיל תסתיים

בנכסי הגר לא קנה

תסתיים דרב חסדא אמר הועיל דאתמר העושה מחיצה על גבי מחיצה אמר רב חסדא בשבת הועיל

פחות מג' או על שפת התל רב חסדא ורב המנונא חד אמר הועיל וחד אמר לא הועיל

הרחיק מן התל ד' ועשה מחיצה הועיל

רבה אמר הוה מיעום השתא מיהא קאי רבא אמר לא הוי מיעום כיון דלא יכול למיקם בפני עצמו לא כלום הוא

רב שימי מתני לקולא טח בו טיט ויכול לעמוד בפני עצמו הוי מיעוט אינו יכול לעמוד בפני עצמו רבה אמר הוי מיעוט רבא אמר לא הוי מיעוט

רבה אמר הועיל דהא נפיק ליה מתורת לבוד רבא אמר אינו מועיל כיון דלא הוי מקום ד' לא חשיב

עבוויל מן הכותל ד' ועשה מחיצה הועיל פחות מג' לא הועיל מג' ועד ד' רבה אמר הועיל רבא אמר אינו מועיל

רבה אמר הוי מיעום דהא נפיק ליה מתורת לבוד רבא אמר לא הוי מיעום כיון דלא הוי מקום ד' לא חשיב

בנה בו עמוד גבוה עשרה ורחב ד' הוי מיעום פחות מג' לא הוי מיעום מג' ועד ד' רבה אמר הוי מיעום ורבא אמר לא הוי מיעום

קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ובא למעטו מיעטו באילנות לא הוי מיעוט

מאן דשרי דהא ליכא דיורין ומאן דאסר זימנין דהוי בה דיורין ואתי לטלטולי

דף כה

הלכך טלטולי במתא גופה שרי טלטולי ברחבה גופה שרי ממתא לרחבה ומרחבה למתא פליגי בה רב אחא ורבינא חד אסר וחד שרי

אלא אמר רבא עברינן ליה לחי לפיתחא דמתא דמגו דמהני ליה לחי למתא מהני נמי לרחבה

אמר ליה רבא יאמרו לחי מועיל לשביל של כרמים דעלמא

אלא אמר אביי ליעביד לחי אפיתחא דשביל של כרמים דמגו דמהניא לשביל של כרמים מהני נמי לרחבה

ולעביד ליה צורת הפתח אפומא דשביל של כרמים אתו גמלי שדיין ליה

אמר אביי היכי נעביד לעביד ליה מחיצה אגודא דנהרא אין עושין מחיצה על גבי מחיצה

ההיא רחבה דהואי בפום נהרא דחד גיסא הוה פתיח למתא וחד גיסא הוה פתיח לשביל של כרמים ושביל של כרמים הוה סליק לגודא דנהרא

ולאו מילתא היא מידי דהוה אכריא דפירי

אמר רב אשי ודחזיין לתשמישתא נמי לא אמרן אלא שאין בעומקו יותר מבית סאתים אבל אם יש בעומקו יותר מבית סאתים אסור

אמר אמימר והוא דחויין לתשמישתא אבל לא חויין לתשמישתא לא

אמר להו רב אבא (אבוה) דרב בריה דרב משרשיא הכי אמריגן משמיה דרבא מים כנטעים דמו ושרי

קרפף יותר מבית סאתים שהוקף לדירה ונתמלא מים סבור רבנן למימר כזרעים דמו ואסיר

אנרונין

ולרבנן אי אמר מבטילנא מאי טעמא דרבנן משום דקסברי המבטל רשות חצירו רשות ביתו לא ביטל והאי אמר מבטילנא

או דילמא טעמא דר"א משום דבית בלא חצר לא עבידי אינשי דדיירי וכי קאמר לא מבטילנא לאו כל כמיניה אע"ג דאמר דיירנא לאו כלום קאמר

מעמא דר"א משום דקסבר המבטל רשות חצירו רשות ביתו ביטל והאי אמר אנא לא מבטילנא

א"ל רב פפא לאביי לר"א אי אמר לא מבטילנא ולרבנן אי אמר מבטילנא מאי

רשות לכל אחד ואחד כמאן אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת כמאן כר"א

רב כהנא מתני הכי רב טביומי מתני הכי כמאן אולא הא דתניא ה' ששרוים בחצר אחד ושכח אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל רשותו אינו צריך לבטל

כמאן אולא הא דתניא חמשה ששרוין בחצר אחד ושכח אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל רשותו אין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד כמאן כר"א

לרבנן כשהוא מבטל רשותו צריך לבטל לכל אחד ואחד

לדברי ר"א כשהוא מבטל רשותו אין צריך לבטל לכל אחד וא'

אמר רחבה אנא ורב הונא בר חינוא תרגימנא לא נצרכא אלא לחמשה ששרוין בחצר אחד ושכח אחד מהן ולא עירב

ほないひと

כשנימגי לומר לדברי ר' אליעור המבמל רשות חצירו רשות ביתו בימל לרבנן המבטל רשות חצירו רשות ביתו לא ביטל

הא ר"א והא רבנן

אמר רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת לא קשיא

והתנן ביתו אסור להוציא ולהכניס לו ולהן

וכן שמעתי הימנו אנשי חצר ששכח אחד ולא עירב ביתו אסור:

מכאן לת"ח שחלה שמושיבין ישיבה על פתחו ולאו מילתא היא דילמא אתי לאיגרויי ביה שטן:

וישעיהו מאי בעי התם אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מלמד שחלה חוקיה והלך ישעיהו והושיב ישיבה על פתחו

במאי קמיפלגי מר סבר עיירות בינוניות הויין בית כור ומ"ס מ' סאה הויין

שהיו כעיירות בינוניות

א"ר יוחגן ושניהם מקרא אחד דרשו שנאמר (מלכים ב כ, ד) ויהי ישעיהו לא יצא (אל) חצר התיכונה כתיב העיר וקריגן חצר מכאן לאיסטרטיא של מלך

א"ר אלעאי שמעתי מר"א ואפי' בית כור: מתניתין דלא כחנניה דתניא חנניה אומר ואפילו היא ארבעים סאה כאסטרטיא של מלך

קרי עלייהו ריש גלותא (ירמיהו ד, כב) חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו:

דהא רבה בר אבוה מערב לה לכולה מחוזא ערסייתא ערסייתא משום פירא דבי תורי והא פירא דבי תורי כמחיצה העשויה לנחת דמיא

ואמר רב הונא בריה דרב יהושע לרבא והאמר רב הונא מחיצה העשויה לנחת לא שמה מחיצה

לא הויא מחיצה

א"ל רב פפא לרבא והאמר רב אסי מחיצות אדרכלין לא שמה מחיצה אלמא כיון דלצניעותא עבידא לה לא הויא מחיצה ה"ג כיון דלצניעותא עבידא

איור היא חדשה ואיור היא ישנה חדשה שהוקפה ולבסוף ישבה ישנה ישבה ולבסוף הוקפה והאי נמי כהוקפה ולבסוף ישבה דמי

למחר איתיביה רבינא לרבא עיר חדשה מודדין לה מישיבתה וישנה מחומתה

שלפינהו אול רב פפא ורב הווא בריה דרב יהושע נקטינהו מבתריה

דף כו

ההוא בוסתנא דהוה סמיך לגודא דאפדנא נפל אשיתא ברייתא דאפדנא סבר רב ביבי למימר ליסמוך אגודא גוויאתא אמר ליה רב פפי משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מולייאתא הנך מחיצות לגואי עבידן לבראי לא עבידן ההיא אבוורנקא דהוה ליה לריש גלותא בבוסתניה א"ל לרב הונא בר חיננא ליעביד מר תקנתא דלמחר נאכול נהמא התם אזל עבד קנה קנה פחות משלשה אזל רבא ואי כתב רחמנא יין על גב קנקנו דהיינו נטירותיה אבל צאן על גב גיותה אימא לא כתב רחמנא צאן דאפילו על גב גיותה

ואי כתב רחמנא בשכר הוה אמינא מאי שכר דבילה קעילית דפירא הוא אבל יין על גב קנקנו אימא לא

ואי כתב רחמנא ביין הוה אמינא משום דהיינו נטירותיה אבל חמד משהחמיץ דקיוהא בעלמא הוא אימא לא כתב רחמנא שכר

ואי כתב רחמנא בצאן על גב גיותה הוה אמינא משום דמחובר בה אבל יין ע"ג קנקנו אימא לא

על גב גיותה דלאו גופיה הוא אימא לא

א"ר יוחנן מאן דמתרגם לי בבקר אליבא דבן בג בג מובילגא מאניה אבתריה לבי מסותא מאי טעמא כולהו צריכי לבר מבבקר דלא צריך מאי צריכי דאי כתב רחמנא בבקר הוה אמינא בקר הוא דמודבן על גב עורו משום דגופיה הוא אבל צאן

שלוקחין יין על גב קנקנו ובשכר מלמד שלוקחין תמד משהחמיץ

אמר ליה אביי ותיפוק ליה משום שמן לא צריכא שנתן דמי מים ומלח בהבלעה ובהבלעה מי שרי אין והתניא בן בג בג אומר (דברים יד, כו) בבקר מלמד שלוקחין בקר על גב עורו ובצאן מלמד שלוקחין צאן על גב גיותה וביין מלמד

לא נצרכה אלא שנתן לתוכן שמן

אמר רב יוסף

כשקרבי דגים מעורבין בהן ואפילו רבי יהודה בן גדיש לא קאמר אלא בציר דשומנא דפירא היא אבל מים ומלח לא

כי אתא רבי יצחק מתני אמעשר מיתיבי העיד ר' יהודה בן גדיש לפני ר"א של בית אבא היו לוקחין ציר בכסף מעשר אמר לו שמא לא שמעת אלא

וחד מחני אמעשר לא שנו אלא מים בפני עצמו ומלח בפני עצמו ראין ניקחין אבל מים ומלח ניקחין בכסף מעשר

חד מחני אעירוב ל"ש אלא מים בפני עצמו ומלח בפני עצמו ראין מערבין אבל במים ומלח מערבין

הכל ניקח בכסף מעשר כו': ר' אליעור ור' יוסי בר חנינא חד מתני אעירוב וחד מתני אמעשר

למידין מן הכללות ואפי' במקום שנאמר בו חוץ:

אמר רבינא ואיתימא רב נחמן אף אנן נמי תנינא בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים והמלח ותו ליכא והא איכא כמיהין ופטריות אלא שמע מינה אין אמר רבינא ואיתימא רב נחמן אף אנן נמי תנינא בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים והמלח ותו ליכא והא איכא כמיהין ופטריות אלא שמע מינה אין

האי מרכב היכי דמי אי דיתיב עליה היינו מושב אנן הכי קאמרינן הא איכא גבא דאוכפא דתניא האוכף טמא מושב והתפוס טמא מרכב אלא שמע מינה

אמר אביי ואיתימא רבי ירמיה אף אנן נמי תנינא עוד כלל אחר אמרו כל שנישא על גבי הוב טמא וכל שהוב נישא עליו טהור חוץ מן הראוי למשכב

וכל מצות עשה שלא הזמן גרמא נשים פטורות הרי מצה שמחה והקהל דמצות עשה שהזמן גרמא הוא ונשים חייבות וכל מצות עשה שלא הזמן גרמא נשים חייבות הרי מלמוד תורה פריה ורביה ופדיון הבן דמצות עשה שלא הזמן גרמא ונשים פטורות אלא אמר רבי יוחנן

החם קאי כל מצות עשה שהומן גרמא אנשים חייבין ונשים פטורות ושלא הומן גרמא אחד נשים ואחד אנשים חייבין

מבלאמר אפי, במקום שנאמר בו חוץ מכלל דלאו הכא קאי היכא קאי

גמ' א"ר יוחנן אין למידין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ

מפני שיכול לחוץ ולילך ולאכול:

717 61

פרק ג בכל מערבין

ולכהן בבית הפרס ר' יהודה אומר אפי' בין הקברות

מחני' **בכל** מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח הנודר מן המוון מותר (במלח ובמים) מערבין לנויר ביין ולישראל בתרומה סומכוס אומר בחולין

LITT RAT RIWIT GOIL

וכן שמעתי ממנו שיוצאים בערקבלין בפסח: מאי ערקבלין אמר ריש לקיש אצוותא חרוזיאתא:

א"ל בין לרבנן בין לר"א כיון דגלי דעתיה גלי:

או דלמא טעמא דרבון משום דלא עביד איניש דמסלק נפשיה לגמרי מבית וחצר והוי כי אורח לגבייהו והאי כי אמר מבטילנא לאו כל כמיניה (קאמר)

אנירונין עירונין

אביו זה וזה לפטור ואמרי לה זה וזה לחיוב א"ר אילעא הורה רבי חנינא בציפורי כדברי האומר זה וזה לפטור

חייבין במעשר אלא לעולם לאו בניסחני ולענין טומאת אוכלין שאני כראמר רבי יוחנן הואיל וראוי למתקן ע"י האור הכא נמי הואיל ויכול למתקן ע"י האור והיכא אתמר דרבי יוחנן אהא דתניא שקדים המרים קטנים חייבין גדולים פטורין מתוקים גדולים חייבין קטנים פטורין רבי שמעון ברבי יוסי אומר משום

התם בדניסחני אי הכי בהא לימא רבי יהודה פטורות מן המעשר והתניא אמר רבי יהודה לא הוזכרו פגי ביתיוני אלא לענין מעשר בלבד פגי ביתיוני ואהיני דטובינא

רבי דהא קא חזינן דקטלינן לה להיומתא ומייתא כשותא ובכפניות אין מערבין והתניא קור ניקח בכסף מעשר ואין מטמא טומאת אוכלין וכפניות נקחות בכסף מעשר ומטמאות טומאת אוכלים רבי יהודה אומר קור הרי הוא כעץ לכל דבריו אלא שניקח בכסף מעשר וכפניות הרי הן כפרי לכל דבריהם אלא שפטורות מן המעשר

מרבי והאי מאוירא קא מרבי והלכתא כינוקא דבי רב מ"ם האי גמר פירי והאי לאו גמר פירי ומאי דקאמרת האי מארעא קא רבי והאי מאוירא קא רבי לא היא כשות נמי מארעא קא

ורע גרגיר למאי חזי א"ר יוחנן שכן ראשונים שלא היה להן פלפלין שוחקין אותו ומטבילין בו את הצלי נפק אתא ינוקא דבי רב א"ל מאי אגמרך רבך א"ל כשות בורא פרי האדמה חזיו שהכל נהיה בדברו אמר ליה אדרבה איפכא מיסתברא האי מארעא קא

בדגנונייתא

כי קאמר רב

לירק מתעשרין ירק וורע ורען לורע מתעשרין ורע וירק

לא קשיא הא מקמי דאתא רב לבבל הא לבתר דאתא רב לבבל ובבל הויא רובא דעלמא והתניא הפול והשעורה והתילתן שורען לירק בטלה דעתו אצל כל אדם לפיכך זרען חייב וירקן פטור השחליים והגרגיר שורען

ובחזיו לא והאמר רב יהודה א"ר כשות וחזיו מערבין בהן ומברכין עליהן בורא פרי האדמה

ואיבעית אימא כי קאמר רב בהנדקוקי מדאי

נמי אע"ג דלא חזי להאי חזי להאי

ואיבעית אשלא הוקשו לורע ומרובי בנים מי לא חנן מערבין לנויר ביין ולישראל בתרומה אלמא אע"ג דלא חזי להאי חני להאי הרגמא אשלא הוקשו לורע ומרובי בנים מי לא חנן מערבין לנויר ביין ולישראל בתרומה אלמא אע"ג דלא חזי להאי הכא

ובגודגדניות מי מערבין והתניא גודגדניות מרובי בנים יאכלו חשוכי בנים לא יאכלו ואם הוקשו לזרע אף מרובי בנים לא יאכלו

א"ר יהודה משמיה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מערבין בפעפועין ובחלגלוגות ובגודגדניות אבל לא בחזיו ולא בכפניות

משלשה צדרין:

ומאן דממעט עופות קסבר כללא קמא דווקא כלל ופרט ואין בכלל אלא מה שבפרט הני אין מידי אחרינא לא ואהני כללא בתרא לרבויי כל דדמי ליה

מאן דמרבי עופות מאי טעמיה ומאן דממעיט עופות מאי טעמיה מאן דמרבי עופות קסבר כללא בתרא דוקא פרט וכלל נעשה כלל מוסף על הפרט ואיתרבו להו כל מילי ואהני כללא קמא למעוטי כל דלא דמי ליה

נבראו

אכל פוטיתא לוקה ארבע נמלה לוקה חמש צירעה לוקה שש ואם איתא פוטיתא נמי לילקי משום השרץ השרץ הלרות הארץ הני עופות מן הרקק אלא אמר רבינא עופות איכא בינייהו למאן ראמר פרי מפרי וגידולי קרקע הני נמי גידולי קרקע נינהו למאן ראמר ולד ולדות הארץ הני עופות מן הרקק

דוז כח

ומי אמר אביי דגים גידולי קרקע נינהו והאמר אביי

 $\chi_\zeta \Gamma \Gamma \Gamma$

ותניא אידך מה הפרט מפורש ולד ולדות הארץ אף כל ולד ולדות הארץ מאי בינייהו אמר אביי דגים איכא בינייהו למאן דאמר פרי מפרי וגידולי קרקע הני דגים גידולי קרקע נינהו למאן דאמר ולד ולדות הארץ דגים ממיא

וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש פרי מפרי וגידולי קרקע אף כל פרי מפרי וגידולי קרקע

נפשך חזר וריבה ריבה ומיעט וריבה הכל מאי רבי רבי כל מילי ומאי מיעט לר"א מיעט ציר לר' יהודה בן גדיש מיעט מים ומלח והני תנאי דרשי כללי ופרטי דתניא ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך כלל בבקר ובצאן וביין ובשכר פרט ובכל אשר תשאלך נפשך חזר וכלל כלל ופרט

ר' יהודה בן גדיש ור"א דרשי ריבויי ומיעוטי (דברים יד, כו) ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך ריבה בבקר ובצאן וביין ובשכר מיעט ובכל אשר תשאלך

דמתרגם לי בבקר אליבא דבן בג בג מובילנא מאניה לבי מסותא

אי לא כתב רחמנא בקר לא הוה אמינא צאן על גב עורה אין על גב גיותה לא דאם כן לכתוב רחמנא בקר דממילא אייתר ליה צאן וכיון דכתב רחמנא צאן דאפילו על גב גיותה בבקר למה לי השתא צאן על גב גיותה מיודבנא בקר על גב עורו מיבעיא היינו דקאמר רבי יוחנן מאן

בבקר למה לי וכ"ת אי לא כתב רחמנא בבקר הוה אמינא צאן על גב עורה אין על גב גיותה לא כתב רחמנא בבקר לאתויי עורו אייתר ליה צאן לאתויי

פוסלין את המקוה בשלשת לוגין אמרי התם מיא דצבעא מיקרי הכא שיכרא איקרי ובכמה מערבין סבר רב אחא בריה דרב יוסף קמיה דרב יוסף למימר בתרין רבעי שכרא כדתנן המוציא יין כדי מזיגת הכוס ותני עלה כדי מזיגת כוס יפה

א"ר זירא אמר שמואל שכר מערבין בו ופוסל את המקוה בשלשת לוגין מתקיף לה רב כהנא פשימא וכי מה בין זה למי צבע דתנן רבי יוסי אומר מי צבע

אמר רב פפא לא אמרן אלא דלא אישתי שיכרא אבל אישתי שיכרא לית לן בה תנו רבנן לא יאכל אדם בצל מפני נחש שבו ומעשה ברבי חנינא שאכל חצי בצל וחצי נחש שבו וחלה ונטה למות ובקשו חביריו רחמים עליו וחיה מפני

דלא אבציל זירתא אבל אבציל זירתא לית לן בה

נמג בא אמבן אבא

אדם אחד לפניו אמר לו ר' עירבתי בנצלים לטיבעין והושיבו ר' מאיר בארבע אמות שלו לא קשיא הא בעלים הא באימהות דתניא אכל בצל והשכים ומת אין אומרין ממה מת ואמר שמואל לא שנו אלא בעלים אבל באימהות לית לן בה ובעלין

אמר מר זיתים ובצלים כדי לאכול בהן מזון שתי סעודות ובבצלים מי מערבין והתניא אמר ר' שמעון בן אלעזר פעם אחת שבת רב ירק הנאכל בשתי סעודות אמר מר זיתים ובצלים כדי לאכרל בהן מזון שתי סעודות ובבצלים מי מערבין והתניא אמר ר' שמעון בן אלעזר פעם אחת שבת רב ירק הנאכל בשתי סעודות אמר מר זיתים ובצלים כדי לאכרל בהן מזון שתי סעודות ובבצלים מי מערבין והתניא אמר ר' שמעני אמר רב גידל אמר רב ירק הנאכל בשתי סעודות

כדי לאכול בהן שתי סעודות

שמן ר"ע אומר שמינית ושאר כל הפירות אמר אבא שאול כדי שימכרם ויקח בהן מזון שתי סעודות ואמר רב וכן לעירוב אמר מר ובמזון שתי סעודות לעירוב סבר רב יוסף למימר עד דאיכא סעודה מהאי וסעודה מהאי אמר ליה רבה אפילו למחצה לשליש ולרביע גופא אמר רב מערבין בשתי רביעיות של יין ומי בעינן כולי האי והתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר יין כדי לאכול בו חומץ כדי למבל בו זיתים ובצלים

הני חשיבי והני לא חשיבי שעורין רבי מאיר אומר חצי קב שעורין וקב וחצי כוסמין וקב גרוגרות או מנה דבילה רבי עקיבא אומר פרס וחצי לגנ ינורן מחצי קב חטין וקב שעורין רבי מאיר אומר חצי קב שעורין וקב וחצי כוסמין וקב גרוגרות או מנה דבילה רבי עקיבא אומר פרס וחצי לגג יין ר"ע אומר רביעית ורביעית

בר שגובלי משמיה דרב וכן לעירוב והני נמי ליהוו כי אפרסקין

רכמה אמר ר"ג תפוחים בקב מיתיבי ר"ש בן אלעזר אומר עוכלא תבלין וליטרא ירק ועשרה אגוזין וחמשה אפרסקין ושני רמונים ואתרוג אחד ואמר גורסק בר דרי משמיה דרב מנשיא

אלא משום דקתני ובמוון שתי סעודות לעירוב וכביצה לטמא טומאת אוכלין והני נמי בני טמויי טומאת אוכלין נינהו

והאי מאי תיובתא אילימא משום דקתני כל האוכלין והני בני אכילה נינהו והאמר רבי יוחנן אין למדין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ

ולא והתנן כל האוכלין מצטרפין לפסול את הגוויה בחצי פרס ובמוון שתי סעודות לעירוב וכביצה לטמא טומאת אוכלים

אמר רבא הריני כבן עואי בשוקי טבריא אמר ליה ההוא מרבנן לרבא תפוחים בכמה אמר ליה וכי מערבין בתפוחים

אמר רב חסרא תבשיל של תרדין יפה ללב וטוב לעינים וכל שכן לבני מעיים אמר אביי והוא דיתיב אבי תפי ועביד תוך תוך

ההוא בבשיל ולא בשיל איכא דאמרי אמר רב המנונא אין מערבין בתרדין חיין דאמר רב חסדא סילקא חייא קטיל גברא חייא והא קא חזינן דקא אכלי ולא מייתי התם בבשיל

דף כט

אמר רב המנונא מערבין בתרדין חיין איני והאמר רב חסדא סילקא חייא קטיל גברא חייא

אמר רב יחיאל כמלא היד

אמר רב חלקיה בר טוביה מערבין בקליא בקליא מ"ר אלא בירקא דקליא וכמה אמר רב יחיאל כמלא היד רבי ירמיה נפק לקירייתא בעו מיניה מהו לערב בפולין לחין לא הוה בידיה כי אתא לבי מדרשא אמרו ליה הכי אמר רבי ינאי מערבין בפולין לחין וכמה

חזיז בכמה אמר רבה בר טוביה בר יצחק אמר רב כמלא אוזילתא דאיכרי

ולא היא צנון נטעי אינשי אדעתא רפוגלא דיקלא לא נטעי אינשי אדעתא דקורא ואע"ג דקלסיה שמואל לרב יהודה הלכתא כוותיה דשמואל: גופא אמר רב יהודה אמר רב כשות וחזיו מערבין בהן ומברכין עליהם בורא פרי האדמה כשות בכמה כדאמר רב יחיאל כמלא היד הכא נמי כמלא היד

א"ל שמואל לרב יהודה שיננא כוותיך מסתברא דהא צנון שסופו להקשות ומברכינן עליה בורא פרי האדמה

רב יהודה אמר בורא פרי האדמה אוכלא הוא ושמואל אמר שהכל נהיה בדברו כיון שסופו להקשות לא מברכינן עילויה בורא פרי האדמה

אלא אמר רבא איכא בינייהו ברכה דאתמר קור רב יהודה אמר בורא פרי האדמה ושמואל אמר שהכל נהיה בדברו

מומאת אוכלין

מחקיף לה רבא מי איכא למאן דאמר שלקו וטגנו לא והחניא העור והשיליא אין מטמאין טומאת אוכלין עור ששלקו ושיליא שחישב עליה מטמאין

אמר מר רבי יהודה אומר קור הרי הוא כעץ לכל דבריו אלא שניקח בכסף מעשר היינו תגא קמא

82 עירובין

כמאן דלא כחנניה דתניא חנניה אומר כל עצמן של בית שמאי לא היו מודים בעירוב עד שיוציא מטתו וכל כלי תשמישיו לשם

ובית שמאי התם איכא סעודה הראויה מבעוד יום הכא ליכא סעודה הראויה מבעוד יום

אמרו להן אבל אמרו להן כשם שמערבין לגדול ביום הכפורים כן מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה

שמערבין לגדול ביום הכפורים

אמרו להן ב"ה לב"ש אי אתם מודים

מערבין לנזיר ביין כו': מתני' דלא כב"ש דתניא ב"ש אומרים אין מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה ב"ה אומרים מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה

אלי מערבין לו בה ככר זו הקדש אין מערבין לו בה לפי שאין מערבין לו בהקדשות

חסורי מיחסרא והכי קתני הנודר מן הככר מערבין לו בה ואפילו אמר עלי נעשה כאומר שבועה שלא אטעמנה מכל מקום קשיא לרב הונא הוא דאמר כרבי אליעזר דתניא רבי אליעזר אומר שבועה שלא אוכל ככר זו מערבין לו בה ככר זו עלי אין מערבין לו בה ומי אמר רבי אליעזר הכי והתניא זה הכלל אדם אוסר עצמו באוכל מערבין לו בה אוכל הנאסר לו לאדם אין מערבין לו בה רבי אליעזר אומר ככר זו

אמר לך רב הונא אלא מאי כל היכא דאמר עלי מערבין קשיא רישא

דברים אמורים דאמר זו אבל אמר עלי אין מערבין לו בה

אבל אמר עלי מאי הכי נמי דאין מערבין לו בה א"ה אדתני ככר זו הקדש אין מערבין לו בה לפי שאין מערבין בהקדשות ליפלוג וליתני בדידה במה

מיתיבי הנודר מן הככר מערבין לו בה מאי לאו דאמר עלי לא דאמר זו

אמר רב הונא אמר רב שבועה שלא אוכל ככר זו מערבין לו בה ככר זו עלי אין מערבין לו בה

מעים לי זיונא אימא מוונא

אמר רב הוגא באומר כל הון עלי מים ומלח הוא דלא זייני הא כל מילי זייני עשרה הוה מנקטינן לכל חד וחד מאה מאה וכל מאה מינייהו (לא) הוי מחזיק להו צנא בת תלתא סאוי והוה אכיל להו לכולהון ואמר שבועתא דלא

ולא אותביניה חדא זימנא לימא תיהוי תיובתייהו נמי מהא

אין מברכין בורא מיני מזונות אלא על חמשת המינין בלבד

התם דאיכא פתחים קטנים טובא ואיכא חד דהוי ארבעה דודאי כי קא מרוח בההוא קא מרוח הנודר מן המוון מותר במים כו': מלח ומים הוא דלא איקרי מוון הא כל מילי איקרי מוון לימא תיהוי תיובתא דרב ושמואל דרב ושמואל דאמר תרוייהו הנודר מן המוון מותר במים כו': מלח ומים הוא דלא איקרי מוון הא כל מילי איקרי מוון לימא תיהוי תיובתא דרב ושמואל דרב ושמואל דאמר תרוייהו

איבעיא להו פליגי רבנן עליה דרבי שמעון בן אלעור או לא ת"ש דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן עוג מלך הבשן פיתחו בארבעה

ואביי התם היכי ליעביד הדומי נהדמיה [ונפקיה]

ומי אמר ר"ש בן אלעור הכי והתניא רבי שמעון בן אלעור אומר עוג מלך הבשן פיתחו כמלואו

וכי תימא הכא לחומרא והכא לחומרא והתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר מערבין לחולה ולזקן כדי מזונו ולרעבתן בסעודה בינונית של כל אדם קשיא

الع ح

לעשירים

אמר רב יוסף אמר כדי לאכול הימנו אמר רב יוסף אמר כדי לאכול הימני פרסאי אכלי טבהקי בלא נהמא אמר ליה אביי ופרסאי הוו רובא דעלמא והתגן בגדי עניים לעניים בגדי עשירים

אמר רב יהודה אמר שמואל כל שהוא ליפתן כדי לאכול בו כל שאינו ליפתן כדי לאכול הימנו בשר חי כדי לאכול הימנו בשר צלי רבה אמר כדי לאכול

אמר אביי אמרה לי אם הגי מאן דאית ליה חולשא דליבא לייתי בישרא דאטמא ימינא דדיכרא ולייתי כבויי דרעיתא דניסן ואי ליכא כבויי דרעיתא ואמר אביי אמרה לי אם הגי מאן דאית ליה חולשא דליבא לייתי בישרא דאטמא ימינא דדיכרא ולייתי כבויי דרעיתא דניסן ואי ליכא כבויי דרעיתא

שתיתא אמר רב אחא בר פנחס תרי שרגושי כיסאני אמר אביי תרי בוני דפומבדיתא

עליה זבינא

גריוא דגרוגרות דשויא וווא וקא משלם ליה גריוא דתמרים דשוי ארבעה וקתני תבא עליו ברכה אלמא תמרים עריפי אמר ליה אביי לעולם דאכל מיניה בוווא וקא משלם בוווא ומאי תבא עליו ברכה דאכל מיניה מידי דלא קפיץ עליה זבינא וקא משלם ליה מידי דקפיץ

המרים בכמה אמר רב יוסף תמרים בקב אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא אכל גרוגרות ושילם תמרים תבא עליו ברכה היכי דמי אילימא לפי דמים דאכל מיניה בוווא וקא משלם ליה בוווא מאי תבא עליו ברכה בוווא אכל בוווא קא משלם אלא לאו לפי מדה דאכל מיניה

ולא היא התם הוא דבציר מהכי לא חשיב אבל הכא לא דעבידי אינשי דשתו כסא בצפרא וכסא בפניא וסמכי עילויהו

וקתני סיפא ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין ברביעית מדהתם על חד ארבע הכא נמי על חד ארבע

רבא כל חמרא דלא דרי על חד תלת מיא לאו חמרא הוא

מאי כוס יפה כוס של ברכה ואמר ר"ג אמר רבה בר אבוה כוס של ברכה צריך שיהא בו רובע רביעית כדי שימוגנו ויעמוד על רביעית וכדרבא דאמר

או ביד מי שאינו מודה בעירוב: מאן אמר רב הסדא כותאי:

צע, ולמן לא והאמר רב הוגא קטן גובה את העירוב לא קשיא כאן בעירובי תחומין כאן בעירובי חצירות:

מותבי, השולח עירובו ביד חרש שוטה וקטן או ביד מי שאינו מודה בעירוב אינו עירוב ואם אמר לאחר לקבלו ממנו הדי זה עירוב:

בקרש שחיללו על גב קרקע דרחמנא אמר ונתן הכסף וקם לו:

לא צריכא שפראן ולא פראן כהלכתן מעשר שפראו על גב אסימון ורחמנא אמר (דברים יד, כה) וצרת הכסף כסף שיש עליו צורה

ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו: פשיטא

מהו דתימא כדאמר ליה רב פפא לאביי קמ"ל כדשני ליה:

ולא במעשר ראשון שלא נטלה תרומתו: פשיטא לא צריכא שהקרימו בכרי ונטלה ממנו תרומת מעשר ולא נטלה ממנו תרומה גדולה

אבל לא בטבל: פשיטא לא צריכא בטבל טבול מדרבנן וכגון שזרעו בעציץ שאינו נקוב:

ובמעשר שני והקדש שנפדו: פשיטא לא צריכא שנתן את הקרן ולא נתן את החומש וקמ"ל ראין החומש מעכב:

ומה ראית האי אידגן והאי לא אידגן:

א"ל רב פפא לאביי אי הכי אפילו הקדימו בכרי נמי א"ל עליך אמר קרא (במדבר יח, כח) מכל מעשרותיכם תרימו את כל תרומת ה'

ערומת ה' מעשר מן המעשר מעשר מן המעשר אמרתי לך ולא תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר

וכדר' אבהו אמר ריש לקיש דאמר ר' אבהו אמר ריש לקיש מעשר ראשון שהקדימו בשבלין פטור מתרומה גדולה שנאמר (במדבר יה, כו) והרמותם ממנו

ובמעשר ראשון שנטלה כו': פשיטא לא צריכא שהקרימו בשבלין ונטלה ממנו תרומת מעשר ולא נטלה ממנו תרומה גדולה

אמר רב הונא תנא בית שמאי אומרים אין מאכילין את העניים דמאי ובית הלל אומרים מאכילין את העניים דמאי:

ואת אכסניא דמאי

גמ' דמאי הא לא חזי ליה מיגו דאי בעי מפקר להו לנכסיה והוי עני וחזו ליה השתא נמי חזי ליה דתנן מאכילין את העניים דמאי

אבל לא בטבל ולא במעשר ראשון שלא נטלה תרומתו ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו:

מתני, מערבין ברמאי ובמעשר ראשון שנטלה תרומתו ובמעשר שני והקדש שנפדו והכהנים בחלה

ליה דמינטרא ומ"ס ניחא ליה דמינטרא דאי איצטריך אכיל ליה

אלא הא דאמר רב יוסף אין מערבין אלא לדבר מצוה לימא כתנאי אמרה לשמעתיה אמר לך רב יוסף דכולי עלמא אין מערבין אלא לדבר מצוה ודכולי עלמא מצות לאו ליהנות ניתנו ובהא קמיפלגי מ"ס כיון דקנה ליה עירוב לא ניחא

לאו ליהנות ניתנו והכא בהא קמיפלגי מ"ס אין מערבין אלא לדבר מצוה ומ"ס מערבין אפילו לדבר הרשות

אלא הא דאמר רבא מצות לאו ליהנות ניתנו לימא כתנאי אמרה לשמעתיה אמר לך רבא אי סבירא להו דאין מערבין אלא לדבר מצוה דכולי עלמא מצות

מכלל דר' יהודה סבר מותר קסבר מצות לאו ליהנות ניתנו

אי הכי מ"ט דרבנן קסברי אסור לקנות בית באיסורי הנאה

והא קא מאהיל דמייתי לה אחוריה

והיכי מייתי לה בפשוטי כלי עץ דלא מקבלי טומאה

והא כיון דאחתא איטמיא לה בשלא הוכשרה או שנילושה במי פירות

מערבין לכהן מהור בתרומה מהורה בקבר היכי אזיל בשידה תיבה ומגדל

74 48

והא דתניא רבי יהודה אומר

במאי קמיפלגי מ"ס אהל זרוק לאו שמיה אהל ומ"ס אהל זרוק שמיה אהל

ובפלונתא דהני תנאי דתניא הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל רבי מטמא רבי יוסי ברבי יהודה מטהר

רבי יהודה אומר אף בית הקברות: תנא מפני שיכול לחוץ ולילך בשידה תיבה ומגדל קא סבר אהל זרוק שמיה אהל

ולכהן בבית הפרס: דאמר רב יהודה אמר שמואל מנפח אדם בית הפרס והולך רבי יהודה בר אמי משמיה דרב יהודה אמר בית הפרס שנידש מהור:

תרגומא אחולה וזקן אבל רעבתן בטלה דעתו אצל כל אדם:

לימא פליגא אדרבי שמעון בן אלעור דתניא ר"ש בן אלעור אומר מערבין לחולה ולוקן כדי מוונו ולרעבתן בסעודה בינונית של כל אדם

לעירוב כמאן א"ר זירא סומכוס היא דאמר מאי דחזי ליה בעינן

כמאן אולא הא דתנן יש שאמרו הכל לפי מה שהוא אדם מלא קומצו מנחה ומלא חפניו קטרת והשותה מלא לוגמיו ביום הכפורים ובמוון שתי סעודות

ומאי פסקא אלא סומכוס סבר לה כרבנן דאמרי כל דבר שהוא משום שבות גזרו עליו בין השמשות

ולפרוש עלה מיניה וביה דלית בה שיעורא

וליפרוש עלה ממקום אחר לא נחשרו חבירים לתרום שלא מן המוקף

אי הכי תרומה נמי אפשר דמיתשיל עילויה אי מתשיל עלה הדרא לטיבלא

סומכוס אומר בחולין: ואילו לנויר ביין לא פליג מאי טעמא אפשר דמתשיל אנוירותיה

יצא כמאן אמר רב נחמן בר יצחק חנניה היא ואליבא דבית שמאי:

רכמאן אולא הא דתניא עירב בשחורים לא יצא בלבנים כל יצא בשחורים כמאן אמר רב נחמן בר יצחק חנניה היא ואליבא דב"ש ולחנניה בשחורים הוא דלא יצא הא בלבנים יצא האמר עד שיוציא מטתו וכלי תשמישיו לשם הכי קאמר עירב בלבנים והוצרך לשחורים אף בלבנים לא

30 עירובין

רשרבים מכתפין עליו וכדעולא דאמר עולא עמוד תשעה ברשות הרבים ורבים מכתפין עליו וורק ונח על גביו חייב:

ונתכוין לשבות בעיקרו ומאי למעלה ומאי למטה דהדר וקיף

الم حلا

אמר רב יצחק בריה דרב משרשיא הכא באילן הנוטה חוץ לארבע אמות עסקינן

אי הכי חוץ לעיבורה של עיר גמי כיון דאמר רבא הגותן עירובו יש לו ארבע אמות הויא לה רשות היחיד ורשות היחיד עולה עד לרקיע

דבר שהוא משום שבות לא גזרו עליו בין השמשות אמר רבא ל"ש אלא באילן העומד חוץ לעיבורה של עיר אבל אילן העומד בתוך עיבורה של עיר אפילו למעלה מעשרה הרי זה עירוב דמתא כמאן דמליא

לעולם דקאי ברה"ר ונתכוון לשבות למטה ורבי היא דאמר כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו עליו בין השמשות אמר להו רב נחמן ישר וכן אמר שמואל אמרו ליה פתריתו בה כולי האי אינהו נמי הכי קא פתרי בה [אלא הכי] אמרו ליה קבעיתו ליה בגמרא אמר להו אין אתמר נמי אמר רב נחמן אמר שמואל הכא באילן העומד ברשות הרבים עסקינן גבוה עשרה ורחב ארבעה ונתכוון לשבות למטה ורבי היא דאמר כל

משתמש באילן

מה לי למטה רשות היחיד עולה עד לרקיע ואלא דקאי ברשות הרבים דמתכוין לשבות היכא אילימא דנתכוון לשבות למעלה הוא ועירובו במקום אחד הוא אלא נתכוון לשבות למטה והא קא

דליעבר עם הארץ איסורא רבה ואיהו אפי' איסורא קלילא לא ליעבר: מתנ" נתנו באילן למעלה מעשרה טפחים אין עירובו עירוב למטה מעשרה טפחים עירובו עירוב נתנו בבור אפילו עמוק מאה אמה עירובו עירוב: גמ' יתיב רבי חייא בר אבא ורבי אסי ורבא בר נתן ויתיב רב נחמן גבייהו ויתבי וקאמרי האי אילן דקאי היכא אילימא דקאי ברשות היחיד מה לי למעלה

חברים לתרום שלא מן המוקף ואמר ליה רבי מוטב שיחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף ואל יאכילו עמי הארץ טבלים במאי קמיפלגי רבי סבר ניחא ליה לחבר דלעביד הוא איסורא קלילא ולא ליעבד עם הארץ איסורא רבה ורבן שמעון בן גמליאל סבר ניחא ליה לחבר

אמר רבינא רישא בעם הארץ שאמר לחבר סיפא בחבר שאמר לעם הארץ וחבר אחר שומעו בן גמליאל אומר לא יאכל עד שיעשר לפי שלא נחשדו סבר אותו חבר אוכל ואינו צריך לעשר דודאי עישורי מעשר ההוא חבר קמא עילויה ורבן שמעון בן גמליאל אומר לא יאכל עד שיעשר לפי שלא נחשדו

מדברי אבא מוטב שיחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף ואל יאכילו לעמי הארץ טבלין עמי הארץ מאי בעי התם

אמר מר במה דברים אמורים בעם הארץ אבל בחבר אוכל ואינו צריך לעשר דברי רבי האי עם הארץ דקאמר ליה למאן אילימא דקאמר לעם הארץ חבריה מעשרן דמאי מי ציית אלא בעם הארץ דקאמר ליה לחבר אימא סיפא נראין דברי

ורב נחמן התם כדרב חנינא חוזאה דאמר רב חנינא חוזאה חזקה הוא על חבר שאינו מוציא דבר שאינו מתוקן מתחת ידו

עד כאן לא פליגי אלא דמר סבר נחשדו ומר סבר לא נחשדו אבל כולי עלמא חוקה שליח עושה שליחותו

אמר רבי גראין דברי מדברי אבא מוטב שיחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף ולא יאכילו לעמי הארץ טבלים

אינו אוכל עד שיעשר לפי שלא נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף

במה דברים אמורים בעם הארץ אבל בחבר אוכל ואינו צריך לעשר דברי רבי רבן שמעון בן גמליאל אומר במה דברים אמורים בעם הארץ אבל בחבר

ורב נחמן התם כדרב שמעיה דאמר רב שמעיה חוקה אין ב"ד של כהנים עומדים משם עד שיכלו כל מעות שבשופר אמר רב ששת מנא אמינא לה דתניא האומר לחבירו צא ולקט לך תאנים מתאנתי אוכל מהן עראי ומעשרן ודאי מלא לך כלכלה זה תאנים מתאנתי אוכל

ראמרינן חוקה שליח עושה שליחותו

אמר רב ששת אמר לך ב"ר עד פלגיה דיומא שליח כולי יומא אמר רב ששת מנא אמינא לה דתניא האשה שיש עליה לידה או זיבה מביאה מעות ונותנת בשופר וטובלת ואוכלת בקדשים לערב מאי טעמא לאו משום

ורב נחמן התם כדקתני מעמא לפי שיודעין שאין בית דין מתעצלין בו ואיכא דאמרי אמר רב נחמן מנא אמינא לה דקתני טעמא לפי שיודעין שאין ב"ד מתעצלין בו ב"ד הוא דלא מתעצלין בו הא שליח מתעצל בו

א"ר ששת מגא אמינא לה דתנן משקרב העומר הותר החדש מיד והרחוקים מותרים מחצות היום ואילך והא חדש דאורייתא הוא וקתני הרחוקים מותרין מחצות היום ואילך לאו משום חוקה שליח עושה שליחותו

בשל סופרים חוקה שליח עושה שליחותו ורב ששת אמר אחד זה ואחד זה חוקה שליח עושה שליחותו

나 스

אמר רב נחמן בשל תורה אין חוקה שליח עושה שליחותו

ודילמא לא ממטי ליה אמר רב חסדא בעומד ורואהו ודילמא לא מקבל ליה מיניה אמר רב יחיאל חוקה שליח עושה שליחותו

וליחוש דילמא לא שקיל מיניה כדאמר רב יחיאל חוקה שליח עושה שליחותו הכא נמי חוקה שליח עושה שליחתו והיכא איתמר דרב חסדא ורב יחיאל אהא אתמר דתניא נתנו לפיל והוליכו לקוף והוליכו אין זה עירוב ואם אמר לאחר לקבלו הימנו הרי זה עירוב

ואם אמר לאחר לקבלו הימנו הרי וה עירוב: וליחוש דילמא לא ממטי ליה כראמר רב חסדא בעומד ורואהו ה"ג בעומד ורואהו

14 41

אי הכי היינו דקתני עלה ר"א אומר אם בעיר אבד עירובו עירוב ואם בשדה אבד אין עירובו עירוב ואי ביום טוב מה לי עיר מה לי שדה

והא אמר רבי זירא בי"ט אמרו אבל לא בשבת ה"ג בי"ט

והאמר רב נחמן בר אדא אמר שמואל באוירא דליבני הכא נמי באוירא דליבני

הפחת ר' מאיר אומר פוחת ונוטל לכתחילה

גמ' ואמאי הוא במקום אחד ועירובו במקום אחד הוא רב ושמואל דאמרי תרוייהו הכא במגדל של לבנים עסקינן ור"מ היא דאמר פוחת לכתחילה ונוטל דתנן בית שמילאהו פירות סתום ונפחת נוטל ממקום

בנתני נתנו במגדל ואבד המפתח הרי זה עירוב ר"א אומר אם אינו יודע שהמפתח במקומו אינו עירוב:

וקידה מין ירק הוא והתון אין מרכיבין פגם ע"ג קידה לבנה מפני שהוא ירק באילן אמר רב פפא קידה לחוד וקידה לבנה לחוד:

אלא ש"מ כאן בעוורדין כאן בשאין עוורדין ש"מ

והקידן והאורבנין מין ירק הן והן כלאים בכרם קשיא אהדרי

א"ל התם בעוורדין ומנא תימרא דשני לן בין עוורדין לשאין עוורדין דתניא הקנין והאטדין וההגין מין אילן הן ואינן כלאים בכרם ותניא אידך הקנים

איתיביה רמי בר חמא לרב נחמן ואמרי לה רב עוקבא בר אבא לרב נחמן תלוש ונעוץ אין לא תלוש ולא נעוץ לא

ההוא פולמוסא דאתא לנהרדעא אמר להו רב נחמן פוקו עבידו כבושי כבשי באגמא ולמחר ניזיל וניתיב עלויהו

רבינא אמר כולה רבי היא וסיפא גזירה שמא יקטום:

א"ל כבר רמי ליה רמי בר חמא לרב חסרא ושני ליה רישא רבי וסיפא רבנן

אמרת רישא רבי רישא רבי וסיפא רבנן

בנתר, נתנו בראש הקנה או בראש הקנדס בומן שהוא תלוש ונעוץ לא מני רבנן היא האמרי כל דבר שהוא משום שבות גזרו עליו בין השמשות והא גמ' רמי ליה רב אדא בר מתנא לרבא תלוש ונעוץ אין לא תלוש ונעוץ לא מני רבנן היא האמרי כל דבר שהוא משום שבות גזרו עליו בין השמשות והא

לא צריכא דקאי בכרמלית ונתכוון לשבות למעלה ורבי היא דאמר כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו עליו בין השמשות:

דנתכוון לשבות היכא אי למעלה הוא במקום אחד ועירובו במקום אחד הוא אי למטה פשיטא הוא ועירובו במקום אחד

פשיטא רה"י עולה עד לרקיע וכי היכי דסלקא לעיל ה"ג דנחתא לתחת ואלא דקאי ברשות הרבים

נתנו בבור אפילו עמוק מאה אמה וכו": האי בור דקאי היכא אילימא דקאי ברשות היחיד

היכי דמי אי דאיכא כוותא ומתנא לייתיה בכוותא ומתנא דלית ליה כוותא ומתנא:

רבא אמר אפילו תימא במגדל שאינו מסומר והכא במגדל ארוך עסקינן דאי ממטי ליה פורתא אזיל הוץ לארבע אמות

ואמאי הכי גמי נימא הואיל ויכול לנטותו ולהביאו לתוך עשרה א"ר ירמיה הכא במגדל מסומר עסקינן

או בראש המגדל למעלה מי' טפחים עירובו עירוב למטה מי' טפחים אין עירובו עירוב

א"ר זירא גזירה משום י"ט שחל להיות אחר שבת איתיביה נתכוון לשבות ברה"ר והניח עירובו בכותל למטה מעשרה טפחים עירובו עירוב למעלה מי' טפחים אין עירובו עירוב נתכוון לשבות בראש השובך

אמאי נימא כיון דאי בעי אמטויי מצי ממטי ליה אע"ג דלא אמטייה כמאן דאמטייה דמי

71z 41

נאוכבו ובא בו

רבי ירמיה אמר שאני כלכלה הואיל ויכול לנטותה ולהביאה לתוך עשרה יתיב רב פפא וקא אמר להא שמעתא איתיביה רב בר שבא לרב פפא כיצד הוא עושה מוליכו בראשון ומחשיך עליו ונוטלו ובא לו בשני מחשיך עליו

אפילו תימא רבי יוסי ברבי יהודה התם הדרן מחיצתא הכא לא הדרן מחיצתא

כמאן דלא כרבי יוסי ברבי יהודה דתניא רבי יוסי ברבי יהודה אומר נעץ קנה ברשות הרבים והניח בראשו טרסקל וזרק ונח על גביו חייב

אדרבה הוא ועירובו במקום אחד אלא הכי קאמר גבוה עשרה צריך שיהא בראשה ארבעה אין גבוהה עשרה אין צריך שיהא בראשה ארבעה

מאי רבי יהודה דתניא רבי יהודה אומר נעץ קורה ברשות הרבים והניח עירובו עליה גבוה י' ורחבה ד' עירובו עירוב ואם לאו אין עירובו עירוב

וסבר לה כר' יהודה ראמר בעינן עירוב על גבי מקום ארבעה וליכא

סבר לה כרבי מאיר דאמר חוקקין להשלים

ורבי סבר לה כר' מאיר וסבר לה כר' יהודה

אמר רבינא רישא דאית ביה ארבעה סיפא דלית ביה ארבעה וכלכלה משלימתו לארבעה

האי אילן היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פטור הוא ואי דאית ביה ארבעה כי נתנו בכלכלה מאי הוי

וחכ"א אהייא אילימא אסיפא לימא קסברי רבנן צדדין אסורין אלא ארישא

ותלאו באילן אפילו למעלה מעשרה מפחים עירובו עירוב דברי רבי וחכמים אומרים כל מקום שאסור לימלו אין עירובו עירוב

מאי רבין מאי רבין למעלה מעשרה טפחים אין עירובו עירוב למטה מעשרה טפחים עירובו עירוב ואסור ליטלו בתוך שלשה מותר ליטלו נתנו בכלכלה

עירונין 32

מאי שנא תרומה דאמר העמד תרומה על חוקתה ואימא טהורה היא פירות נמי העמד טבל על חוקתו ואימא לא נתקנו

אבל עירב בתרומה ספק טהורה ספק טמאה וכן בפירות ספק נתקנו ספק לא נתקנו אין זה ספק עירוב כשר

נתקנו זה הוא ספק עירוב כשר

אדרבה העמד מקוה על חוקתו ואימא לא חסר במקוה שלא נמדד תניא כיצד אמר ר' יוסי ספק עירוב כשר עירב בתרומה ספק מבעוד יום נממאת ספק משחשיכה נממאת וכן בפירות ספק מבעוד יום נתקנו ספק משחשיכה

רבא אמר התם היינו טעמא דרבי יוסי העמד טמא על חוקתו ואימא לא טבל

ואיבעית אימא הא דידיה הא דרביה דיקא נמי דקתני א"ר יוסי אבטולמוס העיד משום חמשה וקנים שספק עירוב כשר ש"מ

אמר רב הונא בר חיננא שאני טומאה הואיל ויש לה עיקר מן התורה שבת נמי דאורייתא היא קסבר ר' יוסי תחומין דרבנן .

למיא דר' יוסי אדר' יוסי

רבא אמר התם תרי חוקי לקולא והכא חדא חוקה לקולא

14 44

רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו הכא בשתי כיתי עדים עסקינן אחת אומרת מבעוד יום נממאה ואחת אומרת משחשיכה

אמר רבי ירמיה משנחנו שהיה עליה שרץ כל בין השמשות אי הכי בהא לימא רבי יוסי ספק עירוב כשר

ורמי דאורייתא אראורייתא לרבי מאיר דתנן נגע באחד בלילה ואינו יודע אם חי אם מת ולמחר השכים ומצאו מת רבי מאיר מטהר וחכמים מטמאין שכל הטמאות כשעת מציאתן

לא קשיא הא דידיה הא דרביה דיקא נמי דקתני בוו אמר דבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר שמעתי שמקדרין בהרים ש"מ

ואי ס"ר תחומין דאורייתא מי מקדרין והא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אין מקדרין לא בערי מקלט ולא בעגלה ערופה מפני שהן של תורה

וסבר רבי מאיר תחומין דאורייתא והא תנן אם אין יכול להבליעו בזו אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום ר"מ שמעתי שמקדרין בהרים

קסבר ר"מ תחומין דאורייתא נינהו

רבי יוסי מטמא

ואחת אין בה ארבעים סאה וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספיקו טהור

במה דברים אמורים בטומאה חמורה אבל בטומאה קלה כגון שאכל אוכלין טמאין ושתה משקין טמאין והבא ראשו ורובו במים שאובין או שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין וירד לטבול ספק טבל ספק לא טבל ואפילו טבל ספק טבל בארבעים סאה ספק לא טבל בארבעים סאה וכן שני מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה

מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה ובאחת אין בה ארבעים סאה ומבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספיקו טמא

וסבר ר"מ ספיקא לחומרא והתגן טמא שירד לטבול ספק טבל ספק לא טבל ואפילו טבל ספק טבל בארבעים סאה ספק לא טבל בארבעים סאה וכן שני

או נשרף תרומה ונטמאת: למה לי תנא נשרף

ואי הנא נפל עליו גל משום דמיכסי אבל נתגלגל זימנין דאתי זיקא ומייתי ליה אימא ליהוי עירוב צריכא:

וצריכי דאי תנא נתגלגל משום דליתא גביה אבל נפל עליו גל דאיתיה גביה אימא ליהוי עירוב

אפילו תימא כרבי לא צריכא דבעי מרא וחצינא

לימא מחניתין דלא כרבי דאי כרבי האמר כל דבר שהוא משום שבות לא גזרו עליו בין השמשות

נפל עליו גל וכו": קא ס"ד דאי בעי מצי שקיל ליה

במ, ועיביב עול לחחום אמר רבא לא שנו אלא שנתגלג חוץ לארבע אמות אבל לתוך ד' אמות הנותן עירובו יש לו ד' אמות:

ר' יוסי ור"ש אומרים ספק עירוב כשר אמר ר' יוסי אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים על ספק עירוב שכשר:

אם ספק ר"מ ור' יהודה אומרים הרי זה חמר גמל

מתוב" נתגלגל חוץ לתחום נפל עליו גל או נשרף תרומה ונטמאת מבעוד יום אינו עירוב משחשיכה הרי זה עירוב

ורבי אליעור סבר לה כרבי נחמיה דאמר אפי' מלית אפי' תרווד אין ניטלין אלא לצורך תשמישן:

תנא קמא סבר לה כרבי יוסי דאמר כל הכלים נימלין בשבת חוץ ממסר הגדול ויתד של מחרישה

ומחניתין במאי מוקמינן לה אביי ורבא דאמרי תרוייהו במנעול וקטיר במחנא עסקינן ובעי סכינא למיפסקיה

היסמ

מאי לאו בהא קמפלגי מר סבר כלי הוא ומר סבר אהל הוא אמר אביי ותיסברא והתניא אהל וניסט טמא כלי ואינו ניסט טהור וקתני סיפא ואם היו ניסוטין טמאים זה הכלל ניסט מחמת כחו טמא מחמת רעדה טהור אלא אמר אביי דכ"ע היסט מחמת כחו טמא מחמת רעדה טהור והכא ברעדה מחמת כחו עסקינן ובהא קא מיפלגי דמר סבר הוי היסט ומר סבר לא הוי

ובפלוגתא דהני תנאי דתנן הקיש על גבי שידה תיבה ומגדל טמאין רבי נחמיה ורבי שמעון מטהרין

רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו הכא במגדל של עץ עסקינן דמר סבר כלי הוא ואין בנין בכלים ואין סתירה בכלים ומר סבר אהל הוא

בעיר עירובו עירוב כר' שמעון דאמר אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיפות רשות אחת הן לכלים ששבתו בתוכן בשדה אין עירוב עירוב עירוב ואחד קרפיפות רשות אחת הן לכלים ששבתו בתוכן בשדה אין עירוב עירוב נרבנן

בין בעיר בין בשדה אין עירובו עירוב רבי אליעזר אומר בעיר עירובו עירוב בשדה אין עירובו עירוב

חסורי מיחסרא והכי קחני נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח הרי זה עירוב במה דברים אמורים ביום טוב אבל בשבת אין עירובו עירוב נמצא המפתח

משחשיכה רבי שמעון אומר עירובו עירוב וחכמים אומרים אין עירובו עירוב

רב יוסף אמר תואי שקלת מעלמא תואי היא דתניא הריני מערב לשבתות של כל השנה רציתי אלך לא רציתי לא אלך רצה מבעוד יום עירובו עירוב

רצה מבעו"י עירובו עירוב משחשיכה אין עירובו עירוב

א"ל רבא לרב נחמן מאן האי תנא דאפילו בדרבנן לית ליה ברירה דתניא אמר לחמשה הריני מערב על איזה מכם שארצה רציתי ילך לא רציתי לא ילך א"ל רבא לרב נחמן מאן האי תנא דאפילו בדרבנן לית ליה ברירה דתניא אמר לחמשה הריני מערב על איזה מכם שארצה רציתי ילך לא רציתי לא ילך

האי סלע חדשה ה"ד אי דאיכא תרתי תלת דיש ברירה היינו קמייתא אלא דליכא אלא חדא מאי תעלה

הכא שחילל מכלל דהתם לא חילל

הא ודאי איפכא חניא דקתני סיפא ומודה רבי יוסי באומר מעשר שיש לי בתוך ביתי יהא מחולל על סלע חדשה שתעלה בידי מן הכיס שחילל מרקאמר

איפוך אימא ר' יוסי אומר לא חילל ומאי חזית דאפכת תרתי מקמי חדא איפוך חדא מקמי תרתי

תא שמע האומר מעשר שיש לי בביתי מחולל על סלע שתעלה בידי מן הכיס רבי יוסי אומר מחולל

וחכ"א צריך לעשר איפוך

נאכעי סבר ר' יוסי אין ברירה והתניא עם הארץ שאמר לחבר קח לי אגודה אחת של ירק או גלוסקא אחת אינו צריך לעשר דברי רבי יוסי

אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן

אי הכי מאי למימרא קמ"ל כדרב חסדא דאמר רב חסדא אין הקינין מתפרשות

אמר רבה התם כשהתנו

יקריב חטאת

נסבר ר' יוסי אין ברירה והתנן רבי יוסי אומר שתי נשים שלקחו את קיניהן בעירוב או שנתנו קיניהן לכהן איזהו שירצה כהן יקריב עולה ולאיזה שירצה

אנבא אמר ליתא לאיו ממחני' ואלא הא דקתני ר' יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין

אוסרין

אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי ר"מ ר' יהודה ור' יוסי ור' שמעון

712 41

לא סלקא דעתך דהא שמעינן ליה לרבי יהודה דלית ליה ברירה דתנן הלוקח יין מבין הכותים

אדרבה ליתא לדאיו ממתניתין

אמר רבי יוחנן וכבר בא חכם

מאי שנא לכאן ולכאן דלא דאין ברירה למזרח למערב נמי אין ברירה

חכם למערב עירובו למערב אבל לכאן ולכאן לא

ר' יהודה אומר אם היה אחד מהן וכו': ורבנן זימנין דניחא ליה בחבריה שפי מרביה אמר רב ליתא למתניתין מדתני איו דתני איו ר' יהודה אומר אין אדם מתנה על שני דברים כאחד אלא אם (כן) בא חכם למזרח עירובו למזרח ואם בא

חכם אחכם לא קשיא הא במותיב פירקי הא במקרי שמע:

נכרים אנכרים לא קשיא הא בפרה גבנא הא במרי דמתא

גמ' כי אתא רבי יצחק תני איפכא כולה מתניתין קשיא נכרים אנכרים קשיא חכם אחכם

אומר אם היה אחד מהן רבו הולך אצל רבו ואם היו שניהן רבותיו למקום שירצה ילך:

באו לא לכאן ולא לכאן הריני כבני עירי אם בא חכם מן המורח עירובי למורח מן המערב עירובי למערב בא לכאן ולכאן למקום שארצה אלך לא לכאן ולא לכאן הריני כבני עירי

אמר רב פפא אפילו תימא תחילת היום קונה עירוב בעינן סעודה הראויה מבעוד יום וליכא: בתוני' מתנה אדם על עירובו ואומר אם באו נכרים מן המורח עירובי למערב מן המערב עירובי למורח אם באו לכאן ולכאן למקום שארצה אלך לא

דאי סלקא דעתך תחילת היום קונה עירוב אי אמר עירבו לי בוה אמאי לא אמר כלום

ואם אמר עירבו לי בזה לא אמר כלום אמר רבא זאת אומרת סוף היום קונה עירוב

תון התם לגין טבול יום שמלאו מן החבית של מעשר טבל ואמר הרי זה תרומת מעשר לכשתחשך דבריו קיימין

היום קדש ולמחר חול ואמר עירבו לי בזה מהו א"ל אין עירובו עירוב מאי שנא א"ל לכי תיכול עליה כורא דמלח' היום חול ולמחר קדש מספיקא לא נחתא ליה קדושה היום קדש ולמחר חול מספיקא לא פקעא ליה קדושתיה מיניה

בעא מיניה רבא מרב נחמן ככר זו היום חול ולמחר קדש ואמר עירבו לי בזה מהו א"ל עירובו עירוב

אמר ליה בין לר' יוסי בין לרבי מאיר בעינן סעודה הראויה מבעוד יום וליכא

אלא התם דאם איתא דהיא טהורה ידע לה אבל הכא הא לא ידע לה

בעא רב שמואל בר רב יצחק מרב הונא היו לפניו שתי ככרות אחת טמאה ואחת טהורה הכא הא איכא טהורה בכל מקום שהיא מהו תיבעי לרבי מאיר תיבעי לר' יוסי תיבעי לר"מ עד כאן לא קאמר ר"מ התם דליכא טהורה הכא הא איכא טהורה צו דילמא אפילו לרבי יוסי לא קאמר

לא תימא ספק מבעוד יום נתקנו אלא אימא ספק מבעוד יום נדמעו ספק משחשיכה נדמעו

אנ עירובין

א"ל מי סברת דאויל ואמר מידי דאויל ושתיק ויתיב

מי סברת דמנח ליה בסוף אלפים אמה לכאן ובסוף אלפים אמה לכאן לא דמנח ליה בסוף אלף אמה לכאן ובסוף אלף אמה לכאן מערב אלא הא דאמר רב יהודה עירב ברגליו יום ראשון מערב ברגליו יום שני עירב בפת ביום ראשון מערב בפת ביום שני הא קא מכין מיו"ט לשבת

בעינן סעודה הראויה מבעוד יום וליכא אלא הא דתגן ר"א אומר יו"ט הסמוך לשבת בין מלפניה ובין מלאחריה מערב אדם שני עירובין הא בעינן סעודה הראויה מבעוד יום וליכא

אלא מעתה יערבו בלגין

א"ל רבה מי סברת סוף היום קונה עירוב תחלת היום קונה עירוב ושבת מכינה לעצמה

דתניא (שמות טו, ה) והיה ביום הששי והכינו חול מכין לשבת וחול מכין ליו"ט ואין יו"ט מכין לשבת ואין שבת מכינה ליום טוב א"ל אביי אלא הא דתנן כיצד הוא עושה מוליכו בראשון ומחשיך עליו ונוטלו ובא לו בשני מחשיך עליו ואוכלו ובא לו הא קא מכין מיו"ט לשבת

אמר רבה התם משום הכנה

והא איתמר שבת ויו"ם רב אמר נולדה בזה אסורה בזה

כי נח נפשיה דרב הונא עייל רב חסדא למידמא דרב אדרב מי אמר רב הלכה כד' וקנים ואליבא דר"א דאמר שתי קדושות הן

רבנן נמי תנו לה ולא סברי לה רב גמרא גמיר לה

וליחשוב נמי רבי רבי תני לה ולא סבר לה

אי הכי היינו רבי אימא וכן אמר רשב"ג וכו'

והא רשב"ג ור' ישמעאל בר רבי יוחנן בן ברוקה איפכא שמעינן להו איפוך

יהודה סתימתאה ואיכא דאמרי חד מינייהו רבי אלעוד ומפיק ד' יוסי בד יהודה סתימתאה

אמר רב הלכה כד' וקנים הללו ואליבא דר"א דאמר ב' קדושות הן ואלו הן ד' וקנים רשב"ג ור' ישמעאל בר' יוחנן בן ברוקה ארמר ב' קדושות הן ואלו הן ד' וקנים רשב"ג ור' ישמעאל בר' יוחנן בן ברוקה ארמרים עירב ברגליו בראשון אין מערב ברגליו בשני נאכל עירונו ביום ראשון יוצא עליו בשני

הרי זה חמר גמל

ר' יהודה אומר

ע"ר עירב ברגליו ביום ראשון מערב ברגליו ביום שני נאכל עירובו ביום ראשון אין יוצא עליו ביום שני דברי רבי

ורבי אליעזר התם משום הכנה

אמרו לו לרבי אליעור אי אתה מודה שאין מערבין בתחילה מיו"ם לשבת אמר להן אבל הא לאיי קדושה אחת היא

אמרו לו אבל הא לאיי ב' קדושות הן ורבנן ספוקי מספקא להו והכא לחומרא והכא לחומרא

אמר להן ר"א אי אתם מודים שאם עירב ברגליו ביום ראשון מערב ברגליו ביום שני נאכל עירובו ביום ראשון אין יוצא עליו ביום שני

ור"א התם קרושה אחת הכא ב' קרושות

לדרום וחציו לצפון כך אין מערבין לשני ימים יום אחד למורח ויום אחד למערב

עכן, לרוח אחת מאי ניהו לשני ימים מאין מערבין ליום אחד חציו לצפון וחציו לדרום אמר להן אבל כשם שאין מערבין ליום אחד חציו הכי קאמרי ליה רבנן לר' אליעור אי אתה מודה שאין מערבין ליום אחד הציו לצפון וחציו לדרום אמר להן אבל כשם שאין מערבין ליום אחד חציו

אמר (להן) ר' אליעור מודים אתם לי שהן שתי קדושות:

נאכל בראשון עירובו לראשון ואין עירובו לשני

כיצד יעשה מוליכו בראשון ומחשיך עליו ונומלו ובא לו בשני מחשיך עליו ואוכלו ובא לו ונמצא משתכר בהליכתו ומשתכר בעירובו

וחכ"א או מערב לרוח אחת או אינו מערב כל עיקר או מערב לשני ימים או אינו מערב כל עיקר

למערב ובשני למורח עירובי בראשון ובשני כבני עירי עירובי בשני ובראשון כבני עירי

אי אתה מודה שמא יבקע הגוד ונמצא שותה טבלים למפרע אמר להן לכשיבקע: בהוני אליעזר אומר יו"ט הסמוך לשבת בין מלפניה ובין מלאחריה מערב אדם שני עירובין ואומר עירובי בראשון למזרח ובשני למערב בראשון

रान दग

הכי קאמרי ליה לדידן בעינן ראשית ששיריה ניכרין לדידך

ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דבעינן ראשית ששיריה ניכרין מאי קאמרי ליה

ואב"א כדקתני טעמא אמרו לו לר"מ אי אתה מודה שמא יבקע הנוד ונמצא זה שותה טבלים למפרע אמר להן לכשיבקע

שאני התם דאיכא סביביו

וכ"ת הכי נמי והתנן תרומת הכרי הזה ומעשרותיו בתוכו ותרומת מעשר זה בתוכו ר"ש אומר קרא השם

ה"ג בין ירדו בין לא ירדו דאין בדבריו כלום

רבא אמר שאני התם דבעינן ראשית ששיריה ניכרין א"ל אביי אלא מעתה היו לפניו שני רמונים של טבל ואמר אם ירדו גשמים היום יהא זה תרומה על זה ואם לא ירדו גשמים היום יהא זה תרומה על זה

קסבר רב יוסף מאן דאית ליה ברירה ל"ש בראורייתא ל"ש בדרבנן אית ליה ומאן דלית ליה ברירה ל"ש בראורייתא ול"ש בדרבנן לית ליה

מאי קשיא דילמא כי לית ליה לר' שמעון ברירה בדאורייתא אבל בדרבנן אית ליה

והא שמעינן לרבי שמעון דלית ליה ברירה קשיא דרבי שמעון אדר"ש אלא איפוך

מתקיף לה רב שמעיה טעמא דאינן בני תורה הא בני תורה שרי והא בעינן בכרי שיעשו אולו שיילוה לרבא אמר להו בעינן בכרי שיעשו:

ביון דחוא דקא מפשי ומייתי להו אסר להו: הנהו בני גננא דגוו להו אסא בי"ט שני לאורתא שרא להו רבינא לאורוחי ביה לאלתר א"ל רבא בר תחליפא לרבינא ליסר להו מר מפני שאינן בני תורה

מאי אמרת מחוץ לתחום אתיא הבא בשביל ישראל זה מותר לאכול לישראל אחר וכל שכן האי דארעתא דנכרים אתא

ההוא ליפתא דאתי למחווא נפק רבא חזיא דכמישא שרא רבא למיובן מיניה אמר הא ודאי מאיתמול נעקרה

והא אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל וא"ל לא היו דברים מעולם

ומאן דלא אכל סבר כל דאתי לבי ריש גלותא אדעתא דכולהו רבנן אתי

אלא מחוץ לתחום אתא מאן דאכל סבר הבא בשביל ישראל זה מותר לישראל אחר

لا ما د

אמר רב אשי לדידי אמר לי אמימר ההוא בר טביא לאו איתצודי איתציד

בעו בא עימא בעו ובא מידי

א"ר אסי ומאי קושיא דילמא הכי קאמר וכן היה ר' יוסי עושה איסור שני ימים טובים של גליות בשני ימים טובים של גליות אמר ליה אי משכחת אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל אמר ליה חני מר מידי בקדושות אמר ליה תנינא מודה רבי יוסי בשני ימים טובים של גליות אמר ליה אי משכחת

אמר רבא ומאי קושיא דילמא ה"ק וכן היה ר' יוסי אוסר בשני יו"ט של ר"ה בגולה א"ה של גליות בגולה מיבעי ליה

איסי תני וכן היה ר' יוסי אוסר שני ימים טובים של גליות

ההוא בר טביא דאתא לבי. ריש גלותא דאתציר ביו"ט ראשון של גליות ואשתחיט ביו"ט שני ר"ג ורב חסדא אכלו רב ששת לא אכל אמר ר"ג מאי אעביד ליה לרב ששת דלא אכיל בישרא דטביא א"ל רב ששת והיכי איכול דתני איסי ואמרי לה

ימים טובים של גליות

ועוד א"ר יהודה וכו":

ולמחר הוא אומר אם היום קדש ולמחר חול אין בדברי כלום וקורא עליה שם ומניחה היום הוא אומר אם היום חול תהא זו תרומה על זו ואם היום קדש אין בדברי כלום וקורא עליה שם ואוכלה ר' יוסי אוסר וכן היה ר' יוסי אוסר בשני

וצריכא ראי אשמעינן ר"ה בהא קאמר ר' יהודה משום דלא קעביד מידי אבל כלכלה דמיחזי כמתקן טיבלא אימא מודה להו לרבנן ראי אשמעינן הני תרתי משום דליכא למיגור עלייהו אבל ביצה דאיכא למיגור בה משום פירות הנושרין ומשום משקין שזבו אימא מודה להו לרבנן צריכא: תניא כיצד א"ר יהודה מתנה אדם על הכלכלה ביו"ט ראשון ואוכלה בשני היו לפניו שתי כלכלות של טבל אומר אם היום חול ולמחר קדש תהא זו

ורבנן התם כי היכי דלא לולוולי ביה:

אמר להן ר' יוסי אי אתם מודים שאם באו עדים מן המנחה ולמעלה שנוהגין אותו היום קדש ולמחר קדש

במובט וכשני למערב בראשון למערב וכשני למורח עירובי בראשון וכשני כבני עירי עיריבי בשני ובראשון כבני עירי איסר

אם היום אם אמש ולא הודו לו חכמים: גמ' מאן לא הודו לו אמר רב ר' יוסי היא דתניא מודים חכמים לר"א בר"ה שהיה ירא שמא תתעבר מערב אדם שני עירובין ואומר עירובי בראשון

ר' דוסא בן הרכינס אומר העובר לפני התיבה ביו"ט של ר"ה אומר החליצנו ה' אלהינו את יום ראש החדש הזה אם היום אם למחר ולמחר הוא אומר ה' דוסא בן הרכינס אומר העובר לפני התיבה ביו"ט של ר"ה אומר החליצנו ה' אלהינו את יום ראש החדש הזה אם היום אם למחר

ועוד אמר ר' יהודה מתנה אדם על הכלכלה ביו"ט ראשון ואוכלה בשני

למזרח עירובי בראשון ובשני כבני עירי עירובי בשני ובראשון כבני עירי ולא הודו לו חכמים

ורבנן דילמא התם עצה טובה קמ"ל: מתנ"ל ר' יהודה אומר ראש השנה שהיה ירא שמא תתעבר מערב אדם שני עירובין ואומר עירובי בראשון למורח ובשני למערב בראשון למערב ובשני

אליו ונוטלו ובא לו בשני מחשיך עליו ואוכלו ובא לו

עירב בפת ביום ראשון מערב בהגליו בשני אמר שמואל ובאותה הפת אמר רב אשי דיקא נמי מתני' דקתני כיצד הוא עושה מוליכו בראשון ומחשיך

גופא אמר רב יהודה עירב ברגליו ביום ראשון מערב ברגליו בשני עירב בפת ביום ראשון מערב בפת ביום שני

ולא היא שמע ליה ולא הדר ביה התם מוכחא מילתא הכא לאו מוכחא מילתא היא

אי צורבא מרבון הוא אמרי' שמעתא משכתיה ואי עם הארץ הוא אמרי' חמרא אירכס ליה

לא יטייל אדם על פתח מדינה כדי שיכנס למרחץ מיד הדר ביה

דף לט

א"ל רבה בר רב חנין לאביי אי הוה שמיע ליה למר הא דתניא לא יהלך אדם לסוף שדהו לידע מה היא צריכה כיוצא בו

אפילו תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יוחנן בן נורי אלא בישן דלא מצי אמר אבל בניעור דאי בעי למימר מצי אמר אע"ג דלא אמר כמאן במאן כרבי יוחנן בן נורי דאמר חפצי הפקר קונין שביתה

98 עירובין

ר"ג אמר ר"מ אף על פי שאמר רבן גמליאל אין מפסיקין מודה היה שאין משלימין וכן בט' באב שחל להיות בע"ש

ואמר עולא הלכה כרבי יוסי ומי עבדינן כרבי יוסי ורמינהי אין גוזרין תענית על הציבור בראשי חדשים בחנוכה ובפורים ואם התחילו אין מפסיקין דברי

אמרו לו אם אמרת לצאת ממנה שהרי אכל ושתה כל היום כולו תאמר ליכנס בה כשהוא מעונה שלא אכל ושתה כל היום כולו

לי ליכנס בה כשהוא מעונה מה לי לצאת ממנה כשהוא מעונה

ורבי יוסי אומר מתענה ומשלים אמר להן ר' יוסי אי אתם מודים לי בט' באב שחל להיות באחד בשבת שמפסיק מבעוד יום אמרו לו אבל אמר להם מה

לה אלא להראות לתלמידים הלכה

תניא אמר רבי יהודה פעם אחת היינו יושבין לפני ר"ע ותשעה באב שחל להיות בע"ש היה והביאו לו ביצה מגולגלת וגמעה בלא מלח ולא שהיה תאב

לו כביצה ואוכל כדי שלא יכנס לשבת כשהוא מעונה

וכן ערב תשעה באב שחל להיות בשבת אוכל ושותה כל צרכו ומעלה על שולחנו אפילו כסעודת שלמה בשעתו חל להיות תשעה באב בערב שבת מביאין

דף מא

אמר רבא נחזייה אנן דתניא ט' באב שחל להיות בשבת

והלכתא אומר זמן בר"ה וביוה"כ והלכתא זמן אומרו אפילו בשוק: ואמר רבה כי הוינן בי רב הונא איבעיא לן בר בי רב דיתיב בתעניתא במעלי שבתא מהו לאשלומי לא הוה בידיה אתאי לקמיה דרב יהודה ולא הוה בידיה

דלויה לרטיבה רפסא ליה בדוכתיה אייתו ליה כסא דחמרא קדיש ואמר זמן

לברוך עליה ולנחיה המברך צריך שיטעום ליתביה לינוקא לית הלכתא כרב אחא דילמא אתי למסרך מאי הוי עלה שדרוה רבנן לרב יימר סבא קמיה דרב חסדא במעלי יומא דריש שתא אמרו ליה זיל חזי היכי עביד עובדא תא אימא לן כי חזייה א"ל

דהאמר ליה רב ירמיה בר אבא לרב מי בדלת וא"ל אין בדילנא

התינה עצרת ור"ה יום הכפורים היכי עביד אי מברך עליה ושתי ליה כיון דאמר זמן קבליה עליה ואסר ליה

מ"מ בעינן כוס לימא מסייע ליה לר"נ דאמר ר"נ ומן אומרו אפילו בשוק הא לא קשיא דאיקלע ליה כוס

עכי נמי מסתברא דאי ס"ד לומן ומן כל שבעה מי איכא הא לא קשיא דאי לא מברך האידנא מברך למחר וליום אוחרא

מאי לאו לזמן לא לברכה

שבעה ימי פסח שמונה אלו שמונה ימי החג וכשהוא אומר וגם לרבות עצרת ור"ה ויוה"כ

אין אומר זמן אלא בשלש רגלים מיחיבי (קהלת יא, ב) תן חלק לשבעה וגם לשמונה ר' אליעזר אומר שבעה אלו ז' ימי בראשית שמונה אלו ח' ימי מילה ר' יהושע אומר שבעה אלו

כי אתאי בי רב יהודה אמר אנא אקרא חדתא נמי אמינא זמן א"ל רשות לא קא מיבעיא לי כי קא מיבעיא לי חובה מאי א"ל רב ושמואל דאמרי תרווייהו

מאי הוה עלה א"ר חסדא זכרון אחד עולה לו לכאן ולכאן וכן אמר רבה זכרון אחד עולה לו לכאן ולכאן: ואמר רבה כי הוינא בי רב הונא איבעיא לן מהו לומר זמן בראש השנה וביום הכפורים כיון דמזמן לזמן אתי אמרינן או דילמא כיון דלא איקרו רגלים

רשב"ג ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומרים כל מקום שוקוק לשבע מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע הבמוספין מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע

אליעזר אומר בהודאה ואם לא אמר מחזירין אותו

ומי אית להו לב"ש כולל והתניא ר"ח שחל להיות בשבת ב"ש אומרים מתפלל שמנה וב"ה אומרים מתפלל שבע קשיא: וכולל עצמו תנאי היא דתניא שבת שחל להיות בר"ח או בחולו של מועד ערבית שחרית ומנחה מתפלל כדרכו שבע ואומר מעין המאורע בעבודה ר'

אמר רבי זירא שאני ר"ח מתוך שכולל לשחרית וערבית כולל נמי במוספין

נאי אחמר בהא קאמר ר' דוסא אבל בהך אימא מודה להר לרבון צריכא מיתיבי ראש השנה שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל עשר ובית הלל אומרים מתפלל תשע ואם איתא בית שמאי אחת עשרה מבעי ליה

מל כל השנה כולה אימא מודו ליה לר' דוסא

אי אמרת בשלמא להתנות משום הכי לא הודו לו אלא אי אמרת להזכיר אמאי לא הודו לו נאלא מאי להתנות למה לי לאיפלוגי בתרתי צריכא דאי אשמעינן ר"ה הוה אמינא בהא קאמרי רבנן דלא משום דאתי לולוולי ביה אבל בראשי חדשים

הכי נמי מסתברא מדקתני בברייתא וכן היה ר' דוסא עושה בראשי חדשים של כל השנה כולה ולא הודו לו

לא להתנות

אמר לן תניתוה רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו' מאי לאו להזכיר

אמר רבה כי הוינן בי רב הוגא איבעיא לן מהו להוכיר של ראש חדש בראש השנה כיון דחלוקין במוספין אמרינן או דילמא זכרון אחד עולה לכאן ולכאן אמר רבה כי הוינן בי רב הוגא איבעיא לן מהו להזכיר של ראש חדש בראש השנה כיון דחלוקין במוספין אמרינן או דילמא זכרון אחד עולה לכאן ולכאן תנאי היא דתניא פירות שיצאו חוץ לתחום בשוגג יאכלו במזיד לא יאכלו

א"ר פפא פירות שיצאו חוץ לתחום וחורו אפילו במויד לא הפסידו את מקומן מ"ט אנוסין נינהו איתיביה רב יוסף בר שמעיה לרב פפא ר' נחמיה ור' אליעור בן יעקב אומרים לעולם אסורין עד שיחורו למקומן שוגגין בשוגג אין במויד לא

אמרי נהרדעי אי פיקח הוא עייל לתחומא וכיון דעל על

בעו מיניה מרבה הוצרך לנקביו מהו אמר להם גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה

מהו דתימא לצדדין קתני מי שהוציאוהו נכרים וחור לדעת אין לו אלא ד' אמות אבל יצא לדעת והחזירוהו נכרים כאילו לא יצא קמ"ל

הא נמי תניגא הוציאוהו והחזירוהו כאילו לא יצא הוציאוהו והחזירוהו הוא דכאילו לא יצא אבל יצא לדעת לא

אלא אימא יצא לדעת והחזירוהו נכרים אין לו אלא ד"א

הא נמי תנינא החזירוהו נכרים כאילו לא יצא החזירוהו הוא דכאילו לא יצא אבל הוציאוהו נכרים וחזר לדעת אין לו אלא ד"א

אלא אימא חור לרעת אין לו אלא ר"א

למאי נפקא מינה למשמושי בהו זוודתא: אמר רב נחמן אמר שמואל יצא לדעת אין לו אלא ארבע אמות פשיטא השתא מי שהוציאוהו נכרים אין לו אלא ד' אמות יצא לדעת מיבעיא

שלשה מתין כשהן מספרין ואלו הן חולי מעיין וחיה והדרוקן

למאי נפקא מינה לקבולי מאהבה

ואידך זימנין דכתובתה מרובה אי נמי אית ליה בנים מינה ולא מצי מגרש לה

ואידך אשה רעה מצוה לגרשה

ג' אין רואין פני גיהנם אלו הן דקדוקי עניות וחולי מעיין והרשות ויש אומרים אף מי שיש לו אשה רעה

למאי נפקא מינה למיבעי רחמי עלייהר

צכן, ע"ר ג' דברים מעבירין את האדם על דעתו ועל דעת קונו אלו הן עוברי כוכבים ורוח רעה ודקדוקי ענית

אמר להם מותרים אתם שכבר הייתי מסתכל והיינו בתוך התחום עד שלא חשיכה:

פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשיכה אמרו לו לרבן גמליאל מה אנו לירד

החזירוהו כאילו לא יצא מעשה שבאו מפלגדרסין והפליגה ספינתם בים ר"ג ור' אלעזר בן עזריה אומרים מהלך את כולה רבי יהושע ור"ע אומרים אין לו אלא ד' אמות:

מעני' מי שהוציאוהו נכרים או רוח רעה אין לו אלא ד' אמות

גדרן עלך בכל מערבין

דרש מר זוטרא משמיה דרב הונא הלכה מתענין ומשלימין:

אלא הא מקמי דשמעה והא לבתר דשמעה הכא נמי הא מקמי דשמעה הא לבתר דשמעה

ולטעמיך הא דדרש מר זוטרא משמיה דרב הונא הלכה מתענה ומשלים הא בעא מיניה רבה מרב הונא ולא פשט ליה

ראי סלקא דעתך אכולהו הא בעי מיניה רבה מרב יהודה ולא פשט ליה

הכי נמי מסתברא

מאי לאו אכולהו לא אחנוכה ופורים

אמר רב יהודה אמר רב זו דברי רבי מאיר שאמר משום רבן גמליאל אבל חכמים אומרים מתענה ומשלים

אמר רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתא אמר ליה אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת ניהלן אין גוזרין תענית על הצבור בראשי חדשים וכו' ואמרינן עלה

אמר רבינא שאני יו"ט של דבריהם מתוך שמתענין בו שעות משלימין בו ערביות שבת הואיל ואין מתענין בה שעות אין משלימין בה ערביות

והתענינו בו ולא השלמנוהו מפני שיו"ט שלנו היה טעמא דיו"ט הא ערב יו"ט משלימין

ובדורו של ר"ג עבוד כר"ג והתניא א"ר אלעור (בן) צדוק אני (הייתי) מבני סנאב בן בנימין פעם אחת חל תשעה באב להיות בשבת ודחינוהו לאחר השבת

בדורו של רבן גמליאל עבוד כר"ג בדורו של רבי יוסי עבוד כרבי יוסי

רבן גמליאל קבענו הלבה כמותו עכשיו אתה מבקש לבטל דבריו יהושע אין שומעין לך שכבר נקבעה הלבה כר"ג ולא היה אדם שערער בדבר כלום

88 עירובין

ורבי זירא מאי טעמא לא אמר כרבה אמר לך מחיצות

מאי בינייהו איכא בינייהו שנפחתו דופני ספינה אי נמי בקופץ מספינה לספינה

ר' זירא אמר הואיל וספינה נוטלתו מתחילת ארבע ומנחתו בסוף ארבע

אמר רבה הואיל ושבת באויר מחיצות מבעוד יום

דכולי עלמא מיהת הלכה כרבן גמליאל בספינה מאי טעמא

אמר רב הלכתא כרבן גמליאל בדיר וסהר וספינה ושמואל אמר הלכתא כרבן גמליאל בספינה אבל בדיר וסהר לא

אבל היכא דלא שבת באויר מחיצות מבעו"י לא

מהיצות מבעוד יום

ורבי יהושע ור' עקיבא נמי ממאי דמשום דגורי הוא דילמא משום דקא סברי כי אמרינן כל הבית כולו כארבע אמות דמי הני מילי היכא דשבת באויר

ממאי דילמא כי לא גודי רבן גמליאל ורבי אלעור בן עוריה הילוך סהר ודיר אטו הילוך בקעה הני מילי התם דשני מקומות הן

ור, יהושע ור' עקיבא דאומרים אין לו אלא ארבע אמות דגורי הילוך דיר וסהר אטו הילוך דבקעה ומדהילוך אטו הילוך גורי טלטול אטו הילוך נמי גורי הר' יהושע ור' עקיבא דאומרים אין לו אלא ארבע אמות דגורי הילוך דיר וסהר אטו הילוך דבקעה ומדהילוך אטו הילוך גורי טלטול אטו הילוך נמי גורי

מאי לאו רבן גמליאל ורבי אלעור בן עוריה דאמרו מהלך את כולה דלא גורי הילוך דיר וסהר אטו הילוך בבקעה

ורבי עקיבא אומרים אין לו אלא ארבע אמות

אמר רב הונא בריה דרב נתן כתנאי הוליכוהו לעיר אחרת ונתנוהו בדיר או בסהר רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה אומרים מהלך את כולה ורבי יהושע

אמר רב נחמן מודה לי הונא היה מודד ובא וכלתה מדתו על שפת תקרה מותר לטלטל בכל הבית

האי נמי פשיטא מהו דתימא ליחוש דלמא אתי לטלטולי בכולה קמ"ל

פשיטא אימא יש לו חצי חצר

אמר רב הונא היה מודד ובא וכלתה מדתו בחצי חצר אין לו אלא חצי חצר

אמר רב הונא לא על ידי משיכה

היה מודד ובא וכלתה מדתו בחצי העיר מותר לטלטל בכל העיר כולה ובלבד שלא יעבור את התחום ברגליו במאי מטלטל לאו על ידי וריקה

א"ל רב נחמן לרב הונא לא תיפלוג עליה דשמואל דתניא כוותיה דתניא

אימא מטלטל בארבע אי הכי היינו דרב הונא אימא וכן אמר רבי חייא בר רב

חייא בר רב אמר מהלך אלפים אמה ומטלטל באלפים אמה כמאן דלא כרב נחמן ולא כרב הונא

משום דהוי כמחיצה שנפרצה במלואה למקום האסור לה

באלפים מיהת ליטלטל כי אורחיה

שמא ימשך אחר הפצו

ורב הונא אמר מהלך אלפים אמה ומטלטל ד' אמות וניטלטל בכולה על ידי זריקה

ואמר רב נחמן אמר שמואל שבת בבקעה והקיפוה נכרים מחיצה בשבת מהלך אלפים אמה ומטלטל בכולה על ידי זריקה

אמר רב נחמן אמר שמואל היה מהלך ואינו יודע תחום שבת מהלך אלפים פסיעות בינוניות וזו היא תחום שבת

שרי שמע מינה:

במקומן אין שלא במקומן לא ההא מדקתני סיפא רבי נחמיה ורבי אליעור בן יעקב אומרים לעולם אסורין עד שיחזרו למקומן שוגגין שוגג אין במזיד לא מכלל הת"ק סבר במזיד נמי

במו במלומן דכולי עלמא לא פליגי דאסור והכא בשוגג שלא במקומן פליגי הנא קמא סבר בשוגג שרי שלא במקומן ורבי נחמיה סבר אפילו שוגג לא במויד במקומן דכולי עלמא לא פליגי דאסור והכא בשוגג שלא במקומן פליגי הנא קמא סבר בשוגג שרי שלא במקומן ורבי נחמיה סבר אפילו שוגג

אלא לאו במקומן בשונג וחסודי מחסרא והכי קחני פירות שיצאו חוץ לתחום בשונג יאכלו במזיד לא יאכלו

במזיד לא

מאי במקומן אילימא במקומן במזיד והא קתני בהדיא רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב אומרים לעולם אסורין עד שיחזרו למקומן שוגגין בשוגג אין רבי נחמיה אומר במקומן יאכלו שלא במקומן לא יאכלו

דף מב

פרק ד מי שהוציאוהו

א"ל את אמרת לי מהא ואנא אמינא לך מהא עושה אדם את חבירו דופן כדי שיאכל וישתה וישן ויזקוף את המטה ויפרוס עליה סדין כדי שלא תפול

דיקא גמי דקאמר ליה יכנס מאי יכנס לאו בלא מחיצה איחיביה ר"ג בר יצחק לרבא נפל דופנה לא יעמיד בה אדם בהמה וכלים ולא יזקוף את המטה לפרוס עליה סדין לפי שאין עושין אהל עראי בתחילה

מסלינן ודר' אליעור קמיבעיא ליה

פשיטא בדלא מלו גברי עסקינן דאי סלקא דעתך בדמלו גברי עסקינן מאי תיבעי ליה האמר רב הלכה כר"ג בדיר וסהר וספינה אלא ודאי בדלא מלו גברי

712 21

אילימא בדמלו גברי עסקינן וקא מבעיא ליה הלכתא כרבן גמליאל

יתיב רב נחמן בר יצחק אחוריה דרבא ויתיב רבא קמיה דרב נחמן א"ל רב נחמן בר יצחק לרבא מאי קא מבעיא ליה לרב חסדא

אמר לו עשה לו מחיצה של בני אדם ויכנס

נחמיה בריה דרב חנילאי משכתיה שמעתא ונפק חוץ לתחום אמר ליה רב חסדא לרב נחמן נחמיה תלמידך שרוי בצער

ברוצה שלא תשרה חיה רעה בצל קבר נועץ קנה בד' שעות ביום ויראה להיכן צלו נוטה משפיע ועולה משפיע ויורד

והרוצה לידע כמה גובהו של דקל מודד קומתו וצלו וצל קומתו וידע כמה גובה של דקל

הרוצה לידע כמה עומקו של גיא מביא שפופרת ומביט בה וידע כמה עומקו של גיא

תנא שפופרת היתה לו לרבן גמליאל שהיה מביט וצופה בה אלפים אמה ביבשה וכנגדה אלפים בים

פעם אחת לא נכנסו לנמל וכו':

אלא דקאי בשבתא וקא נדר וביום טוב וקא נדר וההוא יומא דשרי ליה מיכן ואילך אסיר ליה:

דקאי אימת דקא נדר אילימא דקאי בחול כיון דחל עליה נוירות היכי אתיא שבתא ומפקעא ליה

האי תנא ספוקי מספקא ליה אי יש תחומין או אין תחומין ולחומרא

בחד בשבא לישתרי לפשוט מינה דאין תחומין דאי יש תחומין בחד בשבא לישתרי דלא אתא אליהו בשבת

כבר מובטח להן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי ימים טובים מפני הטורח קא סלקא דעתך מראליהו לא אתא משיח נמי לא אתי במעלי שבתא לישתרי אליהו לא אתי משיח אתי דכיון דאתי משיחא הכל עבדים הן לישראל

שאני התם דאמר קרא (מלאכי ג, כג) הנה אנכי שולה לכם את אליה הנביא וגו' והא לא אתא אליהו מאתמול אנא הכא נמי לישתרי דהא לא אתא אליהו מאתמול אלא אמרינן לבית דין הגדול אתא הכא נמי לימא לבית דין הגדול אתא ארי בחול כל יומא ויומא נמי לישתרי דהא לא אתא אליהו מאתמול אלא אמרינן לבית דין הגדול אתא הכא נמי לימא לבית דין הגדול אתא

אי אמרת בשלמא יש תחומין היינו דבשבתות ובימים טובים מותר אלא אי אמרת אין תחומין בשבתות ובימים טובים אמאי מותר

ואסור לשתות יין כל ימות החול

תא שמע הריני נזיר ביום שבן דוד בא מותר לשתות יין בשבתות ובימים טובים

מאן אמרינהו לאו אליהו אמרינהו אלמא אין תחומין למעלה מעשרה לא דלמא יוסף שידא אמרינהו

תא שמע הני שב שמעתא דאיתאמרן בצפר' בשבתא קמיה דרב חסדא בסורא בהדי פניא בשבתא קמיה דרבא בפומבדיתא

אמר רבא במהלכת ברקק

רדאמר רבא במהלכת ברקק הכא נמי במהלכת ברקק תא שמע פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשיכה וכו' אי אמרת בשלמא יש תחומין שפיר אלא אי אמרת אין תחומין כי לא היינו בתוך התחום מאי הוי

 $L \chi \Gamma$

לישנא אחרינא בספינה מאי אמר רב הושעיא ת"ש מעשה שבאו מפלנדרסין והפליגה ספינתם בים וכו' אי אמרת בשלמא יש תחומין משום הכי רצו אלא אי אמרת אין תחומין אמאי

כי תיבעי לך בעמוד גבוה עשרה ואינו רחב ארבעה אי נמי דקאזיל בקפיצה

עמוד גבוה עשרה ורחב ארבעה לא תיבעי לך דארעא סמיכתא היא

בעי רב חנניא יש תחומין למעלה מעשרה או אין תחומין למעלה מעשרה

עקיבא בדיר וסהר:

אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי הלכתא כרבן גמליאל בספינה הלכתא מכלל דפליגי אין והתניא חנניא (בן אחי רבי יהושע) אומר כל אותו היום ישבו ודנו בדבר הלכה אמש הכריע אחי אבא הלכה כרבן גמליאל בספינה והלכה כרבי

אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני ספינה דומיא דדיר וסהר מה דיר וסהר דקביעי אף ספינה נמי דקביעא

אלא אי אמרת פליגי האי רצו להחמיר איסורא הוא

אי אמרת בשלמא במהלכת לא פליגי היינו דקתני רצו דילמא עמדה

עזריה הלכו את כולה ורבי יהושע ורבי עקיבא לא זוו מארבע אמות שרצו להחמיר על עצמן

אמר רב נחמן בר יצחק מחני' נמי דיקא דבמהלכת לא פליגי ממאי מדקתני מעשה שבאו מפלנדרסין והפליגה ספינתם בים רבן גמליאל ורבי אלעזר בן אמר רב נחמן בר יצחק מחני' נמי דיקא דבמהלכת לא פליגי ממאי מדקתני מעשה שבאו מפלנדרסין והפליגה ספינתם בים רבן גמליאל ורבי אלעזר בן

להבריח מים עשויות

סוף גירונין

דרש רבי דוסתאי דמן בירי מאי דכתיב (שמואל א כג, א) ויגידו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שוסים את הגרנות

אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן ובבל כעיר הסמוכה לספר דמיא ותרגומא נהרדעא

ובעיר הסמוכה לספר אפילו לא באו על עסקי נפשות אלא על עסקי חבן וקש יוצאין עליהן בכלי ויינן ומחללין עליהן את השבת

עניא נמי הכי נכרים שצרו וכו' במה דברים אמורים כשבאו על עסקי ממון אבל באו על עסקי נפשות יוצאין עליהן בכלי זיינן ומחללין עליהן את השבת הניא נמי הכי נכרים שצרו וכו' במה דברים אמורים כשבאו על עסקי ממון אבל באו על עסקי נפשות יוצאין עליהן בכלי זיינן ומחללין עליהן את השבת

רב נחמן בר יצחק אמר ל"ק כאן שנצחו ישראל את אומות העולם כאן שנצחו אומות העולם את עצמן

באותה שעה התקינו שיהו חוזרין למקומן בכלי זיינן

אמר רב (יהודה אמר רב) שחוזרין בכלי זיין למקומן כדתניא בראשונה היו מניחין כלי זיינן בבית הסמוך לחומה פעם אחת הכירו בהן אויבים ורדפו אחריהם ונכנסו ליטול כלי זיינן ונכנסו אויבים אחריהן דחקו זה את זה והרגו זה את זה יותר ממה שהרגו אויבים

ותו לא והא אמרת כל היוצאין להציל חוזרין למקומן אפילו טובא

הדליקה הרי הן כאנשי העיר ויש להן אלפים אמה לכל רוח

אלא אי קשיא הא קשיא התון בראשונה לא היו זוין משם כל היום כולו התקין ר"ג הזקן שיש להן אלפים אמה לכל רוח ולא אלו בלבד אמרו אלא אפי' חכמה הבאה לילד והבא להציל מן הגייס ומן הנהר ומן המפולת ומן

אמר רב יהודה אמר רב שחוזרין בכלי זיין למקומן ומאי קושיא דילמא להציל שאני

וכל היוצאין להציל חוזרין למקומן: ואפי' טובא והא אמרת רישא אלפים אמה ותו לא

לדבר מצוה מודו ליה:

א"ל רבה בר בר חנה לאביי ומדר"א קמותבת ליה למר אמר ליה אין דשמיע לי מיניה דמר עד כאן לא פליגי רבנן עליה דר"א אלא לדבר הרשות אבל

והתנן ר"א אומר שתים יכנס ג' לא יכנס מאי לאו רבי אליעזר לטעמיה דאמר והוא באמצען

דף מה

והיכא דלא שבת לא

אמר ליה ולא שני לך בין היכא דשבת באויר מחיצות מבעוד יום להיכא דלא שבת באויר מחיצות מבעוד יום

נמצא מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה

במאי קמיפלגי מר סבר הבלעת תחומין מילתא היא ומר סבר לאו מילתא היא א"ל אביי לרבה ואת לא תסברא דהבלעת תחומין מילתא היא ומה אילו שבת במערה שבתוכה ארבעת אלפים ועל גגה פחות מארבעת אלפים אמה לא

רב שימי בר חייא אמר הכי קאמר אם היו תחומין שנתנו לו חכמים מובלעין בתוך התחום שלו כאילו לא יצא מתחומו

פשיטא מהו דתימא הואיל ועקר עקר קמ"ל

גמ' מאי אם היה בתוך התחום כאילו לא יצא אמר רבה הכי קאמר אם היה בתוך תחום שלו כאילו לא יצא מתוך ביתו דמי

אם היה בתוך התחום כאילו לא יצא כל היוצאים להציל חוזרין למקומן:

בותני, מי שיצא ברשות ואמרו לו כבר נעשה מעשה יש לו אלפים אמה לכל רוח

לוי אעילו ליה תיבנא זעירי אספסתא רב שימי בר חייא מיא:

הגהו זיקי דהוה שדיין בריסתקא דמחוזא בהדי דאתא רבא מפירקיה אעלינהו ניהליה לשבתא אחריתי בעי עיילינהו ואסר להו דהוה ליה כלדעת ואסור

הנהו בני גננא ראעילו מיא במחיצה של בני אדם נגדינהו שמואל אמר אם אמרו שלא מדעת יאמרו לדעת

רב חסרא מיהא לדעת הוה רב חסרא שלא מן המנין הוה:

והא דרבי נחמיה בריה דרבי חנילאי לדעת הוה שלא מדעת הוה

אדם אאדם נמי לא קשיא כאן לדעת כאן שלא מדעת

אלא אדם אאדם קשיא

ריקא נמי דקתני נפל דופנה שמע מינה

אלא הא והא רבנן וכלים אכלים ל"ק הא בדופן שלישית הא בדופן רביעית

אלא אליבא דרבנן אימר דאמרי רבנן להוסיף לכתחילה מי אמור

ותו רבי מאיר אליבא דמאן אי אליבא דרבי אליעזר להוסיף נמי אסר

ותיסברא אימר דשמעת ליה לרבי מאיר בהמה אדם וכלים מי שמעת ליה

ורבי יהודה דקא מכשיר התם אלמא מחיצה היא הכא אסר

רבי מאיר דקא פסיל התם אלמא לא מחיצה היא הכא שרי דלאו מידי קא עביד

אלא ל"ק הא כרבי מאיר הא כרבי יהודה דתניא עשאה לבהמה דופן לסוכה רבי מאיר פוסל ור' יהודה מכשיר

אליעור אומר אין מוסיפין ביום טוב ואין צריך לומר בשבת וחכמים אומרים מוסיפין בשבת ואין צריך לומר ביום טוב

חמה על המת ועל הארכלין רוה א"ר יוחנן הכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחילה ביום טוב וא"צ לומר בשבת לא נחלקו אלא להוסיף שר' אמר ליה רבא לאביי מכדי עירובין דרבנן מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי יחיד במקום רבים

איצטריך ס"ד אמינא הני מילי יחיד במקום יחיד ורבים במקום רבים אבל יחיד במקום רבים אימא לא

ולימא הלכה כדברי המיקל בעירוב הלכה כרבי יוחנן בן נורי למה לי

אמר רבי זירא צריכי דאי אשמעינן הלכה כר' יוחנן בן גורי הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא קמ"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב

וערתי למה לי

מאי כללא דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בעירוב

אמר ליה בפירוש שמיע לי

אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי אמר ליה רבי זירא לרבי יעקב בר אידי בפירוש שמיע לך או מכללא שמיע לך

אלא מיא בעבים מינד ניידי השתא דאתית להכי אוקיינוס נמי לא ליקשו לך מיא באוקיינוס נמי מינד ניידי ותניא נהרות המושכין ומעיינות הנובעין הרי

דף מר

לעולם אימא לך יש תחומין ומיא בעיבא מיבלע בליעי

וליקני שביתה בעבים תיפשוט מינה ראין תחומין למעלה מי' ראי יש תחומין ליקני שביתה בעבים

ואיבעית אימא הוי ספק דדבריהם וספק דדבריהם להקל

ודילמא הנך אולי והנך אחריני נינהו דאית להו סימנא בגוייהו

אמר ר' יצחק הכא בעבים שנתקשרו מערב יום טוב עסקינן

לימא דלא כרבי אליעור דאי כר' אליעור הא אמר כל העולם כולו ממי אוקיינוס הוא שותה

אמר מר ביום טוב הרי הן כרגלי כל אדם ואמאי ליקני שביתה באוקיינוס

הא כרגלי אנשי אותה העיר מיבעיא ליה:

האי יש להן אלפים אמה לכל רוח

כי אחא לקמיה דרב יוסף א"ל הכי קאמר רב ספרא והכי אהדרי ליה אמר ליה ואמאי לא תימא ליה מגופה אי סלקא דעתך גשמים הסמוכין לעיר עסקינן

ותניא בור של שבטים יש להן אלפים אמה לכל רוח קשיין אהדרי

אמר ליה לא ס"ד דתנן בור של יחיד כרגלי יחיד ושל אותה העיד כרגלי אותה העיד ושל עולי בבל כרגלי הממלא

יתיב אביי וקאמר לה להא שמעתא א"ל רב ספרא לאביי ודילמא בגשמים הסמוכין לעיר עסקינן ואנשי אותה העיר דעתם עילייהר

אלא אי אמרת חפצי הפקר אין קונין שביתה הא מני לא רבי יוחנן ולא רבנן

אי אמרת בשלמא קסבר רבי יוחנן בן נורי הפצי הפקר קונין שביתה הא מני ר' יוחנן היא

אמר רב יוסף ת"ש גשמים שירדו מעי"ט יש להן אלפים אמה לכל רוח בי"ט הרי הן כרגלי כל אדם

או דילמא קסבר ר' יוחנן בן גורי בעלמא חפצי הפקר אין קונין שביתה והכא היינו טעמא הואיל וגיעור קנה ישן גמי קנה

ובדין הוא דליפלוג בכלים והא דקמיפלגי באדם להודיעך כוחן דרבנן דאע"ג דאיכא למימר הואיל וניעור קנה ישן גמי קנה קמ"ל דלא

צמי, בעי רבא מאי קסבר ר' יוחנן בן נודי מסבר קא סבר חפצי הפקר קונין שביתה

ושתים החיצונות אסורות זו עם זו:

היו שלשה והאמצעי מובלע ביניהן הוא מותר עמהן והן מותרין עמו ושנים החיצונים אסורין זה עם זה אמר רבי שמעון למה הרבר דומה לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים עירבו שתים עם האמצעית היא מותרת עמהן והם מותרות עמה

ובלבד שלא יוציא זה מתוך שלו לתוך של חברו

היו שנים מקצת אמותיו של זה בתוך אמותיו של זה מביאין ואוכלין באמצע

ר, יהודה אומר לאיזה רוח שירצה ילך ומודה ר' יהודה שאם בירר לו שאינו יכול לחזור בו

וווכמים אומרים אין לו אלא ארבע אמות ר"א אומר והוא באמצען

מונדני מי שישן בדרך ולא ידע שחשיכה יש לו אלפים אמה לכל רוח דברי ר' יוחנן בן נורי

(אמרו לו) משם ראייה שמא בלבו היתה או בית המדרש מובלע בתוך תחומו היה:

נכנס וישב בבית המדרש ודרש כל היום כולו

ר' יהודה אומר יכנס א"ר יהודה מעשה היה ונכנס רבי טרפון בלא מתכוין: גמ' תניא א"ר יהודה מעשה ברבי טרפון שהיה מהלך בדרך וחשכה לו ולן חוץ לעיר לשחרית מצאוהו רועי בקר אמרו לו רבי הרי העיר לפניך הכנס

מערך, מי שישב בדרך ועמד וראה הרי (זה) הוא סמוך לעיר [הואיל] ולא היתה כוונתו לכך לא יכנס דברי רבי מאיר

אלא אי מצלח אי לא מצלח דיקא נמי דכחיב לך והכיח בפלשחים והושעת את קעילה ש"מ:

מאי קמבעיא ליה אילימא אי שרי אי אסור הרי בית דינו של שמואל הרמתי קיים

לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר ה' אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה

תוא קעילה עיר הסמוכה לספר היתה והם לא באו אלא על עסקי תבן וקש דכתיב והמה שוסים את הגרנות וכתיב (שמואל א כג, ב) וישאל דוד בה'

עירונין צירונין

תרתי למה לי והא אמרת ר"מ ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה

ומחני ליה רב חייא בר אשי לחייא בר רב קמיה דרב אחד עני ואחד עשיר ואמר ליה רב סיים בה נמי הלכה כרבי יהודה

רבי יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגליו

אלא מהא דתנן וזהו שאמרו העני מערב ברגליו רבי מאיר אומר אנו אין לנו אלא עני

ומאי קושיא דלמא הכא נמי היכא דאיתמר איתמר היכא דלא איתמר לא איתמר

ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כר"ש ומאן פליג עליה ר"י והא אמרת רבי יהודה ור"ש הלכה כרבי יהודה

לשבות אצל בתו באותה העיר אינו אוסר שכבר הסיח דעתו

אלא מהא דתנן המניח את ביתו והלך לשבות בעיר אחרת אחד נכרי ואחד ישראל אוסר לבני חצירות דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אינו אוסר רבי יוסי אומר נכרי אוסר ישראל אינו אוסר מפני שאין דרך ישראל לבא בשבת רבי שמעון אומר אפילו הניח את ביתו והלך

ומאי קושיא דילמא הכא נמי היכא דאיתמר איתמר היכא דלא איתמר לא איתמר

بالالا

שלש חצירות של שני בתים ואמר רב המא בר גוריא אמר רב הלכה כרבי שמעון ומאן פליג עליה רבי יהודה והא אמרת רבי יהודה ור"ש הלכה כרבי

דף מז

רבי שמעון אומר

חדשה שביהודה שיש בה חמשים דיורין דברי רבי יהודה

ומאי קושיא דילמא היכא דאיתמר איתמר היכא דלא איתמר לא איתמר אלא מהא דתנן עיר של יחיד ונעשית של רבים מערבין את כולה של רבים ונעשית של יחיד אין מערבין את כולה אלא אם כן עושה חוצה לה כעיר

ረ‹ሆርĽԼ

עמהן הק מתהרות עמה ושתים החיצונות אסורות זו עם זו ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כרבי שמעון ומאן פליג עליה רבי יהודה והא אמרת רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה אלא לאו ש"מ

אמר רב משרשיא ליתנהו להני כללי מנא ליה לרב משרשיא הא אילימא מהא דתנן ר"ש אומר למה הדבר דומה לג' חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים עירבו שתים החיצונות עם האמצעית היא מותרת

איבעיא להו ר"מ ור"ש מאי תיקו

רבי יהודה ליתא במקום רבי יוסי מיבעיא

יוסי השתא במקום רבי יוסי ור' שמעון הלכה כרבי יוסי דאמר רבי אבא אמר רבי יוחנן רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כר' יהודה השתא במקום אמר רב אסי אף אני לומד רבי יוסי ור' שמעון הלכה כרבי יוסי דאמר רבי אבא אמר רבי יוחנן רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כר' יהודה השתא במקום

כלשון הזה א"ר יעקב בר אידי אמר ר' יוחנן ר' מאיר ור' יהודה הלכה כרבי יהודה רבי יהודה ורבי יוסי הלכה כרבי יוסי ואצ"ל ר"מ ור' יוסי הלכה כרבי בלשון הזה א"ר יעקב בר אידי אמר ר' יוחנן ר' מאיר ור' יהודה הלכה כרבי יהודה רבי יהודה ורבי יוסי הלכה כרבי יוסי ואצ"ל ר"מ ור' יוסי הלכה כרבי

רבי יעקב ורבי וריקא אמרו הלכה כרבי עקיבא מחבירו וכרבי יוסי מחבריו וכרבי מחבירו

ולא אמרו לערב חצירות אלא כדי שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות

ומנא תימרא דשני לן בין שיורי עירוב לתחילת עירוב דתנן א"ר יוסי במה דברים אמורים בתחילת עירוב אבל בשיורי עירוב אפילו כל שהוא

רב אשי אמר איצטריך ס"ר אמינא הני מילי בשיורי עירוב אבל בתחילת עירוב אימא לא

ובין שלא לדעת שוכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם אלא בפניו

ורב פפא אמר איצטריך ס"ד אמינא הני מילי בעירובי חצירות אבל בעירובי תחומין אימא לא צריכא ומנא תימרא דשני לן בין עירובי חצירות לעירובי תחומין דתנן א"ר יהודה במה דברים אמורים בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות מערבין בין לדעת

באבילות הוא דאקילו בה רבנן אבל בעלמא אפילו בדרבנן שני בין יחיד במקום יחיד בין יחיד במקום רבים

באבוקום בוא באבוקו כב בבוו אבק במקאא אפוקו בבבנו מוני בנו נמוב באבום נמוב בנו נמוב באבום בבוו

וסבר לה כשמואל דאמר שמואל הלכה כדברי המיקל באבל

מיקל וחכמים מחמירין הלכה כדברי רבי עקיבא

רחוקה נוהגת שבעה ושלשים ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל ורבים מחמירין הלכה כרברי המחמירין המרובים חוץ מזו שאע"פ שרבי עקיבא

והתניא שמועה קרובה נוהגת שבעה ושלשים רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחר ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה בתוך שלשים קרובה לאחר שלשים רחוקה דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים אחת שמועה קרובה ואחת שמועה

אמר רב משרשיא לרבא ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא ובדרבנן לא שני בין יחיד במקום יחיד בין יחיד במקום רבים

בשעת הדחק

מאי לאחר שנוכר אילימא לאחר שנוכר דאין הלכה כרבי אלעור אלא כרבנן בשעת הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר הלכתא לא כרבי אלעור ולא כרבנן לאחר שנוכר דלאו יחיד פליג עליה אלא רבים פליגי עליה אמר כדי הוא רבי אלעור לסמוך עליו

ועניא מעשה ועשה רבי כר' אלעור לאחר שנוכר אמר כדי הוא רבי אלעור לסמוך עליו בשעת הדחק

והתנן רבי אלעור אומר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דייה שעתה

אמר ליה רב פפא לרבא ובדרבנן לא שני לן בין יחיד במקום יחיד ליחיד במקום רבים

ודילמא צריך ואין לו תקנה קאמר

אלא משום דקתני צריך מחיצה של ברול להפסיקו ומאי שנא קנים דלא דעיילי בהו מיא של ברול נמי עיילי בהו מיא

ודלמא במכונסין

אלא משום דתניא נהרות המושכין ומעיינות הנובעין הרי הן כרגלי כל אדם

KLL

מאי טעיצה של ברול להפסיקו מחייך עליה לה כר' יוחנן בן נורי לחומרא ואיהו סבירא ליה כרבנן לקולא ומשום דסבר לקולא מאן דתני לחומרא מחייך מאי טעים קא מחייך אילימא משום דתני לה כר' יוחנן בן נורי לחומרא ואיהו סבירא ליה כרבנן לקולא ומשום דסבר לקולא מאן

रान् धरा

תני רבי חייא חרם שבין תחומי שבת צריך

ערר אמר רבא ליודבנו לבני מברכתא דכולה מברכתא לדידהו כד' אמות דמיא

והא שמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן ואמר רב חייא בר אבין אמר ר' יוחנן הפצי נכרי קונין שביתה גוירה בעלים דנכרי אמו בעלים דישראל

א"ל רבינא לרבא מאי דעתיך דאמר רב יהודה אמר שמואל הפצי נכרי אין קונין שביתה

הנהו דכרי דאתו למברכתא שרא להו רבא לבני מחוזא למיזבן מינייהו

ורב הייא בר אבין אמר רבי יוחנן הפצי נכרי קונין שביתה גוירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישראל

דישראל קמ"ל

אלא אי אמרת קסבר רבי יוחנן בן גורי חפצי הנכרי אין קונין שביתה האמר כרבנן ודקאמרת לרבנן פשיטא מהו דתימא גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים לעולם קסבר רבי יוחנן בן גורי חפצי הנכרי קונין שביתה ושמואל ראמר כרבנן ודקאמרת לרבנן פשיטא מהו דתימא גזירה בעלים

אי אמרת בשלמא קסבר רבי יוחנן בן נורי הפצי נכרי קונין שביתה הא מני ר' יוחנן בן נורי היא

התחום יש להן אלפים אמה לכל רוח ונכרי שהביא לו פירות מחוץ לתחום הרי זה לא יזיזם ממקומן

בעלים לא מיתיבי ר"ש בן אלעזר אומר השואל כלי מן הנכרי ביום טוב וכן המשאיל לו לנכרי כלי מעיו"ט והחזירו לו ביום טוב והכלים והאוצרות ששבתו בתוך

אלא אליבא דר' יוחנן בן נורי וקמ"ל אימר דאמר ר' יוחנן בן נורי קונין שביתה הני מילי הפצי הפקר דלית להו בעלים אבל הפצי הנכרי דאית להו אלא אליבא דר' יוחנן בן נורי וקמ"ל אימר דאמר ר' יוחנן בן נורי קונין שביתה הנכרי דאית להו בעלים מיבעיא

אמר רב יהודה אמר שמואל הפצי נכרי אין קונין שביתה

אלא הכי קאמר הני כללי לאו ד"ה נינהו דהא רב לית ליה הני כללי:

אמר אביי איצטריך סד"א הני מילי במתני' אבל בברייתא אימא לא קמ"ל

נאמר ר' יוחנן הלכה כרבי יוסי ולמה לי והא אמרת רבי יהודה ור' יוסי הלכה כר' יוסי

שאין מן הכל זוכה אדם ללמוד ואמר ר' יוסי מעשה ביוסף הכהן שהלך אצל רבו לצידן ללמוד תורה

ב, יוסי אומר אף בומן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי

ומטמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בומן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא

אלא בבית הפרס דרבנן

בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא

ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמטמא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות

מידן

ומאי קושיא דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר הלכה כרבי מאיר בגזירותיו אלא מהא דתניא הולכין ליריד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל

למה לי והא אמרת ר"מ ורבי יוסי הלכה כר' יוסי

ליארס ולינשא מיד

מכלל ריחיראה פליג עליה אין והתניא הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה או שהיתה לה כעס עם בעלה או שהיה בעלה זקן או חולה או שהיתה היא חולה עקרה זקנה קטנה ואיילונית ושאינה ראויה לילד או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין המפלת לאחר מיתת בעלה כולן צריכין להמתין ג' חדשים דברי ר"מ רבי יוסי מתיר

ר' יוסי אומר כל הנשים יתארסו חוץ מן האלמנה מפני האיבול ואמרינן רבי (אליעזר) לא על לבי מדרשא אשכחיה לרבי אסי דהוה קאים אמר ליה מאי אמור בבי מדרשא אמר ליה הכי אמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי

וארוסות ינשאו חוץ מארוסה שביהודה מפני שלבו גס בה

ר' יהודה אומר נשואות יתארסו

נשואות

אלא מהא דתנן היבמה לא תחלוץ ולא תתייבם עד שיהו לה שלשה חדשים וכן שאר כל הנשים לא ינשאו ולא יתארסו עד שיהו להן שלשה חדשים אחד בתולות ואחד בעולות אחד אלמנות ואחד גרושות אחד ארוסות ואחד

ומאי קושיא דילמא רב לית ליה להני כללי

אַל אַירובין

ותרתי למה לי צריכי דאי אשמעינן התם משום דקפיד אבל הכא אימא לא

אפילו תימא ב"ה עד כאן לא קאמרי ב"ה התם אלא דמליין למנא ואייתר אבל היכא דפלגיה מיפלג לא

כמאן כבית שמאי דתניא המשה שגבו את עירובן ונתנוהו בשני כלים ב"ש אומרים אין זה עירוב וב"ה אומרים הרי זה עירוב

אמר רב יהודה אמר שמואל החולק את עירובו אינו עירוב

ב, שנינא אמר עירובו עירוב אלא שנקרא מאנשי ורדינא

אמר רב יהודה אמר שמואל המקפיד על עירובו אין עירובו עירוב מה שמו עירוב שמו

וכגון זה כופין על מדת סדום

אמר רבה בר רב הונא אמר שמואל אם עירבה רגילה לעצמו וזה שאינה רגילה בו לא עירב והיא עצמה לא עירבה דוחין אותה אצל שאינה רגילה בו ואמר רבה בר רב הונא אמר שמואל אם עירבה רגילה לעצמו וזה שאינה רגילה בו לא עירב והיא עצמה לא עירבה דוחין אותה אצל שאינה רגילה בו

היתה באחד רגילה ובאחד אינה רגילה זה שרגילה בו אסור וזה שאינה רגילה בו מותר

לא עירבה עם שניהם אוסרת על שניהן

ואזרא שמואל לטעמיה ראמר שמואל חצר שבין שני מבואות עירבה עם שניהם אסורה עם שניהם

אבל חכמים אומרים שלשתן אסורות

מביאה מתוך ביתה ואוכלת ווו מביאה מתוך ביתה ואוכלת זו מחזרת מותרה לתוך ביתה וזו מחזרת מותרה לתוך ביתה

אף זו דברי ר' שמעון אבל חכמים אומרים שלשתן אסורות חניא כוותיה דרב יהודה אליבא דשמואל א"ר שמעון למה הדבר דומה לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרה"ר עירבו שתים עם האמצעית זו

דף מט

כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי

אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר' שמעון אבל חכמים אומרים רשות אחת משמשת לשתי רשויות אבל לא שתי רשויות משמשות לרשות אחת אחר רב יהודה אמר רב זו דברי ר' שמעון אבל חכמים אומרים רשות אחת משמשת לשתי רשויות אבל לא שתי רשויות משמשות לרשות

גליא דעתיה דבהא ניחא ליה ובהא לא ניחא ליה

ולרב ששת קשיא תיהוי כחמשה ששרויין בחצר אחת ושכח אחד מהן ולא עירב ראסרי אהדרי א"ל רב אשי לא לרב יהודה קשיא ולא לרב ששת קשיא לרב יהודה ל"ק כיון דעירבה לה אמצעית בהדי חיצונה ושתים היצונות בהדי הדדי לא עירבו

דעירבה אמצעית בהדי היצונה הויא ליה חדא וכי הדרה וערבה בהדי אידך שליחותה עבדה

אפילו תימא בית הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל התם אלא בשני כלים בבית אחד אבל בשני בתים לא א"ל רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי לרב יהודה קשיא ולרב ששת קשיא לרב יהודה קשיא דאמר כגון שנתנה אמצעית עירובה בזו ועירובה בזו וכיון

בשני בתים כמאן כבית שמאי דתניא חמשה שגבו את עירובן ונתנוהו בשני כלים בית שמאי אומרים אין ערובן עירוב ובית הלל אומרים עירובן עירוב

ורב ששת אמר אפילו הימא שנתנו עירובן באמצעית כגון שנתנוהו

אמר רב יהודה כגון שנתנה אמצעית עירובה בזו ועירובה בזו

ושתים החיצונות כו': ואמאי כיון דערבי להו חיצונות בהדי אמצעית הויא להו חדא

ורבנן התם אוושי דיורין הכא לא אוושי דיורין:

היו שנים מקצת אמותיו של זה וכו': למה ליה למימר למה הדבר דומה הכי קאמר להו רבי שמעון לרבנן מכדי למה הדבר דומה לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לר"ה מאי שנא התם דפליגיתו ומ"ש הכא דלא פליגיתו

לעולם באמה דידיה יהבינן ליה ודקא קשיא לך מאי טעמא לא קתני גבי יש שאמרו דלא פסיקא ליה משום דאיכא ננס באבריו:

כי אתא לקמיה דרב פפא א"ל אי דייקינן כולא האי לא הוי תנינן

שאמרו הכל לפי מה שהוא אדם

אמר ליה רב משרשיא לבריה כי עיילת לקמיה דרב פפא בעי מיניה ארבע אמות שאמרו באמה דידיה יהבינן ליה או באמה של קדש יהבינן ליה אם אמר לך אמות של קדש יהבינן ליה עוג מלך הבשן מה תהא עליו ואם אמר לך באמה דידיה יהבינן ליה אימא ליה מאי טעמא לא קתני לה גבי יש

מאי בינייהו איכא בינייהו ארבע אמות מצומצמות

אמות ואמה כדי שיטול חפץ מתחת מרגלותיו ומניח תחת מראשותיו

רהני ד' אמות היכא כתיבא כדתניא (שמות טו, כט) שבו איש תחתיו בתחתיו [וכמה תחתיו] גופו שלש אמות ואמה כדי לפשוט ידיו ורגליו דברי ד' מאיד ד' יהודה אומר גופו שלש

ואמר רבא מחלוקת להלך אבל לטלטל דברי הכל ארבע אמות אין טפי לא

אמר רבא שמונה על שמונה איכא בינייהו תנ"ה יש לו שמונה על שמונה דברי ר"מ

וחכ"א אין לו אלא ארבע וכו': רבי יהודה היינו ת"ק

א"ל אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים קל הוא שהקילו חכמים במים:

כדרבי טבלא דבעא מיניה רבי טבלא מרב מחיצה תלויה מהו שתתיר בחורבה

אלא משום דקל הוא שהקילו חכמים במים

אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא שנו אלא באילן שתחתיו ח' אמות אבל באילן שתחתיו ז' אמות הרי מקצת ביתו ניכר

מחקיף לה רב הונא בריה דרב יהושע ממאי דבארבעי מציעתא קא מסיים דלמא בארבעי דהאי גיסא ובארבעי דהאי גיסא קמסיים

אמר אביי לא שנו אלא באילן שתחתיו י"ב אמה אבל באילן שאין תחתיו י"ב אמה הרי מקצת ביתו ניכר

ומ"ס לקרבן גדול קא מכוין

כי פליגי בסתמא מר סבר לאחריות קא מכוין ועל תנאי אייתינהו

לא פליגי דלא קדשו

הא איתמר עלה אמר ר' (זירא) הכל מודים היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים דקדשי לא יקדשו ארבעים אלא אם כן קדשו שמונים כולי עלמא

וברי תודה דליתה בטעות וליתה בזה אחר זה ואיתמר תודה שנשחטה על שמונים חלות חוקיה אמר קדשו עלה עלה מינוך שמונים ר' יוחנן אמר לא קדשו

בענן קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין

שאני מעשר בהמה ראיתיה בזה אחר זה בטעות

ואמר (רבה) יצאו שנים בעשירי וקראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בוה

והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין

שאני מעשר דאיתיה לחצאין דאי אמר תקרוש פלגא פלגא דחיטתא קרשה

אמאי לימא כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו

גופא אמר רבה כל דבר שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו איתיביה אביי לרבה המרבה במעשרות פירותיו מתוקנין ומעשרותיו מקולקלין

ומאן דאמר משום כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו האי כארבע אמות דמי דהכא ארבע אמות קאמר

מאן דאמר משום דלא מסיים אתריה הא לא מסיים אתריה

מאי בינייהו איכא בינייהו דאמר ליקנו לי בארבע אמות מגו שמונה

ואיכא דאמרי אמר רבה מ"ט דרב משום דקסבר כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו

אמר רבה מ"ט דרב משום דלא מסיים אתריה

112 5

בא למדוד מן הצפון מודדין לו מן הדרום בא למדוד מן הדרום מודדין לו מן הצפון

ונעשה תחתיו של אילן חמר גמל

ושמואל אמר לא אמר כלום לביתו אבל לתחתיו של אילן מצי אויל

אמר רב לא אמר כלום כל עיקר דאפילו לתחתיו של אילן לא מצי אזיל

צכן, מאי לא אמר כלום

מבא יצא ויערב ברגליו:

עגולות דברי ר' חנינא בן אנטיגנוס וחכמים אומרים מרובעת כטבלא מרובעת כדי שיהיה נשכר לזויות וזו היא שאמרו העני מערב ברגליו אמר ר"מ אנו אין לנו אלא עני רבי יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר

אם אינו מכיר או שאינו בקי בהלכה ואמר שביתתי במקומי זכה לו מקומו אלפים אמה לכל רוח

שביתתי בעיקרו מהלך ממקום רגליו ועד עיקרו אלפים אמה ומעיקרו ועד ביתו אלפים אמה נמצא מהלך משחשיכה ארבעת אלפים אמה

מוחבי, מי שבא בדרך וחשכה לו והיה מכיר אילן או גדר ואמר שביתתי תחתיו לא אמר כלום

אמר רבה אמר רב המא בר גוריא אמר רב הלכה כרבי שמעון:

אמר ליה לא לדידי קשיא ולא לשמואל קשיא שליחות דכולהו קא עביד

בלא לני ותו לא הוא ניהו דקא דייר ותו לא

וקטן אמר ליה אביי לרבה לרידך קשיא ולשמואל קשיא הא תניא חמשה שגבו את עירובן כשהם מוליכין את עירובן למקום אחר אחד מוליך לכולן הוא ניהו

ופחות משוה פרוטה

מאי בינייהו איכא בינייהו כלי

רבה אמר עירוב משום דירה

גוירה שמא יאמרו מעה עיקר וזמנין דלא שכיח מעה ולא אתי לאיערובי בפת דאתי עירוב לאיקלקולי

היכא דעירב מיהו לקני

וא"ת מפני מה אין קונין במעה מפני שאינה מצויה בערבי שבתות

אמר שמואל עירוב משום קנין

א"ל התם אע"פ שאין פת מ"ט דכולהו הכא דיירי

ליתן את הפת מ"ט לאו משום דאמר דכיון דמנח בסלא כמאן דמנח הכא דמי ה"ג כיון דמנח בסלא כמאן דמנח הכא דמי

ואי אשמעינן הכא משום דפלגיה מיפלג אבל החם אימא לא צריכא אמר ליה ר' אבא לרב יהודה בבי מעצרתא דבי רב זכאי מי אמר שמואל החולק את עירובו אינו עירוב והאמר שמואל בית שמניחין בו עירוב אינו צריך

של אירובין

חנניה ומחשיכין על התחום למחרת משכימין ובאין

א"ר יהודה מעשה באנשי בית ממל ובאנשי בית גוריון בארומא שהיו מחלקין גרוגרות וצימוקין לעניים בשני בצורת ובאין עניי כפר שיחין ועניי כפר

שבא בדרך וחשכה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר מערבין ברגל ויצא עשיר חוץ לתחום ויאמר תהא שביתתי במקומי וזה הוא עיקרו של עירוב והתירו חכמים לבעל

ווו היא שאמרו מאן קחני לה ר"מ ואהייא קאי אהא מי שבא בדרך וחשכה ולא אמרו מערבין בפת אלא להקל מאן קחני לה דברי הכל חניא כוותיה דרב נחמן אחד עני ואחד עשיר מערבין בפת ולא יצא עשיר חוץ לתחום ויאמר שביחתי במקומי לפי שלא אמרו מערבין ברגל אלא למי

אשיר דעיקר עירוב ברגל

וור היא שאמרו מאן קתני לה ר"מ ואחייא קאי אאינו מכיר או שאינו בקי בהלכה ולא אמרו מערבין בפת אלא להקל מאן קתני לה רבי יהודה רור היא שאמרו מאן קתני לה ר"מ ואחייא קאי אאינו מכיר או שאינו בקי בהלכה ולא אמרו מערבין בפת אלא להקל מאן קתני לה רבי יהודה הרבי יהודה סבר עיקר עירוב ברגל אחד עני ואחד עשיר אבל במקום פלוני דברי הכל עני אין עשיר לא

עני הוא דאקילו רבנן עילויה אבל עשיר לא

אמר רב נחמן מחלוקת במקומי דר"מ סבר עיקר עירוב בפת

ווע עוא מאמרו העני מערב ברגליו אמר ר' מאיר אנו אין לנו אלא עני וכו':

יהו כל שובתי שבת:

א"ר אחא בר יעקב המעביר ד"א ברה"ר אינו חייב עד שמעביר הן ואלכסונן או לא ואמרינן ליה לאו היינו דרב חנניה דתניא רב חנניה אומר כזה

ורבנן תני רב חנניה אומר כזה יהו כל שובתי שבת

אלפים אמה עגולות: ורבי חנינא בן אנטיגנוס מה נפשך אי אית ליה ג"ש פיאות כתיבן אי לית ליה גוירה שוה אלפים אמה מנא ליה לעולם אית ליה גוירה שוה ושאני הכא דאמר קרא (במדבר לה, ה) זה יהיה להם מגרשי הערים לזה אתה נותן פיאות ואי אתה נותן פיאות לשובתי שבת

הני מילי היכא דליכא מידי דדמי ליה אבל היכא דאיכא מידי דדמי ליה מדמי ליה ילפינן:

ומאי נפקא מינה הא חנא דבי רבי ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן (ויקרא יד, מד) ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה

ונילף (במדבר לה, ד) מקיר העיר וחוצה אלף אמה דנין חוץ מחוץ ואין דנין חוץ מחוצה

מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגו'

הני אלפים אמה היכן כתיבן דתניא (שמות מו, כט) שבו איש תחתיו אלו ארבע אמות אל יצא איש ממקומו אלו אלפים אמה מנא לן אמר רב חסדא למדנו מקום ממקום ומקום מניסה וניסה מניסה וניסה מגבול וגבול מגבול וגבול מחוץ וחוץ מחוץ דכתיב (במדבר לה, ה) ומדותם

אם אינו מכיר או שאינו בקי וכו':

ולא היא לא תנא ליה כר' יוסי אלא כי היכי דליקבל לה מיניה משום דר' יוסי נימוקו עמו:

למכיר זה שמכיר אומר תהא שביתתנו במקום פלוני

חשכה לביתו אבל לעיקרו של אילן מצי אזיל איכא דאמרי אמר רבא חשכה לו כי מסגי קלי קלי אבל רהיט מטי (ידע ליה מר) א"ל לא ידענא ליה אמר ליה סמוך עלי דתניא ר' יוסי אומר אם היו שנים אחד מכיר ואחד שאינו מכיר זה שאינו מכיר מוסר שביתתו (ידע ליה מר) א"ל לא ידענא ליה אמר ליה סמוך עלי דתניא ר' יוסי אומר אם היו שנים אחד מכיר ואחד שאינו מכיר זה שאינו מכיר מוסר שביתתו

אמר רבא והוא דכי רהיט לעיקרו מטי א"ל אביי והא השכה לו קתני

77 [2

אמר שביתתי בעיקרו מהלך ממקום רגליו ועד עיקרו אלפים אמה ומעיקרו לביתו אלפים אמה נמצא מהלך משחשיכה ד' אלפים אמה:

לימא תיהוי תיובתיה דרב רב תנא הוא ופליג:

ואם מיצעו עליו את התחום לא יווו ממקומו

עליו לדרום מהלך לצפון כעירובו לדרום ולדרום כעירובו לצפון

אי סיים ד"א מצי אזיל ואי לא לא מצי אזיל תניא כוותיה דשמואל טעה ועירב לשתי רוחות במדומה הוא שמערבין לו לשתי רוחות או שאמר לעבדיו צאו וערבו לי אחד עירב עליו לצפון ואחד עירב

גיסא דאילן קם ליה לבר מתחומא

לימא תיהוי תיובתיה דשמואל אמר לך שמואל הכא במאי עסקינן כגון דאיכא ממקום רגליו ועד עיקרו תרי אלפי וארבע גרמידי דאי מוקמית ליה באידך

היו שנים אחד מכיר ואחד שאינו מכיר זה שאינו מכיר מוסר שביתתו למכיר והמכיר אומר שביתתי במקום פלוני

וכן בקעה שהיא עמוקה י' והיא מר"א ועד בית סאתים אבל במקום שאין מסויים אין לו אלא ד"א

בר"א במקום המסויים כגון ששבת בתל שהוא גבוה י' טפחים והוא מר"א ועד בית סאתים

שמגיע לאותו מקום הגיע לאותו מקום מהלך את כולו וחוצה לו אלפים אמה

תניא כוותיה דרב מניש בורך וחשכה לו והיה מכיר אילן או גדר ואמר שביתתי תחתיו לא אמר כלום אבל אם אמר שביתתי במקום פלוני מהלך עד

K'LLL'I 84

איהו כיון דנפקא ליה לאורחא הוה ליה עני והויגן בה מאי שנא איהו ומאי שנא אינהו ואמר רב הונא הכא במאי עסקינן כגון שיש לו שני בחים ושני תחומי שבת ביניהן אמר רב אשי מתניתין גמי דיקא דקתני מי שיצא לילך לעיר שמערבין לה והחזירו חברו הוא מותר לילך וכל בני העיר אסורין דברי רבי יהודה

והנך עשירים נינהו אלמא כל במקום פלוני עני אין עשיר לא ש"מ

מתני ליה רב חייא בר אשי לחייא בר רב קמיה דרב אחד עני ואחד עשיר א"ל רב סיים בה נמי הלכה כר' יהודה

רבה בר רב חנן הוה רגיל דאתי מארטיבנא לפומבדיתא

7 12 22

אמר תהא שביתתי בצינתא א"ל אביי מאי דעתיך ר"מ ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה ואמר רב חסדא מחלוקת במקום פלוני

והא ר"נ ותניא כוותיה א"ל הדרי בי

אמר רמי בר חמא הרי אמרו שבת יש לו ד"א הנותן את עירובו יש לו ד"א או לא

אמר רבא ת"ש לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגליו ואי אמרת אין לו האי להקל להחמיר הוא

אפילו הכי ניחא ליה כי היכי דלא נטרח וניפוק:

מנודב, מו מיצא לילך בעיר שמערבין בה והחזירו חבירו הוא מותר לילך וכל בני העיר אסורין דברי רבי יהודה

ר"מ אומר כל שהוא יכול לערב ולא עירב הרי זה חמר גמל:

במי, מאי שנא איהו ומאי שנא אינהו אמר רב הונא הכא במאי עסקינן כגון שיש לו שני בחים וביניהן שני תחומי שבת

איהו כיון דנפק ליה לאורחא הוה ליה עני והני עשירי נינהו

תניא נמי הכי מי שיש לו שני בתים וביניהן שני תחומי שבת כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב דברי ר' יהודה

יתר על כן אמר ר' יוסי בר' יהודה אפילו מצאו חבירו ואמר לו לין פה עת חמה הוא עת צינה הוא למחר משכים והולך

אמר רבה לומר כולי עלמא לא פליגי דצריך כי פליגי להחזיק

ורב יוסף אמר להחויק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי לומר

כמאן אולא הא דאמר עולא מי שהחזיק בדרך והחזירו חבירו הרי הוא מוחזר ומוחוק

אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר

הכי קאמר אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה

רב יהודה בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל

כמאן כרב יוסף ואליבא דר' יוסי בר יהודה

לא כרבה ואליבא דר' יהודה:

ב"מ אומר כל שיכול לערב כו': הא תנינא חדא זימנא ספק ר"מ ורבי יהודה אומרים הרי זה חמר גמל

אמר רב ששת לא תימא מעמא דר"מ ספק עירב ספק לא עירב הוא דהוי חמר גמל אבל ודאי לא עירב לא הוי חמר גמל

אלא אפילו ודאי לא עירב הוי חמר גמל דהא הכא ודאי לא עירב וקא הוי חמר גמל:

בנהבי" מי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס ר"א אומר שתים יכנס שלש לא יכנס:

גלל' א"ר חניגא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס דכתיב (ישעיהו נח, יג) אם תשיב משבת רגלך רגלך כתיב

והתניא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס הא מני אחרים היא דתניא אחרים אומרים למקום שרובו הוא נזקר

איכא דאמרי אמר ד' חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס דכתיב אם תשיב משבת רגלך רגליך קרינן

והתניא לא יכנס הוא דאמר כאחרים דתניא למקום שרובו הוא נוקר:

ר"א אומר שתים יכנס שלש לא יכנס: והתניא ר"א אומר אחת יכנס שתים לא יכנס לא קשיא הא דעקר חדא וקם אתרתי הא דעקר תרתי וקם אתלת

והתניא ר"א אומר אפילו אמה אחת לא יכנס כי חניא ההיא למודד דתנן ולמודד שאמרו נותנין לו אלפים אמה אפילו סוף מדתו כלה במערה:

ההיא איתתא דבעיא למימר לחברתה תאי דאוכליך חלבא אמרה לה שלוכתי תוכליך לביא

או חמר למישתי עמר למילבש או אימר לאיתכסאה

שאילינהו ואמרי ליה איכא דתני מאברין ואיכא דתני מעברין איכא דתני אכוזו ואיכא דתני עכוזו בני גליל דלא דייקי לישנא מאי היא הההוא בר יהודה דאמר להו מלית יש לי למכור אמרו ליה מאי גוון טליתך אמר להו בתרדין עלי אדמה בני גליל דלא דייקי לישנא מאי היא (דתניא) דההוא בר גלילא [דהוה קאזיל] ואמר להו אמר למאן אמר למאן אמרו ליה גלילאה שוטה חמר למירכב

ואמר ר' יוחגן מניין שמחל לו הקב"ה על אותו עון שנאמר (שמואל א כח, יט) מחר אתה ובניך עמי עמי במחיצתי א"ר אבא אי איכא דמשאיל להו לבני יהודה דרייקי לשני מאברין חגן או מעברין חגן אכוזו חגן או עכוזו חגן ידעי

ירשיע

יד, מו) אל כל) אשר יפנה

רבינא אמר בני יהודה דגלו מסכתא נתקיימה תורתן בידם בני גליל דלא גלו מסכתא לא נתקיימה תורתן בידם דוד גלי מסכתא שאול לא גלי מסכתא דוד דגלי מסכתא כתיב ביה (תהלים קיט, עַד) יראיך יראוני וישמחו שאול דלא גלי מסכתא כתיב ביה ((שמואל א

בני יהודה גמרו מחד רבה נתקיימה תורתן בידם בני גליל דלא גמרי מחד רבה לא נתקיימה תורתן בידם

לא נתקיימה תורתן בידם

גל סוף דעתו מידי בקפידא תליא מילת אלא בני יהודה דדייקי לישנם ומקוחי להו סימנא נתקיימה תורתן בירן בני גליל דלא דייקי ולא מחנחי להו סימנא אמר רב יהודה אמר רב בני יהודה שהקפידו על לשונם נתקיימה תורתם בידם בני גליל שלא הקפידו על לשונם לא נתקיימה תורתם בידם אמר ר' יוחנן לבן של ראשונים כפתחו של אולם ושל אחרונים כפתחו של היכל ואנו כמלא נקב מחט סידקית מידי דעתו לבו של ראשונים כפתחו של אולם ושל אחרונים כפתחו של היכל ואנו כמלא נקב מחט סידקית

א"ר יוחנן רבי אושעיא בריבי בדורו כר' מאיר בדורו מה רבי מאיר בדורו לא יכלו חבריו לעמוד על סוף דעתה אף רבי אושעיא א"ר יוחנן רבי אושעיא בריבי בדורו כר' מאיר בדורו מה רבי מאיר בדורו לא יכלו חבריו לעמוד על סוף דעתי אף רבי אושעיא

א"ר יוחנן י"ה ימים גידלתי אצל רבי אושעיא בריבי ולא למדתי ממנו אלא דבר אחד במשנתינו כיצד מאברין את הערים באלף
איני והאמר רבי יוחנן י"ב תלמידים היו לו לרבי אושעיא בריבי וי"ח ימים גידלתי ביניהן ולמדתי לב כל אחד ואחד וחכמת כל אחד ואחד נמרא לא גמר איבעית אימא מנייהו דידהו גמר מיניה לא גמר ואב"א דבר אחד במשנתינו קאמר
וא"ר יוחנן כשהיינו לומדין תורה אצל ר' אושעיא היינו יושבין ארבעה ארבעה באמה אמר רבי כשהיינו לומדין תורה אצל רבי אלעזר בן שמוע היינו
וא"ר יוחנן כשהיינו לומדין תורה אצל ר' אושעיא היינו יושבין ארבעה ארבעה באמה אמר רבי כשהיינו לומדין תורה אצל רבי אלעזר בן שמוע היינו

(סימן שמונה עשרה ושנים עשר למדנו בדוד ויבן): א"ר נוחנ ה"ח נמני נובלת צעל הנו אושנות הדוד ויבן):

מ"ד חדש ממש דכתיב חדש ומאן דאמר שנתחדשו גוירותיו מדלא כתיב וימת וימלוך ולמאן דאמר שנתחדשו גוירותיו הא כתיב (שמות א, ח) אשר לא ידע את יוסף מאי אשר לא ידע את יוסף דהוה דמי כמאן דלא ידע ליה ליוסף כלל:

ויקם מלך חדש על מצרים רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחד אמר שנתחדשו גזירותיו

נקרא שמו נמרוד שהמריד את כל העולם כולו עליו במלכותו (שמות א, ח)

בשלמא למאן ראמר זה על גב זה היינו מכפלה אלא למאן ראמר שני בתים זה לפנים מזה מאי מכפלה שכפולה בזוגות (בראשית לה, כז) ממרא קרית ארבע א"ר יצחק קרית הארבע זוגות אדם וחוה אברהם ושרה יצחק ורבקה יעקב ולאה (בראשית יד, א) ויהי בימי אמרפל רב ושמואל חד אמר נמרוד שמו ולמה נקרא שמו אמרפל שאמר והפיל לאברהם אבינו בתוך כבשן האש וחד אמר אמרפל שמו ולמה

מערת המכפלה רב ושמואל חד אמר שני בתים זה לפנים מזה וחד אמר בית ועלייה על גביו

מאן דתני מאברין אבר אבר ומאן דתני מעברין כאשה עוברה (בראשית כג, ט)

צכן, גד ושמואל חד תני מעברין וחד תני מאברין

וגשרים ונפשות שיש בהן בית דירה מוציאין את המדה כגגדן ועושין אותה כמין טבלא מרובעת כדי שיהא נשכר את הוויות:

کا جا د

פרק ה כיצד מעברין

מתני' כ"צו מעברין את הערים בית נכנס בית יוצא פגום נכנס פגום יוצא היו שם גדוריות גבוהות עשרה טפחים

ויבון עלך מי שהוציוהו

צמ, ענא מפני מועי המדה:

מיתול, מי שהחשיך חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס ר"ש אומר אפילו חמש עשרה אמות יכנס שאין המשוחות ממצין את המדות מפני הטועין:

וער: (סימן ענקים לחייו לוחות חרות): א"ר (אליעזר) מאי דכתיב (משלי א, ט) וענקים לגרגרותיך אם משים אדם עצמו כענק זה שרף על הצואר ונראה ואינו

חנא דבי ר"א בן יעקב כל מקום שנאמר נצח סלה ועד אין לו הפסק עולמית נצח דכתיב (ישעיהו נו, מו) כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף סלה דכתיב (תהלים מח, ט) כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה ועד דכתיב (שמות טו, יח) ה' ימלוך לעולם

רבא רמי כתיב תאות לבו נתתה לו וכתיב וארשת שפתיו בל מנעת סלה זכה תאות לבו נתתה לו לא זכה וארשת שפתיו בל מנעת סלה

רבא אמר מהכא (תהלים כא, ג) תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה אימתי תאות לבו נתתה לו בומן שארשת שפתיו בל מנעת סלה

ר' יצחק אמר מהכא (דברים ל, יד) כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו אימתי קרוב אליך בזמן שבפיך ובלבבך לעשותו

פיו בזמן שדבר בעתו מה טוב

יחריו על שפתיך ר' זירא אמר מהכא (משלי טו, כג) שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב אימתי שמחה לאיש בומן שמענה בפיו ל"א אימתי שמחה לאיש במענה

א"ר אמי מ"ד (משלי כב, יח) כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדיו על שפתיך אימתי ד"ת נעי' בזמן שתשמרם בבטנך ואימתי תשמרם בבטנך בזמן שיכונו

אמר רב יהודה בר' חייא בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם אדם נותן סם לחבירו לזה יפה ולזה קשה אבל הקב"ה אינו כן נתן

א"ר יהושע בן לוי המהלך בדרך ואין עמו לוייה יעסוק בתורה שנאמר (משלי א, ט) כי לוית חן הם חש בראשו יעסוק בתורה שנאמר כי לוית חן הם לראשך חש בגרונו יעסוק בתורה שנאמר וענקים לגרגרותיך חש במעיו יעסוק בתורה שנאמר רפאות

לעשבי השדה הללו נוצצין והללו נובלין

א"ל שמואל לרב יהודה שינגא חטוף ואכול חטוף ואישתי דעלמא דאוליגן מיניה כהלולא דמי א"ל שמואל לרב יהודה שינגא חטוף ואכול חטוף ואישתי דעלמא דאוליגן מיניה כהלולא דמי

מרפא אל תקרי למצאיהם אלא למוציאיהם בפה

א"ל שמואל לרב יהודה שינוא פתח פומיך קרי פתח פומיך תני כי היכי דתתקיים ביך ותוריך חיי שנאמר (משלי ד, כב) כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו

אחד היה לרבי אליעור שהיה שונה בלחש לאחר ג' שנים שכח תלמודו

במשה ביה אמרה ליה לא כך כתוב (שמואל ב כג, ה) ערוכה בכל ושמורה אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך משתמרת ואם לאו אינה משתמרת חנא תלמיד

7 | 2 | 12

ברוריה אשכחתיה לההוא תלמידא דהוה קא גריס בלחישה

האשה היה לך לומר באיזה ללוד

אתם מגדולכם ועד קטנכם: רבי יוסי הגלילי הוה קא אזיל באורחא אשכחה לברוריה אמר לה באיזו דרך נלך ללוד אמרה ליה גלילי שוטה לא כך אמרו חכמים אל תרבה שיחה עם

וקצרה והלכתי בקצרה וארוכה כיון שהגעתי לעיר מצאתי שמקיפין אותה גנות ופרריסין חזרתי לאחורי אמרתי לו בני הלא אמרת לי קצרה אמר לי ולא אמרתי לך ארוכה נשקתיו על ראשו ואמרתי לו אשריכם ישראל שכולכם חכמים גדולים

כבושה היא אמרה לי ליסטים כמותך כבשוה תינוק מאי היא פעם אחת הייתי מהלך בדרך וראיתי תינוק יושב על פרשת דרכים ואמרתי לו באיזה דרך נלך לעיר אמר לי זו קצרה וארוכה וזו ארוכה

אמרה לי רבי שמא לא הנחת פאה בראשונים ולא כך אמרו חכמים אין משיירין פאה באילפס אבל משיירין פאה בקערה תינוקת מאי היא פעם אחת הייתי מהלך בדרך והיתה דרך עוברת בשדה והייתי מהלך בה אמרה לי תינוקת אחת רבי לא שדה היא זו אמרתי לה לא דרך

אמרה לי רבי מפני מה אינך סועד אמרתי לה כבר סערתי מבעוד יום אמרה לי היה לך למשוך ידיך מן הפת

ראשון אכלתים ולא שיירתי מהן כלום שנייה ולא שיירתי מהן כלום ביום שלישי הקדיחתן במלח כיון שמעמתי משכתי ידי מהן

אמר רבי יהושע בן חנניה מימי לא נצחני אדם חוץ מאשה תינוק ותינוקת אשה מאי היא פעם אחת נתארחתי אצל אכסניא אחת עשתה לי פולין ביום

נאמרי לה מסכתא

אמרי לה אשה

אמרו ליה רבנן לרבי אבהו הצפיננו היכן רבי אלעאי צפון אמר להן עלץ בנערה אהרונית אחרונית עירנית והנעירתו

בעלטה

רכי אבהו כי הוה משתעי בלשון חכמה הוה אמר הכי אחריגו לפחמין ארקיעו לזהבין ועשו לי שני מגידי בעלטה איכא ראמרי ויעשו לי בהן שני מגידי

רבי יוסי בר אסיין כי הוה משתעי בלשון חכמה אמר עשו לי שור במשפט בטור מסכן

וכד הוה בעי דליתבון הוה אמרה להו יעדי בתר חברתה מינה ותתקפי עלת בכד כאילפא דאולא בימא

אמהתא דבי רבי כי הוה משתעיא בלשון חכמה אמרה הכי עלת נקפת בכד ידאון נישריא לקיניהון

בהיא אתתא דאתיא לקמיה דדיינא אמרה ליה מרי כירי תפלא הוית לי וגנבוך מין וכדו הוות דכד שדרו לך עילויה לא מטי כרעיך אארעא

09 גירובין

רבי פרידא הוה ליה ההוא תלמידא דהוה תני ליה ארבע מאה זימני וגמר יומא חד בעיוה למלתא דמצוה תנא ליה ולא גמר

אפילו תימא רבנן משום טירחא דאהרן

רבי יהודה היא ולא רבנן

אמר מר רבי יהודה אומר לעולם אהרן לימין משה חוזר כמאן אזלא הא דתניא שלשה שהיו מהלכין בדרך הרב באמצע וגדול בימינו וקטן בשמאלו לימא

וניעור בולהו ממשה כדי לחלוק כבוד לאהרן ובניו וכבוד לוקנים הליגמרו בולהו ממשה כדי לחלוק כבוד לאהרן ובניו וכבוד לוקנים

ומניין שחייב להראות לו פנים שנאמר (שמות כא, א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם

בפיהם

במה וכמה ר"ע אומר מניין שחייב אדם לשנות לתלמידו עד שילמדנו שנאמר (דברים לא, יט) ולמדה את בני ישראל ומניין עד שתהא סדורה בפיהם שנאמר שימה

נסתלק משה ושנה להן אהרן פירקו נסתלק אהרן שנו להן בניו פירקן נסתלקו בניו שנו להן זקנים פירקן נמצא ביר הכל ארבעה מכאן א"ר אליעזר חייב אדם לשנות לתלמידו ארבעה פעמים וקל וחומר ומה אהרן שלמד מפי משה ומשה מפי הגבורה כך הדיוט מפי הדיוט על אחת

נכנסו כל העם ושנה להן משה פירקן נמצאו ביר אהרן ארבעה ביר בניו שלשה וביד הזקנים שנים וביד כל העם אחד

אמר (רבה) ידעי רבנן להא מלתא ועברי עלה אמר רב נחמן בר יצחק אנא עבדתה ואיקיים בידאי: בניו אלעזר ישב לימין משה למד מפי הגבורה נכנס אהרן ושנה לו משה פירקו נסתלק אהרן וישב לשמאל משה נכנסו בניו ושנה להן משה פירקן נסתלקו בניו אלעזר ישב לימין משה ואיתמר לשמאל אהרן רבי יהודה אומר לעולם אהרן לימין משה חוזר נכנסו זקנים ושנה להן משה פירקן נסתלקו זקנים

ואם לאו קובץ על יד ירבה

כי אתא רב דימי אמר משל לצייד שצד צפרים אם ראשון ראשון משבר כנפיו משתמר ואם לאו אין משתמר אמר (רבה) אמר רב סחורה אמר רב הונא מאי דכתיב (משלי יג, יא) הון מהבל ימעט וקובץ על יד ירבה אם עושה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט

רב ששת אמר צייר הרמאי יחרוך

אמר רב שיובי משום רבי אלעור בן עוריה מאי דכתיב (משלי יב, כו) לא יחרוך רמיה צידו לא יחיה ולא יאריך ימים צייד הרמאי

אלו בעלי משנה שיחו אלו בעלי חלמוד שכל שיחתן דברי תורה

העליון של ציפורי (תניא) א"ר יצחק בן אלעזר פעם אחת בא אדם ליטלו ומצא בו שרף תנא דבי רב ענן מאי דכתיב (שופטים ה, י) רוכבי אתונות צחורות יושבי על מדין [והולכי על דרך שיחו] רוכבי אתונות אלו תלמידי חכמים שמהלכין מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד (בו) תורה צחורות שעושין אותה כצהרים יושבי על מדין שדנין דין אמת לאמיתו והולכי אלו בעלי מקרא על דרך

כל זמן שארם הוגה בהן מעם באהבתה תשגה תמיד כגון רבי (אליעזר) בן פדת אמרו עליו על רבי (אליעזר) שהיה יושב ועוסק בתורה בשוק התחתון של ציפורי וסדינו מוטל בשוק

בועלה כל שעה ושעה כשעה ראשונה אף דברי תורה חביבין על לומדיהן כל שעה ושעה כשעה ראשונה ייעלת חן שמעלת חן על לומדיה דדיה ירווך בכל עת למה נמשלו דברי תורה כדד מה דד זה כל זמן שהתינוק ממשמש בו מוצא בו חלב אף דברי תורה

כל זמן שאדם ממשמש בה מוצא בה תאנים אף דברי תורה כל זמן שאדם הוגה בהן מוצא בהן טעם א"ר שמואל בר נחמני מאי דכתיב (משלי ה, יט) אילת אהבים ויעלת חן וגו' למה נמשלו דברי תורה לאילת לומר לך מה אילה רחמה צר וחביבה על

א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מאי דכתיב (משלי כז, יח) נוצר תאנה יאכל פריה למה נמשלו דברי תורה כתאנה מה תאנה זו

ダムにィロ

ואם מגיס לבו הקדוש ברוך הוא משפילו שנאמר ומבמות הגיא ואם חוזר בו הקב"ה מגביהו שנאמר (ישעיהו מ, ד) כל גיא ינשא אמר רב הונא מ"ד (תהלים סח, יא) חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים אם אדם משים עצמו כחיה זו שדורסת ואוכלת ואיכא דאמרי שמסרחת ואוכלת תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין תלמודו מתקיים בידו ואם עושה כן הקדוש ברוך הוא עושה לו סעודה בעצמו שנאמר תכין בטובתך לעני

אובע בינובע מואמר ומוחליאל במות

א"ל לא תתיב אכרעיך עד דמפרשת לי הני קראי מאי דכתיב וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחלו אל שנאמר וממתנה נחליאל וכיון שנחלו אל א"ל אם אדם משים עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו תורה ניתנה לו במתנה וכיון שניתנה לו במתנה נחלו אל שנאמר וממתנה נחליאל וכיון שנחלו אל

כסא אמר ליה הב לי ואימוגיה אנא יהב ליה מוגיה כרטעמיה אמר דמי האי מויגא למויגא דרבא בריה דרב יוסף בר חמא א"ל אנא הוא

רבא בריה דרב יוסף בר חמא הוה ליה מלתא לרב יוסף בהדיה כי מטא מעלי יומא דכיפורי אמר איזיל ואפייסיה אזל אשכחיה לשמעיה דקא מזיג ליה

רב אחא בר יעקב אמר אין כל אומה ולשון שולמת בהן שנאמר חרות אל תיקרי חרות אלא חירות אמר רב מתנה מאי דכתיב (במדבר כא, יח) וממדבר מתנה אם משים אדם עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין תלמודו

וא"ר (אליעור) מאי דכתיב (שמות לב, טו) חרות על הלוחות אלמלי לא נשתברו לוחות הראשונות לא נשתכחה תורה מישראל

מתקיים ואם לאו אין תלמודו מתקיים מידו מאינה נמחית תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין הלמודו מתקיים בידו האיד מ"ד (שמות לא, יה) לוחות אבן אם אדם משים עצמו את לחייו כאבן זו שאינה נמחית תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין תלמודו מתקיים בידו

נראה תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין תלמודו מתקיים בידו ואמר ר"א מאי דכתיב (שיר השירים ה, יג) לחיו כערוגת הבשם אם משים אדם עצמו כערוגה זו שהכל דשין בה וכבושם זה שהכל מתבשמין בה תלמודו אמר רב חינוא בר רב כהוא אמר רב אשי אם יש שם שלש חצירות של שני בתים הוקבעו

אמר ליה רבא דגלי מדבר קאמרת כיון דכתיב בהו (במדבר מ, כ) על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו כמאן דקביע להו דמי

ותניא כשהן נפנין אין נפנין לא לפניהם ולא לצדיהן אלא לאחריהן

עלתא פרסי

אמר רב הונא יושבי צריפין אין מודרין להן אלא מפתח בתיהן מתיב רב חסדא (במדבר לג, מט) ויחנו על הירדן מבית הישימות ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן לדידי חזי לי ההוא אתרא והוי תלתא פרסי על

ותיפוק ליה משום בנין גופיה לא צריכא להשלים

ומערה אין מתעברת עמה והתני רבי חייא מערה מתעברת עמה אמר אביי כשיש בנין על פיה

בית שבים למאי חזי אמר רב פפא בית שעשוי לפנות בו כלים שבספינה

קתני מיהת נפש שנפרצה משתי רוחותיה אילך ואילך מאי לאו דאיכא תקרה לא דליכא תקרה

טטארול אטט

והבית שבים הרי אלו מתעברין עמה ראלו שאין מתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחותיה אילך ואילך והגשר והקבר שאין להן בית דירה ובית הכנסת שאין לה בית דירה לחזן ובית עבודת כוכבים שאין לה בית דירה לכומרים והאורוות והאוצרות שבשדות שאין להן בית דירה ובור ושיח ומערה וגדר ושובך שבתוכה והבית שבספינה אין אלו

היו שם גרודיות גבוהות עשרה מפחים כו': מאי גדודיות אמר רב יהודה שלש מחיצות שאין עליהן תקרה איבעיא להו שתי מחיצות ויש עליהן תקרה מהו ת"ש אלו שמתעברין עמה נפש שיש בה ארבע אמות על ארבע אמות והגשר והקבר שיש בהן בית דירה ובית הכנסת שיש בה בית דירה לחזן ובית עבודת כוכבים שיש בה בית דירה לכומרים והאודוות והאוצרות שבשדות ויש בהן בית דירה והבורגנין שבתוכה

אמר אביי כוותיה דרבא בריה דרבה בר רב הוגא מסתברא דאי בעי הדר אתי דרך בתים:

וכמה הוי בין יתר לקשת רבה בר רב הונא אמר אלפים אמה רבא בריה דרבה בר רב הונא אמר אפילו יתר מאלפים אמה

ואי אשמעינן התם משום דדחיקא תשמישתייהו אבל הכא דלא דחיקא תשמישתייהו אימא לא צריכא

צריכא דאי אשמעינן הכא משום דהוה ליה צד היתר מעיקרא אבל התם אימא לא

ואיתמר רב הונא אמר קרפף לזו וקרפף לזו וחייא בר רב אמר אין נותנין אלא קרפף אחד לשניהם

נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר וחכמים אומרים לא אמרו קרפף אלא בין שתי עיירות

ומאי קמ"ל דנותנין קרפף לזו וקרפף לזו הא אמרה רב הונא חדא זימנא דתנן

אמר רבה בר עולא לא קשיא כאן ברוח אחת כאן משתי רוחות

ומי אמר רב הונא הכי והאמר רב הונא חומת העיר שנפרצה במאה וארבעים ואחת ושליש

יש בין שני ראשיה פחות מארבעת אלפים אמה מודרין לה מן היתר ואם לאו מודרין לה מן הקשת

לא צריכא משתי רוחות מהו דתימא מרוח אחת אמרינן משתי רוחות לא אמרינן קא משמע לן היתה עשויה כמין קשת או כמין גאם רואין אותה כאילו היא מלאה בתים וחצירות ומודד ממנה ולהלן אלפים אמה אמר רב הונא עיר העשויה כקשת אם

היה בית אחד יוצא כמין פגום או שני בתים יוצאין כמין שני פגומין השתא בית אחד אמרת שני בתים מיבעיא

מרובעה אין עושין לה זויות פשיטא לא צריכא דמרבעא ולא מרבעא בריבוע עולם מהו דתימא לירבעא בריבוע עולם קא משמע לן

אמר מר ארוכה כמות שהיא פשיטא לא צריכא דאריכא וקטינא מהו דתימא ליתן לה פותיא אאורכה קמ"ל

כמין קשת או כמין גאם רואין אותה כאילו היא מלאה בתים וחצירות ומודד ממנו ולהלן אלפים אמה

אותה כאילו היא שוה היה בית אחד יוצא כמין פגום או שני בתים יוצאין כמין שני פגומין רואין אותן כאילו חוט מתוח עליהן ומודד ממנו ולהלן אלפים אמה היתה עשויה

רכי יוחנן אמר לא בשמים היא לא תמצא בגסי רוח ולא מעבר לים היא לא תמצא לא בסחרנים ולא בתגרים: תנו רבנן כיצד מעברין את הערים ארוכה כמות שהיא עגולה עושין לה זויות מרובעת אין עושין לה זויות היתה רחבה מצד אחד וקצרה מצד אחר רואין

רבא אמר לא בשמים היא לא תמצא במי שמגביה דעתי עליה כשמים ולא תמצא במי שמרחיב דעתי עליה כים

לעלות אחריה ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אחריה

והיינו דאמר אבדימי בר חמא בר דוסא מאי דכתיב (דברים ל, יב) לא בשמים היא ולא מעבר לים היא לא בשמים היא שאם בשמים היא אתה צריך

7 1 27

ר' אליעור אמר מהכא (משלי ז, ד) אמור לחכמה אחותי את ומודע לבינה תקרא עשה מודעים לתורה רבא אמר עשה מועדים לתורה

וגו' עשו ציונים לתורה ומאי משמע דהאי ציון לישנא דסימנא הוא דכתיב (יחוקאל לט, טו) וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון

אמר רב חסרא אין תורה נקנית אלא בסימנין שנאמר שימה בפיהם אל תקרי שימה אלא סימנה שמעה רב תחליפא ממערבא אול אמרה קמיה דר' אבהו אמר אתון מהתם מתניתו לה אנן מהכא מתנינן לה (ירמיהו לא, כא) הציבי לך ציונים שימי לך

11 111

נפקא בת קלא וא"ל ניחא ליך דליספו לך ד' מאה שני או דתיוכו את ודרך לעלמא דאתי אמר דניוכו אנא ודריי לעלמא דאתי אמר להן הקב"ה תנו לו

א"ל האידוא מאי שוא א"ל מדההיא שעתא דא"ל למר איכא מילתא דמצוה אסחאי לדעתאי וכל שעתא אמינא השתא קאי מר השתא קאי מר א"ל הב

עירובין

סביב דקרנות ה"ג מאי סביב סביב דקרנות

אמר ליה רבינא לרב אשי והא סביב כתיב מאי סביב סביב דקרנות דאי לא תימא הכי גבי עולה דכתיב (ויקרא א, ה) וזרקו (בני אהרן) את הדם על המזבח סביב ה"ג סביב ממש אלא מאי סביב

רב אשי אמר מאי רביע רביע דקרנות

רבינא אמר מאי רביע רביע דתחומין

רל ארבע דתחומין וארבע דקרנות כמה הוי תמניא תילתא הוו מי סברת ברבועא קאמר בעיגולא קאמר כמה מרובע יתר על העגול רביע דל רביע פשו לה שיתא ושיתא מכ"ד ריבעא הוי

7 | 11

אביי אמר משכחת לה נמי במתא דהויא אלפא באלפא תחומין כמה הוו תמניא קרנות כמה הוי שיתסר

כמה מרובע יתר על העגול רביע דל רביע מינייהו פשו להו תשעה ותשעה מתלתין ושיתא ריבעא הוי

מי סברת בריבועא קאמר בעיגולא קאמר

אייתי ארבעה דמתא שדי עלייהו אכתי תילתא הוי

נמצא מגרש רביע מפי מתלתא נינהר

דל תמניא דתחומין וארבעה דקרנות כמה הוי תריסר

מנא הני מילי אמר רבא דאמר קרא (במדבר לה, ד) מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב אמרה תורה סבב את העיר באלף נמצא מגרש רביע רביע פלגא הוי אמר רבא בר אדא משוחאה אסברה לי משכחת לה במתא דהויא תרי אלפי אתרי אלפי תחום כמה הויא שיתסר קרנות כמה הויין שיתסר

חניא אמר רבי אליעור ברבי יוסי תחום ערי לוים אלפים אמה צא מהן אלף אמה מגרש נמצא מגרש רביע והשאר שדות וכרמים

אמר אביי ומשכחת לה במתא דהויא תרי אלפי אתרי אלפי

ותחומין משתכרין אלף ומאתים לכאן ואלף ומאתים לכאן

נמגאט צליר משתכרת ארבע מאות אמות לכאן וארבע מאות אמות לכאן נמצאו תחומין משתכרין ח' מאות אמות לכאן ושמונה מאות לכאן נמצאו העיר בקרן באלכסונה

תנו רבנן המרבע את העיר עושה אותה כמין טבלא מרובעת וחוזר ומרבע את התחומין ועושה אותן כמין טבלא מרובעת וכשהוא מודר לא ימדוד מאמצע הקרן אלפים אמה מפני שהוא מפסיד את הזויות אלא מביא טבלא מרובעת: שהיא אלפים אמה על אלפים אמה ומניחה

דאיתליד לבנה או בלבנה או בצדק:

ואין בין תקופה לתקופה אלא תשעים ואחד יום ושבע שעות ומחצה ואין תקופה מושכת מחברתה אלא חצי שעה ואמר שמואל אין לך תקופת ניסן שנופלת בצדק שאינה משברת את האילנות ואין לך תקופת טבת שנופלת בצדק שאינה מייבשת את הזרעים והוא

בין ביום ובין בלילה ואין תקופת טבת נופלת אלא או בארבע ומחצה או בעשר ומחצה בין ביום ובין בלילה

אמר שמואל אין תקופת ניסן נופלת אלא בארבעה רבעי היום או בתחלת היום או בתחלת הלילה או בחצי היום או בחצי הלילה ואין תקופת תמוז נופלת אלא או באחת ומחצה או בשבע ומחצה בין ביום ובין בלילה ואין תקופת תשרי נופלת אלא או בשלש שעות או בתשע שעות

דרומית ושקעה בקרן מערבית דרומית

אמר רב משרשיא ליתנהו להני כללי דתניא לא יצאה חמה מעולם מקרן מזרחית צפונית ושקעה בקרן מערבית צפונית ולא יצאה חמה מקרן מזרחית

יוצאה ביום קצר ושוקעת ביום קצר זה הוא פני דרום תקופת ניסן ותקופת תשרי חמה יוצאה בחצי מזרח ושוקעת בחצי מערב שנאמר (קהלת א, ו) הולך אל דרום וסובב אל צפון הולך אל דרום ביום וסובב אל צפון בלילה סובב סובב הולך הרוח אלו פני מזרח ופני מערב פעמים

תנו רבנן בא לרבעה מרבעה בריבוע עולם נותן צפונה לצפון עולם והרומה לדרום עולם וסימניך עגלה בצפון ועקרב בדרום רבי יוסי אומר אם אינו יודע לרבעה בריבוע של עולם מרבעה כמין התקופה כיצד חמה יוצאה ביום ארוך ושוקעת ביום ארוך זה הוא פני צפון חמה

בריה דרב יהושע הני מולייתא דבי בירי ודבי נרש אוקנון

והא תניא נראה צנון נראה סם המות לא קשיא כאן בעלין כאן באמהות כאן בימות החמה כאן בימות הגשמים אמר רב יהודה אמר רב כל עיר שיש בה מעלות ומורדות אדם ובהמה שבה מתים בחצי ימיהן מתים ס"ר אלא אימא מוקינים בחצי ימיהן אמר רב הונא

פת קיבר ושכר חדש וירק לא קשיא הא בתומי וכרתי הא בשאר ירקי כדתניא שום ירק כרישין חצי ירק נראה צנון נראה סם חיים

الم الم

אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם ואלו הן

אמר רב הונא כל עיר שאין בה ירק אין תלמיד חכם רשאי לדור בה למימרא דירק מעליא והתניא שלשה מרבין את הזבל וכופפין את הקומה ונוטלין

מאי טעמא עולא אמר שאין להן מרחצאות ורבי יוחנן אמר מפני שמרגישין זה לזה בטבילה

אמר רב יהודה אמר רב יושבי צריפין והולכי מדברות חייהן אינן חיים ונשיהן ובניהן אינן שלהן תניא נמי הכי אליעזר איש ביריא אומר יושבי צריפין כיושבי קברים ועל בנותיהם הוא אומר (דברים כז, כא) ארור שוכב עם כל בהמה היה מודד והגיע: מדתני חוזר למידתו מכלל דאם אינו יכול להבליעו הולך למקום שיכול להבליעו ומבליעו וצופה כנגד מידתו וחוזר

תני רב יוסף שלשה חבלים הם של מגג של נצר ושל פשתן של מגג לפרה דתנן כפתוה בחבל המגג ונתנוה על גב מערכתה של נצרים לסוטה דתנן ואח"כ מביא חבל המצרי וקושרו למעלה מדדיה של פשתן למדידה:

והכתיב (יחזקאל מ, ה) וביד האיש קנה המדה ההוא לתרעי

תניא אמר רבי יהושע בן חנניא אין לך שיפה למדידה יותר משלשלאות של ברול אבל מה נעשה שהרי אמרה (זכריה ב, ה) ובידו חבל מדה

רבי אבא אמר נרגילא רבי יעקב אמר דיקלא דחד נברא

א"ר אסי אין מודדין אלא בחבל של אפסקימא מאי אפסקימא א"ר אבא גרגילא מאי גרגילא א"ר יעקב דיקלא דחד גברא איכא דאמרי מאי אפסקימא א"ר אבא גרגילא מאי גרגילא א"ר יעקב דיקלא דחד גברא איכא דאמרי מאי אפסקימא

א"כ לימא קרא חמשים חמשים מאי חמשים בחמשים שמעת מינה תרתי:

האי מיבעי ליה ליטול חמשים ולסבב חמשים

אמני מבנד

אם אינו יכול להבליעו בזו אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום ר' מאיר שמעתי שמקדרין בהרים: גמ' מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר רב ראמר קרא (שמות כז, יח) ארך החצר מאה באמה ורוחב חמשים בחמשים אמרה תורה בחבל של חמשים

ובלבד שלא יצא חוץ לתחום

דוז בח

היה מודד והגיע לגיא או לגדר מבליעו וחוזר למדתו הגיע להר מבליעו וחוזר למדתו

כנובר, אין מודדין אלא בחבל של נ' אמה לא פחות ולא יותר ולא ימדוד אלא כנגד לבו

נפק אחוי ליה הנך אטמהתא דשורא דמבלעי בדגלת בע' אמה ושיריים:

הא איכא דגלת דמפסקא יתר ממאה וארבעים ואחת ושליש

א"ל התם ליכא למימר מלי הכא איכא למימר מלי א"ל רב ספרא לרבא הרי בני אקיסטפון רמשחינן להו תחומא מהאי גיסא דארדשיר ובני (תחומא) דארדשיר משחינן להו תחומא מהאי גיסא דאקיסטפון

מודרין לה מן הקשת

רשליש ראפילו ד' אלפים אמה א"ל אין והאמר רב הונא עיר העשויה כקשת אם יש בין ב' ראשיה פחות מארבעת אלפים אמה מודדין לה מן היתר ואם לאו

הכי השתא התם איכא בתים הכא ליכא בתים ראמר ליה רבא לאביי כמה יהא בין חיצון לחיצון כמה יהא מאי נפקא לך מינה כל שאילו מכניס אמצעי ביניהן ואין בין זה לזה אלא מאה וארבעים ואחת

והא את הוא דאמרת כוותיה דרבא בריה דרבה בר רב הונא מסתברא דאמר יותר מאלפים אמה

א"ל רבא לאביי כמה יהא בין חיצון לאמצעי א"ל אלפים אמה

בין זה לזה אלא ק"מ אמה ואחת ושליש עשה אמצעי את שלשתן להיות אחד

הא ליכא אמצעי לא תיובתא דרב הונא אמר לך רב הונא הא אתמר עלה אמר רבה אמר רב אידי א"ר חנינא לא משולשין ממש אלא רואין כל שאילו מטיל אמצעי ביניהן ויהיו משולשין ואין

תנן וכן שלשה כפרים המשולשין אם יש בין שנים החיצונים מאה וארבעים ואחת אמה ושליש עושה אמצעי את שלשתן להיות אחד טעמא דאיכא אמצעי

ואי אשמעינן הכא משום דדחיקא תשמישתייהו אבל התם דלא דחיקא תשמישתייהו אימא לא צריכא

צריכא דאי מההיא הוה אמינא חד לחדא וחד לתרתי קמ"ל דלתרתי תרי יהבינן להר

אי רבי מאיר היא הא תני ליה רישא נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר

עא מני ר' מאיר היא

לימא תיהוי תיובתיה דחייא בר רב אמר לך חייא בר רב

ה"ג מסתברא מדקתני סיפא אם יש לזו ע' אמה ושיריים ולזו ע' אמה ושיריים עושה קרפף לשתיהן להיות אחד שמע מינה

אמר לך רב הונא מאי קרפף תורת קרפף ולעולם קרפף לזו וקרפף לזו

תנן וחכמים אומרים לא אמרו קרפף אלא בין ב' עיירות תיובתא דרב הונא

וחכ"א לא אמרו וכו": איתמר רב הוגא אמר נותנין קרפף לזו וקרפף לזו חייא בר רב אמר קרפף [א'] לשתיהן

גמ' מנא הני מילי אמר רבא דאמר קרא (במדבר לה, ד) מקיר העיר וחוצה אמרה תורה תן חוצה ואחר כך מדוד:

וכן ג' כפרים המשולשין אם יש בין שנים חיצונים מאה וארבעים ואחת ושליש עשה אמצעי את שלשתן להיות אחד:

קרפף את שתיהן להיות אחד

אמר ליה ה"מ בעיגולא מגו רבוע אבל באלכסונא בעינא מפי דאמר מר כל אמתא בריבוע אמתא ותרי חומשי באלכסונא: בותני קרפף לעיר דברי רבי מאיר וח"א לא אמרו קרפף אלא בין שתי עיירות אם יש לזו שבעים אמה ושיריים ולזו שבעים אמה ושיריים עושה

אמר ליה רב חנילאי מחוזנאה לרב אשי מכדי כמה מרובע יתר על העגול רביע הני תמני מאה שית מאה ושיתין ושבע נכי תילתא הוי

במתא עיגולתא והא ריבעוה אימור דאמרינן חזינן כמאן דמרבעא רבועי ודאי מי מרבענא

א"ל רב חביבי מחוונאה לרב אשי והא איכא מורשא דקרנתא

לירובין

בעי מיניה רב אמי בר אדא הרפנאה מרבה סולם מכאן ופתח מכאן מהו א"ל הכי אמר רב סולם תורת פתח עליו

א"ל לדידי אמרו לי הנהו סבי ההיא אשפה הוה לה מחד גיסא והשתא דאיפניא לה אשפה הוה לה כשני פתחים ואסיר א"ל לאו אדעתאי

אמר ליה סבי דידה אמרי לי רב חייא בר אסי מערב כולה ואמינא ש"מ עיר של יחיד ונעשית של רבים היא

היתה של רבים והרי היא כו': רבי זירא ערבה למתא דבי רבי הייא ולא שבק לה שיור א"ל אביי מאי טעמא עבד מר הכי

הב"ע כגון דעבוד דקה וכי הא דאמר רב אידי בר אבין אמר רב חסדא אחד מבני מבוי שעשה דקה לפתחו אינו אוסר על בני מבוי:

אמר מר או כולה או מבוי מבוי בפני עצמו מ"ש דלחצאין דלא דאסרי אהדדי מבוי מבוי נמי אסרי אהדדי

רה"ר מהכא

איכא דאמרי אמר רב פפא לא תימא לארכה הוא דלא מערבין אבל לרחבה מערבין אלא אפילו לרחבה נמי לא מערבין עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא בשתי חצירות זו לפנים מזו דפנימית אחדא לדשא ומשתמשא אבל הכא מי מצו מסלקי

פיתחא והני נפקי בהאי פיתחא

אפי' תימא ר' עקיבא עד כאן לא קאמר רבי עקיבא התם אלא בשתי חצירות זו לפנים מזו דפנימית לית לה פיתחא אחרינא אבל הכא הני נפקי בהאי אפי' תימא ר' עקיבא עד כאן לא קאמר רגי המותרת במקומה אוסרת אפי' שלא במקומה

אמר מר ואין מערבין אותה לחצאין אמר רב פפא לא אמרו אלא לארכה אבל לרחבה מערבין

מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן באמצע אמרו לו אין מערבין רה"ר בכך

ואין לה אלא פתח אחד מערבין את כולה מאן תגא דמיערבא רה"ר אמר רב הונא בריה דרב יהושע רבי יהודה היא דתניא יתר על כן א"ר יהודה מי שיש לו שני בתים בשני צידי רה"ר עושה לחי

היתה של רבים והרי היא של רבים

ואין מערבין אותה לחצאין אלא או כולה או מבוי מבוי בפני עצמו

ת"ר עיר של יחיד ונעשית של רבים ורה"ר עוברת בתוכה כיצד מערבין אותה עושה לחי מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן באמצע

גגל' היכי דמי עיר של יחיד ונעשית של רבים אמר רב יהודה כגון דאיסקרת' דריש גלותא א"ל ר"ג מ"ט אילימא משום דשכיחי גבי הרמנא מדכרי אהדדי כולהו ישראל נמי בצפרא דשבתא שכיחי גבי הדדי אלא אמר רב נחמן כגון דיסקרתא

חצירות של שני בתים:

נשל רבים ונעשית של יחיד ונעשית של רבים מערבין את כולה רשל רבים ונעשית של יחיד אין מערבין את כולה אא"כ עשה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה שיש בה חמשים דיורין דברי רבי יהודה ר"ש אומר ג'

אמר רבינא לא להקל על דברי תורה אלא להחמיר על דברי תורה ותחומין דרבון:

שלא אמרו חכמים את הדבר להחמיר אלא להקל: והתניא לא אמרו חכמים את הדבר להקל אלא להחמיר

אמר אביי ובלבד שלא ירבה יותר ממדת העיר באלכסונא:

ריבה לאחד ומיעט לאחד כו": הא תו למה לי היינו הך הכי קאמר ריבה אחד ומיעט אחד שומעין לוה שריבה

צמ' למקום שריבה אין למקום שמיעט לא אימא אף למקום שריבה:

דף נט

ואפילו עבד אפילו שפחה נאמנין לומר עד כאן תחום שבת שלא אמרו חכמים את הדבר להחמיר אלא להקל:

אמר ר"ג אמר רבה בר אבוה נקיטינן אין מקדרין לא בעגלה ערופה ולא בערי מקלט מפני שהן של תורה: בתנג" אין מודרין אלא מן המומחה ריבה למקום א' ומיעט למקום אחר שומעין למקום שריבה ריבה לאחד ומיעט לאחד שומעין למרובה

ובלבד שלא יצא חוץ לתחום: מאי טעמא אמר רב כהנא גזירה שמא יאמרו מדת תחומין באה לכאן: אם אינו יכול להבליעו: תנו רבנן כיצד מקדרין תחתון כנגד לבו עליון כנגד מרגלותיו אמר אביי נקיטינן אין מקדרין אלא בחבל של ארבע אמות

רכ הוגא בריה דרב נתן מחני לקולא אמר רבא לא שנו אלא בהר המתלקט עשרה מתוך ד' אבל בהר המתלקט עשרה המתלקט עשרה מתוך ד' אומדו והולך לו: רב הוגא בריה דרב נתן מחני לקולא אמר רבא לא שנו אלא בהר המתלקט עשרה מתוך המש אבל בהר המתלקט עשרה מתוך ד' אומדו והולך לו:

התם שאין חוט המשקולת יורד כנגדו הכא בחוט המשקולת יורד כנגדו

איכא דאמרי אמר רב יוסף אפילו יתר מאלפים כמאן דלא כת"ק ולא כאחרים

איתיביה אביי עמוק ק' ורוחב נ' מבליעו ואם לאו אין מבליעו הוא דאמר כאחרים דתניא אחרים אומרים אפילו עמוק אלפים ורוחב נ' מבליעו וכמה עומקו של גיא אמר רב יוסף אלפים

אבל חוט המשקולת יורד כנגדו מודדו מדידה יפה

אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא שאין חוט המשקולת יורד כנגדו

והא אנן תנן מבליעו וחוזר למידתו התם ניחא תשמישתא הכא לא ניחא תשמישתא

אם היה גיא מעוקם מקריר ועולה מקריר ויורד הגיע לכותל אין אומרים יקוב הכותל אלא אומדו והולך לו

וצופה וחוזר למידתו

תנינא להא דתנו רבנן היה מודד והגיע המידה לגיא אם יכול להבליעו בחבל של חמשים אמה מבליעו ואם לאו הולך למקום שיכול להבליעו ומבליעו

דף סא

אמר רבא תרוייהו תננהי אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה

א"ר אידי אין אלו אלא דברי נביאות מה לי כלתה בחצי העיר מה לי כלתה בסוף העיר

כולה כד' אמות ומשלימין לו את השאר

לא קשיא כאן שכלתה מדתו בחצי העיר כאן שכלתה מדתו בסוף העיר וכדר' אידי דאמר רבי אידי א"ר יהושע בן לוי היה מודד ובא וכלתה מדתו בחצי העיר אין לו אלא חצי העיר כלתה מדתו בסוף העיר נעשית לו העיר

אחת משתכר אותה אמה ומפסיד את כל העיר כולה מפני שמדת העיר עולה לו במדת התחום

הנותן עירובו בתוך עיבורה וכו': הוץ לתחום ס"ד אלא אימא הוץ לעיבורה: מה שנשכר הוא מפסיד: מה שנשכר ותו לא והתניא הנותן את עירובו בתוך עיבורה של עיר לא עשה ולא כלום נתנו חוץ לעיבורה של עיר אפילו אמה

רבא בר רב שילא אמר אפי' תימא למזרח למזרח ביתו ולמערב למערב ביתו כגון דקאי ביתיה באלכסונא:

א"ר יצחק מי סברת למורח למורח ביתו למערב למערב ביתו לא למורח למורח בנו למערב למערב בנו.

היכי משכחת לה

גמ' קא סלקא דעתך למזרח למזרח ביתו למערב למערב ביתו בשלמא הימנו ולביתו אלפים אמה ולעירובו יתר מכאן משכחת לה דמטי לביתיה ולא מטי לעירובו אלא הימנו ולעירובו אלפים אמה ולביתו יתר מכאן

מה שנשכר הוא מפסיד:

נתנו חוץ לתחום אפילו אמה אחת

הנותן את עירובו בעיבורה של עיר לא עשה ולא כלום

לעירובו אלפים אמה ולביתו יתר מכאן אסור לביתו ומותר לעירובו

ואסור לעירובו

אמר ליה אביי לרב יוסף הא דרבי יצחק גמרא או סברא אמר ליה מאי נפקא לן מינה אמר ליה גמרא גמור זמורתא תהא: מתנ"ל מי שהיה במורח ואמר לבנו ערב לי במערב במערב ואמר לבנו ערב לי במזרח אם יש הימנו ולביתו אלפים אמה ולעירובו יותר מכאן מותר לביתו

בחצר אחת

אלא כעין חדשה מהו רב הונא ורב יהודה חד אמר בעיא שיור וחד אמר לא בעיא שיור: ר"ש אומר ג' חצירות וכו': אמר רב המא בר גוריא אמר רב הלכה כר"ש רבי יצחק אמר אפי' בית אחד וחצר אחת חצר אחת ס"ד אלא אימא בית אחד

איבעיא להו חדשה מהו חדשה כי היכי דאיהי הויא שיור לגדולה גדולה נמי הויא שיור לקטנה

חכמים והיא היתה שיור

אמר היינו ראמר לי מר חזי רלא מצווחת עלה בכי מררשא: אלא א"כ עשה חוצה לה כעיר חדשה: תניא א"ר יהודה עיר אחת היתה ביהודה וחדשה שמה והיו בה נ' דיורים אנשים ונשים ומף ובה היו משערים

הדר אמר כווי נמי לא בעי דההוא בי תיבוא דהו"ל למר בר פופידתא מפומבדיתא ושויה שיור לפומבדיתא

עבר אמר לא דמי התם אי בעי לערובי דרך גגות והני לא מערבי הילכך נעבדן כווי

לערובי בהדי הדדי לא מצו מערבי

הדר אמר אין מערבין את כולה תגן [מכלל] ראי בעי לעירובי מצי מערבי אלא איעביד להו כווי דאי בעו לעירובי דרך חלונות מצו מערבי הדר אמר לא בעי דהא רבה בר אבוה מערב לה לכולה מחווא ערסייתא ערסייתא משום פירא דבי תורי דכל חד וחד הוי שיור לחבריה ואע"ג דאי בעו

להנהו בתי דפתיחי לנהרא אמר הני להוי שיור למתא

איסתלק מהכא הנהר בני קקונאי דאתי לקמיה דרב יוסף אמרו ליה הב לן גברא דליערב לן מאתין א"ל לאביי זיל ערב להו וחזי דלא מצווח' עלה בבי מדרשא אזל חזא

הכא במאי עסקינן דלא גבוה מרפסת עשרה ואי לא גבוה מרפסת עשרה כי עביד דקה מאי הוי במגופפת עד עשר אמות דכיון דעביד דקה איסתליקי

רמי ליה רב ברונא לרב יהודה במעצרתא דבי רב חנינא מי אמר שמואל תורת מחיצה עליו והאמר רב נחמן אמר שמואל אנשי מרפסת ואנשי חצר ששכחו

ואי לא גבוה מרפסת עשרה כי קא עביד רקה מאי הוי במגופפת עד עשר אמות דכיון דעביד דקה איסתלוקי איסתלוק ליה מהכא

הכא במאי עסקינן בדלא גבוה מרפסת עשרה

ולא עירבו אם יש לפניהם דקה ארבעה אינה אוסרת ואם לאו אוסרת

ه بار

ומי אמר רב נחמן הכי והאמר רב נחמן אמר שמואל אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו

בסולם שבין שתי חצירות רצו אחד מערב רצו שנים מערבין

אמר להו רב נחמן לא תציתו ליה הכי אמר רב אדא אמר רב סולם תורת פתח עליו ותורת מחיצה עליו תורת מחיצה עליו כדאמרן תורת פתח עליו

99 גירונין

מאי אין בה דיורין אינה ראויה לדירה תא שמע שבת בעיר אפי' היא גדולה כאנטיוכיא במערה אפילו היא כמערת צדקיהו מלך יהודה מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה קתני עיר דומיא

באין בה דיורין מודו ליה

אלא אלפים אמה ר"א אומר אחד שבת ואחד הניח מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה מיתיבי אמר להן ר"ע אי אתם מודים לי בנותן את עירובו במערה שאין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה אמרו לו אימתי בזמן שאין בה דיורין הא

ולמודד שאמרו נותנין אלפים אמה שאפילו סוף מדתו כלה במערה: גמ' אמר רב יהודה אמר שמואל שבת בעיר חריבה לרבנן מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה הניח את עירובו בעיר חריבה אין לו ממקום עירובו

אמרו לו אימתי בומן שאין בה דיורין אבל יש בה דיורין מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה נמצא קל תוכה מעל גבה

בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה רבי עקיבא אומר אין לו אלא ממקום עירובו אלפים אמה אמר להן ר"ע אי אתם מודים לי בנותן עירובו במערה שאין לו אלא ממקום עירובו אלפים אמה

הואי: בתוב" אנשי עיר גדולה מהלבין את כל עיר קטנה ואנשי עיר קטנה מהלבין את כל עיר גדולה כיצד מי שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה

רב רימי בר חינוא אמר אנשי עיר גדולה ואנשי עיר קטנה הואי רב כהנא מתני הכי רב טביומי מתני הכי רב ספרא ורב דימי בר חינוא חד אמר עיר העשויה כקשת הואי וחד אמר אנשי עיר קטנה ואנשי עיר גדולה

רב ספרא אמר עיר העשויה כקשת הואי

השתא נמי מטטרגי בני חמתן לבני גדר כולי האי לא כייפי להו

כי אולי להתם נמי מטטרגי להר כלבא בלא מתיה שב שנין לא נבח

ומאי שנא שבת דשכיחא בה שכרות

כי אתא רב דימי אמר טטרוגי מטטרגי להו בני גדר לבני חמתן ומאי התיר התקין

עבוד דקה

א"ל התם לא בעיתא תשמישתא הכא בעיתא תשמישתא אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא התיר ר' שיהר בני גדר יורדין לחמתן ואין בני חמתן עולין לגדר מאי טעמא לאו משום דהני עבוד דקה והני לא

אמר ליה אביי רקה ארבע אמות אמרת לן עלה מאי שנא מכל רקי רעלמא רארבעה

אלא מפתח ביתו

מי שהיה בעיר גדולה והניח את עירובו בעיר קטנה היה בעיר קטנה והניח את עירובו בעיר גדולה מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה אמר רב יוסף אמר רמי בר אבא אמר רב הונא עיר שיושבת על שפת הנחל אם יש לפניה דקה ארבעה מודדים לה משפת הנחל ואם לאו אין מודדין לה

מאן דתני אנשי לא משתבש דמוקים לה בנותן ומאן דתני אין אנשי לא משתבש דמוקים לה במודד החסודי מחסרא והכי קתני אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה ואין אנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה במה דברים אמודים במודד אבל

אמר רב נחמן מאן דתני אנשי לא משתבש ומאן דתני אין אנשי לא משתבש

סוף העיר איצטריכא ליה דלא תנן

ולא והתנן ולמודד שאמרו נותנין לו אלפים אמה שאפילו סוף מדתו כלה במערה

ורבי אידי אנשי אנשי תני ומוקים לה בנותן אבל מודד לא תנן

מאי טעמא לאו משום דהני כלתה מדתן בחצי העיר והני כלתה מדתן בסוף העיר

ואין אנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה

א"ל אביי לרב יוסף קי"ל משנת רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי ואמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר בן יעקב

אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר בן יעקב ורב הונא אמר מנהג כרבי אליעזר בן יעקב ור' יוחנן אמר נהגו העם כר' אליעזר בן יעקב החם ראתי ביומיה

וכי ליתיה לא אסר והתנן המניח את ביתו והלך לו לשבות בעיר אחרת אחד נכרי ואחד ישראל אוסר דברי רבי מאיר

עכו"ם דכי איתיה גוירה שמא ילמד ממעשיו כי איתיה אסר כי ליתיה לא אסר

לעולם קסבר דירה בלא בעלים לא שמה דירה וישראל דכי איתיה אסר כי ליתיה גזרו ביה רבנן

רמאי קסבר אי קסבר דירה בלא בעלים שמה דירה אפי' עכו"ם נמי ניתסר ואי קסבר דירה בלא בעלים לא שמה דירה אפילו ישראל נמי לא ניתסר

אמר מר חצירו של עכו"ם הרי הוא כדיר של בהמה והא אנן תנן הדר עם העכו"ם בחצר הרי זה אוסר עליו

רבי אליעור בן יעקב אומר לעולם אינו אוסר עד שיהו שני ישראלים אוסרים זה על זה

נאם יש שם ישראל אחד אוסר דברי רבי מאיר

גופא חצירו של עובד כוכבים הרי הוא כדיר של בהמה ומותר להכניס ולהוציא מן חצר לבתים ומן בתים לחצר

אלא למ"ד שכירות רעועה בעינן מאי איכא למימר אפי' הכי חשיש עכו"ם לכשפים ולא מוגר

אלא בריאה במוהרקי ואבורגני רעועה בלא מוהרקי ואבורגני הניחא למ"ד שכירות בריאה בעינן

ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן בן נח נהרג על פחות משוה פרוטה ולא ניתן להשבון

ברבי יעקב בר גיורי משמיה דרבי יוחנן הוו יודעין ששוכרין מן העכו"ם אפילו בפחות משוה פרוטה

אלא למ"ד שכירות רעועה בעינן מאי איכא למימר דאתמר רב חסדא אמר שכירות בריאה ורב ששת אמר שכירות רעועה מאי רעועה מאי בריאה אילימא בריאה בפרוטה רעועה פחות משוה פרוטה מי איכא למאן דאמר מעכו"ם בפחות משוה פרוטה לא והא שלח רבי יצחק

מ"ט אילימא משום דסבר דלמא אתי לאחזוקי ברשותו הניחא למ"ד שכירות בריאה בעינן

ור"מ סבר ומנין דמקרי ודייר ואמרו רבנן אין עירוב מועיל במקום עכו"ם ואין ביטול רשות מועיל במקום עכו"ם עד שישכיר ועכו"ם לא מוגר

ב, אליעור בן יעקב סבר כיון דעובד כוכבים חשוד אשפיכות דמים תרי דשכיחי דדיירי גזרו בהו חד לא שכיח לא גזרו ביה דבנן

אלא דכ"ע דירת עכו"ם לא שמה דירה והכא בגוירה שמא ילמד ממעשיו קא מיפלגי

אמר להו אביי וסבר רבי מאיר דירת עכו"ם שמה דירה והתניא חצירו של עובד כוכבים הרי הוא כדיר של בהמה

אלא ר' אליעור בן יעקב מאי קסבר אי קסבר דירת עובד כוכבים שמה דירה אפילו חד נמי ניתסר ואי לא שמה דירה אפי' תרי נמי לא ניתסר

ĽĽ،

למ' יתיב אביי בר אבין ורב חינוא בר אבין ויתיב אביי גבייהו ויתבי וקאמרי בשלמא ר"מ קסבר דירת עובד כוכבים שמה דירה ולא שנא חד ולא שנא

דף סב

פרקו הזר

רבי יהודה אומר בלשון אחר מהרו ועשו צרכיכם במבוי עד שלא יוציא ויאסר עליכם:

מחני' הדרך עם העכו"ם בחצר או עם מי שאינו מודה בעירוב הרי זה אוסר עליו אמר ר"ג מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים ואמר לנו אבא מהרו והוציאו את הכלים למבוי עד שלא יוציא ויאסר עליכם

עוון עלך כיצד מעברין

אמר ליה רבא פלגאה בעירובין לית דחש להא דרבי עקיבא:

מר יהודה אשכחינהו לבני מברכתא דקא מותבי עירובייהו בבי כנישתא דבי אגובר אמר להו גוו ביה טפי כי היכי דלישתרי לכו טפי

והא כמערת צדקיהו קתני כמערת צדקיהו ולא כמערת צדקיהו כמערת צדקיהו גדולה ולא כמערת צדקיהו דאילו התם חריבה והכא ישיבה

אמה ובשבת מודי

לא תימא עיר דומיא דמערה אלא אימא מערה דומיא דעיר מה עיר ישיבה אף מערה ישיבה ורבי עקיבא היא דאמר אין לו ממקום עירובו אלא אלפים

מני אילימא רבי עקיבא מאי איריא חריבה אפילו ישיבה נמי אלא לאו רבון וטעמא דשבת אין אבל הניח לא

דמערה מה מערה חריבה אף עיר חריבה ושבת אין אבל הניח לא

88 עירובין

אמר רב ברונא אמר רב כל הישן בקילעא שאיש ואשתו שרויין בה עליו הכתוב אומר (מיכה ב, ט) נשי עמי תגרשון מבית הענוגיה

א"ר שמואל בר איניא משמיה דרב גדול תלמוד תורה יותר מהקרבת תמידין דאמר ליה עתה באתי

וגמירי דכל זמן שארון ושכינה שרויין שלא במקומן אסורין בתשמיש המטה

מיד (יהושע ה, יג) וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק ואמר רבי יוחנן מלמד שהלך בעומקה של הלכה

אמר לו אמש ביטלחם תמיד של בין הערבים ועכשיו ביטלחם תלמוד תורה על איזה מהן באת אמר לו עתה באתי

מנאמר (יהושע ה, יג) ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו ורתיב ויאמר (לו) כי אני שר צבא ה' עתה באתי וגו'

ופליגא דר' אבא בר פפא דאמר ר' אבא בר פפא לא נענש יהושע אלא בשביל שביטל את ישראל לילה אחת מפריה ורביה

וכתיב (דברי הימים א ז, כז) נון בנו יהושע בנו

דכתיב (במדבר כז, כא) ולפני אלעזר הכהן יעמד ולא אשכחן דאיצטריך ליה יהושע א"ר לוי כל דמותיב מלה קמיה רביה אזיל לשאול בלא ולד שנאמר (במדבר יא, כח) ויען יהושע בן גון משרת משה מבחוריו ויאמר אדוני משה כלאם

צוה אפ"ה איענש

ר' אליעור אומר מורידין אותו מגדולתו שנאמר (במדבר לא, כא) ויאמר אלעור הכהן אל אנשי הצבא וגו' אע"ג דאמר להו לאחי אבא צוה ואותי לא

היאירי קיים אמר רבי אבא בר זברא כל הנותן מתנותיו לכהן אחד מביא רעב לעולם שנאמר (שמואל ב כ, כו) עירא היאירי היה כהן לרוד הוא דהוה כהן לכו"ע

זעירי אמר רבי חניגא נקרא חוטא שנאמר (תהלים קיט, יא) בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך רב המנוגא רמי כתיב בלבי צפנתי אמרתך וכתיב (תהלים מ, י) בשרתי צרק בקהל רב לא קשיא כאן בזמן שעירא היאירי קיים כאן בזמן שאין עירא

לימים וגו' על כן וחלתי וכתיב (דברים לב, כד) עם חמת ווחלי עפר

בפניו הוה והא רחוק ממנו שלש פרסאות קאמר וליטעמיך שמו ושם אביו למה אלא שלא תאמר משל היה אמר ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל המורה הלכה בפני רבו ראוי להכישו נחש שנאמר (איוב לב, ו) ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר צעיר אני

ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן אותו תלמיד יהודה בן גוריא שמו והיה רחוק ממנו שלש פרסאות

אמרה לו גביא אתה אמר לה לא גביא אנכי ולא בן גביא אנכי אלא כך מקובלני כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה

ותלמיד אחד היה לו לרבי אליעור שהורה הלכה בפניו אמר רבי אליעור לאימא שלום אשתו תמיה אני אם יוציא זה שנתו ולא הוציא שנתו

אמרו אף על פי שהאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיום

אמר רבא בפניו אסור וחייב מיתה שלא בפניו אסור ואין חייב מיתה ושלא בפניו לא והא תניא ר"א אומר לא מתו בני אהרן עד שהורו הלכה בפני משה רבן מאי דרוש (ויקרא א, ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח

ככוד לרב

ביה קלא ולא אשגח ביה א"ל ליהוי האי גברא בשמתא א"ל כי האי גווגא מי מתחוא כאפקרותא אמר ליה (משלי כא, ל) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כל מקום שיש בו חילול השם אין חולקין

ואי בעית אימא שאני רב אחא בר יעקב דמופלג אמר רבא ולאפרושי מאיסורא אפילו בפניו שפיר דמי רבינא הוה יתיב קמיה דרב אשי חזייה לההוא גברא דקא אסר ליה לחמריה בצינתא בשבתא רמא

והאמר רבא צורבא מרבון חזי לופשיה שאני התם דאתחילו בכבודו

אמר להו רב אחא בר תחליפא לא ליחוש ליה לסבא אמר להו ר"א מהגרוניא הכי אמר רבא צורבא מרבנן חזי לנפשיה חזי ואיעניש רבי אלעזר מהגרוניא

(סימן זיל"א להני"א מחלי"ף איק"א ויעק"ב) רבי אלעזר מהגרוניא ורב אבא בר תחליפא איקלעו לבי רב אחא בריה דרב איקא באתריה דרב אחא בר יעקב בעי רב אחא בריה דרב איקא למיעבר להו

אמר ליה לא סבר מר הא דאמר רבא צורבא מרבנן חזי לנפשיה אמר ליה אנא מיזבן זבינא

אמר רבא צורבא מרבנן חזי לנפשיה רבינא איקלע למחוזא אייהי אושפיזכניה סכינא וקא מחוי ליה אמר ליה זיל אמטייה לרבא

ארא

א"ל והא רב המנונא אורי בחרתא דארגו בשני דרב חסדא אמר ליה לאו אורי גאמר אמר ליה אתמר אורי ואתמר לא אורי בשני דרב הונא רביה הוא דלא אורי ואורי בשני דרב חסדא דתלמיד חבר דיליה הוה ואנא נמי תלמיד חבר דמר

רבינא סר סכינא בבבל א"ל רב אשי מאי טעמא עבד מר הכי

רב המנונא אורי בחרתא דארגו בשני דרב חסדא

דף סג

רב חסדא אורי בכפרי בשני דרב הונא

כל שני דרב הונא ולא אורי

א"ל אפילו ביעתא בכותחא בעו מגלת מענית דכתיבא ומנחא מהו לאורויי באתרי דרביה א"ל הכי א"ר יוסף אפי' ביעתא בכותחא בעו מיניה מרב חסדא א"ל ר' יעקב בר אבא לאביי כגון מגלת תענית דכתיבא ומנחא מהו לאורויי באתרי דרביה א"ל הכי א"ר יוסף אפי' ביעתא בכותחא בעו מיניה מרב חסדא

מצו לאורויי במקום רבו

פרקו הדר

בדורות האחרונים שבנות ישראל פרוצות בכשפים מעבירין תוא שלימין מעבירין פתיתין אין מעבירין אמר ליה רב אסי לרב אשי ואפתיתין לא עבדן והכתיב (יחוקאל יג, יט) ותחללנה אותי אל עמי בשעלי שעורים

אמר מר ואין מעבירין על האוכלין אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי לא שנו אלא בדורות הראשונים שאין בנות ישראל פרוצות בכשפים אבל

ראמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מאי פתח ליה רבן גמליאל לההוא גברא (משלי יב, יח) יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא כל הבוטה

תנאי היא דאיכא למאן דאמר פותחין בחרטה

איני והאמר רב נחמן מפירין נדרים בין מהלך בין עומד ובין רכוב

רכוב שאני השתא דאתית להכי לרמי בר אבא נמי לא קשיא רכוב שאני

והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה לא שנו אלא ששתה רביעית אבל שתה יותר מרביעית כל שכן דרך טורדתו ושינה משכרתו

קתני מיהת שלשה מילין שאני יין האיטלקי דמשכר טפי

לא רכוב ולא מהלך ולא עומד אלא יושב

ומייל אחריהן ג' מילין עד שהגיע לסולמא של צור כיון שהגיע לסולמא רצור ירד ר"ג מן החמור ונתעטף וישב והתיר לו נלמדנו שאין מפירין נדרים הרבה דברים למדנו באותה שעה למדנו שרביעית יין האיטלקי משכר ולמדנו שיכור אל יורה ולמדנו שדרך מפיגה את היין ולמדנו שאין מפירין נדרים

רלמדנו שהגיע לכזיב בא אחד לישאל על נדרו אמר לזה שעמו כלום שתינו רביעית יין האיטלקי אמר לו הן אם כן יטייל אחרינו עד שיפיג יינינו

באותה שעה למדנו שכוון רבן גמליאל ברוח הקודש ושלשה דברים למדנו באותה שעה למדנו שאין מעבירין על האוכלין

ניטפּל לו ר' אילעאי אמר לו מהיכן אתה אמר לו מעיירות של בורגנין ומה שמך מבגאי שמני כלום היכירך רבן גמליאל מעולם אמר לו לאו ניטפּל לו ר' אילעאי אמר לו מהיכן אתה אמר לו מבגאי טול גלוסקין הללו מאילעאי

כל שכן שדרך מינה משכרתי הדרך מיל מפיגה היין והתניא מעשה בר"ג שהיה רוכב על החמור והיה מהלך מעכו לכזיב והיה רבי אילעאי מהלך אחריו מצא גלוסקין בדרך אמר לו

ואמר רב הנין ואיתימא ר' הנינא מאי קראה דכתיב (במדבר כא, ב) וידר ישראל גדר וגו' אמר רמי בר אבא דרך מיל ושינה כל שהוא מפיגין את היין אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה לא שנו אלא ששתה כדי רביעית אבל שתה יותר מרביעית

רבא אמר אפילו עבר עיסקא ורווח רב פפא אמר אפי' מצא מציאה אמר רב נחמן בר יצחק אפילו כתב בהר תפילין

בעל בנכסי אשתו

פתח אידך ואמר המחזיק בנכסי הגר מה יעשה ויתקיימו בידו יקח בהן ספר תורה אמר רב ששת: אפילו

פתח חד ואמר היכי דמי שתוי והיכי דמי שיכור שתוי כל שיכול לדבר לפני המלך שיכור כל שאינו יכול לדבר לפני המלך

לימא מילתא דלא שמיע לחבריה דאמר מרי בר רב הונא לא יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זוכרו

אמר רבה בר רב הונא שתוי אל יתפלל ואם התפלל תפלחו תפלה שיכור אל יתפלל ואם התפלל תפלחו תועבר ארנהר יופטי אמרו כל חד מינן

מאבר הונה של תורה אמר ליה הדרי בי

דעתאי אמר ליה רבא מאי טעמא אמר מר הכי האמר ר' אחא בר חנינא מאי דכתיב (משלי כט, ג) ורועה זונות יאבד הון כל האומר שמועה זו נאה וזו אינה נאה

אמר רב יהודה אמר שמואל שתה רביעית יין אל יורה אמר רב נחמן לא מעליא הא שמעתא דהא אנא כל כמה דלא שתינא רביעתא דחמרא לא צילא גופא אמר רב יהודה אמר שמואל אפילו שכירו ואפי' לקיטו נותן עירובו ודיו אמר רב נחמן כמה מעליא הא שמעתא

אמר ליה אביי לרב יוסף היו שם חמשה שכירו וה' לקיטו מהו אמר ליה אם אמרו שכירו ולקיטו להקל יאמרו שכירו ולקיטו להחמיר

ואפילו לקיטו נותן עירובו ודיו

אכרותא לדרדקי אלא אמר רבא ליזיל חד מינייהו ליקרב ליה ולשאול מיניה דוכתא ולינח ביה מידי דהוה ליה כשכירו ולקיטו ואמר רב יהודה אמר שמואל אפילו שכירו

במערבי יאמרו עירוב מועיל במקום נכרי דמכרזינן

אם כן בימלת תורת עירוב מאותו מבוי

דף סד

אול רב הונא בריה דרב יהושע אמרה לשמעתא קמיה דרבא אמר ליה

אמר להו כל בטולי רשותייהו גבי חד מילתא דלא שכיחא היא ומילתא דלא שכיחא לא גזרו בה רבון

אמרו ליה מידי הוא מעמא אלא דלא שכיח דדיירי והכא הא קדיירי

אתר אמרו ליה לאביי אמר להו זילו בטילו רשותייכו לגבי חד הוה ליה יחיד במקום נכרי ויחיד במקום נכרי לא אסר

ההוא מבואה דהוה דייר בה לחמן בר ריסתק אמרו ליה אוגר לן רשותך לא אוגר להו

רבא אמר אם אשתו נדה היא תבא עליו ברכה ולא היא דעד האידנא מאן נטריה

ואמר רב יוסף אפי' באשתו נדה

ספ גירובין

אמר להן ריש לקיש נשכור ולכשנגיע אצל רבותינו שבדרום נשאל להן אתו שיילו לר' אפס אמר להן יפה עשיתם ששכרתם

מאי כיון דמצי מסליק אגרינא או דילמא השתא מיהא הא לא סלקיה

אמרו מהו למיגר מיניה כל היכא דלא מצי מסליק ליה לא תיבעי לך דלא אגרינא כי תיבעי היכא דמצי מסליק ליה

ר"ל ותלמידי דרבי חנינא איקלעו לההוא פונדק ולא הוה שוכר והוה משכיר

א"ל (משלי ט, ט) תן לחכם ויחכם עוד

או דילמא ה"נ מירתת דסבר השתא אתי ישראל וחזי לי

אבל הכא אמינא ליה נפק אול ליה

לי ישראל דהוה גבך היכא

בעא מיניה רבי אליעזר מרב ישראל ונכרי בחיצונה וישראל בפנימית מהו התם מעמא משום דשכיח דדייר דמירתת נכרי וסבר השתא אתי ישראל ואמר

אמר רב הונא בריה דרב יהושע לעולם כר' אליעזר בן יעקב וכרבי עקיבא והכא במאי עסקינן כגון שעירבו וטעמא דאיכא נכרי דאסיר אבל ליכא נכרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לעולם כר' אליעזר בן יעקב וכרבי עקיבא והכא במאי עסקינן כגון שעירבו וטעמא דאיכא נכרי דאסיר אבל ליכא נכרי

אלא כר"ע דאמר רגל המותרת במקומה אוסרת שלא במקומה

ואלא מאי כר"א בן יעקב האמר עד שיהו שני ישראלים אוסרין זה על זה

וכי תימא מעשה שהיה כך היה והא בעו מיניה מרב פנימי במקומו מהו ואמר להן מותר

אמר רב יוסף תרי גברי רברבי כרבנן ליטעו בהאי מילתא אי כרבי מאיר למה לי ישראל בחיצונה

יתוב רבה ורב יוסף בשילהי פירקיה דרב ששת ויתיב רב ששת וקאמר כמאן אמרה רב לשמעתיה כר' מאיר כרכיש רבה רישיה

אמר רב יהודה אמר רב ישראל ונכרי בפנימית וישראל בחיצונה בא מעשה לפני רבי ואסר ולפני ר' חייא ואסר

א"ר אילעאי בשלשה דברים אדם ניכר בכוסו ובכיסו ובכעסו ואמרי ליה אף בשחקו:

אי נשפך בביתו כמים איכא ברכה ואי לא לא

אף מים שניקח בכסף מעשר ומאי ניהו יין וקא קרי ליה מים

א"ר חנין בר פפא כל שאין יין נשפך בתוך ביתו כמים אינו בכלל ברכה שנא' (שמות כג, כה) וברך את לחמך ואת מימיך מה לחם שניקח בכסף מעשר

א"ר חנין לא נברא יין אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים שנא' (משלי לא, ו) תנו שכר לאובר גגו'

אמר ר' חייא כל המתיישב ביינו יש בו דעת ע' זקנים יין ניתן בע' אותיות וסוד ניתן בע' אותיות נכנס יין יצא סוד

א"ר חנינא כל המתפתה ביינו יש בו מדעת קונו שנאמר (בראשית ח, כא) וירח ה' את ריח הניחוח וגו'

אבוה דשמואל כי אתי באורחא לא מצלי תלתא יומי שמואל לא מצלי בביתא דאית ביה שיכרא רב פפא לא מצלי בביתא דאית ביה הרסנא

אמר ר"א הבא מן הדרך אל יתפלל שלשה ימים שנאמר (עזרא ה, טר) ואקבצם אל הנהר הבא אל אחרא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם וגר'

אמר רב נחמן בר יצחק אנן פועלי דיממי אנן רב אחא בר יעקב יויף ופרע

אמרה ליה ברתיה דרב חסדא לרב חסדא לא בעי מר מינם פורתא אמר לה השתא אתו יומי דאריכי וקטיני ונינום טובא

ביבהו

אמר רב יהודה לא איברי ליליא אלא לשינתא א"ר שמעון בן לקיש לא איברי סיהרא אלא לגירסא אמרי ליה לר' זירא מחדרן שמעתך אמר להו דיממי אמר רבא אי קרצתן כינה לא תנאי מר בריה דרבינא עבדה ליה אמיה ז' מני לז' יומי

אמר רב נחמן בר יצחק הלכתא בעיא צילותא כיומא דאסתנא אמר אביי אי אמרה לי אם קריב כותחא לא תנאי

כתיב מר עוקבא ביומא דשותא לא הוה נפיק לבי דינא

אמר רב חייא בר אשי אמר רב כל שאין דעתו מיושבת עליו אל יתפלל משום שנא' בצר אל יורה רבי חנינא ביומא דרתה לא מצלי אמר בצר אל יורה ששת

מאי משמע דהאי מפיק לישנא דגלויי הוא דכתיב (תהלים יח, טו) ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מכדי קראי משמע בין למר ובין למר מאי בינייהו איכא בינייהו דרב ששת: דרב ששת מסר שינתיה לשמעיה מר אית ליה דרב ששת ומר לית ליה דרב

ר, יוחנן אמר כל שאינו מפיק אתמר

מאי משמע דהאי אפיק לישנא דעבורי הוא דכתיב (איוב ו, טו) אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעבורו

א"ר חנינא כל המפיק מגן בשעת גאוה סוגרין וחותמין צרות בעדו שנאמר (איוב מא, ז) גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר

אמר רבי חנינא ל"ש אלא שלא הגיע לשכרותו של לום אבל הגיע לשכרותו של לום פטור מכולם:

מאי יכולני לפטור דקאמר נמי מדין תפלה

שפטור מן התפלה

יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שחרב בית המקדש ועד עכשיו שנאמר (ישעיהו נא, כא) לכן שמעי נא זאת ענייה ושכורת ולא מיין מיתיבי שיכור מקחו מקח וממכרו ממכר עבר עבירה שיש בה מיתה ממיתין אותו מלקות מלקין אותו כללו של דבר הרי הוא כפיקח לכל דבריו אלא

דף סה

אמר רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה

פרקו הדר

מאנימול במולי נמי לא מצי מבמל

בי תיבעי לך אליבא דמאן דאמר יש ביטול רשות מחצר לחצר התם דאי בעו לערובי מאתמול מצו מערבי בטולי נמי מצי מבטל אבל הכא דלא מצו מערבי בי תיבעי לך אליבא דמאן דאמר יש ביטול רשות מחצר לחצר התם דאי בעו לערובי מאתמול מצו מערבי בטולי נמי מצי מבטל אבל

בעא מיניה רב חסדא מרב ששת שני בתים משני צידי רשות הרבים ובאו נכרים והקיפום מחיצה בשבת מהו אליבא דמאן דאמר אין ביטול רשות מחצר לחצר לא תיבעי לך השתא דאי בעו לערובי מאתמול מצו מערבי אמרת אין ביטול רשות מחצר לחצר הכא

רב חסדא ורב ששת כי פגעי בהדי הדדי רב חסדא מרתען שיפוותיה ממתנייתא דרב ששת ורב ששת מרתע כוליה גופיה מפלפוליה דרב חסדא

כמאן כרבי אליעזר דאמר אינו צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד כי קאמינא לרבנן ראמרי צריך לבטל לכל אחד ואחד:

ותשתרי בהדייהו

שכח אחד מן החיצונה ולא עירב ודאי פנימית מותרת דאחדא דשא ומשתמשא וחיצונה אסורה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא וכי שכח אחד מן הפנימית ולא עירב אמאי שתיהן אסורות לבטיל בר פנימית לבני פנימית ותיתי חיצונה

דף סז

ליבטיל לבני היצונה אין ביטול רשות מחצר לחצר

האי בר חיצונה למאן נבטיל ליבטיל לבני חיצונה איכא פנימית דאסרה עלייהו ליבטיל לבני פנימית אין ביטול רשות מחצר לחצר נתנו עירובן בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות האי בר פנימית למאן נבטיל ליבטיל לבני הפנימית איכא חיצונה דאסרה עלייהו

לערובייהו גבייהו ליבטיל לבני חיצונה אין בטול רשות מחצר לחצר

שכח אחד מן החיצונה ולא עירב פנימית מותרת וחיצונה אסורה נתנו עירובן בחיצונה ושכח אחד בין מן הפנימית ובין מן החיצונה ולא עירב שתיהן אסורות האי בר פנימית למאן ניבטיל ליבטיל לבני פנימית ליתא

נתנו עירובן בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות

ולא עירב שתיהן אסורות

רבא אמר אפילו שתי חצירות זו לפנים מזו פעמים מבטלין ופעמים אין מבטלין כיצד נתנו עירובן בחיצונה ושכח אחד בין מן הפנימית ובין מן החיצונה

וכי אתמר בהא קאמר רבי יוחנן אבל בהך מודי ליה לשמואל צריכא אמר אביי הא ראמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר לא אמרן אלא בשתי חצירות ופתח אחד ביניהן אבל ב' חצירות זו לפנים מזו מתוך שאוסרין

מודי ליה לרבי יוחנן

אמר ליה כי אמרת לן אין לנו בעירובין אלא כלשון משנחנו אהא אמרת לן שהמבוי לחצירות כחצר לבתים גופא אמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר ואין ביטול רשות בחורבה ורבי יוחנן אמר יש ביטול רשות מחצר לחצר ויש ביטול רשות בחורבה וצריכא ראי אשמעינן מחצר לחצר בהא קאמר שמואל משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל חורבה דתשמישתא חדא לתרווייהו אימא

א"ל אנא אמינא משמיה דשמואל הכי והאמר שמואל אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתנו אנשי חצר ולא אנשי חצירות

ואמרת לן עלה כי אמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר לא אמרן אלא שתי חצירות ופתח אחד ביניהן אבל זו לפנים מזו מתוך שאוסרין זה על זה

אמר רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתא אמר ליה אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת ניהלן דאמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר

אלא לאו דאתא בשבתא וקתני אוסרין ואין מערבין אין מבטלין שמע מינה

ואי דאתא מאתמול לוגר מאתמול

אוסרין ואין מערבין אין מבטלין לאתויי מאי לאו לאתויי נכרי

מערבין ואין אוסרין אין מבטלין כגון ב' חצירות ופתח א' ביניהן

כל מקום שאוסרין ומערבין מבטלין כגון ב' חצירות זו לפנים מזו

דאמר שמואל כל מקום שאוסרין ומערבין מבטלין מערבין ואין אוסרין אוסרין ואין מערבין אין מבטלין

ומה מערב חמשה ששרוין בחצר אחת אחד מערב ע"י כולן שוכר נמי חמשה ששרוין בחצר אחת אחד שוכר ע"י כולן תהי בה רבי אלעור אמר רבי זירא מאי תהייא דר"א אמר רב ששת גברא רבה כרבי זירא לא ידע מאי תהייא דר"א קא קשיא ליה דשמואל רביה

יפה עשיתם ששכרתם תהו בה נהרדעי ומי א"ר יוחגן הכי והא"ר יוחגן שוכר כמערב דמי מאי לאו מה מערב מבעוד יום אף שוכר מבעוד יום לא מה מערב ואפילו בפחות משוה פרוטה אף שוכר בפחות משוה פרוטה ומה מערב אפילו שכירו ולקיטו אף שוכר אפילו שכירו ולקיטו

דף פו

עבי חנינא בר יוסף אמר נשכור ור' אסי אמר לא נשכור אמר להו ר' חייא בר אבא נסמוך על דברי זקן ונשכור אתו שיילו ליה לרבי יוחנן אמר להן או דילמא שוכר כמבטל רשות דמי מה מבטל רשות ואפילו בשבת אף שוכר ואפילו בשבת

מבעוד יום אף שוכר מבעוד יום

עבי חנינא בר יוסף ור' חייא בר אבא ור' אסי איקלעו לההוא פונדק דאתא נכרי מרי דפונדק בשבתא אמרו מהו למיגר מיניה שוכר כמערב דמי מה מערב

עירונין

נאג לא סבר לה מר כשמואל

א"ל רבינא לרבא והאמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר אמר ליה אנא כר' יוחנן סבירא לי דאמר יש ביטול מחצר לחצר

ההוא ינוקא דאישתפוך חמימיה אמר להו רבא פנו לי מאני מבי גברי לבי נשי ואיזיל ואיתיב התם ואיבטיל להו הא חצר

אמר ליה רב משרשיא לרבא אימיה קא אכלה תמרי א"ל אימור תונבא בעלמא הוא דנקט לה

ההוא ינוקא דאישתפוך חמימיה אמר להו רבא נישיילה לאימיה אי צריכא נחים ליה נכרי אגב אימיה

בית שמאי אומרים והוא שחישב עד שלא ימות המת וב"ה אומרים אף משימות המת

נפתח אחד מהן הוא טמא וכולן טהורין חישב להוציאו באחד מהן או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה מציל על כל הפתחים כולן

דתנן המת בבית ולו פתחים הרבה כולן ממאין

והא תניא משתתפין אמר רב אושעיא ל"ק הא ב"ש הא ב"ה

ונקני להו מר רביעתא דחלא בחביתא תניא אין משתתפין באוצר

דתניא אחד מבני מבוי שביקש יין ושמן ולא נתנו לו בטל השיתוף

ואי אקני להו פיתא בסלא כיון דאי בעו לה מינאי ולא אפשר ליתבה נהלייהו בטיל שיתוף

בגירסאי אינהו לא משגחי

א"ל רבה בר רב חנן לאביי מבואה דאית ביה תרי גברי רברבי כרבנן לא ליהוי ביה לא עירוב ולא שיתוף א"ל מאי נעביד מר לאו אורחיה אנא טרידנא

א"ל ולא שני לך בין שבות ראית ביה מעשה לשבות רלית ביה מעשה דהא מר לא אמר לנכרי זיל אחים

מה הואה שבות ואינה דוחה את השבת אף אמירה לנכרי שבות ואינה דוחה את השבת

דף סח

לבתר הכי אמר ליה מאי בעית לאותביה למר אמר [ליה דתניא] הואה שבות ואמירה לנכרי שבות

עברינן מעשה בדרבנן עברינן מעשה והדר מותבינן תיובתא

אמר אביי בעי לאותביה למר ולא שבקן רב יוסף דאמר רב [יוסף אמר רב] כהנא כי הוינן בי רב יהודה הוה אמר לן בדאורייתא מותבינן תיובתא והדר

א"ל נסמוך אשיתוף א"ל הא לא שתפינן נימרו ליה לנכרי ליתי ליה

ההוא ינוקא דאשתפיך חמימיה אמר להו רבה נייתו ליה חמימי מגו ביתאי א"ל אביי והא לא ערבינן

ומאי שנא תוכו שכיח מתוכו לים ומן הים לתוכו לא שכיח:

יתר מבית סאתים דאסור לטלטולי בכוליה שרו רבון לטלטולי מתוכו לים ומן הים לתוכו מ"ט דלמא אמרי רה"י גמורה היא ואתי לטלטולי בכוליה

בית סאתים דשרי למלמולי בכוליה אסרי רבנן למלמולי לא מן הים לתוכו ולא מתוכו לים מ"ט רה"י גמורה היא

ען אמרו קרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בד' אמות והן אמרו אין מטלטלין מרשות היחיד לכרמלית

רב אשי אמר לעולם ארישא הן אמרו והן אמרו

אמר רבא מאן דלא ידע תרוצי מתנייתא תיובתא מותיב ליה לרבי יוחנן לעולם ארישא והכי קאמר הא בתוכו מטלטלין ועד כמה עד בית סאתים

סאתים מטלטלין אלמא כרמלית היא תיובתא דר' יוחנן

אלא לאו ארישא והכי קאמר סלע שבים גבוה עשרה ורוחב ד' אין מטלטלין לא מתוכו לים ולא מן הים לתוכו ועד כמה עד בית סאתים הא יתר מבית

אהייא אילימא אסיפא בית סאתים מפי לא והא מכרמלית לכרמלית קא מטלטל

סאתים

מתיב רב הונא בר חינוא סלע שבים גבוה עשרה ורוחב ארבעה אין מטלטלין לא מן תוכו לים ולא מן הים לתוכו פחות מכאן מטלטלין עד כמה עד בית

لديدي

אמר עולא אמר רבי יוחנן קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ואפילו כור ואפילו כוריים הזורק לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמחוסרת

בעא מיניה רבא בר חקלאי מרב הונא פתוח לקרפף מהו א"ל הרי אמרו בית סאתים אוסר יותר מבית סאתים אינו אוסר

יותר מבית סאתים אוסר

וישראל בית סאתים אינו אוסר

רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו נכרי בית סאתים אוסר יותר מבית סאתים אינו אוסר

אפי' פתוח לקרפף

איבעיא להו פתוח לקרפף מהו א"ר נחמן בר אמי משמיה דאולפנא

מ"ט בפיתחא דמיחד ליה בההוא ניחא ליה

על בני מבוי

אמר רב יהודה אמר שמואל נכרי שיש לו פתח ארבעה על ארבעה פתוח לבקעה אפילו מכניס ומוציא גמלים וקרונות כל היום כולו דרך מבוי אין אוסר

מבמלין:

אליבא דמאן דאמר שוכרין לא תיבעי לך השתא תרתי עברינן הדא מיבעיא אלא כי תיבעי לך אליבא דמ"ד אין שוכרין תרתי הוא דלא עברינן הא חדא עברינן או דלמא לא שנא אמר ליה אני אומר מבטלין והמנונא אמר אין

מת נכרי בשבת מהו

או דילמא לא שנא אמר ליה אין מבטלין

פרקו הדר

אימא סיפא חוץ מן המומר והמנסך יין האי מומר היכי דמי אי מומר לכל התורה היינו רישא אי לדבר אחד קשיא מציעתא

בין הסיא אמרת מכם ולא כולכם להוציא את המומר והדר תני מקבלין קרבנות מפושעי ישראל הא לא קשיא רישא במומר לכל התורה כולה

כדתניא (ויקרא א, ב) מכם ולא כולכם פרט למומר מכם בכם חלקתי ולא באומות מן הבהמה להביא בני אדם הדומין לבהמה מכאן אמרו מקבלין קרבנות מפושעי ישראל כדי שיחזרו בתשובה חוץ מן המומר והמנסך יין והמחלל שבתות

רב אשי אמר האי תנא הוא דחמירא עליה שבת כע"ו

מפני שאמרו ישראל נומל רשות ונותן רשות ובנכרי עד שישכיר כיצד אומר לו רשותי קנייה לך רשותי מבומלת לך קנה ואין צריך לזכות

אמר רב נחמן בר יצחק ליתן רשות ולבטל רשות וכדתניא ישראל מומר משמר שבתו בשוק מבטל רשות שאינו משמר שבתו בשוק אינו מבטל רשות

אי כרבנן האמרי חשוד לדבר א' לא הוי חשוד לכל התורה כולה

מכל איסורין שבתורה נמי

אמר רב הונא איזהו ישראל מומר זה המחלל שבתות בפרהסיא א"ל רב נחמן כמאן אי כר"מ דאמר חשוד לרבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא' אמר רב הונא איזהו ישראל מומר זה המחלל שבתות בפרהסיא א"ל רב נחמן כמאן אי כר"מ דאמר חשוד לדבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא'

אלא מומר בגילוי פנים אינו יכול לבטל רשות כמאן כר' יהודה

כמאן אולא הא דתניא מומר וגילוי פנים הרי זה אינו מבטל רשות גילוי פנים מומר הרי

אימא עד שלא יוציא היום ואיבעית אימא לא קשיא כאן במומר לחלל שבתות בצנעא כאן במומר לחלל שבתות בפרהסיא

והתנן מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר אמר רב יוסף אימא אינו אוסר אביי אמר לא קשיא כאן שהחזיקו בני מבוי במבוי כאן שלא החזיקו בני מבוי במבוי התניא עד שלא נתן רשותו הוציא בין בשוגג בין במזיד יכול לבטל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג יכול לבטל במזיד אינו יכול לבטל מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר במזיד אינו אוסר במה דברים אמורים בשלא החזיקו בני

דף סט

XQL

אמר מר הוציאו מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מכניסין עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם למימרא דכי מפקי אינהו והדר מפיק איהו לא

שהרי בימל רשותו לכם דברי רבי מאיר

בעבוי בירושלים ואמר להם רבן גמליאל לבניו בני מהרו והוציאו מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מכניסין עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם במבוי בירושלים ואמר לנו אבא מהרו והוציאו את הכלים למבוי עד שלא יוציא ויאסר עליכם

אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו: צדוקי מאן דכר שמיה הסורי מיחסרא והכי קתני צדוקי הרי הוא כנכרי ורבן גמליאל אומר צדוקי אינו כנכרי ואמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי

רב אשי אמר רב ושמואל בפלוגתא דר"א ורבנן קא מיפלגי:

סבר לא קנסו שונג אטו מזיד

מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מבטלין וחוזרין ומבטלין ומבטלין

אמר רב אחא בר חנא אמר רב ששת כתנאי מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במויד אוסר דברי ר"מ רבי יהודה אומר במויד אוסר בשוגג אינו אוסר אמר רב אחא בר חנא אמר רב ששת כתנאי מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במויד אוסר דברי ר"מ רבי יהודה אומר במויד אוסר בשוגג אינו אוסר

אמר לך רב אנא דאמרי אפי' לרבי אליעזר עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם המבטל רשות חצירו רשות ביתו ביטל משום דבבית בלא חצר לא דיירי

לימא רב ושמואל בפלוגתא דרבנן ור' אליעור קא מיפלגי

גופא רב אמר מבטלין וחוזרין ומבטלין ושמואל אמר אין מבטלין וחוזרין ומבטלין

התם היינו מעמא כי היכי דלא ליהוי מלתא דרבנן כחוכא ואטלולא

בשות מחצר לחצר מר נמי לא ניבטיל

ולאו חד טעמא הוא מ"ט אין מבטלין וחוזרין ומבטלין לאו משום דכיון דבטליה לרשותיה אסתלק ליה מהכא לגמרי והוה ליה כבן חצר אחרת ואין ביטול

ניתיב מר בדוכתיה וניבטיל להו לדידהו וניהדרו אינהו וניבטלו ליה למר דהא אמר רב מבטלין וחוזרין ומבטלין

לירובין

זה הכלל לאתויי מבוי שניטלו קורותיו או לחייו

כל שהותר למקצת שבת מותר לכל השבת כגון עירב דרך הפתח ונסתם הפתח עירב דרך חלון ונסתם חלון

השבת חוץ ממבטל רשות

א"ל אני אומר מבטל והני דבי שמואל תנו אין מבטל איתיביה זה הכלל כל שמותר למקצת שבת הותר לכל השבת וכל שנאסר למקצת שבת נאסר לכל

עיכא באי בעי לערובי מאחמול מצי מערב בטולי נמי מצי מבטל אבל האי כיון דאי בעי לערובי מאחמול לא מצי מערב לא מצי מבטל

בעא מיניה רבא מרב נחמן יורש מהו שיבטל רשות

ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו הא תו למה לי לא צריכא דאמרי קני על מנת להקנות

דבטיל לא הוו ליה שריותא בהא חצר לא

אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב לאביי הנא סיפא לגלויי רישא לרבה איידי דתנא רישא הנא נמי סיפא ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו הא תו למה לי לא צריכא דבטיל ליה חד מינייהו לחבריה מהו דתימא לשתרי ליה קמ"ל כיון דבעידנא

גירוב קמ"ל

ושנים שעירבו נוחנין רשותן לאחד שלא עירב פשיטא מהו דחימא כיון דלא עירב ליקנסיה קמ"ל או לאחד שלא עירבו לנחנין רשותן לשנים שעירבו לרבה תנא סיפא לגלויי רישא לאביי ב' שלא עירבו איצטריכא ליה סד"א לגור דלמא אתי לבטולי להו קמ"ל או לאחד שלא עירב למה לי מהו דתימא הני מילי היכא דמקצתן עירבו ומקצתן לא עירבו אבל היכא דכולן לא עירבו ליקנסינהו כדי שלא תשתכח תורת

אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב לאביי ראיתיה וקמ"ל ראין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד לרבה דהוה ומית ולא גזור זימנין ראיתיה אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב לאביי ראיתיה וקמ"ל ראין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד לרבה דהוה ומית ולא גזור זימנין ראיתיה

תדע דקתני סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לשנים אין לאחד לא

מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא

אלא פשיטא דאיתיה ומדסיפא איתיה רישא נמי איתיה

אי דהוה ומית אימא סיפא אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואי דהוה ומית אמאי לא

ורבה הכא במאי עסקינן דהוה ומית

אלא פשיטא דאיכא אחרינא בהדיה וקתני לאחד שעירב

קחני מיהת רישא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב ה"ד אי דליכא אחרינא בהדיה בהדי מאן עירב

KLLL

אבל לא אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא

לכל אחד ואחד איתיביה אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב שנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו או

ליגור דילמא אתי לבטולי להר קמ"ל: בעא מיניה אביי מרבה חמשה ששרויין בחצר אחת ושכח אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל רשותו צריך לבטל לכל אחד ואחד או לא א"ל צריך לבטל

א דוז

סיפא איצטריכא ליה שנים נותנין רשות הא נמי פשיטא מהו דתימא

שאחד נותן רשות הא תו למה לי אי נותן תנינא אי נוטל תנינא

בהאי חצר:

הכי קאמר נתנו לו רשותן מעיקרא הוא מותר והן אסורין: היו שנים אוסרין זה על זה פשיטא לא צריכא דהדר חד מינייהו ובטיל ליה לחבריה מהו דתימא לישתרי קמ"ל דכיון דבעידוא דבטיל לא הוה ליה שריותא

מ"מ מבטלין וחוזרין ומבטלין

נתנו לו רשותן הוא מותר והן אסורין: ונהוי אינהו לגביה כי אורחין חד לגבי חמשה הוי אורח חמשה לגבי חד לא הוי אורח

ושלהן מותר לו ולהן מאי טעמא דהוי אורח לגבייהו:

המבטל רשות חצירו רשות ביתו לא ביטל דדייר איניש בבית בלא חצר

היכי דמי אי דבטיל ביתו אמאי אסור אי דלא בטיל חצירו אמאי שריא הכא במאי עסקינן כגון שביטל רשות חצירו ולא ביטל רשות ביתו וקא סברי רבנן

אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר:

היו שנים אוסרין זה על זה שאחד נותן רשות ונוטל רשות שנים נותנין רשות ואין נוטלין רשות מאימתי נותנין רשות ב"ש אומרים מבעוד יום וב"ה אומרים משחשיכה מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד ה"ו אוסר דברי ר' מאיר ר' יהודה

אלא לאו הכי קאמר חוץ מן המומר לנסך ולחלל שבתות בפרהסיא אלמא ע"ו ושבת כי הדרי נינהו שמע מינה: בתני' אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב ביתו אסור מלהכניס ומלהוציא לו ולהם ושלהם מותרין לו ולהם נתנו לו רשותן הוא מותר והן אסורין

פרקו הדר

וחד אמר ביין דכו"ע לא פליגי דבעינן תרתי כי פליגי בפת מיתיבי וחכמים אומרים או מערבין או משתתפין מאי לאו או מערבין בחצר בפת או משתתפין במבוי ביין

דן עב

פליגי בה ר' נחומי ורבה חד אמר בפת דכולי עלמא לא פליגי דבחדא סגי כי פליגי ביין

מערבין בחצירות ומשתתפין במבוי שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות שיאמרו אבותינו לא עירבו דברי ר"מ וחכ"א או מערבין או משתתפין

מאי ר"מ ומאי רבנן דתניא מערבין בחצירות בפת ואם רצו לערב ביין אין מערבין משתתפין במבוי ביין ואם רצו להשתתף בפת משתתפין

א"ל אביי ואי חד טעמא תרתי הילכתא למה לי הא קמ"ל דלא עבדינן כתרי חומרי בעירובין

דמר סבר אין סומכין ומר סבר סומכין אמר רב יוסף מנא אמינא לה דאמר רב יהודה אמר רב הלכה כר"מ ואמר רב ברונא אמר רב הלכה כר"א בן תראי מ"ט לאו משום דחד טעמא הוא

רב יוסף אמר ר"א בן תדאי ורבנן בסומכין על שיתוף במקום עירוב קמיפלגי

כי פליגי כגון שלקחו חבית של יין בשותפות ר"א בן תדאי סבר אין ברירה ורבנן סברי יש ברירה

אמר רבה זה בא בלגינו ושפך וזה בא בלגינו ושפך כולי עלמא לא פליגי דהוי עירוב

תניא ר"א בן תראי אומר אחד זה ואחד זה צריכין לערב ואפילו לזה ביין ולזה ביין

עבון כעבון ועבי שמעון כר"י בן נורי

ורבי יוחנן בן נורי אומר שניהן חיבורין זה לזה

ורב יוסף אמר רבי שמעון ורבון בפלוגתא דרבי יוחנן בן נורי ורבון קא מיפלגי דתון שמן שצף על גבי יין ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא שמן בלבד

מאי אין צריכין לערב שכנים בהדי בעל הבית אבל שכנים בהדי הדדי צריכין לערב

א"ל אביי מי דמי התם קתני שתים החיצונות אסורות הכא קתני אין צריכין לערב כלל

עמה ושתים החיצונות אסורות זו עם זו

דתנן אמר ר"ש למה הדבר דומה לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרה"ר עירבו שתים החיצונות עם האמצעית היא מותרת עמהן והן מותרות

ר"ש אומר אחד זה ואחד זה אין צריכין לערב: ואפילו לזה ביין ולזה בשמן אמר רבה הכא במאי עסקינן בחצר שבין שני מבואות ור"ש לטעמיה

א"ל אביי יין ויין ראוי לערב יין ושמן אין ראוי לערב:

אי אמרת רישא בשני כלים וסיפא בשני כלים מה לי יין ויין מה לי יין ושמן

לזה ביין ולזה בשמן צריכין לערב ר"ש אומר אחד זה ואחד זה אינן צריכין לערב: גמ' אמר רב ובכלי אחד אמר רבא דיקא נמי דקתני לזה ביין ולזה בשמן צריכין לערב אי אמרת בשלמא רישא בכלי אחד וסיפא בשני כלים שפיר אלא

מותני בעל הבית שהיה שותף לשכניו לזה ביין ולזה ביין אינן צריכין לערב

רשותא בשבת שפיר דמי:

אלא הכא בהא קמיפלגי דב"ש סברי ביטול רשות מיקנא רשותא הוא ומיקנא רשותא בשבת אסור וב"ה סברי אסתלוקי רשותא בעלמא הוא ואסתלוקי

אמר אביי מת נכרי בשבת מאי כלך אצל יפות איכא

אמר עולא מ"ט דב"ה נעשה כאומר כלך אצל יפות

ר' יוחנן אמר מחני' מני ב"ש היא דאמרי אין ביטול רשות בשבת דתנן מאימתי נותנין רשות ב"ש אומרים מבעוד יום וב"ה אומרים משתחשך

מאי אוסר דקתני עד שיבטל

קתני מיהת רישא אוסר אמאי אוסר ניבטל

אמר רב פפא אימא אע"פ שהחזיק והא אע"פ שלא החזיק קתני ה"ק אע"פ שהחזיק משחשיכה כיון דלא הוה ליה להחזיק מבעוד יום אינו אוסר

אע"פ שלא החויק ישראל אחר ולא מיבעיא כי החויק אדרבה כי החויק אסר

ה"ק אע"פ שלא החזיק מבעוד יום אלא משחשיכה כיון דהוה ליה להחזיק מבעוד יום אוסר משחשיכה אע"פ שלא החזיק ישראל אחר אינו אוסר

אמר רב פפא אימא אע"פ שלא החזיק והא אע"פ שהחזיק קתני

הא גופא קשיא אמרת מבעוד יום אע"פ שהחזיק ולא מיבעיא כי לא החזיק אדרבה כי לא החזיק לא אטר

אע"פ שהחויק ישראל אחר בנכסיו אוסר משחשיכה אע"פ שלא החויק ישראל אחר אינו אוסר

אא קד

תא שמע ישראל וגר שרויין במגורה אחת ומת גר מבעוד יום

אמאי אוסר ניבטיל מאי אוסר נמי דקתני עד שיבטל

ואחד מן השוק שמת והניח רשותו לאחד מבני חצר מבעוד יום אינו אוסר משחשיכה אוסר

איתיביה אחד מבני חצר שמת והניח רשותו לאחד מן השוק מבעוד יום אוסר משחשיכה אינו אוסר

אימא חוץ מתורת ביטול רשות

וקתני הוץ ממבטל רשות איהו אין יורש לא

זה הכלל לאתויי מאי לאתויי מת נכרי בשבת

כל שנאסר למקצת שבת נאסר לכל השבת כולה כגון שני בתים בשני צידי רה"ר והקיפום נכרים מחיצה בשבת

99 גירונין

והרי נותן את עירובו בתוך אלפים אמה ואתי וביית בביתיה דמשחינן ליה תחומא מעירוביה

להו אמר ליה משחינן מבי רב

בעא מיניה רב חייא בר אבין מרב ששת בני בי רב דאכלי נהמא בבאגא ואתו ובייתי בבי רב כי משחינן להו תחומא מבי רב משחינן להו או מבאגא משחינן בעא

והא אחין דכי גבו דמו וקתני צריכין עירוב לכל אחד ואחד הכא במאי עסקינן כגון דאיכא דיורין בהדייהו דמגו דהני אסרי הני גמי אסרי הכי נמי מסתברא דקתני אימתי בזמן שמוליכין את עירובן במקום אחר אבל אם היה עירובן בא אצלם או שאין דיורין עמהן בחצר אין צריכין לערב שמע

אחד לכולן

סומכין על שולחנו של רבי בעא מיניה אביי מרבה חמשה שגבו את עירובן כשמוליכין את עירובן למקום אחר עירוב אחד לכולן או צריכין עירוב לכל אחד ואחד אמר ליה עירוב

פשיטא בן אצל אביו כראמרן אשה אצל בעלה ועבד אצל רבו פלוגתא דרבי יהודה בן בתירה ורבי יהודה בן בבא תלמיד אצל רבו מאי ת"ש דרב בי רבי חייא אמר אין אנו צריכין לערב שהרי אנו סומכין על שולחנו של רבי חייא ורבי היהא בי רבי אמר אין אנו צריכין לערב שהרי אנו

אמר רב מאי טעמא דרבי יהודה בן בבא דכתיב (דניאל ב, מט) ודניאל בתרע מלכא

רבי יהודה בן בבא מתיר בעבדים ואוסר בנשים

עירוב לכל אחד ואחד ואמריגן לך שמע מינה מקום לינה גורם ואמרת לן עלה אמר רב יהודה אמר רב במקבלי פרס שנו תנו רבנן מי שיש לו חמש נשים מקבלות פרס מבעליהן וחמשה עבדים מקבלין פרס מרביהן רבי יהודה בן בתירה מתיר בנשים ואוסר בעבדים

התם אנן סהרי דאי ממטו להו ריפתא התם טפי ניחא להו אמר רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתא אמר ליה אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת ניהלן האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהן וישנים בבתיהן צריכין

מקום פיתא ושמואל אמר מקום לינה מיתיבי הרועים והקייצין והבורגנין ושומרי פירות בזמן שדרכן ללין בעיר הרי הן כאנשי העיר בזמן שדרכן ללין בשדה יש להם אלפים לכל רוח

דף עג

מאי מקום דירה רב אמר

בית דירה סלקא דעתך אלא אימא מקום דירה

אמר רבי יהודה מעשה בבן נפחא שהיו לו חמש חצרות באושא ובא מעשה לפני חכמים ואמרו אינו אוסר אלא בית דירה בלבד

אוסר עליו רבי יהודה אומר אינו אוסר אלא מקום דירה בלבד

גמ' ש"מ מקום לינה גורם אמר רב יהודה אמר רב במקבלי פרס שנו ת"ר מי שיש לו בית שער אכסדרה ומרפסת בחצר חבירו הרי זה אין אוסר עליו (את) בית התבן (ואת) בית הבקר בית העצים ובית האוצרות הרי זה

אימתי בזמן שמוליכין עירובן במקום אחר אבל אם היה עירוב בא אצלן או שאין עמהן דיורין בחצר אינן צריכין לערב:

כמאן אולא הא דתניא חמשה שגבו את עירובן כשמוליכין את עירובן למקום אחר עירוב אחד לכולן כמאן דלא כחד: בתתני האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהם וישנים בבתיהם צריכין עירוב לכל אחד ואחד לפיכך אם שכח אחד מהם ולא עירב מבטל את רשותו

כמאן אולא הא דתניא חמשה שגבו את עירובן כשמוליכין את עירובן למקום אחר עירובן למקום אחר דברי הכל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה ואיכא דאמרי במה דברים אמורים כשהיה עירוב בא אצלן אבל אם היו מוליכין את עירובן למקום אחר דברי הכל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה

תנא במה דברים אמורים כשמוליכין את עירובן למקום אחר אבל אם היה עירובן בא אצלן דברי הכל עירוב אחד לכולן

אמר רב נחמן אמר רב הלכה כרבי יהודה הסבר עליות אילימא חדרים מחניתין נמי דיקא דקתני ומודים בזמן שמקצתן שרויין בחדרים ובעליות שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה מאי חדרים ומאי עליות אילימא חדרים חדרים ממש ועליות עליות ממש פשיטא אלא לאו כעין חדרים כעין עליות ומאי ניהו מחיצות המגיעות לתקרה שמע מינה

וליפלגי במסיפס להודיעך כחן דב"ש כח דהיתרא עדיף

אמר לך רב נחמן פליגי במחיצה והוא הדין במסיפס והאי דקא מיפלגי במחיצה להודיעך כחן דבית הלל

להך לישנא דאמר רב נחמן אף במסיפס מחלוקת לימא תהוי תיובתא

מחלוקת במסיפס תיובתא

למאן דאמר במחיצות המגיעות לתקרה מחליקת תיובתא ולמאן דאמר במחיצות שאין מגיעות לתקרה מחליקת סייעתא להך לישנא דאמר רב נחמן

אמר מחלוקת. במחיצות שאין מגיעות לתקרה אבל מחיצות המגיעות לתקרה דברי הכל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה מיתיבי אמר רבי יהודה הסבר לא נחלקו ב"ש וב"ה על מחיצות המגיעות לתקרה שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה על מה נחלקו על מחיצות שאין

בלי, אמר רב נחמן מחליקת במסיפס אבל במחיצה עשרה דברי הכל עירוב לכל חבורה וחבורה איכא דאמרי אמר ר"ג אף במסיפס מחליקת פליגי בה רבי חייא ורבי שמעון ברבי חד אמר מחליקת במחיצות המגיעות לתקרה אבל מחיצות שאין מגיעות לתקרה דברי הכל עירוב אחד לכולן וחד

ומודים בומן שמקצתן שרויין בחדרים או בעליות שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה:

מתובי המשה חבורות ששבתו בטרקלין אחד ב"ש אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה וב"ה אומרים עירוב אחד לכולן

אמר רב יהודה אמר רב הלכה כרבי מאיר ורב הונא אמר מנהג כר"מ ורבי יוחנן אמר נהגו העם כרבי מאיר:

אמר רב גידל אמר רב ה"ק או מערבין בחצר בפת ומותרין כאן וכאן או משתתפין במבוי בפת ומותרין כאן וכאן

פרקו הדר

בתים תרין

הוה אמינא דירת עובד כוכבים שמה דירה קא משמע לן דדירת עובד כוכבים לא שמה דירה ואי מהכא הוה אמינא לא ידענא בתים כמה קא משמע לן

דוא אוד

ותרתי למה לי צריכא דאי מההיא

הוה אמינא טעמא דרב משום דקסבר אין מבוי ניתר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצירות פתוחין לתוכו

א"ל אביי לרב יוסף אמר רב אפילו בחצר אמר ליה אין ראי לא אמר מאי

אמר רב יהודה אמר רב מבוי שצידו אחד עובד כוכבים וצידו אחד ישראל אין מערבין אותו דרך חלונות להתירו דרך פתחים למבוי

ואיבות בר איהי סבר מקום פיתא גרים ושמואל לטעמיה דאמר מקום לינה גרים:

לעולם אימא לך קיבלה מינה והכא חונא הוא דהוה אכיל נהמא בביתיה ואתי ביית בבי כנישתא

אתא רב ענן שדיה אמר מבואה דדיירנא ביה ואתינא משמיה דמר שמואל ניתי רב ענן בר רב נישדייה מן שמע מינה לא קיבלה מיניה

קבלה מיניה או לא קבלה מיניה ת"ש דההוא מבואה דהוה דייר ביה איבות בר איהי עבר ליה לחייא ושרא ליה שמואל

והא מר הוא דאמר אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתינו שהמבוי לחצירות כחצר לבתים אישתיק

אמר מר הכי אמר ליה אין

נמי לא גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דחצר לחורבה יתיב רב ברונא וקאמר להא שמעתא א"ל ר"א בר בי רב אמר שמואל הכי א"ל אין א"ל אחוי לי אושפיזיה אחוי ליה אתא לקמיה דשמואל אמר ליה

ואמר רב הלכה כר"ש והוא שלא עירבו גבל עירבו גורינן הילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר הבא מתר בין עירבו ובין לא עירבו וכן א"ר יוחנן הלכה כר"ש בין עירבו ובין לא עירבו אלמא לא גורינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר הכא

לכלים ששבתו בתוך הבית

אמר רב הונא בר חיננא ואודא רבי יוחנן לטעמיה דתנן (אמר ר"ש) אחד גגות ואחד קרפיפות ואחד חצרות רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן ולא

עד שיהו בתים וחצירות פתוחין לתוכו ושמואל אמר אפילו בית אחד וחצר אחת ורבי יוחנן אמר אפילו חורבה אבל שביל של כרמים דלא חזי אמר ליה אביי לרב יוסף אמר רבי יוחנן אפילו בשביל של כרמים אמר ליה לא אמר רבי יוחנן אלא בחורבה דחזי לדירה אבל שביל של כרמים דלא חזי

דף עד

גופא אמר רב אין מבוי ניתר בלחי וקורה

אלא טעמא דרב דקא סבר אין מבוי ניתר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצירות פתוחים לתוכו

ואמר רבה לא פליגי כאן במסובין בבית כאן במסובין בחצר

עליהן היום הפת שעל שלחן סומכים עליה משום עירוב ואמרי לה משום שיתוף

(איתיביה) כיצד משתתפין במבוי וכו' התם נמי דאפקיה ועייליה מתקיף לה רבה בר חנן אלא מעתה הקנה לו פת בסלו ה"ג דלא הוי שיתוף וכי תימא הכי נמי והא אמר רב יהודה אמר רב בני חבורה שהיו מסובין וקדש

איתיביה בעל הבית שהיה שותף לשכניו לזה ביין ולזה ביין אין צריכין לערב התם דאפקיה ועייליה

אמר ליה אביי לרב יוסף מאי טעמא דלא תני פתוחות זו לזו קסבר כל שיתוף שאין מכניסו ומוציאו דרך פתחים במבוי לאו שמיה שיתוף

אמר רב יהודה רב לא תני פתוחות זו לזו וכן אמר רב כהנא רב לא תני פתוחות זו לזו איכא דאמרי רב כהנא גופיה לא תני פתוחות זו לזו

כולה רבי מאיר היא וטעמא מאי אמר רבי מאיר בעינן עירוב ובעינן שיתוף שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות והכא כיון דרובה עירבו לא משתכחא

אלא פשיטא דלא בטיל ומדסיפא דלא בטיל רישא נמי דלא בטיל רישא וסיפא רבי מאיד מציעהא רבון

וכי תימא קסבר רבי מאיר אין ביטול רשות במבוי והא תניא שהרי ביטל לכם רשותו דברי רבי מאיר

אימא סיפא שכח אחד מבני מבוי ולא נשתתפו מותרין בחצירות ואסורין במבוי ואי דבטיל אמאי אסורין במבוי

אימא סיפא עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי ושכח אחד מבני חצר ולא עירב מותרים כאן וכאן היכי דמי אי דלא בטיל אמאי מותרים אלא פשיטא דבטיל

אימא מציעתא ואם נשתתפו במבוי מותרין כאן וכאן אתאן לרבנן דאמרי בחדא סגיא

צמ, מני רבי מאיר היא דאמר בעינן עירוב ובעינן שיתוף

מבני מבוי ולא נשתתף מותרין בחצירות ואסורין במבוי שהמבוי לחצירות כחצר לבתים:

עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי ושכח אחד מבני חצר ולא עירב מותרין כאן וכאן

ואם נשטעפו במכוי מותרין כאן וכאן

כעודב, שמש שהירות פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי עירבו בחצירות ולא נשתתפו במבוי מותרין בחצירות ואסורין במבוי

א"ל תניתוה אב ובנו הרב ותלמידו בומן שאין עמהן דיורין הרי הן כיחידים ואין צריכין לערב ומבוי שלהן ניתר בלחי וקורה:

ניתר בלחי וקורה

בההוא אנן סהדי ובהדא אנן סהדי בההוא אנן סהדי דאי מיתדד ליה התם ניחא ליה ובהדא אנן סהדי דאי מייתו להו ריפתא לבי רב ניחא להו מפי בעי רמי בר חמא מרב חסדא אב ובנו הרב ותלמידו כרבים דמו או כיחידים דמו צריכין עירוב או אין צריכין עירוב מבוי שלהן ניתר בלחי וקורה או אין

אפ גירונין

דהאי בית ולגבי דהאי בית שער [ולגבי דהאי בית שער ולגבי דהאי בית]

בדיק להו רחבה לרבנן ב' חצרות וב' בתים ביניהם זה בא דרך זה ונתן עירובו בזה וזה בא דרך זה ונתן עירובו בזה קנו עירוב או לא מי משוי' להו לגבי

זה נעשה בית שער לזה וזה נעשה בית שער לזה אמצעי הוה ליה בית שמניחין בו עירוב ואין צריך ליתן את הפת

א אוב

א"ר נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב ב' חצירות וג' בתים ביניהן זה בא דרך זה ונותן עירובו בזה וזה בא דרך זה ונותן עירובו בזה

במאי קמיפלגי מר סבר בית שער דיחיד שמיה בית שער ומ"ס לא שמי' בית שער

ור, יוחנן אמר אפילו חיצון חיצון בית שער הוא חיצון של פנימי

אמר רב יהודה אמר שמואל י' בתים זה לפנים מזה פנימי נותן את עירובו ודיו

סתם נכרי אי איתא דאוגר מיפעא פעי

סבר אגירי אוגר

אמר רבי אלעזר ונכרי הרי הוא כרבים מאי שנא ישראל דלא אסר דמאן דידע ידע ומאן דלא ידע סבר עירובי עירב נכרי נמי אמרינן דידע ידע דלא ידע

מריה דאברהם רבים ברבי איחלף לי

ואם היו של יחידים וכו': אמר רב יוסף תני רבי היו ג' אסורין אמר להו רב ביבי לא תציתו ליה אנא אמריתה ניהלה ומשמיה דרב אדא בר אהבה אמריתה ניהלה הואיל ואני קורא בהן רבים בחיצונה אמר רב יוסף

ורבי יוחנן אמר אנא דאמרי אפילו לרבנן ע"כ לא קאמרי רבנן הכא אלא דאמרה לה אדמבטלת לי קא אסרת עלאי אבל התם מי קאסרת עלה:

אמר לך שמואל אנא דאמרי אפי' לרבי עקיבא ע"כ לא קאמר ר"ע הכא אלא בשתי חצירות זו לפנים מזו דאסרן אהדדי אבל התם מי קא אסרן אהדדי אמר לך שמואל ורבי יוחנן בפלוגתא דרבנן ור"ע קא מיפלגי דשמואל אמר כרבנן ורבי יוחנן דאמר כר"ע

לר"ע נמי תימא לתקוני שיתפתיך ולא לעוותי דאמרה לה מבטלינן לך רשותי ורבנן אין ביטול רשות מחצר לחצר להייי ייייים ייייי ביייי ביייי בייייי בייייים בייייים ביייים ביייים ביייים ביייים ביייים ביייים ביייים ביייים

לרבנן נמי עירוב מרגילה דאמרה לתקוני שיתפתיך ולא לעוותי

DIYOU

אמר ליה רבה בר חנן לאביי מאי שנא לרבנן דאמרי פנימית מותרת משום דאחדא דשא ומשתמש' לרבי עקיבא נמי תיחד דשא ותשמש אמר ליה רבה בר חנן לאביי מאי שנא לרבנן דאמרי פנימית מותרת משום דאחדא דשא ומשתמש' לרבי עקיבא נמי תיחד דשא ותשמש

אמר רב יהודה אמר רב חיצונה ומאי קרו לה מקום אחד מקום המיוחד לשתיהן תניא נמי הכי נתנו עירובן בחיצונה ושכח אחד בין מן החיצונה ובין מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות נתנו עירובן בפנימית ושכח אחד מן הפנימית

(סימן חיצונה עצמה בבית יחידאה רבינא דלא משכח בפנים)

נתנו עירובן במקום אחד ושכח אחד בין מן הפנימית וכו': מאי מקום אחד

סברי כשם שרגל מותרת אינה אוסרת כך רגל האסורה אינה אוסרת:

אלא כי אתא רבין א"ר ינאי ג' מחליקות בדבר ת"ק סבר רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר היה אוסרת רגל המותרת אינה אוסרת האינה אוסרת רגל האסורה אוסרת רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת האינה אוסרת היה אוסרת האסורה אוסרת האסורת האסורה אוסרת האסורה אוסרת האסורה אוסרת האסורה אוסרת האסורה או

עשתה דקה חיצונה אסורה דברי ר"ע שר"ע אוסר את החיצונה מפני שדריסת הרגל אוסרת וחכ"א אין דריסת הרגל אוסרת מתיב רב ביבי בר אביי ואם היו של יחידים אין צריכין לערב הא של רבים צריכין לערב אלמא רגל המותרת במקומה אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ועוד מתיב רבינא שכח אחד מן החיצונה ולא עירב הפנימית מותרת וחיצונה אסורה שכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות טעמא דשכח הא

רבי עקיבא רישא לאו ר"ע בולה רבי עקיבא היא וחסורי מיחסרא והכי קתני עירבה זו לעצמה וזו לעצמה זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה בר"א שעשתה דקה אבל לא

לעולם ר"ע ולא זו אף זו קתני תנן עירבה זו לעצמה זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה טעמא דעירבה הא לא עירבה שתיהן אסורות והא האי תנא דאמר רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת מני הא אילימא ר"ע היא אפילו רגל המותרת נמי אלא לאו רבנן היא ועוד מדסיפא

אינה אוסרת כך רגל האסורה אינה אוסרת תנן עירבה חיצונה ולא פנימית שתיהן אסורות מני אילימא רבי עקיבא מאי איריא רגל אסורה אפילו רגל מותרת נמי אלא לאו רבון

נתנו עירובן במקום אחד ושכח אחד בין מן הפנימית בין מן החיצונה ולא עירב שתיהן אסורות ואם היו של יחידים אינן צריכין לערב: גמ' כי אתא רב דימי א"ר ינאי זו דברי רבי עקיבא דאמר אפילו רגל המותרת במקומה אוסרת שלא במקומה אבל חכמים אומרים כשם שרגל המותרת

שכח אחד מן החיצונה ולא עירב הפנימית מותרת והחיצונה אסורה מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות

רבי עקיבא אוסר החיצונה שדריסת הרגל אוסרתה וחכ"א אין דריסת הרגל אוסרתה

החיצונה ולא הפנימית שתיהן אסורות עירבה זו לעצמה וזו לעצמה זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה

מתני שתי חצירות זו לפנים מזו עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה הפנימית מותרת והחיצונה אסורה

אמר רב יוסף אי הכי היינו דשמענא ליה לרבי טבלא דאמר עובד כוכבים עובד כוכבים תרי זימני ולא ידענא מאי אמר:

השתא דאמר רב אפילו חצר מעמא דרב דקא סבר אסור לעשות יחיד במקום עובד כוכבים

פרקו הדר פ6

ערו אבן מנבן וארכלין ואלו עראן וארכלין עכאן וארכלין עראן וארכלין עראן וארכלין מכאן וארכלין אין מעלין לא

דן אוד

גמ' אין בו ארבעה מאי אמר רב אויר שתי רשויות שולטת בו לא יזיז בו אפילו מלא נימא

נפרצה הכוחל עד עשר אמות מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד מפני שהוא כפתח יותר מכאן מערבין אחד ואין מערבין שנים:

היו בראשו פירות אלו עולין מכאן ואוכלין ואלו עולין מכאן ואוכלין ובלבד שלא יורידו למטן

מותבי, כותל שבין ב' הצירות גבוה עשרה ורוחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד

סולם עראי אינו צריך:

כי אמרינן ביתא כמאן דמלי דמי הני מילי מן הצד אבל באמצע לא או דילמא לא שנא אמר ליה אינו צריך סבור מינה סולם קבוע הוא דאינו צריך הא סולם עראי צריך איתמר אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן אחד סולם קבוע ואחד

בלא מיניה ר' אבא מרב נחמן לול הפתוח מן בית לעלייה צריך סולם קבוע להתירו או אין צריך סולם קבוע להתירו

ערגומא אחצירות והא אחד לי קתני תרגומא אד' על ד'

חלון שבין ב' חדרים כולן ד' על ד' בתוך עשרה

איתיביה רבא לרב נחמן אחד לי חלון שבין ב' חצירות ואחד לי חלון שבין ב' בתים ואחד לי חלון שבין ב' עליות ואחד לי חלון שבין ב' גגין ואחד לי

פטוני מב, גל ב, וכו;: אמר רב נחמן לא שנו אלא חלון שבין ב' חצירות אבל חלון שבין ב' בתים אפילו למעלה מעשרה נמי אם רצו לערב מערבין אחד בי יוחנן אמר כי דייני דקיסרי ואמרי לה כרבנן דקיסרי דאמרי עיגולא מגו ריבועא ריבועא ריבועא מגו עיגולא פלגא:

מכדי כל אמתא בריבוע אמתא ותרי הומשי באלכסונא בשיבסר נכי הומשא סגיא

ה"מ עיגולא דופיק מגו ריבועא אבל ריבועא דופיק מגו עיגולא בעינן טפי מ"ט משום מורשא דקרותא

מכדי כמה מרובע יתר על העגול רביע בשיתסר סגיא

עני מילי בעיגולא אבל בריבועא בעינן מפי

बर्दा गरी

מכדי כל שיש בהיקפו שלשה טפחים יש בו ברוחבו טפח בתריסר סגיא

א"ר יוחגן חלון עגול צריך שיהא בהיקפו עשרים וארבעה טפחים ושנים ומשהו מהן בתוך י' שאם ירבענו נמצא משהו בתוך י'

עשעא כולו למעלה מי' ומקצתו בתוך י' אמרת מערבין שנים ואם רצו מערבין א' כולו בתוך י' ומקצתו למעלה מי' מיבעיא

ענינא להא דת"ר כולו למעלה מי' ומקצתו בתוך עשרה כולו בתוך י' ומקצתו למעלה מי' מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד

הא קמ"ל טעמא דכוליה למעלה מי' אבל מקצתו בתוך י' מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד

פחות מד' וכו': פשיטא כיון דאמר ד' על ד' בתוך עשרה ממילא אנא ידענא דפחות מד' ולמעלה מי' לא

אפי' הימא כרבון עד כאן לא פליני רבון עליה דרשב"ג אלא לענין לבודין אבל לענין פתחא אפי' רבון מודו דאי איכא ד' על ד' חשיב ואי לא לא חשיב:

גמ' לימא תון סתמא כר"ש בן גמליאל דאמר כל פחות מד' כלבוד דמי

פחות מד' על ד' או למעלה מי' מערבין שנים ואין מערבין אחד:

מעני, $\Pi \subseteq \Gamma$ שבין ב, חצירות ד' על ד' בתוך עשרה מערבין שנים ואם רצו מערבין א'

עעעל אבן עער

עירובו בין השמשות וזה שעירב עליו בין השמשות נאבל עירובו משתחשך שניהם קנו עירוב הכי השתא התם 190 יממא 1900 ליליא לא מינכרא מילתא אבל הכא אי דלגבי דהאי בית לגבי דהאי בית אי לגבי דהאי בית שער לגבי דהאי נמי בית שער:

מטלטל לבית דלא מערב ליה ומאי שנא מדרבא דאמר רבא אמרו לו שנים צא וערב עלינו לאחד עירב עליו מבעוד יום ולא' עירב עליו בין השמשות זה שעירב עליו מבעוד יום נאכל

אמרו ליה שניהן לא קנו עירוב מה נפשך אי בית שער משוית ליה הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת אינו עירוב אי בית משוית ליה קא

מל עירובין

אמר שמואל ולא ידע אבא טעמא דהא מלתא מידי דהוה אאיצטבא על גבי איצטבא

אמר רב סולם זקוף ממעט גמרא ולא ידענא מ"ט

רב הונא בריה דרב יהושע אמר אפילו שבעה ומשהו

אביי אמר אפילו אחד עשר ומשהו

אמר רב יהודה אמר שמואל כותל עשרה צריך סולם ארבעה עשר להתירו רב יוסף אמר אפילו שלשה עשר ומשהו

נאמאי הא לא משתמש ליה אלא מאי אית לך למימר דמנח מידי ומשתמש הכא נמי דמנח מידי ומשתמש

א"ל לא שמיע לך הא דאמר רבי יוחנן בור וחולייתה מצטרף לעשרה

אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי מלאו כולו ביתדות מהו

רב אשי אמר אפילו שגבוה שלשה מאי טעמא אפשר דתלי' ביה מידי

מאי טעמא לא משתמש ליה

אמר רב אדא בר אהבה ובגבוה שלשה אביי ורבא דאמרי תרוייהו אף על פי שאין גבוה שלשה

אמר רב הונא עמוד ברה"ר גבוה עשרה ורחב ארבעה ונעץ בו יתד כל שהוא מיעטו

כותל עשרים צריך שני זיזים להתירו אמר רב חסרא והוא שהעמידן זה שלא כנגד זה

ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה כותל תשעה עשר צריך זיז אחד להתירו

ולא אמרן אלא דאותביה עליה אבל אותביה בהדי' ארווחי ארוחיה

זיו היוצא מן הכותל ד' על ד' והניח עליו סולם כל שהוא מיעטו

דוז עח

ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה

העליונה ארבעה ואין בין זה לזה שלשה ממעט

זה לזה שלשה ממעט רב נחמן אמר רבה בר אבוה סולם ששליבותיו פורחות אם יש בשליבה התחתונה ארבעה ממעט אי נמי אין בשליבה התחתונ' ארבע' ויש בשליבה

ולא אמרן אלא דלא הוי כותל ארבעה אבל הוי כותל ארבעה אפילו מופלג טובא נמי אמר רב ביבי בר אביי בנה איצטבא על גב איצטבא אם יש באיצטבא התחתונה ארבעה ממעט אי נמי אין בתחתונה ארבעה ויש בעליונה ארבעה ואין בין

שלשה אינו ממעט

אי הכי אפי' צורי נמי התם כובדו קובעו אמר אביי כותל שבין שתי חצירות גבוה עשרה טפחים והניח סולם רחב ארבעה מכאן וסולם רחב ארבעה מכאן ואין בין זה לזה שלשה טפחים ממעט

רב משום דהוה ליה דבר שניטל בשבת וכל דבר שניטל בשבת אינו ממעט

סולם המצרי אינו ממעט והצורי ממעט: היכי דמי סולם המצרי אמרי דבי רבי ינאי כל שאין לו ארבעה חווקים אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי מאי טעמא דסולם המצרי דלא ממעט אמר ליה לא שמיע לך הא דאמר רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר

לא צריכא דבעי מרא וחצינא:

שמקצת עלין מגולין אינו חושש לא משום כלאים ולא משום מעשר ולא משום שביעית וניטלין בשבת

וכי אית ליה אוגניים מאי הוי והתנן הטומן לפת וצנון תחת הגפן בומן

הכא במאי עסקינן דאית ליה אוגניים

וכי חבריה בארעא מאי הוי והא תניא פנה שהטמינה בתבן וחררה שהטמינה בגחלים אם מגולה מקצתה נטלת בשבת

ואמאי דבר הניטל בשבת הוא ודבר הניטל בשבת אינו ממעט לא צריכא דחבריה בארעא

אמר רב יחיאל כפה ספל ממעט

מה נפשך אי אהני מעומא בכוליה כותל לישתמש אי לא אהני אפילו כנגד המיעוט נמי לא אמר רבינא כגון שעקר חוליא מראשו

בא למעטו אם יש במיעוטו ארבעה מותר להשתמש בכל הכוחל כולו ואם לאו אין משתמש אלא כנגד המיעוט

ואי אשמעינן בחריץ משום דלא בעיתא תשמישתא אבל כותל דבעיתא תשמישתא אימא לא צריכא

וצריכי דאי אשמעינן כותל משום דבגובהא משתמשי אינשי אבל חריץ בעומקא לא משתמשי אינשי אימא לא

תשמישו בנחת ולזה תשמישו בקשה וכו'

משום דהוה לזה תשמישו בנחת ולזה תשמישו בקשה וכל לזה בנחת ולזה בקשה נותנין אותו לזה שתשמישו בנחת אמר רב שיובי אמר רב נחמן חריץ שבין שתי חצירות צידו אחד עמוק עשרה וצידו אחד שוה לארץ נותנין אותו לזה ששוה לארץ משום דהוה ליה לזה

אמר רבה (אמר) רב הונא אמר רב נחמן כותל שבין שתי חצירות צירו אחד גבוה עשרה טפחים וצירו אחד שוה לארץ נותנין אותו לזה ששוה לארץ

הכא במאי עסקינן ברשויות דרבנן וחכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה

ווב לית ליה דרב דימי אי ברשויות דאורייתא הכי נמי

ובלבד שלא יחליפו

הכי קאמר יש בו ארבעה על ארבעה עולין אין מעלין לא אין בו ארבעה על ארבעה מעלין נמי ואזרא רבי יוחנן לטעמיה רכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן מקום שאין בו ארבעה על ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו

פרק ז חלון

ועבן שבעה ומשהו דכל פחות משלשה כלבוד דמי

ורב הונא בריה דרב יהושע אמר אפילו תימא בבית עשרה

אמר אביי הכא בבית שלשה עשר חסר משהו עסקינן ותבן עשרה

גתמעט התבן מעשרה טפחים שניהן אסורין: הא עשרה שרי ואע"ג דמידליא תקרה טובא שמע מינה מחיצות שאין מגיעות לתקרה שמן מחיצות

וכן אתה אומר בגוב של תבן שבין ב' תחומי שבת קתני מיהת זה נותן לתוך קופתו ויאכיל וזה נותן לתוך קופתו ויאכיל

כיצד הוא עושה נועל את ביתו ומבטל את רשותו הוא אסור וחבירו מותר

ויאכיל נתמעט התבן מי' טפחים שניהם אסורים

רקאים לה באפה ואולה ואכלה ולא יתן לתוך קופתו תבן והתניא בית שבין שתי חצירות ומילאהו תבן מערבין שנים ואין מערבין אחד זה נותן לתוך קופתו ויאכיל וזה נותן לתוך קופתו

גל. אמר רב הוגא מר רבי חנינא מעמיד אדם את בהמתו על גבי עשבים בשבת ואין מעמיד אדם את בהמתו על גבי מוקצה בשבת ולאוקמי שרי והאמר רב הוגא אמר רבי חניגא מעמיד אדם את בהמתו על גבי משבים בשבת ואין מעמיד אדם את בהמתו על גבי מוקצה בשבת

מערבין אחד ואין מערבין שנים:

מפחים אבל אין בין זה לזה שלשה גוווטרא עקומה היא: מתני' מתבן שבין שתי חצירות גבוה עשרה טפחים מערבין שנים ואין מערבין אחד אלו מאכילין מכאן ואלו מאכילין מכאן נתמעט התבן מעשרה טפחים

נתן עליו נסר שרוחב ד': אמר רבא לא שנו אלא שנתן לרחבו אבל לארכו אפילו כל שהוא נמי שהרי מיעטו מד': וכן שתי גוווטראות זו כנגד זו: אמר רבא הא דאמרת זו כנגד זו אין זו שלא כנגד זו לא וזו למעלה מזו נמי לא אמרן אלא שיש בין זה לזה שלשה

רב אשי אמר בית אחריץ קא רמית בשלמא חריץ למיטיימיה קאי אלא בית למיטיימיה קאי:

רב הונא בריה דרב יהושע אמר טומאה אשבת קרמית הנח איסור שבת דאפילו ארנקי נמי מבטל איניש

אלא אמר רב אסי מאן תנא עירובין רבי יוסי היא

אי רבי יוסי איפכא שמעינן ליה דתניא רבי יוסי אומר תבן ואין עתיד לפנותו הרי הוא כסתם עפר ובטל עפר ועתיד לפנותו הרי הוא כסתם תבן ולא בטיל

דף עט

בימלו אין

מלא עפר: ואפילו בסתמא והתנן בית שמילאהו תבן או צרורות וביטלו בטל

אמר אביי לענין מחיצה כולי עלמא לא פליגי דהויא מחיצה אבל לענין חציצה אי בטלי' חייץ ואי לא בטלי' לא חייץ:

גמ' ותבן לא חייץ והא אנן תנן מתבן שבין שתי חצירות גבוה עשרה מפחים מערבין שנים ואין מערבין אחד

נען עליו נסר שרחב ארבעה מפחים וכן ב' גוווטראות זו כנגד זו מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד פחות מכאן מערבין שנים ואין מערבין אחד: שנים

בענדג, שביץ שבין ב' הצירות עמוק י' ורוחב ד' מערבין שנים ואין מערבין אחד אפילו מלא קש או תבן מלא עפר או צרורות מערבין אחד ואין מערבין להנגל הריץ שבין ב' הצירות עמוק י' ורוחב ד' מערבין שנים ואין מערבין אחד אפילו מלא קש או תבן מלא עפר או צרורות מערבין אחד ואין מערבין הבין:

איתמר נמי כי אתא רבין א"ר אלעזר ואמרי לה א"ר אבהו א"ר יוחנן כל שאיסור שבת גרם לו אסור כל שאיסור דבר אחר גרם לו מותר

אשירה שאיסור דבר אחר גורם לו לא ניתסר

א"ל אילן מותר ואשירה אסורה מתקיף לה רב חסרא אדרבה אילן שאיסור שבת גורם לו ניתסר

או דילמא אפילו לרבנן פיתחא הוא ואריא דרביע עליה

תיבעי לרבי יהודה ע"כ לא קאמר רבי יהודה התם דמותר לקנות בית באיסורי הנאה אלא התם דבתר דקנה ליה עירוב לא ניחא ליה דלינמר

אמאו לאשירה סולם מהו תיבעי לרבי יהודה תיבעי לרבון

או דילמא אפילו לרבנן פיתחא הוא ואריא הוא דרביע עליה

תיבעי לרבי עד כאן לא קאמר רבי התם כל דבר שהוא משום שבות לא גורו עליו ה"מ בין השמשות אבל כולי יומא לא

עיבעי לרבי תיבעי לרבון

בעא מיניה רב יוסף מרבה עשאו לאילן סולם מהו

א"ל הקקר כולר בכוחל בכמה א"ל מלא קומתו ומאי שנא א"ל התם מסתלק ליה הכא לא מסתלק ליה

חקק להשלים בכותל בכמה א"ל בעשרה

לשין מכאן וקשין מכאן וסולם באמצע מהו אמר ליה הרי כף הרגל עולה בהן

אמר ליה אין כף הרגל עולה בהן

בעא מיניה רב יוסף מרבה סולם מכאן וסולם מכאן וקשין באמצע מהו

מאן דאמר סולמות כל שכן דקלים ומאן דאמר דקלים אבל סולמות לא

ורב יוסף אמר רבי אושעיא סולמות שבבבל אינן צריכין קבע מ"ם כבידן קובעתן

אמר רבה אמר רבי חייא דקלים שבבבל אינן צריכין קבע מאי טעמא כבידן קובעתן

מנגנל

שאני התם דליכא מחיצות

לימא מסייע ליה כופין אותו לעשות לחי וקורה למבוי

רגיל אין שאין רגיל לא שמע מינה

ונומבין שיתופן ממנו בעל כרחו

הכי נמי מסתברא דא"כ קשיא דשמואל אדשמואל דאמר שמואל אחד מבני מבוי שרגיל להשתתף עם בני מבוי ולא נשתתף בני המבוי נכנסין לתוך ביתו

מיחיבי נשים שעירבו ונשתחפו שלא מדעת בעליהן אין עירובן עירוב ואין שיתופן שיתוף

arvar

אמר להו הכי אמר ר"ל משמיה דגברא רבה ומנו רבי חנינא אשתו של אדם מערבת שלא מדעתו ההוא טורזינא דהוה בשיבבותיה דרב יהודה בר אושעיא אמרי ליה אוגר לן רשותך לא אוגר להו אתו לקמיה דרב יהודה בר אושעיא אמרי ליה מהו למיגר מדביתהו לא הוה בידיה אתו לקמיה דרב מתנה לא הוה בידיה אתו לקמיה דרב יהודה אמר להו הכי אמר שמואל אשתו של אדם מערבת שלא

ביבוא מורוינג דהוה בשיבבותיה דרבי זירא א"ל אוגיר לן רשותך לא אוגיר להו אתו לקמיה דר' זירא אמרו ליה מהו למיגר מדביתהו

הכי השתא בשלמא התם פליגי רב ושמואל וקא משמע לן כחומרין דמר וכי חומרין דמר אבל הכא אי איתא דשמיע ליה מי איכא דמאן דפליג

אמר ליה אטו עירובי תחומין מי לא אמר שמואל אין צריך לוכות ואמר איהו צריך לוכות

דאי שמיע ליה מאי תיבעי ליה

אמר רב יוסף ומאי תיבעי ליה לא שמיע ליה הא דאמר ר"ג בר רב אדא אמר שמואל עירובי תבשילין צריך לזכות אמר ליה אביי פשימא דלא שמיע ליה

אמר ליה משל חמותה עירובי לה ומשום דלא זיכתה לה אמר רב נחמן נקטינן אחד עירובי תחומין ואחד עירובי חצירות אחד שיתופי מבואות צריך לזכות בעי רב נחמן עירובי תבשילין צריך לזכות או אין צריך

בעא מיניה משל חמותה עירבה ומשום דלא זיכתה לה או דלמא משלה עירבה ומשום דשלא מדעתה

אמר ליה רבי זירא לרבי יעקב (בריה) דבת יעקב כי מטית התם אקיף וזיל לסולמא דצור ובעי' מיניה מרב יעקב בר אידי

אמר להן ההוא מרבנן ורבי יעקב שמיה לדידי מיפרשא לה מיניה דרבי יוחנן משל חמותה עירבה ומשום דלא זיכתה לה

ואבעיא להו משל חמותה עירבה לה ומשום דלא זיכתה לה או דילמא משלה עירבה לה ומשום דשלא מדעתה

ובא מעשה לפני רבי חייא ואסר אמר לו רבי ישמעאל ברבי יוסי בבלאי כל כך אתה מחמיר בעירובין כך אמר אבא כל שיש לך להקל בעירובין הקל

תנאי היא דאמר רב יהודה אמר רב מעשה בכלתו של רבי אושעיא שהלכה לבית המרחץ וחשבה לה ועירבה לה חמותה

בשלמא לשמואל הכא תנן והכא לא תנן אלא לרב מאי טעמא

איתמר שיתופי מבואות רב אמר אין צריך לזכות ושמואל אמר צריך לזכות עירובי תחומין רב אמר צריך לזכות ושמואל אמר אין צריך לזכות

אם משלו צריך לזכות ואם משלהן צריך להודיע ומגביה מן הקרקע משהו מאי משהו נמי דקאמר טפח

מיחיבי כיצד משתתפין במבוי מביאים חבית של יין ושל שמן ושל תמרים ושל גרוגרות ושל שאר מיני פירות

ואמן מועמין מפירותיה ושמואל אמר כגון דאמרי הני תמרי לשיכרא דבי נצרפי דשתו ליה ביום חגם (אמר אמימר) ואמרו לי סבי דפומבדיתא הלכתא כוותיה דשמואל

1년 교

אמר רב כל שמשרתי עו"ג שומרין אותה

אמר אמימר הא נמי סבי דפומבדיתא אמרינהו דאיתמר איזו היא אשירה סתם

איחמר אמר רב חייא בר אבין אמר שמואל הקיז דם ונצטנן עושין לו מדורה בשבת ואפילו בתקופת תמוז

סבור מינה לחיה אין לחולה לא בימות הגשמים אין בימות החמה לא

אמר רב חביבא הא נמי סבי דפומבדיתא אמרינהו דאמר רב יהודה אמר שמואל עושין מדורה לחיה בשבת

אמר רבא הני תרתי מילי סבי דפומבדיתא אמרינהו חדא הא אידך המקדש אם טעם מלא לוגמיו יצא ואם לאו לא יצא

גמ' אמר רב יהודה חבית של שיתופי מבואות צריך להגביה מן הקרקע מפח

אבל אינו מזכה לא ע"י בנו ובתו הקטנים ולא ע"י עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידן כידו:

הוא אסור וחבירו מותר: פשיטא לא צריכא דהדר אידך ובטיל ליה לחבריה והא קמ"ל דאין מבטלין וחוזרין ומבטלין: וכן אתה אומר בגוב של תבן שבין שני תחומי שבת: פשיטא לא צריכא לרע"ק דאמר תחומין דאורייתא מהו דתימא ליגזור דלמא אתי לאיחלופי קמ"ל: מתנ" כיצד משתתפין במבוי מניח את החבית ואומר הרי זו לכל בני מבוי ומזכה להן על ידי בנו ובתו הגדולים וע"י עבוו ושפחתו העברים וע"י אשתו

ואיבעית אימא לעולם תרתי כיון דדש ביה אתי לטלטולי:

כיצד הוא ערשה גועל את ביתו ומבטל רשותו: תרתי הכי קאמר או גועל את ביתו או מבטל את רשותו

דלמא דאימעט מאתמול:

שניהן אסורין: שמע מינה דיורין הבאין בשבת אסורין

מתורת עשרה:

בשלמא לאביי היינו דקתני מעשרה אלא לרב הוגא בריה דרב יהושע מאי מעשרה

אי הכי אימא סיפא בשאר ימות השנה אינו כן לפיכך אם מת מת למוכר אמאי הא משך

לפיכך אם מת מת ללוקח מת ללוקח הא לא משך אמר רב הונא בשמשך

ללוקח אלא דינר אחד כופין אותו לשחוט

אמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו עשאו ר"א כד' פרקים בשנה דתנן בד' פרקים אלו משחיטין את המבח בעל כרחו אפילו שור שוה אלף דינר ואין גמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו עשאו ר"א כד' פרקים בשנה דתנן בד' פרקים אלו משחיטין את המבח בעל כרחו אפילו שור שוה אלף דינר ואין

מלא בפניו:

ומודים בשאר כל האדם שוכו לו מעותיו שאין מערבין לאדם אלא מדעתו אמר רבי יהודה במה דברים אמורים בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות מערבין לדעתו ושלא לדעתו לפי שוכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם

וחכמים אומרים לא זכו לו מעותיו

מהני נותן אדם מעה לחנוני ולנחתום כדי שיוכה לו עירוב דברי רבי אליעור

מאי ועוגת שעורים תאכלנה אמר רב חסדא לשיעורים רב פפא אמר עריבתה כעריבת שעורים ולא כעריבת חטים:

רב פפא אמר ההיא צלויה בצואת האדם הואי דכתיב (יחוקאל ד, יב) והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם

ההיא דשאר מינים הויא דכתיב (יחוקאל ד, ט) ואתה קח לך חטין ושעורים ופול ועדשים ודוחן וכוסמים וגו'

אמר רב חייא בר אבין אמר רב מערבין בפת עדשים איני והא ההיא דהואי בשני דמר שמואל ושדייה לכלביה ולא אכלה

א"ר זירא אמר שמואל מערבין בפת אורו ובפת דוחן אמר מר עוקבא לדידי מיפרשא לי מיניה דמר שמואל בפת אורו מערבין ובפת דוחן אין מערבין

אמר רב חסדא תפרה בקיסם מערבין לו בה והא חניא אין מערבין לו בה לא קשיא הא דידיע תיפרה הא דלא ידיע תיפרה

שעשתה למכור בשוק אחד מארבעים ושמונה

לא קשיא הא בחלת נחתום הא בחלת בעל הבית דתנן שיעור חלה אחד מעשרים וארבעה העישה עיסה לעצמו ועיסה למשתה בנו אחד מעשרים וארבעה נחתום שהוא עישה למכור בשוק וכן האשה

והתניא כדי דימועה מערבין לו בה כדי חלתה אין מערבין לו בה

א"ר יוחנן בן שאול גיטלה הימנה כדי חלתה וכדי דימועה מערבין לו בה

אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי עירבו כולן בפרוסות מהו א"ל שמא יחזור דבר לקלקולו

ופרוסה מאי טעמא לא אמר רבי יוסי בן שאול אמר רבי משום איבה

אלא אמר רבה בר בר חנה לאפוקי מדרבי יהושע דאמר שלימה אין פרוסה לא קמשמע לן בכל

אחרינא לא רבי יהושע וקתני בכל

אמר רבה לאפוקי מדרבי יהושע דאמר ככר אין מידי אחרינא לא קמשמע לן בכל איתיביה אביי בכל מערבין עירובי חצירות ובכל משתתפין שיתופי מבואות ולא אמרו לערב בפת אלא בחצר בלבד מאן שמעת ליה דאמר פת אין מידי

גמ' תנינא חדא זימנא בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים והמלח

אם קד

כאיסר והוא שלם מערבין בו:

ואגב אורחיה קא משמע לן דשתי סעודות הויין שמונה עשרה גרוגרות: מתני' בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח דברי ר"א רבי יהושע אומר ככר הוא עירוב אפילו מאפה סאה והוא פרוסה אין מערבין בה ככר

לכל אחד ואחד הן הן מרובין וסגי במוון שתי סעודות ואי לא (הן הן) מועטין נינהו

כמה הוא מרובין אמר רב יהודה אמר שמואל שמונה עשרה בני אדם שמונה עשרה ותו לא אימא משמונה עשרה ואילך ומאי שמונה עשרה דנקט אמר רב יצחק בריה דרב יהודה לדידי מיפרשא לי מניה דאבא כל שאילו מחלקו למזון שתי סעודות ביניהן ואין מגעת גרוגרת

מהו דתימא הני מילי בחצר שבין שני מבואות אבל חצר של מבוי אחד אימא לא קמשמע לן: כמה הוא שיעורו וכו':

דתנן אמר רבי יהודה במה דברים אמורים בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות מערבין בין לדעת ובין שלא לדעת פשיטא דחלוקין

ניתוספו עליהן מוסיף ומוכה וכו': אמר רב שיובי אמר רב חסרא ואת אומרת חלוקין עליו חביריו על ר' יהודה

ואיבעית אימא משני מינין כלה שאני:

איבעית אימא ממין אחד ואיבעית אימא משני מינין איבעית אימא ממין אחד מאי נתמעט נתמטמט

אלא בשני מינין אפילו נחמעט נמי לא דחניא כלה האוכל ממין אחד אין צריך להודיע מב' מינים צריך להודיע

גמ' במאי עסקינן אילימא במין אחד מאי איריא נתמעט אפילו כלה נמי

ולא אמרו לערב בחצירות אלא כדי שלא לשכח את התינוקות:

אמר ר' יוסי במה דברים אמורים בתחילת עירוב אבל בשירי עירוב כל שהוא

כמה הוא שיעורן בומן שהן מרובין מוון שתי סעודות לכולם בומן שהן מועמין כגרוגרת לכל אחד ואחד

מתני נתמעט האוכל מוסיף ומזכה ואין צריך להודיע נתוספו עליהן מוסיף ומזכה וצריך להודיע

מאן דאמר קורה כל שכן לחי ומאן דאמר לחי אבל קורה לא כתותי מכתת שיעוריה:

אטמר רב חייא בר אשי אמר עישין לחי אשירה ור' שמעון בן לקיש אמר עישין קורה אשירה

ל"א מצר שאני

*₹*ע גירונין

פרק ח כיצד משתתפין

וכמה כבר ארבע כבר חמש

ר"ש בן לקיש אמר כל שניעור ואינו קורא אימא אימא ס"ד גדולים גמי קרו אלא אימא כל שניעור משנתו ואינו קורא אימא אימא

ותנן גמי גבי סוכה כי האי גוונא קטן שאין צריך לאמו חייב בסוכה

אמר רב אסי קטן בן שש יוצא בעירוב אמו מיתיבי קטן שצריך לאמו יוצא בעירוב אמו ושאין צריך לאמו אין יוצא בעירוב אמו אמר רב אסי קטן בן שש יוצא בעירוב אמו מיתיבי קטן שצריך לאמו יוצא בעירוב אמו ושאין צריך לאמו אין יוצא בעירוב אמו

וכל שקיבל עליו מבע"י שמעת מינה אין ברירה דאי יש ברירה תיגלי מילתא למפרע דמבעוד יום הוה ניחא ליה

משתחשך אסור שאין מערבין משתחשך: גמ' אמר רב יוסף שאין מערבין אלא לדבר מצוה מאי קמ"ל תנינא לכל מי שילך לבית האבל או לבית המשתה

מחני' ביצד משחתפין בתחומין מניח את החבית ואומר הרי זה לכל בני עירי לכל מי שילך לבית האבל או לבית המשתה וכל שקיבל עליו מבע"י מותר

עבון עלך חלון

אלמא כיון דמספקא ליה אי נויר אי לא נויר הוא לא משעביד נפשיה הכא נמי כיון דלא ידע אי קני אי לא קני לא גמר ומקנה:

דתניא א"ר יהודה משום ר"ט לעולם אין אחד מהן נויר לפי שאין נוירות אלא להפלאה

ההיא דרבי יהודה א"ר טרפון היא

ותני עלה בברייתא וחכ"א בין שאין לו אומנות אלא היא ובין שיש לו אומנות שלא היא הרי זה פסול

אמר ר' יהודה אימתי בומן שאין לו אומנות אלא היא אבל יש לו אומנות שלא היא הרי זה כשר

ואימתי לפרש הוא והא תנן ואלו הן הפסולים המשחק בקוביא ומלוה בריבית ומפריחי יונים וסוחרי שביעית

גנבא א"ר יהושע בן לוי כל מקום שאמר ר' יהודה אימתי ובמה במשנתינו אינו אלא לפרש דברי חכמים ור' יוחנן אמר אימתי לפרש ובמה לחלוק

דף פב

XZX

והאמר רב שיובי אמר רב חסדא ואת אומרת חלוקין עליו חביריו על רבי יהודה

התם בחצר שבין שני מבואות

ולא פליגי והא אנן תנן נתוספו עליהן מוסיף ומזכה וצריך להודיע

דברי חכמים

אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי הלכה מכלל דפליגי והאמר ר' יהושע בן לוי כל מקום שאמר ר' יהודה אימתי ובמה במשנתנו אינו אלא לפרש האמר ליה בעירובין אמרתי לך ולא במחיצות

אמר ליה רב הנא בגדתאה לרב יהודה אמר שמואל אפילו במבוי שניטלו קורותיו או לחייו

אמר רבי יהודה בר"א וכו': אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי יהודה בעירובין הלכה כמותו

ואמר שמואל לא שנו אלא דאמר לו זכה לי אבל אמר ערב לי שליח שויה וקני:

וכן אמר שמואל בעה"ב דאמר שמואל ל"ש אלא נחתום אבל בעה"ב קונה ואמר שמואל ל"ש אלא מעה אבל כלי קונה

ומודים בשאר כל האדם כו': מאן שאר כל אדם אמר רב בעל הבית

ומפני מה אמרו משיכה קונה גוירה שמא יאמר לו נשרפו היטיך בעלייה:

ווב אגלא אמר ר' יוחנן בד' פרקים אלו העמידו חכמים דבריהן על דברי תורה דאמר רבי יוחנן דבר תורה מעות קונת

בב, פרקים אלו דוכות הוא לו זכין לו שלא בפניו בשאר ימות השנה דחוב הוא לו אין חבין לו אלא בפניו

א"ר שמואל בר יצחק לעולם בשלא משך הכא במאי עסקינן בשזיכה לו על ידי אחר

ענו רבנן (במדבר טו, כ) ראשית עריסותיכם

אלא א"ר ירמיה ה"ק נמצאת סאה של ציפורי יתירה על מדברית קרוב לשליש של ציפורי בועודיות של רבי יתירה על מחצה של מדברית שליש ביצה מתקיף לה רבינא מידי קרוב קרוב קתני אלא אמר רבינא ה"ק נמצאת שליש של ציפורי בועודיות של רבי יתירה על מחצה של מדברית שליש ביצה

ואילו עודפא ס"ג

שליש דמאן אילימא שליש דמדברית מכדי שליש דמדברית כמה הוי ארבעין ותמניא ואילו עודפא שתין ותלת ואלא דציפורי שליש דידה כמה הוי שבעין ונמניא נכי תילתא ואילו עודפא שתין ותלת ואלא דציפורי שליש דידה כמה הוי שבעין נכי חדא

ת"ר סאה ירושלמית יתירה על מדברית שתות ושל ציפורית יתירה על ירושלמית שתות נמצאת של ציפורית יתירה על מדברית שליש

אי הכי הוי ליה מפי כיון דלא הוי כביצה לא חשיב ליה

אלא אייתי ועודות דרבי שדי עלייהו

חלתא כמה הויין תמני אכתי בצר ליה

לעולם דציפורית אייתי חלתא שדי עלייהו

ואי דציפורית ר"ו הויין

ואי דירושלמית קע"ג הויא

הא סאה דהיכא אי דמדברית קמ"ד הויא

כי אתא רב דימי אמר שיגר בוניוס לרבי מודיא דקונדיס דמן נאוסא ושיער רבי מאחן ושבע עשרה ביעין

פשיטא שוחקות אתא לאשמועינן

אמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא זו דברי רבי יהודה ורבי יוסי אבל חכ"א כביצה ומחצה שוחקות ומאן חכמים רבי יוחנן בן ברוקה

ואילו גבי טומאת אוכלין חניא רבי נתן ורבי דוסא אמרו כביצה שאמרו כמוה וכקליפתה וחכ"א כמוה בלא קליפתה

ててくどに

תנא רובי חציה לטמא טומאת אוכלין ותנא דירך מ"ט לא תני טומאת אוכלין משום דלא שוו שיעור ירני ב' ביצים ועוד כמה ועוד אחד מעשרים דתניא כמה שיעור חצי פרס ב' ביצים חסר קימעא דברי רבי יהודה ר' יוסי אומר ב' ביצים שוחקות שיער רבי ב' ביצים ועוד כמה ועוד אחד מעשרים

דף פג

חצייה לבית המנוגע וחצי חצייה לפסול את הגוייה

קשיא דרב חסדא אדרב חסדא ל"ק הא דקא יהיב בעל הבית ציבי הא דלא יהיב בעל הבית ציבי:

ואכתי למר תשע ולמר תמני היינו דקאמר וקרובים דבריהם להיות שוין

[אלא כאידך] דרב חסדא דאמר צא מהן מחצה לחנוני

ואכתי למר תשעה ולמר שית

א"ר חסרא צא מהן שליש לחנוני

רבי יוחנן בן ברוקה אומר: תנא וקרובים דבריהן להיות שוין מי דמי דר"י ארבע סעודתא לקבא דר"ש תשע סעודתא לקבא

א"ל רב יוסף לרב יוסף בריה דרבא אבוך כמאן ס"ל כר' מאיר ס"ל אנא נמי כר"מ ס"ל דאי כרבי יהודה קשיא הא דאמרי אינשי רווחא לבסימא שכיח:

 \mathcal{LC} , וכמה מזון שתי סעודות א"ר יהודה אמר רב תרתי ריפתא איכרייתא רב אדא בר אהבה אמר תרתי ריפתא נהר פפיתא

חצייה לבית המנוגע וחצי חצייה לפסול את הגוייה:

ר' יוחנן בן ברוקה אומר מככר בפונדיין מד' סאין בסלע ר"ש אומר שתי ידות לככר משלש לקב

2114

אמר רבא כיון שעירבו אין לך מיחיי גדול מזה: בותני לחול ולא לשבת דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר לשבת ולא לחול וזה וזה מתכוונים

הא וכולן שעירבו ועירב עליהן רבן יוצאין בשל רבן וסתמא הוא וקתני חוץ מן האשה דלא נפקי

לא מאי אלא מדעתם דאשתיקו לאפוקי היכא דאמרי לא

אמר מר חוץ מן האשה מפני שיכולה למחות טעמא דמחי הא סתמא נפקא ברבעלה הא קתני רישא אלא מדעתם מאי לאו דאמרי אין

אשה מאי שנא אמר רבה אשה וכל דדמי לה

וכולן שעירבו ועירב עליהם רבן יוצאין בשל רבן חוץ מן האשה מפני שיכולה למחות

ועל ידי בנו ובתו הקטנים בין לדעתן ובין שלא לדעתן מפני שידן כידו

נילא] על ידי בנו ובתו הגדולים ולא על ידי אשתו אלא מדעתם [ולא] על ידי בנו ובתו הגדולים ולא על ידי אשתו אלא מדעתם

לימא תיהוי תיובתיה דרבי ינאי ור"ל ל"ק הא דאיתיה אבוהי במתא הא דלא איתיה אבוהי במתא ת"ר מערב אדם על ידי בנו ובתו הקטנים על ידי עבדו ושפחתו הכנענים בין לדעתן בין שלא לדעתן אבל אינו מערב לא ע"י עבדו ושפחתו העברים

לימא תיהוי תיובתיה דרב אסי אמר לך רב אסי עד ועד בכלל

מיחיבי קטן שצריך לאמו יוצא בעירוב אמו עד בן שש חיובתא דרב יהושע בר רב אידי חיובתא

אמר רב יהושע בריה דרב אידי כי קאמר רב אסי כגון שעירב עליו אביו לצפון ואמו לדרום דאפילו בר שש נמי בצוותא דאמיה ניחא ליה

של עירונין

ודשמואל מהיכא אילימא מהא דאמר רב נחמן אמר שמואל גג הסמוך לרשות הרבים צריך סולם קבוע להתירו דילמא כדרב פפא

אמר ליה אביי לרב יוסף הא דרב יהודה דשמואל היא דאי דרב הא אמר אין אדם אוסר על חבירו דרך אויר

אמר אפילו קניא

בור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה ארבעה ומכותל זה ארבעה זה מוציא זיז כל שהוא וממלא וזה מוציא זיז כל שהוא וממלא ורב יהודה דידיה

Tr GT

אמר רב יהודה אמר שמואל

מחקיף לה רב פפא ודילמא כשרבים מכתפין עליו בכומתא וסודרא

ליימי אסרן אהדרי

אהדרי אלא אפילו עשר לעליננה ולא עשר לתחתונה סד"א ביון דלוה בנחת ולזה בקשה ליתביה לזה שתשמישו בנחת קמ"ל ביון דבגו עשרה קיימין אסרן אהדרי כי הא דאמר רב נחמן אמר שמואל גג הסמוך לרה"ר צריך סולם קבוע להתירו סולם קבוע אין סולם עראי לא מ"ט לאו משום דכיון דבתוך עשרה דהדרי

אמר רב אדא בר אהבה בבאין בני תחתונה דרך עליונה למלאות אביי אמר כגון דקיימין בתוך עשרה דהדדי ולא מיבעיא קאמר לא מיבעיא עשו לתחתונה ולא עשו לעליונה דאסירי דכיון דבגו י' דהדדי קיימין אסרן

תא שמע שתי גוווטראות זו למעלה מזו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה שתיהן אסורות עד שיערבו

אמר רב נחמן הכא בכותל תשעה עשר עסקינן וזיז יוצא ממנו למטה מעשרה לזה בפתח ולזה בשלשול למעלה מעשרה לזה בפתח ולזה בזריקה

מן הכותל למטה מעשרה לחצר למעלה מעשרה לעלייה

ול"ל למיתנא בור ול"ל למיתנא סלע צריכא דאי אשמעינן סלע דליכא למיגור אבל בור ליגוור ומנין דמליא פירות מתוקנין צריכא תא שמע אנשי חצר ואנשי עלייה ששכחו ולא עירבו אנשי חצר משתמשין בעשרה התחתונים ואנשי עלייה משתמשין בעשרה העליונים כיצד זיז יוצא

דיקא נמי דקתני דומיא דסלע ש"מ

במיבלא במיבלא

אלא אמר אביי הכא בבור מליאה פירות עסקינן והא חסרי

כיון דכי מליא שריא כי חסרא נמי שריא אדרבה כיון דכי חסרא אסירא כי מליא נמי אסירא

אמר רב יצחק בריה דרב יהודה הכא בבור מלאה מים עסקינן והא חסרא

תינח סלע בור מאי איכא למימר

תון חוליית הבור והסלע שהן גבוהין עשרה למרפסת פחות מכאן לחצר אמר רב הונא לאותן הדרים במרפסת

אלא מאי לחצר אף לחצר ושניהן אסורין ה"ג מאי לחצר אף לחצר ושניהן אסורין ש"מ

ה"ג מסתברא מרקתני סיפא בר"א בסמוכה אבל במופלגת אפילו גבוה י' טפחים לחצר מאי לחצר אילימא לחצר ושרי אמאי רשותא דתרוייהו הוא

אי הכי אימא סיפא פחות מכאן לחצר אמאי לזה בפתח ולזה בפתח הוא

כדאמר רב הונא לאותן הדרים במרפסת ה"נ לאותן הדרין במרפסת

בני עלייה ומאי קרו לה מרפסת דקסלקי במרפסת אלמא כל לזה בשלשול ולזה בזריקה נותנין אותו לזה שבשלשול

7 12 27

לא סגלא דעתך מאי מרפסת

תון אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא עירבו כל שגבוה עשרה טפחים למרפסת פחות מכאן לחצר

נותנים אותו לזה שתשמישו בנחת

לזה בשלשול ולזה בזריקה מאי אמר רב שניהן אסורין ושמואל אמר נותנין אותו לזה שבשלשול שלזה תשמישו בנחת ולזה תשמישו בקשה וכל דבר שתשמישו לזה בנחת ולזה בקשה

לוה בפתח ולוה בזריקה היינו דרבה בר רב הונא אמר רב נחמן לוה בפתח ולוה בשלשול היינו דרב שיובי אמר רב נחמן

לוה בוריקה ולוה בוריקה היינו כותל שבין ב' חצירות לוה בשלשול ולוה בשלשול היינו חריץ שבין ב' חצירות

גמ' פשיטא לזה בפתח ולזה בפתח היינו חלון שבין שתי חצירות

בר"א בסמוכה אבל במופלגת אפילו גבוה י' טפחים לחצר ואיזו היא סמוכה כל שאינה רחוקה ארבעה טפחים:

חוליית הבור והסלע גבוהים עשרה מפחים למרפסת פחות מכאן לחצר

מותני אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא עירבו כל שגבוה י' טפחים למרפסת פחות מכאן לחצר

מכאן אמרו האוכל כמדה זו ה"ז בריא ומבורך יתר על כן רעבתן פחות מכאן מקולקל במעיו:

דכתיב (שמות טז, לו) והעומר עשירית האיפה הוא מכאן אמרו ז' רבעים קמח ועוד חייבת בחלה שהן ז' של ירושלמית שהן ה' של ציפורי

כדי עיסותיכם וכמה עיסותיכם כדי עיסת המדבר וכמה עיסת המדבר

א"ל לא שמיע לך הא דאמר רב יהודה אמר רב ומטו בה משום רבי חייא צריך שיראו ראשן של קנים למעלה מן המים מפח ותו הא דאמר רב יהודה למעלה למעלה מן המים מאי שנא למעלה ממש דלא דעריבי מיא למעלה מן המים נמי הא עריבי מיא אמר ליה לא שמיע לך

א"ל רבה בר רב חנן לאביי הא דאמר רב יהודה למטה למטה מן המים מאי שנא למטה ממש דלא דעריבי מיא למטה מן המים נמי הא עריבי מיא

למ" אמר רב הוגא למטה למטה ממש למעלה למעלה ממש וזה ווה בבור ורב יהודה אמר למטה למטה מן המים למעלה למעלה מן המים

רבן שמעון בן גמליאל אומר בית שמאי אומרים מלמטה ובית הלל אומרים מלמעלה א"ר יהודה לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהם:

מותני בור שבין שתי חצירות אין ממלאין ממנו בשבת אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוה עשרה טפחים בין מלמטה בין מתוך אוגנו

גמ' אמר רב הלכה כר"ש ודוקא בתו אבל בנו לא דאמרי אינשי נבח בך כלבא עול נבח בך גורייתא פוק:

רבי שמעון אומר אפילו הניח ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר אינו אוסר שכבר הסיע מלבו:

רבי יוסי אומר נכרי אוסר ישראל אינו אוסר שאין דרך ישראל לבא בשבת

מותני ביתו והלך לשבות בעיר אחרת אחד נכרי ואחד ישראל הרי זה אוסר דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר אינו אוסר

עניא נמי הכי יש לו טבל יש לו עששית וכל דבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר:

אמר רב נחמן תנא דבי שמואל דבר הניטל בשבת אוסר דבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר

רבה בר בר חנה אמר כגון יתד של מחרישה

אלהים בזמן שחסד ואמת מן ינצרוהו

אביו אמור לו אל תשגרהו בכלים הללו לפני רבי מכבד עשירים ר' עקיבא מכבד עשירים כדדרש רבא בר מרי (תהלים סא, ח) ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרוהו אימתי ישב עולם לפני

פנו מקום לבן מאתים מנה אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי רבי אביו של זה יש לו אלף ספינות בים וכנגדן אלף עיירות ביבשה אמר לו לכשתגיע אצל

בן בונייס אתא לקמיה דרבי אמר להו פנו מקום לבן מאה מנה אתא איניש אחרינא אמר להו

רבי יהודה אומר אם יש שם תפיסת יד וכו": היכי דמי תפיסת יד כגון חצירו של בונייס

אכסדרה ומרפסת אינו עירוב אימא עירובי חצירות בבית שבחצר שיתופי מבואות בחצר שבמבוי:

אמר ליה אביי לרבה תניא דמסייע לך עירובי חצירות בחצר ושיתופי מבואות במבוי והוינן בה עירובי חצירות בחצר והתנן הנותן את עירובו בבית שער

אמר רב יהודה אמר שמואל בני חבורה שהיו מסובין וקדש עליהן היום פת שעל השלחן סומכין עליהן משום עירוב ואמרי לה משום שיתוף אמר רב יהודה אמר שמואל בני חבורה שהיו מסובין וקדש עליהן היום פת שעל השלחן סומכין עליהן משום עירוב ואמרי לה משום

זה עירוב אימא ה"ו שיתוף

מאי קמ"ל הניגא הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת אינו עירוב הוא דלא הוי הא שיתוף הוי בית שער דיחיד ואויר דמבוי איצטריכא ליה דלא תנן תניא נמי הכי הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת ובחצר ובמבוי ה"ו עירוב והתנן אין

שאמרו חכמים אין מניחין בו עירוב מניחין בו שיתוף חוץ מאויר מבוי

בית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות הרי זה עירוב והדר שם אוסר רבי יהודה אומר אם יש שם תפיסת יד של בעל הבית אינו אוסר: גמ' אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת כל מקום שאמרו הדר שם אינו אוסר הנותן את עירובו אינו עירוב חוץ מבית שער דיחיד וכל מקום

מתבי הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת אינו עירוב והדר שם אינו אוסר עליו

א"ל לאו מי אוקימנא דמדלי חד ומתתי חד זימנין דמגנדר ונפיל ואתי לאיתויי:

לזרוק מזה לזה

התם רשויות דאורייתא הכא רשויות דרבון וחכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה אמר ליה רבינא לרבא מי אמר רב הכי והא איתמר שני בתים משני צידי רשות הרבים רבה בר רב הונא אמר רב אסור לזרוק מזה לזה ושמואל אמר מותר

מלא יחליפו

א"ל מי סברת דקיימי כשורה לא דקיימי כחצובה א"ל מי סברת דקיימי כשורה לא דקיימי כחצובה

א"ל והא מר הוא דאמר לוה בשלשול ולוה בוריקה שניהן אסורין

א"ל אין

יתיב רב ברונא וקאמר להא שמעתא א"ל רבי אליעזר בר בי רב אמר רב הכי א"ל אין אחוי לי אושפיזיה אחוי ליה אתא לקמיה דרב א"ל אמר מר הכי

על ידי זריקה

דלמא שאני הכא דכיון דלוה בוריקה ושלשול ולוה בשלשול לחודיה כלוה בוריקה ולוה בפתח דמי אלא מהא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב שני בתים ושלש חורבות ביניהם זה משתמש בסמוך שלו על ידי זריקה וזה משתמש בסמוך שלו

ואמר רב הונא אמר רב לא שנו אלא בסמוכה אבל במופלגת ארבעה עליונה מותרת ותחתונה אסורה

ודרב מהיכא אילימא מהא שתי גוווטראות זו למעלה מזו עשו מחיצה לעליונה ולא עשו מחיצה לתחתונה שתיהן אסורות עד שיערבו

אלא מהא זה מוציא זיז כל שהוא וממלא וזה מוציא זיז כל שהוא וממלא טעמא דאפיק הא לא אפיק אמרינן אדם אוסר על חבירו דרך אויר

אל עירונין

ההיא זעירי אמרה ולזעירי קשיא הא

ורבי יוחנן אמר אלו מעלין מכאן ואוכלין ואלו מעלין מכאן ואוכלין ואזדא רבי יוחנן אמר אלו מעלין מכאן ואוכלין ואלו מעלין מכאן ואוכלין

והוינן בה אין בו ארבעה מאי אמר רב אויר ב' רשויות שולטת בו ולא יזיז בו מלא נימא

נפרץ הכותל עד עשר אמות מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד מפני שהוא כפתח יותר מכאן מערבין אחד ואין מערבין שנים

היו בראשו פירות אלו עולין מכאן ואוכלין ואלו עולין מכאן ואוכלין

והא ר' יוחנן ברשויות דרבנן נמי אמר (דתניא) כותל שבין ב' חצירות גבוה י' טפחים ורוחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד

הכא רשויות דרבנן

בתם רשויות דאורייתא

והא כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן מקום שאין בו ארבעה על ארבעה מותר לבני רשות היחיד ולבני רשות הרבים לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו

לימא כתנאי אמרה לשמעתיה

במאי עסקינן אילימא באמת המים גופה ואלא הא דכי אתא רב דימי אמר ד' יוחנן אין כרמלית פחותה מד'

און משלשל דלי וממלא

אמרו לו משם ראייה מפני שלא היתה עמוקה י' מפחים ורוחבה ד' תניא אידך אמת המים העוברת בין החלונות פחות מג' משלשל דלי וממלא ג' אין משלשל דלי וממלא רשב"ג אומר פחות מד' משלשל דלי וממלא ד'

אמר רבי יהודה מעשה באמת המים שהיתה באה מאבל לצפורי והיו ממלאין הימנה בשבת על פי הוקנים

ביציאה ובכניסה ר' יהודה אומר כותל שעל גבה תידון משום מחיצה

אמר רבי יהודה מעשה באמה של אבל שהיו ממלאין ממנה על פי וקנים בשבת אמרו לו מפני שלא היה בה כשיעור: גמ' הנו רבנן עשו לה בכניסה ולא עשו לה ביציאה עשו לה ביציאה ולא עשו לה בכניסה אין ממלאין הימנה בשבת אא"כ עשו לה מחיצה י' טפחים

גבה תידון משום מחיצה

דעבירא כי אסיתא: מתני' אמת המים שהיא עוברת בחצר אין ממלאין הימנה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוה י' מפחים בכניסה וביציאה ר' יהודה אומר כותל שעל

נאלא הא דתניא ר' חנניא בן עקביא אומר גוווטרא שיש בה ר' אמות על ר"א חוקק בה ר' על ר' וממלא היכי משכחת לה

אמר רב הוגא בריה דרב יהושע היתה עומדת בקרן זוית צריך שיהא גובהה '' טפחים ורוחבה ב' טפחים ושני משהויין

היתה וקופה צריך שיהא גובהה עשרה טפחים ורוחבה ו' טפחים ושני משהויין

אמר אביי ולדברי ר' חנניא בן עקביא היתה סמוכה לכותל בפחות מג' מפחים צריך שיהא אורכה ד' אמות ורוחבה אחד עשר ומשהו

א"ל אביי ודילמא לא היא עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם אלא דאמר גוד אחית מחיצתא אבל כוף וגוד לא ועד כאן לא קאמר רבי חנניא בן עקביא התם אלא בימה של טבריא הואיל ויש לה אוגנים ועיירות וקרפיפות מקיפות אותה אבל בשאר מימות לא

עולל כה ד' על ד' וממלא

7 | 21

ארבע אמות על ארבע אמות

אמר רבה ר' יהודה ור' חנניא בן עקביא אמרו דבר אחד ר' יהודה הא דאמרן ר' חנניא בן עקביא (דתנן) ר' חנניא בן עקביא אמר רבה ר' יהודה ור' חנניא בן עקביא אמרו דבר אחד ר' יהודה הא דאמרן ר' חנניא בן עקביא (דתנן) ר' חנניא בן עקביא

פרסו לכתחילה מי שרי והא הכל מודים שאין עושין אהל עראי בשבת

דכי אתא רב דימי אמר פעם אחת שכחו ולא הביאו ספר תורה מבעוד יום למחר פרסו סדין על העמודים והביאו ספר תורה וקראו בו

נאם נואמר אותו מעשה שנעשה בציפורי על פי מי נעשה לא על פי רבי יוסי אלא על פי רבי ישמעאל בר' יוסי נעשה

ולא ר' יוסי סבר לה כר' יהודה עד כאן לא קאמר ר' יוסי אלא בסוכה דאיסור עשה אבל שבת דאיסור סקילה הוא לא אמר

רבי יהודה לא סבר לה כרבי יוסי עד כאן לא קאמר רבי יהודה אלא בעירובי חצירות דרבנן אבל סוכה דאורייתא לא

ולא היא לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי ולא ר' יוסי סבר לה כרבי יהודה

רבי יוסי אומר כשם שמלמטה למעלה עשרה כך מלמעלה למטה עשרה

דתון המשלשל דפנות מלמעלה למטה בזמן שגבוהות מן הארץ ג' טפחים פסולה ממטה למעלה אם גבוהות י' טפחים כשירה

א"ר יהודה לא תהא מחיצה: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ר' יהודה בשיטת ר' יוסי אמרה דאמר מחיצה תלויה מתרת אפילו ביבשה

מחיצה תלויה מתרת אלא במים קל הוא שהקילו חכמים במים:

הא קא אזיל דלי לאידך גיסא ומייתי קים להו לרבנן דאין דלי מהלך יותר מארבעה טפחים תחת קורה מיהא הא עריבי מיא אלא משום דקל הוא שהקילו חכמים במים כדבעא מיניה רבי טבלא מרב מחיצה תלויה מהו שתתיר בחורבה א"ל אין

קורה ארבעה מתרת במים

ואלא הא דאמר רב יהודה קורה ארבע מתרת בחורבה ורב נחמן אמר רבה בר אבוה

הא דתני יעקב קרחינאה צריך שישקע ראשי קנים במים טפח

אלא לאו ש"מ דר"א בן יעקב היא ש"מ

די אמות

ומאי דוחקיה דר' זירא לאוקמה למתני' כר"א בן יעקב אמר רבא מתניתין קשיתיה מאי איריא דתני חצר שהיא פחותה ליתני חצר שאין בה ד' אמות על

ת"ש חצר שאין בה ד' אמות על ד' אמות אין שופכין לתוכה מים בשבת בשלמא לרבה ניחא אלא לר' זירא קשיא

תרגמא רבי זירא אליבא דרבה באכסדרה מהלכת על פני כל החצר כולה

חנן חצר ואכסדרה מצטרפין לד' אמות בשלמא לרבי זירא ניחא אלא לרבה קשיא

מאי בינייהו אמר אביי אריך וקטין איכא בינייהו

ב, זירא אמר ד' אמות תיימי פחות מד' אמות לא תיימי

פחות מד' שופכן אי דעביד עוקה שרי אי לא אסור

גמ' מ"ט אמר רבה מפני שאדם עשוי להסתפק סאתים מים בכל יום בארבע אמות אדם רוצה לולפן

עוקה אסורין:

הוא לגג והמים יורדין לביב החצר והאכסדרה מצטרפין לארבע אמות וכן שתי דיוטאות זו כנגד זו מקצתן עשו עוקה ומקצתן לא עשו עוקה את שעשו עוקה מותרין את שלא עשו

בין מבחוץ בין מבפנים אלא שמבחוץ צריך לקמור מבפנים אין צריך לקמור ר"א בן יעקב אומר ביב שהוא קמור ארבע אמות ברה"ר שופכים לתוכו מים בשבת וחכ"א אפילו גג או חצר מאה אמה לא ישפוך על פי הביב אבל שופך

מותבי חצר שהיא פחותה מארבע אמות אין שופכין בתוכה מים בשבת אא"כ עשו לה עוקה מחוקת סאתים מן הנקב ולמטה

כיון דעשו לתחתונה גלוי גלי דעתה דאנא בהדך לא ניחא לי:

אי הכי כי עשו לתחתונה נמי

אמר רב ששת הכא במאי עסקינן כגון שעשו מחיצה בשותפות

אמר רבה ומוחבינן אשמעתין וכן שתי גוווטראות זו למעלה מזו וכו' ואי אמרת יש דין גול בשבת אמאי אסורות

הכי קאמר יש דין גול בשבת כיצד דחורבה מחזיר לבעלים

הא גופא קשיא אמרת יש גול בשבת אלמא קניא וחורבה מחזיר לבעלים אלמא לא קניא

אמר רבה א"ר הייא ורב יוסף אמר רבי אושעיא יש גול בשבת וחורבה מחזיר לבעלים

ורב לטעמיה דאמר רב אין אדם אוסר על חבירו דרך אויר

וכן שתי גוווטראות זו וכו': אמר רב הונא אמר רב לא שנו אלא בסמוכה אבל במופלגת עליונה מותרת

תיימי והני לא תיימי קמ"ל:

איכא דאמרי אמר רבה בר רב הונא לא תימא למלאות הוא דשרי לשפוך אסור אלא לשפוך נמי שרי אמר רב שיזבי פשיטא היינו עוקה מהו דתימא הני איכא דאמרי אמר רבה בר רב הונא לא תימא למלאות הוא דשרי לשפוך אסור אלא לשפוך נמי שרי אמר רב שיזבי פשיטא היינו עוקה

מתקיף לה רב שיובי וכי מה בין זה לעוקה

אמר רבה בר רב הונא לא שנו אלא למלאות אבל לשפוך אסור

בידו לתוך ביתו

אנשי טבריא כמי שלא יבטל ממלאכתו דמי ומסתפגין באלונטית מאי היא דתניא מסתפג אדם באלונטית ומניחה בחלון ולא ימסרנה לאוליירין מפני שחשודין על אותו דבר ר"ש אומר אף מביאה

रान खत

ואם בשביל שלא יבטל ממלאכתו אינו בכי יותן וסתם

ממלאין מים מגוווטרא בשבת הא דאמרן וטומנין בעצה מאי היא דתניא השכים להביא פסולת אם בשביל שיש עליו טל הרי הוא בכי יותן

ת"ר ג' דברים החיר רבי הנניא בן עקביא לאנשי טבריא ממלאין מים מגוווטרא בשבת וטומנין בעצה ומסתפגין באלונטית

בשאר מימות לא

אמר ר' ייחנן משום רבי יוסי בן זימרא לא התיר רבי חנניא בן עקביא אלא בימה של טבריא הואיל ויש לה אוגנים ועיירות וקרפיפות מקיפות אותה אבל

צכן, מטניטיל בלא כטנניא כל עקביא דתניא חנניא בן עקביא אומר גוווטרא שיש בה ד' על ד' אמות חוקק בה ד' על ד' וממלא

וכן שתי גוווטראות זו למעלה מזו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה שתיהן אסורות עד שיערבו:

מהוצה גבוהה עשרה טפחים בין מלמעלה בין מלמטה

ואודו רבנן לטעמייהו ור' שמעון בן גמליאל לטעמיה:

רבינא אמר כגון דעבד לה ניפקי אפומה

רב אשי אמר אפילו תימא יש חורין לכרמלית ה"מ בסמוכה הכא במופלגת

אביי בר אבין ורב הנינא בר אבין דאמרי תרוייהו אין הורין לכרמלית

ותיהוי כי חורי כרמלית

זעירי מוקים לה באמת המים גופה ורב דימי תנאי היא

עירונין עירונין

פרק ט כל גגות

תנן וחכמים אומרים כל אחד ואחד

במעיצות הניכרות דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי במחיצות שאינן ניכרות במחיצות הניכרות דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי במחיצות שאינן ניכרות

וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו: איתמר רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות ושמואל אמר מותר לטלטל בכולו

אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת לא להכניס ולהוציא דרך פתחים:

מאי לאו דשרי למלטולי דרך כותל

ושבי כותל שבין ב' חצירות דקבוע ואמר רב יהודה כשתימצי לומר לדברי ר"מ גגין רשות לעצמן חצירות רשות לעצמן קרפיפות רשות לעצמן

אמר להו אביי הכי אמר מר לא אמר ר"מ אלא עמוד ואמת הריחים הואיל ואדם קובע להן מקום

סבור מינה אפילו מכתשת ואפילו גיגית

גבוה עשרה ורחב ד' אסור לכתף עליו גזירה משום תל ברה"ר ה"ג גזירה משום תל ברה"ר

אמר להו אביי לא שמיע לכו הא דאמר רב יצחק בר אברימי אומר היה רבי מאיר כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן רשות אחת כגון עמוד ברה"י

רבי שמעון אומר אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיפות רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית: גמ' יתיב אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין ויתיב אביי גבייהו ויתבי וקאמרי בשלמא רבנן סברי כשם שדיורין חלוקין למטה כך דיורין חלוקין למעלה אלא רבי מאיר מאי קסבר אי קסבר בשם שדיורין חלוקין למטה כך דיורין חלוקין למעלה אמאי רשות אחת הן ואי קסבר אין חלוקין רכל למעלה מי'

מתני' כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גג גבוה י' או נמוך י' דברי ר"מ וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו

עוון עלן כיצו משתתפין

וכי לא עירבו מאי טעמא לא אמר רב אשי גוירה דילמא אתי לאפוקי ממאני דבתים להתם:

לא שנו אלא שלא עירבו אבל עירבו מותרין

דף פט

אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רבא

שופכין לתוכן מים בשבת

אמר (ליה) אביי מאי טעמא אילימא משום נפישא דמיא והתניא אחת לי עוקה ואחת לי גיסטרא בריכה ועריבה אף על פי שנתמלאו מים מערב שבת

אמר אביי הלכך אפילו כור ואפילו כוריים:

בימות החמה נמי מחזיק סאה ניתיב ליה סאה גורה דלמא אתי ליתן ליה סאתים א"ה בימות הגשמים נמי ליגזור התם מאי ניחוש לה אי משום קילקול הא מיקלקלא וקיימא אי משום גזירה שמא יאמרו צנורו של פלוני מקלח מים סתם צנורות מקלחין הן

דועדגל בו כב מיקר

הם אמר רב נחמן בימות הגשמים עוקה מחזיק סאתים נותנין לו סאתים מחזיק סאה נותנין לו סאה בימות החמה מחזיק סאתים נותנין לו סאתים סאה אין

אמר ליה אביי והרי שופכין דאדם רוצה שיבלעו וקתני לא ישפוך א"ל התם למאי ניחוש לה אי משום קלקול חצירו הא מיקלקלא וקיימא ואי משום גזירה שמא יאמרו צנורו של פלוני מקלח מים סתם צנורות מקלחים

תנא במה דברים אמורים בימות החמה אבל בימות הגשמים שופך ושונה ואינו נמנע מ"ט אמר רבא אדם רוצה שיבלעו מים במקומן

מחני' דלא כחנניא דחניא חנניא אומר אפילו גג מאה אמה לא ישפוך לפי שאין הגג עשוי לבלוע אלא לקלח

ר"א בן יעקב אומר ביב הקמור:

אומר ביב הקמור ד' אמות ברה"ר שופכין לתוכו מים בשבת:

כולה ר"א בן יעקב היא וחסורי מיחסרא והכי קתני חצר שהיא פחותה מד' אמות אין שופכין לתוכה מים בשבת הא ד' אמות שופכין שר"א בן יעקב

מטלטלין בו אלא בר' מניא כוותיה דרב יהודה אמר רבי כשהיינו לומדים תורה אצל ר"ש בתקוע היינו מעלין שמן ואלונטית מגג לגג ומגג לחצר ומחצר לקדפף

קרפיפות רשות לעצמן לדברי חכמים גגין וחצירות רשות אחת קרפיפות רשות אחת הן לדברי רבי שמעון כולן רשות אחת הן החצר לגגין וכלים ששבתו בחצר מותר לטלטלן בחצר בגגין מותר לטלטלן בגגין ובלבר שלא יהא גג גבוה י' או נמוך י' דברי ר"מ וחכ"א כל אחד ואחד רשות לעצמו ואין

אש קד

אמר רב יהודה כשתמצא לומר לדברי רבי מאיר גגין רשות לעצמן חצירות רשות לעצמן

א"ה מקרפף לקרפף נמי לא יטלטל דילמא מיפחית ואתי לטלטולי התם אי מיפחית מינכרא ליה מילתא הכא אי מיפחית לא מינכרא מילתא

ורב אליבא דר"מ ליטלטלי מגג לחצר גוירה משום דרב יצחק בר אבדימי

בה אלא בארבע רב אמר מותר לטלטל בכולה אמרינן פי תקרה יורד וסותם ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם

אלא שכפאה לוופתה רב אשי מתני לה אספינה ורב אחא בריה דרבא מתני לה אאכסדרא דאיתמר אכסדרה בבקעה רב אמר מותר לטלטל בכולה ושמואל אמר אין מטלטלין

מגג יחידי

אמר ליה רב חייא בר יוסף לשמואל הילכתא כוותך או הילכתא כרב אמר ליה הילכתא כרב אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף ומודה רב שאם כפאה על פיה שאין מטלטלין בה אלא בארבע אמות כפאה למאי אילימא לדור תחתיה מאי שנא

דהא איכא מהיצתא ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות מהיצות להבריה מים עשויות

איתמר ספינה רב אמר מותר לטלטל בכולה ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בד' רב אמר מותר לטלטל בכולה

רב אמר מותר לטלטל בכולו קשיא דרב אדרב התם לא מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא הכא הוי יותר מבית סאתים והני מחיצות למטה עבידן למעלה לא עבידן והוה כקרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה וכל קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בד' אמר מותר למעלה לא עבידן והוה כקרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה וכל קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בד'

ידיו בשוין לר"מ וגג יחידי לרבנן רב אמר מותר לטלטל בכולו ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד'

לית בה דיורין תיקו

בעי רב כהנא לאו היינו דרמי בר חמא אמר רב ביבי בר אביי וכי מאחר אתאי ונצאי אכסדרה לא חזיא לדירה וחורבה חזיא לדירה היילמא השתא מיהא רב כהנא לאו היינו דרמי בר חמא אמר רב ביבי בר אביי וכי מאחר אתאי ונצאי אכסדרה לא חזיא לדירה חורבה חזיא לדירה או דילמא השתא מיהא רב מאחר דחזיא לדירה מאי קמיבעיא ליה אם תימצי לומר קאמר אם תימצי לומר אכסדרה לא חזיא לדירה חורבה חזיא לדירה או דילמא השתא מיהא

מג אמרינן כיון דלא האי חוי לדירה ולא האי חוי לדירה חדא רשותא היא או דילמא כיון דמגג לגג אסיר מגג לאכסדרה נמי אסיר ורמי בר חמא אגב חורפיה לא עיין בה אלא הכי קמיבעיא ליה ב' אמות בגג פר דילמא כיון דמגג לגג אסיר מגג לאכסדרה נמי אסיר

בעי רמי בר חמא שתי אמות בגג ושתי אמות בעמוד מהו אמר רבה מאי קא מיבעיא ליה כרמלית ורה"י קא מיבעיא ליה

7 | 2

כהא דאמר רב נחמן עשה סולם קבוע לגגו הותר בכל הגגין כולן אמר אביי בנה עלייה על גבי ביתו ועשה לפניה דקה ארבע הותר בכל הגגין כולן אמר רבא פעמים שהדקה לאיסור היכי דמי דעבידא להדי תרביצא דביתיה דאמר

כווכא

אבל יש מחיצה ראויה לדירה על הגדול ואין ראויה לדירה על הקטן אפילו קטן שרי לבני גדול מאי טעמא כיון דלא עבוד מחיצה סלוקי סליקו נפשייהו

והא דיורין אמרת לך אי אמרי לכו דיורין הכי אמרי לכו ל"ש אלא שיש מחיצה ראויה לדירה על זה ומחיצה ראויה לדירה על זה דגדול מישתרי בגיפופי

אבל אין דיורין על זה עניהן מותרין א"ל אנא הכי אמרי לכו ל"ש אלא שיש מחיצה על זה ומחיצה על זה דגדול מישתרי בגיפופי וקטן נפרץ במלואו אבל אין מחיצה לא על זה ולא על זה

ואמרת לן עלה אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא שיש דיורין על זה ודיורין על זה דהויא לה הא דקטן מחיצה נדרסת

אמר רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתא א"ל אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת ניהלן גג גדול הסמוך לקטן הגדול מותר והקטן אסור

וב' אמות בגג זה

מאי אין להן אלא גגן לאו דשרו לטלטולי בכוליה ומי אלימא ממחני' דאוקימנא שלא יטלטל שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג זה ה"ג ב' אמות בגג זה מאי אין להן אלא גגן לאו דשרו לטלטולי בכוליה ומי אלימא ממחני' דאוקימנא שלא יטלטל שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג זה ה"ג ב' אמות בגג זה

עירונין צו

תשעה בגדולה ויחיד בקטנה מצטרפין תשעה בקטנה ואחד בגדולה אין מצטרפין

צבור בגדולה ושליח צבור בקטנה יוצאין ידי חובתן ציבור בקטנה ושליח ציבור בגדולה אין יוצאין ידי חובתן

אשה בגדולה וגט בקטנה מתגרשת אשה בקטנה וגט בגדולה אינה מתגרשת

גפנים מותרין גפנים בקטנה מותר לזרוע את הגדולה

כיצד גפנים בגדולה אסור לזרוע את הקטנה ואם זרע זרעין אסורין

יתיב רבה ורבי זירא ורבה בר רב חנן ויתיב אביי גבייהו ויתכי וקאמרי שמע מינה ממתניתין דיורי גדולה בקטנה ואין דיורי קטנה בגדולה

ולשמואל גג דומיא דחצר מה חצר דקא דרסי לה רבים אף גג נמי דקא דרסי ליה רבים

לרב קתני גג דומיא דחצר מה חצר מנכרא מחיצתא אף גג נמי מנכרא מחיצתא

צכן, למנו לי, למיתני תרתי

דמנטרי מאני דבתים בחצר לא שרו בהו רבגן דאתי לאפוקי אבל בחורבה לא מנטרי: בתונ" גג גדול סמוך לקטן הגדול מותר והקטן אסור חצר גדולה שנפרצה לקטנה גדולה מותרת וקטנה אסורה מפני שהיא כפתחה של גדולה:

התם כיון דמנטרי מאני דבתים בחצר אתי לאפוקי הכא בחורבה כיון דלא מנטרי מאני דחצר בחורבה לא אתי לאפוקי איכא דאמרי חייא בר רב אמר אף לשעירבה ושתיהן מותרות ואם תאמר שתיהן אסורות לפי שאין נותנים חצר שלא עירבה לחצר שעירבה התם כיון

וחייא בר רב אמר אף לשעירבה ושתיהן אסורות וא"ת שתיהן מותרות מפני מה אין נותנין חצר שלא עירבה לחצר שעירבה

מאני דבתים לחורבה

אממר שתי חצירות וחורבה אחת ביניהם אחת עירבה ואחת לא עירבה אמר רב הונא נותנין אותה לזו שלא עירבה אבל לשעירבה לא דילמא אתי לאפוקי

מאי למטה למטה לבתים והא תני רבי הייא ובלבד שלא יהא זה עומד במקומו ואוכל וזה עומד במקומו ואוכל

בראשו פירות אלו עולין מכאן ואוכלים ואלו עולין מכאן ואוכלים ובלבד שלא יורידו למטה

מי אמר ר' יוחנן הכי והא אמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה ותנן כוחל שבין שתי חצירות גבוה עשרה ורוחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד היו

דף צב

אמר ליה רבינא לרב אשי

ואמרו ליה רבון לא שתי רשויות הן אמר מר ובמבוי אסור לימא מסייע ליה לרבי זירא אמר רב דאמר רבי זירא אמר רב מבוי שלא נשתתפו בו אין מטלטלין אלא בד"א אימא ולמבוי אסור היינו רישא משנה יתירא איצטריכא ליה מהו דתימא כי פליני רבון עליה דרבי שמעון הני מילי היכא דעירבו אבל היכא דלא עירבו מודו ליה קמ"ל

והא לא עירבו קתני מאי לא עירבו לא נשתתפו ואבע"א ר"ש לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי לא שנא עירבו ולא שנא לא עירבו אלא לדידכו אודו לי מיהת דהיכא דלא עירבו רשות אחת היא

מעמא דלא עירבו הא עירבו לא מאי לא עירבו לא עירבו חצירות בהדי הדרי הא חצר ובתים עירבו

ור"ש מתיר שהיה ר' שמעון אומר כל זמן שהן של רבים ושכחו ולא עירבו גג וחצר ואכסדרה ומרפסת וקרפף ומבוי כולן רשות אחת הן

ריקא נמי דלא קתני קרפף ומבוי ש"מ ת"ש חמש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות למבוי ושכחו כולם ולא עירבו אסור להכניס ולהוציא מחצר למבוי ומן המבוי לחצר וכלים ששבתו בחצר

מעמא דלא עירבו הא עירבו לא הא מני רבנן היא

אבל היו של רבים ושכחו ולא עירבו גג וחצר ואכסדרה ומרפסת כולן רשות אחת הן

לעצמן ואלו לעצמן או של יחידים שאין צריכין לערב

אלא אי אמרת בשלא עירבו היכי משכחת לה מאני דבתים בחצר הוא מותיב לה והוא מפרק לה בכומתא וסודרא ת"ש אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא עירבו כל שגבוה י' טפחים למרפסת פחות מכאן לחצר בד"א שהיו אלו של רבים ואלו של רבים ועירבו אלו

דעירבו היינו דמשכחת לה מאני דבתים בחצר

ולא גור דילמא אתי לאפוקי מאני דהא חצר להא חצר ה"נ לא גורינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר מתיב רב ששת ר"ש אומר אחד גגות אחד חצירות ואחד קרפיפות רשות אחת הן לכלים ששבתו בתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית אי אמרת בשלמא

מותרת עמהן והן מותרות עמה וב' החיצונות אסורין זו עם זו

מתקיף לה רב חסרא לשמואל ולרבי יוחנן יאמרו שני כלים בחצר אחת זה מותר וזה אסור ר"ש לטעמיה דלא גזר דתנן א"ר שמעון למה הדבר דומה לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרה"ר ועירבו שתי החיצונות עם האמצעית היא

ושמואל אמר בין עירבו בין שלא עירבו וכן אמר ר' יוחנן מי לחשך בין עירבו ובין שלא עירבו

אמר רב הלכה כר"ש והוא שלא עירבו אבל עירבו לא דגורינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר

ר"ש אומר אחד גגין וכו':

אמרו לו אין שעת הסכנה ראיה:

אמר רבי יהודה מעשה בשעת הסכנה והיינו מעלין ס"ת מחצר לגג ומגג לחצר ומחצר לקרפף לקרות בו

פגל מ כל גגות

זה מטלטל עד עיקר מחיצה וזה מטלטל עד עיקר מחיצה והא דרב לאו בפירוש אתמר אלא מכללא אתמר דרב ושמואל הוו יתבי בההוא חצר נפל גודא דביני ביני אמר להו שמואל שקולו גלימא נגידו בה

דוא צד

ומעואל אער

אתמר כותל שבין שתי חצירות שנפל רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד"א

הפתח עירב דרך חלון ונסתם החלון מהו ואמר לי שבת כיון שהותרה הותרה

בעי רב הרשעיא ריורין הבאין בשבת מהו שיאסרו אמר רב חסרא תא שמע חצר גדולה שנפרצה לקטנה הגדולה מותרת והקטנה אסורה מפני שהיא כפתחה של גדולה אמר רבה אימר מבעוד יום נפרצה אמר ליה אביי לא תימא מר אימר אלא ודאי מבעוד יום נפרצה דהא מר הוא דאמר בעי מיניה מרב הונא ובעי מיניה מרב יהודה עירב דרך הפתח ונסתם

חמשה ומחיצה חמשה מצטרפין

אין הכי גמי וכי קתני פחות מכאן מערבין אחד ואין מערבין שנים אתחתונה דרש מרימר גידוד חמשה ומחיצה חמשה מצטרפין אשכחיה רבינא לרב אחא בריה דרבא אמר ליה תני מר מידי במחיצה אמר ליה לא והלכתא גידוד

אי הכי תחתונה חד תערב תרי לא תערב עליונה אי בעיא תרי תערב אי בעיא חד תערב

אמר רבה בריה דרבא כגון שנפרצה התחתונה במלואה לעליונה

אי הכי אימא סיפא פחות מכאן מערבין אחד ואין מערבין שנים אי בעיא חד תערב אי בעיא תרי תערב

אמר רבה בר עולא כגון שהיתה עליונה מגופפת עד עשר אמות

אמר (רב) מודה רב חסדא בתחתונה הואיל ורואה פני עשרה אי הכי תחתונה תערב שנים ולא תערב אחד עליונה לא תערב לא אחד ולא שנים

פחות מכאן מערבין אחד ואין מערבין שנים

גירור חמשה ומחיצה חמשה אין מצטרפין עד שיהא או כולו בגירוד או כולו במחיצה מיתיבי שתי חצירות זו למעלה מזו ועליונה גבוהה מן התחתונה עשרה טפחים או שיש בה גידוד חמשה ומחיצה חמשה מערבין שנים ואין מערבין אחד

אמר רב חסדא

והלכתא בעיין לקולא

עון או דילמא אימר להכא נפיק ואימר להכא נפיק

אר דילמא חד להכא נפיק וחד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי מהר הכא ודאי אי להכא נפיק תלתא הוו ואי להכא נפיק תלתא הוו ואי להכא נפיק תלתא

איבעיא להר אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי מהו אי להכא נפקי תלתא הוו ואי להכא נפקי תלתא הוו

אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן מגופפין ויחיד בזה ויחיד זה [ויחיד בזה] אין נותנין להם אלא בית שש

אמר רב יהודה ג' קרפיפות זה בצד זה ושנים החיצונים מגופפים והאמצעי אינו מגופף ויחיד בזה ויחיד בזה נעשה כשיירא ונותנין להן כל צורכן ודאי

אי זו היא מחול הכרם בין הכרם לגדר שאם אין שם י"ב אמה לא יביא זרע לשם היו שם י"ב אמה נותן לו כדי עבודתו וזורע את המותר אלא התם לאו היינו טעמא דכל ד"א לגבי כרם עבודת הכרם לגבי גדר כיון דלא מודרען אפקורי מפקר להו דביני ביני אי איכא ד' חשיבן ואי לא לא

אמה ואיזו היא קרחת הכרם כרם שחרב אמצעיתו אם אין שם ט"ו אמה לא יביא זרע לשם היו שם ט"ו אמה נותן לו כדי עבודתו וזורע את המותר

RUL

ולהחמיר כיצד היה משוך מן הכותל י"א אמה לא יביא זרע לשם שאילמלי אין מחיצה מרחיק ד"א וזורע וזוהי מחיצות הכרם להחמיר א"ל וליטעמיך אותבן ממתניתין דתנן קרחת הכרם ב"ש אומרים כ"ד אמות וב"ה אומרים מ"ז אמה מחול הכרם ב"ש אומרים מ"ז אמה וב"ה אומרים י"ב

זורע מעיקר מחיצה ואילך שאילו אין שם מחיצה מרחיק ר"א וזורע וזה הוא מחיצות הכרם להקל

ואילו השוה את קרויו אסור א"ל התם סילוק מחיצות הוא שלח ליה רבא לאביי ביד רב שמעיה בר זעירא ולא מצינו מחיצה לאיסור והתניא יש במחיצות הכרם להקל ולהחמיר כיצד כרם הנטוע עד עיקר מחיצה

א"ל רבה בר רב חנן לאביי ולא מצינו מחיצה לאיטור והתניא בית שחציו מקורה וחציו אינו מקורה גפנים כאן מותר לזרוע כאן

א"ל אביי לדידי כשירה לדידך סילוק מחיצות היא

סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשירה ואילו השוה פצימיה פסולה

דף צג

אמר ליה רבא לאביי ולא מצינו מחיצה לאיסור והא אתמר

א"ל התם סילוק מחיצות הוא

ואילו השוה את גיפופיה גדולה נמי אסורה

א"ל רבי זירא לאביי ולא מצינו מחיצה לאיסור והא תנן חצר גדולה שנפרצה לקטנה גדולה מותרת וקטנה אסורה מפני שהיא כפתחה של גדולה

אמר להו אביי א"כ מצינו מחיצה לאיסור שאילמלי אין מחיצה מרחיק ר"א וזורע ואילו השתא אסורה

צואה בגדולה אסוד לקרות קריאת שמע בקטנה צואה בקטנה מותר לקרות קריאת שמע בגדולה

אַא עירונין

להך לישנא דאמרת בעשר לא פליגי בעשר ודברי הכל להך לישנא דאמרת בעשר פליגי כרב לימא אביי ורבא בפלוגתא דרב ושמואל קמיפלגי דאיתמר סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשירה אין לה פצימין אביי אמר כשירה ורבא אמר

לונד ד' מתיר בחורבה ורב נחמן אמר רבה בר אבוה קורה ד' מתיר במים מני

דוא צה

והא דאמר רב יהודה

נאיכא דאמרי ביתר כולי עלמא לא פליגי כי פליגי בעשר

דאשר כולי עלמא לא פליגי כי פליגי ביתר מעשר

רב אמר מותר לטלטל בכולה אמרינן פי תקרה יורד וסותם ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם

ראיתמר אכסדרה בבקעה רב אמר מותר לטלטל בכולה ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות

שמואל לא אמר כרב אלכסון לא קחני ורב לא אמר כשמואל אם כן הויא ליה אכסדרה ורב לטעמיה דאמר אכסדרה מותר לטלטל בכולה

כראמרי בי רב משמיה דרב כגון שנפרץ בקרן זוית וקירויו באלכסון הכא נמי כגון שנפרץ בקרן זוית וקירויו בארבע

מימ קשיא

עא אַ לא קשיאַ כי לית ליה בד' אבל בשלש אית ליה

ותו מי אית ליה לשמואל פי תקרה יורד וסותם והא אתמר אכסדרה בבקעה רב אמר מותר לטלטל בכולה ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בד' אמות הנית גופיה תקשי מאי שנא מרוח אחת דאמרי' פי תקרה יורד וסותם מב' רוחות נמי נימא פי תקרה יורד וסותם

משום בית

ושמואל אמר אפילו ביתר מעשר אי הכי מרוח אחת נמי

אמרי דבי רב משמיה דרב כגון שנפרץ בקרן זוית וקירויו באלכסון דליכא למימר פי תקרה יורד וסותם

וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו: מאי שנא מרוח אחת ראמרינן פי תקרה יורד וסותם משתי רוחות נמי לימא פי תקרה יורד וסותם

וכגון שנפרצה בקרן ווית דפיתחא בקרן ווית לא עבדי אינשי:

אמר רב לעולם בעשר

רכי יוסי אומר אם מותרין לאותו שבת מותרין לעתיד לבא ואם אסורין לעתיד לבא אסורין לאותו שבת: גמ' במאי עסקינן אילימא בעשר מאי שנא מרוח אחת דאמר פיתחא הוא משתי רוחות נמי פיתחא הוא אלא ביתר מעשר א"ה אפילו מרוח אחת נמי

דברי רבי יהודה

ורבי אליעור התם לא קא דרסי לה רבים הכא קא דרסי לה רבים: בתנ"ר חצר שנפרצה לרה"ר משתי רוחותיה וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו וכן מבוי שנטלו קורותיו או לחייו מותרים באותו שבת ואסורים לעתיד לבא

אא מוא

הכי קאמרי ליה רבנן לרבי אליעור מי לא קא מודית לן היכא דטילטל מתוכה לרשות הרבים ומרשות הרבים לתוכה דפטור מפני שהיא כרמלית צידי נמי

איידי דאמור רבון מתוכה אמר איהו נמי מתוכה

והא מתוכה קאמר

אבל היכא דליכא חיפופי אימא מודו ליה קא משמע לן

רמו הרבים בעלמא אי איפליגו בצידי רשות הרבים בעלמא הוה אמרינן כי פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר הני מילי היכא דאיכא חיפופי

אימא על מקום מחיצה מחלוקת ואיבעית אימא בצידי רשות הרבים קמיפלגי דרבי אליעזר סבר צידי רשות הרבים כרשות הרבים דמו ורבנן סברי צידי רשות הרבים לאו כרשות הרבים

וכי תימא הכא נמי כגון שאברה לה דרך באותה חצר והאמר רבי חנינא עד מקום מחיצה מחלוקת

איני והאמר רב גידל אמר רב והוא שאבדה להן דרך באותו שדה

דתניא רבי יהודה אומר משום רבי אליעור רבים שבררו דרך לעצמן מה שבררו בררו

בכן, ורבי אליעור משום דנפרצה לרשות הרבים הויא לה רשות הרבים אין רבי אליעור לטעמיה

וחכמים אומרים מתוכה לרשות הרבים או מרשות הרבים לתוכה פטור מפני שהיא ככרמלית:

בנהניס מתוכה לרה"י או מרה"י לתוכה חייב דברי רבי אליעור

אי הכי מאי טעמא אהדרינהו לאפיה דלא נימרו כשמואל סבירא ליה (והדר ביה משמעתיה):

ורב אי סבירא ליה דאסיר לימא ליה אתריה דשמואל הוה

שמואל עביד לצניעותא בעלמא

ולשמואל למה לי הא הא אמר זה מטלטל עד עיקר מחיצה וזה מטלטל עד עיקר מחיצה

אהדרינהו רב לאפיה אמר להו שמואל אי קפיד אבא וקטרו בה

כל מה שיכול לעטוף וההיא סתמא ממאי דרבי מאיר היא דקתני עלה לובש ומוציא ופושט ולובש ומוציא ופושט אפילו כל היום כולו דברי ר"מ אמר רבא אפילו תימא רבי מאיר התם דרך מלבושו כחול שוויה רבנן והכא דרך מלבושו כחול שוויה רבנן

גמל ווג אחד אין מפי לא לימא תנן סתמא דלא כרבי מאיר דאי כרבי מאיר האמר לובש כל מה שיכול ללבוש ועוטף כל מה שיכול ללבוש ועוטף באי כרבי מאיר האמר לובש כל מה שיכול ללבוש ועוטף באי כרבי מאיר האמר לובש כל מה שיכול ללבוש ועוטף באי כרבי מאיר האמר לובש בל מה שיכול ללבוש ועוטף

מנגלי בעליה:

רכי שמעון אומר נותנן לחבירו וחבירו לחבירו עד שמגיע לחצר החיצונה וכן בנו נותנו לחבירו וחבירו לחבירו אפילו מאה רבי יהודה אומר נותן אדם חבית לחבירו וחבירו לחבירו אפילו חוץ לתחום אמרו לו לא תהלך זו יותר

ובסכנה מכסן והולך לו

פרקי המוצא תפילין

מצאן צבתים או כריכות מחשיך עליהן ומביאן

מחני' *המוצא* תפילין מכניסן זוג זוג ר"ג אומר שנים שנים בר"א בישנות אבל בחדשות פטור

עבון עלך כל גגות

אלא אי אמרת משום דקא סבר שתי מחיצות דאורייתא מאי ועוד שמע מינה:

אי אמרת בשלמא משום דקא סבר פי תקרה יורד וסותם היינו דקתני ועוד

אמר רב אשי מתניתין גמי דיקא מדקתני ועוד א"ר יהודה מערבין במבוי המפולש וחכמים אוסרין

א"ל מההיא אין מהא ליכא למשמע מינה

אמרו לו אין מערבין רה"ר בכך

איתיביה אביי יתר על כן א"ר יהודה מי שיש לו שני בתים משני צידי רה"ר עושה לחי מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן באמצע

גמ' אמר רבה לא תימא היינו טעמא דרבי יהודה משום דקא סבר ב' מחיצות דאורייתא אלא משום דקסבר פי תקרה יורד וסותם

ועוד א"ר יהודה מערבין למבוי המפולש וחכמים אוסרין:

מותבי הבונה עלייה על גבי שני בתים וכן גשרים המפולשים מטלטלין תחתיהן בשבת דברי רבי יהודה וחכמים אוסרין

אמר רב ענן לדידי מיפרשא לי מיניה דשמואל כאן שנפרצה לכרמלית כאן שנפרצה לרשות הרבים:

וא"ל רב הנא בגדתאה לרב יהודה אמר שמואל אפילו במבוי שניטל קורתו או לחייו וא"ל בעירובין אמרתי לך ולא במחיצות

ואמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי יהודה בעירובין הלכה כמותו

חבין שלא בפניו

ומי אמר שמואל הכי והתנן א"ר יהודה בר"א בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות מערבין בין לדעת בין שלא לדעת לפי שוכין לאדם שלא בפניו ואין

איתמר רב חייא בר יוסף אמר הלכה כרבי יוסי ושמואל אמר הלכה כרבי יהודה

אמר רב ששת לאסור וכן אמר רבי יוחגן לאסור תניא גמי הכי אמר רבי יוסי כשם שאסורין לעתיר לבא כך אסורין לאותו שבת

רבי יוסי אומר אם מותרין: איבעיא להו רבי יוסי לאסור או להתיר

דהני מחיצות לאו לסוכה עבידי לא:

אליבא דשמואל כולי עלמא לא פליגי כי פליגי אליבא דרב אביי כרב ורבא עד כאן לא קאמר רב התם אלא דהני מחיצות לאכסדרה עבידי אבל הכא

אביי אמר כשירה אמר פי תקרה יורד וסותם ורבא אמר פסולה לא אמר פי תקרה יורד וסותם לימא אביי כרב ורבא כשמואל

GQLZL

98 גירונין

שוורים נמי נימא ארעתא רשיפתא דגלימא עייפינהו במופסקין רכולי האי ודאי לא טרחי אינשי

מאי שנא לשונות דאמר אדעתא דגלימא צבעינהו חוטין נמי נימא אדעתא דגלימא טוינהי בשוורים

א"ר אלעזר המוצא תכלת בשוק לשונות פסולות חוטין כשרין

וסתם סיפרא מני ר' יהודה

סומכות רשות

לא רבי מאיר סבר לה כרבי יוסי דתנן אין מעכבין את התינוקות מלתקוע הא נשים מעכבין וסתם מתני' רבי מאיר ולא ר' יהודה סבר לה כר' יוסי דתניא (ויקרא א, ב) דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות רבי יוסי ור"ש אומרים נשים

ודילמא סבר לה כר' יוסי דאמר נשים סומכות רשות לא ס"ד דלא רבי מאיר סבר לה כרבי יוסי ולא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי

ע"כ לא פּליגי אלא בחדשות וישנות אבל באשה לא פּליגי שמע מינה מצות עשה שלא הזמן גרמא הוא וכל מצות עשה שאין הזמן גרמא נשים חייבות

ברבי יוסי דאמר נשים סומכות רשות אלא האי תנא היא דתניא המוצא תפילין מכניסן זוג זוג אחד האיש ואחד האשה אחד חדשות ואחד ישנות דברי ר"מ ר' יהודה אוסר בחדשות ומתיר

ודילמא סבר לה

בה חכמים אלמא קסברי מצות עשה שלא הזמן גרמא היא

תפילין שבת נמי זמן תפילין הוא שבת לאו זמן תפילין הוא דהא שמעינן ליה לרבי עקיבא דאמר לילה זמן תפילין הוא שבת לאו זמן תפילין הוא שמעינן ליה לרבי עקיבא דאמר לילה זמן תפילין הוא שבת לאו זמן תפילין הוא שמעינן ליה לרבי עקיבא דאמר לילה זמן תפילין הוא שבת לאו זמן תפילין הוא אלא האי תנא הוא הוא דתניא מיכל בת כושי היתה מנחת תפילין ולא מיחו בה חכמים ואשתו של יונה היתה עולה לרגל ולא מיחו בה חכמים מדלא מיחו

שצריכין אות יצאו אלו שהן גופן אות אלא האי תנא הוא דתניא הגיעור בלילה רצה חולץ רצה מניח דברי רבי נתן יונתן הקיטוני אומר אין מניחין תפילין בלילה מדלילה לתנא קמא זמן

אפילו תימא רבי עקיבא השמר דלאו לאו השמר דעשה עשה וסבר רבי עקיבא שבת זמן תפילין הוא והתניא ר"ע אומר יכול יניה אדם תפילין בשבתות וימים טובים ת"ל (שמות יג, ט) והיה לך לאות על ידך מי

אמר רבי אילעאי כל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא בלא תעשה

ר' עקיבא אומר לא נאמר חוקה זו אלא לענין פסח בלבר נאלא הא דתנן הפסח והמילה מצות עשה לימא דלא כרבי עקיבא דאי ר"ע כיון דמוקי לה בפסח לאו נמי איכא כדרבי אבין א"ר אילעאי דאמר רבי אבין

פרט לשבתות וימים טובים דברי רבי יוסי הגלילי

ועוד הישן בשמיני בסוכה ילקה אלא מחוורתא כרשנינן מעיקרא ומאן שמעת ליה שבת זמן תפילין ר' עקיבא דתניא (שמות יג, י) ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה ימים ולא לילות מימים ולא כל ימים

אי הכי לרבי מאיר זוג אחד נמי לא

וויכא בלעבור שלא בומנו קמיפלגי תנא קמא סבר לא בעי כוונה ורבן גמליאל סבר לעבור שלא בומנו בעי כוונה

ואיבעית אימא אי דסבירא לן דשבת זמן תפילין דכ"ע לא לעבור בעי כוונה ולא לצאת בעי כוונה

סבר לעבור משום בל תוסיף בעי כוונה

ואיבעית אימא דכ"ע לצאת לא בעי כוונה והכא לעבור משום בל תוסיף קמיפלגי דתנא קמא סבר לעבור משום בל תוסיף לא בעי כוונה ורבן גמליאל

77 21

ורבן גמליאל סבר לא בעי כוונה

ואיבעית אימא דכ"ע שבת זמן תפילין הוא והכא במצות צריכות כוונה קמיפלגי ת"ק סבר לצאת בעי כוונה

ורבן גמליאל סבר שבת לאו זמן תפילין הוא

לא דכולי עלמא אית להו דרב שמואל בר רב יצחק והכא בשבת זמן תפילין קמיפלגי דת"ק סבר שבת זמן תפילין הוא

לימא בדרב שמואל בר רב יצחק קמיפלגי דת"ק לית ליה דרב שמואל בר רב יצחק ורבן גמליאל אית ליה דרב שמואל בר רב יצחק

תוא דבי מנשה (דברים ו, ה) על ידך זו קיבורת בין עיניך זו קדקד היכא אמרי דבי רבי ינאי מקום שמוחו של תינוק רופס

אלא כראמר רב שמואל בר רב יצחק מקום יש בראש שראוי להניח בו שתי תפילין הכא נמי מקום יש ביד שראוי להניח בו שתי תפילין

אימר דאמר רב הונא שלא ינהג בהן דרך בזיון ראוי מי אמר

כדרב הונא דאמר רב הונא פעמים שאדם בא מן השדה וחבילתו על ראשו ומסלקן מראשו וקושרן בזרועו

הניחא דראש דיד מאי איכא למימר

אי הכי ווג אחד נמי אין טפי לא אמר רב שמואל בר רב יצחק מקום יש בראש להניח בו שתי תפילין

לעולם קסבר שבת לאו זמן תפילין הוא וכי שרו רבנן לענין הצלה דרך מלבוש במקום תפילין

ואי קסבר שבת לאו זמן תפילין הוא ומשום הצלה דרך מלבוש שרו ליה רבנן אפילו טפי נמי

רבן גמליאל אומר שנים שנים: מאי קסבר אי קסבר שבת זמן תפילין הוא זוג אחד אין טפי לא

התם דבחול כמה דבעי לביש לענין הצלה נמי שרו ליה רבנן הכא דבחול נמי ווג אחד אין טפי לא לענין הצלה נמי ווג אחד אין טפי לא:

ביי קורא בראש הגג ונתגלגל הספר מידו עד שלא הגיע לעשרה מפחים גוללו אצלו ר' שמעון אומר אפילו בארץ עצמו גוללו אצלו שאין לך דבר משום שבות היה קורא בראש הגג ונתגלגל הספר מידו עד שלא הגיע לעשרה מפחים גוללו אצלו משהגיע לעשרה מפחים הופכו על הכתב

מוזבי היה קורא בספר על האיסקופה ונתגלגל הספר מידו גוללו אצלו

יותר מרגלי הבעלים לא יהלכו אלו יותר מכלים שיש להם בעלים:

אביי אמר בשיירא אפי' חבית שקנתה שביתה ומים שקנו שביתה שלא בשיירא חבית שקנתה שביתה ומים שלא קנו שביתה ומאי לא תהלך זו רב אשי אמר הכא בחבית דהפקר עסקינן ומים דהפקר עסקינן ומאן אמרו לו רבי יוחנן בן נורי היא דאמר חפצי הפקר קונין שביתה ומאי לא תהלך זו

בשיירא תנן

מתיב רב יוסף ר' יהודה אומר בשיירא נותן אדם חבית לחבירו וחבירו לחבירו בשיירא אין שלא בשיירא לא אלא אמר רב יוסף כי תנן נמי במתניתין

כדתנן המוציא החי במטה פטור אף על המטה מפני שהמטה טפילה לו

אלא אמר רבא הכא בחבית שקנתה שביתה ומים שלא קנו שביתה עסקינן דבטלה חבית לגבי מים

רבי יהודה אומר מים ומלח בטלין בעיסה ואין בטלין בקדירה מפני רוטבה

אימר דשמעת ליה לר' יהודה היכא דבליען בעיסה היכא דאיתנהו בעינייה מי שמעת ליה השתא בקדירה אמר רבי יהודה לא בטלי בעיניהו בטלי דתניא האימר דשמעת ליה לר' יהודה היכא דבליען בעיסה האיתנהו בעיניה מי שמעת ליה השתא בקדירה אמר רבי יהודה לא בטלי בעיניה

דתנן רבי יהודה פוטר במים מפני שאין בהן ממש

אמר ריש לקיש משום לוי סבא הכא במאי עסקינן במערן מחבית לחבית ורבי יהודה לטעמיה דאמר מים אין בהם ממש

רבי יהודה אומר נותן אדם חבית: ולית ליה לרבי יהודה הא דתנן הבהמה והכלים כרגלי הבעלים

ומאי אפילו הן מאה דאע"ג דקשיא ליה ידא אפילו הכי הא עדיפא:

וכן בנו: בנו מאי בעי התם דבי מנשה תנא בשילדתו אמו בשדה

ומר סבר נותנן לחבירו עדיף דאי אמרת מוליכן פחות מארבע אמות זימנין דלאו אדעתיה ואתי לאתויינהו ארבע אמות ברה"ר:

רבי שמעון אומר נותנן לחבירו וכו': במאי קמיפלגי מר סבר פחות מארבע אמות עדיף דאי אמרת נותנן לחבירו וחבירו לחבירו אוושא מלתא דשבת

שטורי מיחסרא והכי קחני במה דברים אמורים בסבנת עו"ג אבל בסבנת ליסטים מוליכן פחות פחות מד' אמות:

א"ל אביי במאי אוקימתא למתניתין בסכנת עו"ג אימא סיפא ר' שמעון אומר נותנן לחבירו וחבירו לחבירו כל שכן דאוושא מילתא

ובסכנה מכסן והולך: והתניא ובסכנה מוליכן פחות פחות מארבע אמות אמר רב לא קשיא הא בסכנת נכרי הא בסכנת לסטים

שקיעת החמה מכניסן זוג זוג ואי לא מחשיך עליהן ומביאן:

מצאן צבתים או כריכות וכו': מאי צבתים ומאי כריכות אמר רב יהודה אמר רב הן הן צבתים הן הן כריכות צבתים וווי וווי כריכות דכריכן טובא: מחשיך עליהן ומביאן: ואמאי לעיילינהו ווג ווג אמר רב יצחק בריה דרב יהודה לדידי מיפרשא ליה מיניה דאבא כל שאילו מכניסן ווג ווג וכלות קודם

אין הכי נמי והאי דקתני שלישי לאפוקי מחוקיה ולעולם אפילו רביעי וחמישי נמי:

מודה רבי בצבתים דמתרי תלתא גברי זבין אי הכי אפילו רביעי נמי ואפילו חמישי נמי

אי רבי אימא סיפא וכן בצבת השני וכן בצבת השלישי ואי רבי שלישי מי אית ליה

והתני רב כהנא בתפילין בודק שתים של יד ושל ראש הא מני רבי היא דאמר בתרי זימני הוי חזקה

איני והא תני רבה בר שמואל בתפילין בודק שלש של יד ושל ראש מאי לאו או שלש של יד או שלש של ראש לא שלש מהן של יד מהן של ראש

אי מתרי תלתא גברי זבין כל חד וחד ליבעי בדיקה לעולם מחד גברא זבין ובעינן דמיתמחי בשל יד ובשל ראש

מה נפשך אי מחד גברא קא ובין לבדוק או שלש של יד או שלש של ראש

אמר רב חסדא אמר רב הלוקח תפילין ממי שאינו מומחה בודק שתים של יד ואחת של ראש או שתים של ראש ואחת של יד

דעניב להו כעין קשירה דידהו

מסיני הוא ואמר רב נחמן ונוייהן לבר

אביי אמר רבי יהודה לטעמיה דאמר עניבה קשירה מעלייתא היא טעמא דעניבה קשירה מעלייתא היא הא לאו הכי עניב להו והאמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב קשר של תפילין הלכה למשה

וליענבינהו מיענב אמר רב חסרא זאת אומרת עניבה פסולה בתפילין

דכולי עלמא לא טרח איניש

אחד חדשות ואחד ישנות דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר בחדשות ומתיר בישנות אלמא מר סבר טרח איניש ומר סבר לא טרח איניש: (שיצ"י עצב"י סימן): והשתא דתני אבוה דשמואל בר רב יצחק אלו הן ישנות כל שיש בהן רצועות ומקושרות חדשות יש בהן רצועות ולא מקושרות

7 1 21

דתניא המוצא תפילין מכניסן זוג זוג אחד האיש ואחד האשה

אלא אמר רבא טרח ולא טרח תנאי היא

אמר רבא ומשום דתני לה אהבה בריה דרבי זירא כיפי תלא לה והתנן במה דברים אמורים בישנות אבל בחדשות פטור

א"ר זירא לאהבה בריה פוק תני להו המוצא תכלת בשוק לשונות פסולין חוטין מופסקין כשירין לפי שאין אדם טורח

אמר רבא וכי אדם טורח לעשות קמיע כמין תפילין דתנן במה דברים אמורים בישנות אבל בחדשות פטור

אא עירונין

לא יעמוד אדם ברה"י וכו': אמר רב יוסף השתין ורק חייב חטאת

פטור אבל אסור דילמא אם הוציא חייב חטאת:

מי קחני אם הוציא פטור אבל אסור לימא מה הוציא פטור אבל אסור בא המעביר מתחילת ד' לסוף ד' והעבירו דרך עליו חייב מי קתני הוציא איכא דאמר הא הוציא פטור אבל אסור לימא תיהוי תיובתיה דרבא דאמר רבא המעביר מתחילת ד' לסוף ד' והעבירו דרך עליו חייב מי קתני הוציא

הוא סבר מדסיפא ר"מ רישא נמי ר"מ ולא היא סיפא ר"מ ורישא רבון: ובלבד שלא יוציא חוץ: הא הוציא חייב חטאת לימא מסייע ליה לרבא דאמר רבא המעביר חפץ מתחילת ארבע לסוף ארבע והעבירו דרך עליו חייב

דף צט

רבי יהודה אומר אף משנתלש רוקו בפיו לא יהלך ארבע אמות עד שירוק: \$23' מתני ליה רב חינוא בר שלמיא לחייא בר רב קמיה דרב לא יעמוד אדם ברה"י ומטלטל ברה"ר אמר ליה שבקת רבון ועבדת כר"מ

לא יעמוד אדם ברשות היחיד וישתין ברה"ר ברה"ר וישתין ברה"י וכן לא ירוק

מונביס נמטלטל ברה"י ובלבד שלא יוציא הוץ מארבע אמות:

אמר אביי תחתון דאית ביה ארבעה ועליון לית ביה ארבעה וחלון משלימתו לד' כנגד חלון משתמש דחורי חלון הוא דהאי גיסא ודהאי גיסא אסור:

האי זיו היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פטור הוא ואפילו כנגד חלונו נמי לא ישתמש ואי אית ביה ארבעה בכולי הכותל לישתמש

ומשתמש בכל הכותל עד עשרה התחתונים ואם יש זיז אחד למטה ממנו משתמש בו ובעליון אין משתמש בו אלא כנגד חלונו

תניא גמי הכי זיז שלפני החלון היוצא לרשות הרבים נותנין עליו קערות וכוסות קיתוניות וצלוחיות

אמר אביי לעולם דמפיק לרשות הרבים ומאי נותנין עליו דקתני כלים הנשברים:

גמ' האי ויו דמפיק להיכא אילימא דמפיק לרשות הרבים ליחוש דילמא נפיל ואתי לאיתויי אלא דמפיק לרשות היחיד פשיטא

מעדב, זיו שלפני חלון נותנין עליו ונוטלין ממנו בשבת:

מאי טעמא דבעינן הנחה על גבי משהו:

אצלו שרבי יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא החוט גוללו אצלו

אלא כולה רבי יהודה היא וחסורי מיחסרא והכי קתני במה דברים אמורים בכותל משופע אבל בכותל שאינו משופע אפילו פחות משלשה טפחים גוללו

ואלא הא דאמר רבא תוך שלשה לרבון צריך הנחה לימא כתואי אמרה לשמעתיה

רבי יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ וכו": דבעינן הנחה על גבי משהו

בכותל שאינו משופע למעלה משלשה גוללו אצלו למטה משלשה הופכו על הכתב:

חסורי מיחסרא והכי קתני במה דברים אמורים בכותל משופע אבל

444

[אמר ליה אביי] במאי אוקימתא למתניתין בכותל משופע אימא סיפא רבי יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא החוט גוללו אצלו והא נח [אמר ליה אביי] במאי אוקימתא למתניתין בכותל משופע

התם אפשר הכא לא אפשר ואי לא אפיך איכא בזיון כתבי הקודש טפי:

היה קורא בראש הגג וכו': ומי שרי והתניא כותבי ספרים תפילין ומזוזות לא התירו להן להפך יריעה על פניה אלא פורס עליה את הבגר

אמר רב אחא בר אהבה ואת אומרת אין מזרקין כתבי הקודש:

הא מני בן עואי היא דאמר מהלך כעומד דמי ודילמא זריק להו מורק דאמר רבי יוחנן מודה בן עואי בוורק

הכא במאי עסקינן באיסקופה ארוכה ארוכה וחכי מידכר הקדש עיוני מעיין בהו ומנח להו וליחוש דילמא מעיין בהו ברה"ר ועייל להו בהדיא לרה"י

ארבע והעבירו דרך עליו חייב

אי הכי תוך ד' אמות נמי נגור דילמא מעייל מרה"ר לרה"י וכי תימא כיון דמפסקת כרמלית לית לן בה והאמר רבא המעביר הפץ מתחלת ארבע לסוף

תוך ד' אמות דאי נפיל ומייתי ליה לא אתי לידי חיוב חטאת שרו ליה רבנן

אלא אמר אביי הכא באיסקופה כרמלית עסקינן ורשות הרבים עוברת לפניה

איתיביה אביי תוך ד' אמות גוללו אצלו חוץ לד' הופכו על הכתב ואי אמרת באיסקופה נדרסת עסקינן מה לי תוך ד' אמות מה לי חוץ לארבע אמות איתיביה אביי תוך ד' אמות גוללו אצלו חוץ לד' הופכו על הכתב ואי אמרת באיסקופה נדרסת עסקינן מה לי תוך ד' אמות מה לי

רישא וסיפא רבי שמעון מציעתא רבי יהודה אמר רב יהודה אין רישא וסיפא ר"ש מציעתא רבי יהודה

צובבו אגבו עבי שמעון אומר אפילו בארץ עצמה גובלו אצלו

מני ר"ש היא ראמר כל דבר שהוא משום שבות אינו עומד בפני כתבי הקודש אימא סיפא רבי יהודה אומר אפילו אין מסולק מן הארץ אלא מלא החוש

דף צח

עומד בפני כתבי הקודש: גמ' האי איסקופה ה"ד אילימא איסקופה רשות היחיד וקמה רשות הרבים ולא גזרינן דילמא נפיל ואתי לאתויי ההוא דיקלא דהוה לאביי והוה סליק באיפומא אתא לקמיה דרב יוסף ושרא ליה

וכן אניגרא וכן בקרן זוית

דדמו כמשוניתא דסלקין לעילא אסורין דנחתין לתתאי שרו לצדדין פלוגתא דרבה ורב ששת

רבה אמר מותר להשתמש בהן דכל פחות מג' דארעא ארעא היא רב ששת אמר אסור להשתמש בהן דכיון דמכח איסור קאתי אסורין

משום דהוי דירה שתשמישה לאויר וכל דירה שתשמישה לאויר אין מטלטלין בה יתר מבית סאתים: שרשיו גבוהין מן הארץ וכו': איתמר שרשי אילן הבאין מלמעלה משלשה לתוך שלשה רבה אמר מותר להשתמש בהן רב ששת אמר אסור להשתמש בהן

اے جائے

גמ' א"ר הונא בריה דרב יהושע אין מטלטלין בו יתר מבית סאתים מ"ט

שרשיו גבוהים מן הארץ ג' מפחים לא ישב עליהן:

מותני אילן שהיה מיסך על הארץ אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים מטלטלים תחתיו

לא קשיא הא דיחיד הא דרבים:

איסור לא אמר בו דהא קיימין מהיצות

היתר לא אמר בו דחיישינן שמא תנטל אשפה ויעלה הים שירטון

היתר

אשפה ברה"ר וכו': ולא חיישינן שמא תנטל אשפה והא רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בו לא איסור ולא

ורבי יוחנן אמר אפילו תימא בסמוכה הא קמ"ל דבור וחולייתו מצטרפין לעשרה:

וטעמא דאיכא חוליא עשרה הא ליכא חוליא עשרה קא מטלטל מרה"י לרה"י דרך רה"ר

אמר רב הונא הכא במאי עסקינן במופלגת מן הכותל ארבעה

צבן, דמאי עסקינן אילימא בסמוכה למה לי חוליא י'

ברה"ר גבוה י' מפחים חלון שעל גביו שופכין לתוכה מים בשבת:

מותבי, בור ברה"ר וחולייתו גבוה י' טפחים חלון שעל גביו ממלאין הימנו בשבת אשפה

מן הצינור מ"מ שותה: תנא אם יש בצינור ד' על ד' אסור מפני שהוא כמוציא מרשות לרשות:

תניא אידך לא יעמוד אדם ברה"י ויגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות מג' סמוך לגג ויצרף אבל קולט הוא ושותה:

תניא נמי הכי עומד אדם ברה"י ומגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות משלשה סמוך לגג וקולט ובלבד שלא יצרף

צכן, לוגם אול אבל מצרף לא מ"ט אמר רב נחמן הכא במוחילה פחות מג' סמוך לגג עסקינן רכל פחות מג' סמוך לגג כגג דמי

מותני, קולט אדם מן המוחילה למטה מי' טפחים ומן הצינור מ"מ שותה:

וחכ"א על החמין חייב ועל הצונן פטור מפני שמחזיר את המותר:

דתנן שותין על הגת בין בחמין ובין בצונן ופטור דברי רבי מאיר רבי אליעזר בר צדוק מחייב

ורבא אמר לענין מעשר וכן אמר רב ששת וכן בגת לענין מעשר

וכן בגת

אמר אביי מנא אמינא לה מדקתני

איבעיא להו כרמלית מאי אמר אביי היא היא אמר רבא היא גופא גוירה ואנן ניקום ונגוור גוירה לגוירה

אמר רב יוסף בחפיצין שצריכין לו ודברי הכל

צכן, בישא בבנן וסיפא רבי מאיר

בלתני" לא יעמוד אדם ברה"י וישתה ברה"ר ברה"ר וישתה ברה"י אלא אם כן הכניס ראשו ורובו למקום שהוא שותה וכן בגת:

והא מינס אניס כיח ורק קאמרינן:

אמר ר"ל כיח בפני רבו חייב מיתה שנאמר (משלי ח, לו) כל משנאי אהבו מות אל תקרי למשנאי אלא למשניאי

עד שירוק אלא מחוורתא כדשנינן מעיקרא:

ניטרגא בבי יהודה אומר כיחו ונתלש מאי לאו רוק ונתלש לא כיחו ונתלש והא תניא ר' יהודה אומר כיחו שנתלש וכן רוקו שנתלש לא יהלך ד' אמות היש לקיש אמר לעולם לא תחליף והכא במאי עסקינן בכיחו

אמר רבי יוחנן מוחלפת השיטה

רבי יהודה אומר היפך בה טמא לא היפך בה טהור

והתנן היה אוכל דבילה בידים מסואבות והכניס ידו לתוך פיו ליטול צרור רבי מאיר מטמא ורבי יוסי מטהר

וכן לא ירוק רבי יהודה אומר וכו': אף על גב דלא הפיך בה

בעי רבא הוא ברה"י ופי אמה ברה"ר מהו בתר עקירה אולינן או בתר יציאה אולינן תיקו:

אלא מחשבתו משויא ליה מקום ה"ג מחשבה משויא לה מקום

נהא בעינן עקירה והנחה מעל גבי מקום ד' וליכא מחשבתו משויא ליה מקום דאי לא תימא הכי הא דאמר רבא זרק ונח בפי הכלב או בפי הכבשן חייב חטאת והא בעינן הנחה ע"ג מקום ד' וליכא

מפ עירונין

במתניתא תנא מגדלת שער כלילית ויושבת ומשתנת מים כבהמה ונעשית כר לבעלה

מאי מנודה מכל אדם אילימא משום דאסיר לה ייחוד איהו נמי אסיר ליה ייחוד אלא דאסירא לבי תרי

הני שבע הווין כי אתא רב דימי אמר עטופה כאבל ומנודה מכל אדם וחבושה בבית האסודין

כי קאמרינן דמרציא ארצויי קמיה

מובה בנשים

בעצב תלדי בנים כמשמעו ואל אישך תשוקתך מלמד שהאשה משתוקקת על בעלה בשעה שיוצא לדרך והוא ימשל בך מלמד שהאשה תובעת בלב והאיש תובע בפה זו היא מדה

איני והאמר רב יצחק בר אבדימי עשר קללות נתקללה חוה דכתיב (בראשית ג, טו) אל האשה אמר הרבה ארבה אלו שני טפי דמים אחת דם נדה ואחת דם בתולים עצבונך זה צער גידול בנים והרונך זה צער העיבור

לעתים לרעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם

(דברים א, יג) הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידועים לשבטיכם וכתיב ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידועים ואילו גבוי לאה כתיב (בראשית ל, טו) ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך וכתיב (דברי הימים א יב, לג) ומבני יששכר יודעי בינה

א"ר שמואל בר נחמני א"ר יוחנן כל אשה שתובעת בעלה לדבר מצוה הווין לה בנים שאפילו בדורו של משה לא היו כמותן דאילו בדורו של משה כתיב

חניא נמי הכי גם בלא דעת נפש לא טוב זה הכופה אשתו לדבר מצוה ואין ברגלים חוטא זה הבועל ושונה

۵۱۲

ואמר רמי בר חמא אמר רב אסי אסור לאדם שיכוף אשתו לדבר מצוה שנאמר ואץ ברגלים חומא וא"ר יהושע בן לוי כל הכופה אשתו לדבר מצוה הווין לו בנים שאינן מהוגנין אמר רב איקא בר חיננא מאי קראה (משלי יט, ב) גם בלא דעת נפש לא

והאידנא דקיימא לן כר"ש כולהו שרי:

ואיבעית אימא הא והא דאית ליה עוקצי הא דאית ליה שרכא הא דלית ליה שרכא

ואיבעית אימא הא והא דסיים מסאניה ול"ק הא דאית ליה עוקצי הא דלית ליה עוקצי

ואיבעית אימא הא והא בימות החמה ול"ק הא דסיים מסאניה הא דלא סיים מסאניה

ואי בעית אימא הא והא בלחים ולא קשיא כאן בימות החמה כאן בימות הגשמים

תני חדא מותר לילך ע"ג עשבים בשבת ותניא אידך אסור ל"ק הא בלחים הא ביבשים

אמר רמי בר אבא אמר רב אסי אסור לאדם שיהלך על גבי עשבים בשבת משום שנאמר (משלי יט, ב) ואץ ברגלים חומא

איני והא רב איקלע לאפסטיא ואסר בגדורא רב בקעה מצא וגדר בה גדר:

בימות החמה הא נתרי פירי בדליכא פירי והא קא נתרי קינסי בגדודא

גועו מחליף יבש קרית ליה אלא לא קשיא כאן בימות החמה כאן בימות הגשמים

אמר רב יהודה ל"ק כאן בשגועו מחליף כאן בשאין גועו מחליף

תני חדא אחד אילן לח ואחד אילן יבש ותניא אידך בד"א בלח אבל ביבש מותר

דלא קא עביד איסורא אבל הכא דקא עביד איסורא הכי נמי דירד

ואי נמי ע"כ לא קאמר ר' יהושע התם שב ואל תעשה עדיף אלא

דילמא לא היא ע"כ לא קאמר ר"א התם קום עשה עדיף אלא דקא עביד מצוה אבל הכא דלא עביד מצוה ה"ג לא ירד

לר"א דאמר התם קום עשה עדיף ה"ג ירד לר' יהושע דאמר התם שב ואל תעשה עדיף ה"ג לא ירד

ועוד א"ר יהושע כשנתת עברת על בל תוסיף ועשית מעשה בידך כשלא נתת עברת על בל תגרע ולא עשית מעשה בידך

א"ר אליעור לא אמרו אלא כשהוא בעצמו אמר לו ר' יהושע לא נאמר בל תגרע אלא כשהוא בעצמו

אמר לו ר"א הרי הוא עובר על בל תגרע אמר לו ר' יהושע הרי הוא עובר בבל תוסיף

מעל אבכע במתן אחת ר"א אומר ינתנו במתן ד' ור' יהושע אומר ינתנו במתנה אחת

אמר רב הוגא בריה דרב יהושע כתנאי הניתנין במתנה אחת שנתערבו בניתנין מתנה אחת ינתנו במתנה אחת מתן ד' במתן ד' ינתנו במתן ד'

ואיבעית אימא הא והא בשוגג והכא בקנסו שוגג אטו מויד קמיפלגי מר סבר קנסינן ומר סבר לא קנסינן

ואיבעית אימא הא והא משחשיכה ול"ק כאן בשוגג כאן במזיד

תני חדא אם עלה מותר לירד ותני חדא אסור לירד לא קשיא כאן מבעוד יום כאן משחשיכה

אמע

ואין נתלין באילן ואין נשענין באילן ולא יעלה באילן מבעוד יום וישב שם כל היום כולו אחד אילן ואחד כל הבהמה אבל בור שיח ומערה וגדר מטפס ועולה מטפס ויורד ואפילו הן מאה

לא לעולם דלא הדרי כיפי והא קמ"ל אע"ג דצידו אחד שוה לארץ: ת"ר שרשי אילן שגבוהין מן הארץ ג' טפחים או שיש חלל תחתיהן ג' טפחים אע"פ שצידו אחד שוה לארץ ה"ו לא ישב עליהן לפי שאין עולין באילן

חון שרשיו גבוהין מן הארץ ג' טפחים לא ישב עליהם היכי דמי אי דלא הדרי כיפי פשיטא אלא לאו אע"ג דהדרי כיפי

פשיטא מהו דתימא אפילו לרב ששת ביתא כמאן דמלי דמי ולישתמש בפחות מג' סמוך לגג קמ"ל

אמר רב אחא בר תחליפא דשרא לך כרבה שרא לך

1년 신문

צכנ, כניטל באגדו כ"ע לא פליגי כי פליגי

והוקנים והתירו להן:

אמר רבי אליעור מעשה בכנסת שבטבריא שהיו נוהגין בו היתר עד שבא רבן גמליאל והזקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר איסור נהגו בו ובא רבן גמליאל אמר רבי אליעור מעשה בלוסטרא רבי אליעור אוסר ורבי יוסי מתיר

לליו ובלבד שלא יחליפו:

אמר רב ביבי בר אביי ש"מ מהא מתניתא תלת ש"מ הוקקין להשלים וש"מ הדר ביה ר"מ משערי גינה ושמעת מינה מדרבנן איתא לדרב דימי דכי אתא רב דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ארבעה על ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף

ובהא פליגי דר"מ סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין להשלים

אמר אביי לעולם דאין בו ארבעה ויש בו לחוק ולהשלימו לד'

לחלון שעל גבי הפתח והא קא מטלטל מכרמלית לרה"י

ואי אית ביה ארבעה בהא לימא רבנן אף בזמן שהמנעול למעלה מי' מביא מפתח מע"ש ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל בו ומחזירו לאיסקופה או

אם יש בחלון ארבעה על ארבעה אסור מפני שהוא כמוציא מרשות לרשות

גבי הפתח

ורכמים אומרים אף בומן שהמנעול למעלה מעשרה טפחים מביא מפתח מערב שבת ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל ומחזירו למקומו או בחלון שעל

וכן חנויות הפתוחות לרה"ר בזמן שהמנעול למטה מעשרה מביא מפתח מערב שבת ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל ומחזירו לאיסקופה

לא לכאן ולא לכאן אסורין כאן וכאן

שעל גבי הפתח רבי יוסי אומר שוק של צמרים היה: תנו רבנן פתחי שערי גינה בזמן שיש להן בית שער מבפנים פותח ונועל מבפנים מבחוץ פותח ונועל מבחוץ מכאן ומכאן פותח ונועל כאן וכאן אין להן

אבא אמר סיפא אתאן לשערי גינה והכי קאמר וכן לא יעמוד ברשות היחיד ויפתח בכרמלית בכרמלית ויפתח ברשות היחיד אלא אם כן עשה מחיצה גבוהה עשרה טפחים דברי רבי מאיר אמרו לו מעשה בשוק של פטמים שהיה בירושלים שהיו נועלין ומניחין את המפתח בחלון

אמר רב פפא כאן קודם שנפרצו בה פרצות כאן לאחר שנפרצו בה פרצות

עליה משום רשות הרבים

אמרו לו מעשה בשוק של פטמים שהיה בירושלים שהיו נועלין ומניחין את המפתח בחלון שעל גבי הפתח רבי יוסי אומר שוק של צמרים הוה: גמ' ורבנן אמר רבי מאיר רשות הרבים ומהדרו אינהו כרמלית דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ירושלים אלמלא דלתותיה ננעלות בלילה חייבין

יג) קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברול ופרסותיך אשים נחושה והריקות עמים רבים וגו': מתני' לא יעמוד אדם ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים ברשות הרבים ויפתח ברשות היחיד אא"כ עשה מחיצה גבוה עשרה טפחים דברי ר' מאיר

וכן ביעתא וכן קידרא וכן פוריא וכן חביתא א"ל ההוא צדוקי לרבי יהושע בן חנניה חדקאה דכתיב בכו (מיכה ז, ד) טובם כחדק אמר ליה שטיא שפיל לסיפיה דקרא דכתיב ישר ממסוכה ואלא מאי טובם כחדק כשם שחדקים הללו מגינין על הפירצה כך טובים שבנו מגינים עלינו דבר אחר טובם כחדק שמהדקין את הרשעים לגיהנם שנאמר (מיכה ד,

אמר רב יהודה האי מדורתא ממעלה למטה שרי ממטה למעלה אסיר

חני ר' חייא דלת אלמנה הנגררת אין נועלין בה היכי דמי דלת אלמנה איכא דאמרי דחד שיפא ואיכא דאמרי דלית ליה גשמה

ת"ר סוכי קוצים וחבילין שהתקינן לפירצה שבחצר בזמן שקשורין ותלויין נועלין בהן בשבת וא"צ לומר ביו"ט

מן הארץ

אמר אביי בשיש להם ציר רבא אמר בשהיה להן ציר מיתיבי דלת הנגררת ומחצלת הנגררת וקנקן הנגרר בזמן שקשורין ותלויין וגבוהים מן הארץ אפילו מלא נימא נועלין בהן ואם לאו אין נועלין בהן אביי מתרץ לטעמיה ורבא מתרץ לטעמיה אביי מתרץ לטעמיה או שיש להן ציר או שגבוהין מן הארץ רבא מתרץ לטעמיה כשהיה להן ציר או שגבוהין

למו, ורמינהו דלת הנגררת ומחצלת הנגררת וקנקן הנגרר בומן שקשורין ותלויין נועלין בהן בשבת ואין צריך לומר ביום טוב אלו הדלת שבמוקצה וחדקים שכפרצה ומחצלות אין נועלין בהן אלא אם כן גבוהים מן הארץ:

1 Ly 2 1 X

אי אית ליה ולא זביננא ליך:

זה תרנגול שמפייס ואחר כך בועל אמר רבי יוחנן אילמלא לא ניתנה תורה היינו למידין צניעות מחתול וגול מנמלה ועריות מיונה דרך ארץ מתרנגול שמפייס ואחר כך בועל ומאי מפייס לה אמר רב יהודה אמר רב הכי קאמר לה וביננא ליך זיגא דמטו ליך עד כרעיך לבתר הכי אמר לה לישמטתיה לכרבלתיה דההוא תרנגולא

רא"ר הני שבה הוא לה רא"ר הייא מאי דכתיב (איוב לה, יא) מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו מלפנו מבהמות זו פרידה שכורעת ומשתנת מים ומעוף השמים יחכמנו

עירונין צירונין

ואיבעית אימא הא והא רבנן ולא קשיא כאן באמצע כאן מן הצד

רבי שמעון בן אלעור אומר אף היא אינה משמעת את הקול אלא משלשל מלמטה וכורך מלמעלה או משלשל מלמעלה וכורך מלמטה

אלא לא קשיא הא ר"ש הא רבנן דתניא בן לוי שנפסקה לו נימא בכנור קושרה ר' שמעון אומר עונבה

אי אליבא דר' אליעור קאמר אפי' לכתחילה נמי

الا حالا

ורבי יהודה אליבא דמאן

אלא לא קשיא הא רבי יהודה והא רבנן

אי רבי אליעור אפילו לכתחילה נמי

לרבי אליעזר דאמר מכשירי מצוה דוחין את השבת קושרה לרבנן דאמרי אין דוחין עונבה

בכן, ורמינהו נימת כנור שנפסקה לא היה קושרה אלא עוובה לא קשיא הא רבנן והא ר' אליעור

מהבי קושרין נימא במקדש אבל לא במדינה ואם בתחילה כאן וכאן אסור:

אמר לי לא שמיע לי כלומר לא סבירא לי:

על גבי כלי אבל פירשה על גבי קרקע אסור ואמר שמואל הלכה כרבי יהודה

אמר מר בר רב אשי הוה קאימנא קמיה אבא נפלה ליה אבי סדיא וקא מהדר ליה אמינא ליה לא סבר לה מר להא דאמר רב חסדא מחלוקת שפירשה

אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה אמר רב חסדא לא שנו אלא שפירשה על גבי כלי אבל פירשה על גבי קרקע דברי הכל אסור

ורטיה עצמה לא יקנח מפני שהוא ממרח ואם מירח חייב חטאת

ומקנח פי המכה וחוזר ומגלה מקצת רטיה ומקנח פי המכה

גמ, תנו רבנן רטיה שפרשה מעל גבי מכה מחזירין בשבת ר' יהודה אומר הוחלקה למטה דוחקה למעלה למעלה דוחקה למטה ומגלה מקצת הרטיה

מחנירין רטיה במקרש אבל לא במדינה אם בתחילה כאן וכאן אסור:

של בור ושל דות ושל יציע לא יחזיר ואם החזיר חייב חטאת:

גמל תנו רבנן ציר דלת שידה תיבה ומגדל במקדש מחזירין במדינה דוחקין והעליון כאן וכאן לא יחזיר גורה שמא יתקע ואם תקע חייב חטאת

מטוריי מחזירין צייר התחתון במקדש אבל לא במדינה והעליון כאן וכאן אסור רבי יהודה אומר העליון במקדש והתחתון במדינה:

אלא לא קשיא הא דמיהדק הא דלא מיהדק:

אלא מעתה שרביב בגלימיה טפח הכי נמי דאסור

ואמר רב שישא בריה דרב אידי סיינא שרי והתניא אסור לא קשיא הא דאית ביה טפח הא דלית ביה טפח

בשיפועה טפח אבל יש בשיפועה טפח שיפועי אהלים כאהלים דמו

וכי אין בפחות משלשה סמוך לגג טפח נמי לא אמרן אלא שאין

וכי אין בגגה טפח לא אמרן אלא שאין בפחות משלשה סמוך לגג טפח אבל יש בפחות משלשה סמוך לגג טפח אסור

כילת החנים מותר לפורקה ולנטותה בשבת אמר רב ששת בריה דרב אידי לא אמרן אלא שאין בגגה טפה אבל יש בגגה טפה אסור

אמר רב משום רבי חייא וילון מותר לנטותו ומותר לפורקו בשבת

א"ל זיל כרוך בודייא ושייר בה טפח למחר פשטה ומוסיף על אהל עראי הוא ושפיר דמי

הנהו דכרי דהוו ליה לרב הונא דביממא בעו טולא ובליליא בעו אוירא אתא לקמיה דרב

מאי טעמא מוסיף על אהל עראי הוא ושפיר דמי

דארכא בומן שיש בהן טפח אי נמי אין בהן טפח ואין בין זה לוה שלשה למחר מביא מחצלת ופורס עליהן

שלח ליה רמי בר יחוקאל לרב עמרם נימא לן מר מהלין מילי מעלייתא ראמרת לן משמיה דרב אסי בכיפי דארבא שלח ליה הכי אמר רב אסי הני כיפי

ההיא אסיתא דהות בי מר שמואל דהוה מחוקת אדריבא שרא מר שמואל למישדייה ארשא אמר תורת כלי עליה:

ההוא שריתא דהוה בי רבי פדת דהוה מדלו לה בי עשרה ושדו לה אדשא ולא אמר להו ולא מידי אמר תורת כלי עליה

בעא מיניה רב נחומי בר זכריה מאביי עשה לו בית יד מהו אמר ליה בוכנא קאמרת איתמר אמר רב נחומי בר אדא עשה לו בית יד מותר

ואמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה בנקמו וטעמא מאי אמר אביי משום דמיחזי כבונה

XQLL

בעי רבי זירא נקמז מהו אמר רב יוסף מאי תיבעי ליה לא שמיע ליה הא דתניא נשמט אסור נקמז מותר ורבי יהודה אמר נקמז אף על פי שאינו נשמט

רב אויא איקלע לנהרדעא חזייה לההוא גברא דהוה קא קטיר בגמי אמר דין לא נטרוק

אמר רבא והוא שקשור בדלת איני והא רבי טבלא איקלע למחווא וחוא לההוא דהוה תלי בעיברא דדשא ולא אמר להו ולא מידי ההוא ניטל באיגדו הוה

איזהר נגר שנועלין במקדש אבל לא במדינה כל שאינו לא קשור ולא חלוי ושומטו ומניחו בקרן זוית

והמונח כאן וכאן אסור ר' יהודה אומר המונח מותר במקדש והנגרר במדינה: גמ' תנו רבנן איזהו נגר הנגרר שנועלין במקדש אבל לא במדינה כל שקשור ותלוי וראשו אחד מגיע לארץ רבי יהודה אומר זה אף במדינה מותר אלא

מונול, נגר הנגרר נועלין בו במקדש אבל לא במדינה

בשאינו ניטל באיגדו דמר סבר כיון דיש בראשו גלוסטרא תורת כלי עליו ומר סבר כיון דאינו ניטל באיגדו לא:

ואי דלא קא מבטליה קא הויא חציצה

א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי האי מלח ה"ד אי דמבטליה קא מוסיף אבנין (וכתיב (דברי הימים א כח, יט) הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל)

שאני תבן דלא מבטיל ליה

גשמים מביא תבן ומרדה בה

עכן, רמי ליה רב איקא מפשרוניא לרבא תנן בווקין מלח על גבי הכבש בשביל שלא יחליקו במקדש אין במדינה לא ורמינהי חצר שנתקלקלה במימי

בנוקין מלח על גבי כבש בשביל שלא יחליקו וממלאין מבור הגולה ומבור הגדול בגלגל בשבת ומבאר הקר ביום טוב:

מילתא אגב אורחיה קמ"ל דגמי מסי:

וברבי יוחנן אדאשמעינן גמי לישמעינן צלצול קטן

לימא פליגא דרב יהודה בריה דרבי חייא שאני צלצול קטן דחשיב

שלש על שלש הוצצות פחות משלש אין הוצצות והיינו דרבא אמר רב חסדא

112 21

ורבי יוחנן אמר לא אמרו חציצה בפחות משלש על שלש אלא במקום בגדים אבל שלא במקום בגדים

לישנא אחרינא אמרי לה אמר רב יהודה בריה דרבי חייא לא שנו אלא גמי אבל צלצול קמן חוצץ

שאני צלצול קטן דחשיב

אדרבי יוחנן ודאי פליגא אדרב יהודה בריה דרבי חייא מי נימא פליגא

חוצצור

אי נמי בימין ושלא במקום עבודה ופליגא דרבא דאמר רבא אמר רב חסדא במקום בגדים אפילו נימא אחת חוצצת שלא במקום בגדים שלש על שלש חוצצות פחות משלש על שלש אינן

ותיפוק ליה משום חציצה בשמאל

ורבי יוחנן אמר לא אמרו יתור בגדים אלא במקום בגדים אבל שלא במקום בגדים לא הוי יתור בגדים

גמ' אמר רב יהודה בריה דרבי חייא לא שנו אלא גמי אבל צלצול קטן הוי יתור בגדים

מותבי כהן שלקה באצבעו כורך עליה גמי במקדש אבל לא במדינה אם להוציא דם כאן וכאן אסור:

ביד ותו לא מידי:

ואי רבון נשקליה ניהליה ביד ותפשוט דרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר מחלוקת ביד אבל בכלי דברי הכל חייב וליטעמיך לרבי אליעזר נמי לישקליה ניהליה ביד האי מאי אי אמרת בשלמא רבי אליעזר היינו דגזר יד אטר כלי אלא אי אמרת רבון היא נשקליה ניהליה

הכא במאי עסקינן כגון שעלתה לו נשיכה בגבו ובאצילי ידיו דאיהו לא מצי שקיל לה

לא לעולם רבנן ואי עלתה בכריסו הכי נמי

אלא לאו ר"א דאמר בעלמא חייב חטאת והכא אע"ג דמכשירי מצוה דוחין את השבת כמה דאפשר לשנויי משנינן

מני אילימא רבנן ובמקדש כיון דאמרי רבנן בעלמא משום שבות הכא מה לי הוא מה לי חבירו

מאי היא דתניא כהן שעלתה בו יבלת חבירו חותכה לו בשיניו בשיניו אין בכלי לא חבירו אין איהו לא

רבא אמר רבי אליעור היא דאמר מכשירי מצוה דוחין את השבת ומודה ר' אליעור דכמה דאפשר לשנויי משנינן

נאביי כהנים זריזין הן אמרינן בני חבורה זריזין הן לא אמרינן

אישתיק כי אתא לקמיה דרב יוסף א"ל הכי אמר לי רב ספרא אמר ליה מאי טעמא לא תשני ליה בני חבורה זריזין הן

איתיביה משלשלין את הפסח לתנור עם חשיכה והא הכא דשבות דמקדש במדינה ולא גזרינן שמא יחתה בגחלים

ולא אוקימנא באסקופה כרמלית ורה"ר עוברת לפניה דכיון דאיגדו בידו אפילו שבות נמי ליכא

במרינה הוא ולא גורי' דילמא נפיל ואתי לאיתויי

אלא אמר רב יוסף הא והא ביד ושבות מקרש במקרש התירו שבות רמקרש במרינה לא התירו יתיב אביי וקאמר להא שמעתא איתיביה רב ספרא לאביי היה קורא בספר על האסקופה ונתגלגל הספר מידו גוללו אצלו והא הכא דשבות דמקרש

מתיב רב יוסף אמר רבי אליעור ק"ו ומה שחיטה שהיא משום מלאכה דוחה את השבת אלו שמשום שבות אינו דין שידחו את השבת

ואירך הרכיבו דלא כרבי נתן דאמר החי נושא את עצמו הבאתו מחוץ לתחום כר"ע דאמר תחומין דאורייתא

ואידך דומיא דהרכיבו והבאתו מחוץ לתחום קתני דרבנן

ואידך הא דקתני התם משום דקא בעי איפלוגי ר' אליעזר ורבנן

ולמ"ר הא בלחה והא ביבישה מאי טעמא לא אמר הא ביד הא בכלי אמר לך בכלי הא תנן אם בכלי כאן וכאן אסור

ולמאן דאמר הא ביר הא בכלי מאי טעמא לא אמר הא בלחה הא ביבישה אמר לך יבישה אפילו בכלי נמי שרי מ"ט איפרוכי איפרכא

וחד אמר הא והא ביד ולא קשיא הא בלחה הא ביבישה

רבי אלעור ורבי יוסי) (בן) חנינא חד אמר הא והא בלחה ולא קשיא כאן ביד כאן בכלי

גמ' ורמינהו הרכיבו והבאתו מחוץ לתחום וחתיכת יבלתו אין דוחין רבי אליעור אומר דוחין

מהבי חותכין יבלת במקדש אבל לא במדינה ואם בכלי כאן וכאן אסור:

ואיבע"א הא והא באמצע מר סבר גורינן ומר סבר לא גורינן:

אַ6 עירובין

חנו רבנן הכל נכנסין בהיכל לבנות לתקן ולהוציא את הטומאה ומצוה בכהנים אם אין שם כהנים נכנסין לוים אין שם לוים נכנסין ישראלים ואידי ואידי

ומר סבר עד היכא דלא אפשר בלוים מפקי כהנים השתא דאפשר בלוים תו לא מטמאי כהנים

מר סבר מראשתני בעזרה בלוים טומאה בעזרה ליכא

לחצר בית ה' ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון חוצה

אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו (דברי הימים ב כמ, מז) ויבאו הכהנים לפנימה בית ה' לטהר ויוציאו את כל הטומאה אשר מצאו בהיכל ה'

112 211

מאי לאו בהא קא מיפלגי דמאן דאמר מעזרה לא קסבר המכניס שרץ למקדש פטור ומאן דאמר מכולה עזרה קסבר חייב

לא דכולי עלמא חייב והכא בהא קא מיפלגי מר סבר שהויי טומאה עדיף ומר סבר אפושי טומאה עדיף

לרבות את הטומאה מאי לאו בהא קא מיפלגי רמאן ראמר שלא לשהות קסבר המכניס שרץ למקדש חייב ומ"ר שלא לרבות קסבר המכניס שרץ למקדש פטור

לא מי שנעשה אב הטומאה יצא כלי חרס שאינו נעשה אב הטומאה לימא כתנאי שרץ שנמצא במקדש כהן מוציאו בהמיינו שלא לשהות את הטומאה דברי רבי יוחנן בן ברוקה רבי יהודה אומר בצבת של עץ מוציאו שלא

לימא מסייע ליה מוכר עד נקבה תשלחו פרט לכלי חרש דברי רבי יוסי הגלילי מאי טעמא לאו משום דלית ליה טהרה במקוה

מי שיש לו מהרה במקוה יצא שרץ שאין לו מהרה

רבי שמעון אומר מקום שהתירו לך הכמים משלך נתנו לך שלא התירו לך אלא משום שבות: גמ' אמר רב טבי בר קיסנא אמר שמואל המכניס טמא שרץ למקדש חייב שרץ עצמו פטור מאי טעמא אמר קרא (במדבר ה, ג) מזכר ועד נקבה תשלחו

רבי עקיבא אומר כל מקום שחייבין על זרונו כרת ועל שגגתו חטאת משם מוציאין אותו ושאר כל המקומות כופין עליו פסכתר

מהיכן מוציאין אותו מן ההיכל ומן האולם ומבין האולם ולמובח דברי ר"ש בן ננס

במומאה

ביריהם: מחנר' שרץ שנמצא במקדש כהן מוציאו בהמיינו שלא לשהות את הטומאה דברי רבי יוחנן בן ברוקה רבי יהודה אומר בצבת של עץ שלא לרבות את

אלא אמר רב נחמן בר יצחק באר מים חיים שנאמר (ירמיהו ז, ז) כהקיר ביר מימיה וגו' גופא לא כל הבורות הקרות התירו אלא זו בלבד וכשעלו בני הגולה חנו עליה ונביאים שביניהן התירו להן ולא נביאים שביניהן אלא מנהג אבותם

מיחיבי לא כל הבורות הקרות התירו אלא זו בלבד ואי אמרת שהקרו דברים עליה מאי זו בלבד

ומבאר הקר: מאי באר הקר אמר שמואל בור שהקרו עליה דברים והתירוה

תרו בה כיתנא אסר להו:

כיון דקא חוא דקא

אמימר שרא למימלא בגילגלא במחוזא אמר מאי טעמא גזרו רבנן שמא ימלא לגינתו ולחורבתו הכא לא גינה איכא ולא חורבה איכא אמימר שרא למימלא בגילגלא במחוזא אמר מאי טעמא גזרו רבנן

חגן ממלאין מבור הגולה ומבור הגדול בגלגל בשבת במקדש אין במדינה לא מאי טעמא לאו משום דאולודי קלא ואסיר

ראי לא תימא הכי הא ראמר רב יהודה נשים משחקות בתפוחים אסור התם מאי אולודי קלא איכא אלא דילמא אתי לאשוויי גומות

לא דלמא אתי לאשוויי גומות

ואלא הא דאמר רב יהודה אמר רב נשים המשחקות באגווים אסור מאי טעמא לאו דקא מוליד קלא וכל אולודי קלא אסיר

מאי טעמא לאו דקמוליד קלא וכל אולודי קלא אסיר אמר רב אחא בר יעקב גזירה שמא יטול צרור

לא דתיר וקא בעי דלינים דמשתמע כי קלא דומוומי איתיביה המשמר פירותיו מפני העופות ודלעיו מפני החיה משמר כדרכו בשבת ובלבד שלא יספק ולא יטפח ולא ירקד כדרך שהן עושין בחול

לחולה אין לבריא לא ה"ד לאו דנים וקא בעי דליתעד ש"מ אולודי קלא אסיד

א"ל רבה לא אסרו אלא קול של שיר איתיביה אביי מעלין בדיופי ומטיפין מיארק לחולה בשבת

בקופה אלא בשולי קופה: ממלאין מבור הגולה: עולא איקלע לבי רב מנשה אתא ההוא גברא טרף אבבא אמר מאן האי ליתחל גופיה דקא מחיל ליה לשבתא

הדר אוקים רבא אמורא עליה ודרש דברים שאמרתי לפניכם טעות הן בידי ברם כך אמרו משום רבי אליעזר וכשהוא מרדה אינו מרדה לא בסל ולא

דרש רבא חצר שנתקלקלה במימי גשמים מביא תבן ומרדה בה אמר ליה רב פפא לרבא והתניא כשהוא מרדה אינו מרדה לא בסל ולא בקופה אלא בשולי

בהולכת אברים לכבש דלאו עבודה היא ולא והא כתיב (ויקרא א, יג) והקריב הכהן את הכל והקטיר המובחה ואמר מר זו הולכת אברים לכבש אלא אימא בהולכת עצים למערכה דלאו עבודה

KILLEIL 96

מהורין אין ממאין לא

אמר רב הונא רב כהנא מסייע כהני דתני רב כהנא מתוך שנאמר (ויקרא כא, כג) אך אל הפרוכת לא יבא יכול לא יהו כהנים בעלי מומין נכנסין בין

האולם ולמובח לעשות ריקועי פחים

תלמוד לומר אך חלק מצוה בתמימים אין שם תמימים נכנסין בעלי מומין מצוה בטהורין אין שם טהורין נכנסין טמאין אידי ואידי כהנים אין ישראלים לא

איבעיא להו טמא ובעל מום איזו מהן וכנס רב חייא בר אשי אמר רב טמא וכנס דהא אישתרי בעבודת ציבור ר' אלעזר אומר בעל מום וכנס דהא אישתרי

באכילת קדשים:

רבי שמעון אומר וכו': רבי שמעון היכא קאי התם קאי דתון מי שהחשיך חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס ר' שמעון אומר אפי' חמש עשרה אמה

יכנס לפי שאין המשוחות ממצעין את המדות מפני הטועים

דקאמר תנא קמא לא יכנס ואמר ליה רבי שמעון יכנס:

שלא התירו לך אלא משום שבות: היכא קאי התם קאי דקאמר תנא קמא קושרה ואמר ליה רבי שמעון

עוובה עניבה דלא אתי לידי חיוב חטאת שרו ליה רבנן קשירה דאתי לידי חיוב חטאת לא שרו ליה רבנן:

עבבל אבל המוצא תפילין וסליקא לה מטכת עירובין